

23503

ஷம்சுத்தாசீன் ஸ்காலர்.

இ த

பிரபல வர்த்தகரும்

வெட்டுவாங்குளமாதிய் கிராமங்களுக்கினுந்தாரும்
பாணையங்கோட்டை ஆனரெரி மாஜிஸ்ட்ரேட்டுமோன
மேலப்பாணையம் ஸ்ரீமான்

வ செ. த.

ஷம்சுத்தாசீன் தரகனூரவர்கள்மீது

—*—

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துப் புலவரு னொருவரான
தேவாமிர்தப் பிரசங்கக் களஞ்சியம்
மகாமதி, சதாவதானி
கோட்டாறு

கா. பு. செய்குதம்பிப் பாவலரவர்களை
இ ய ற் றி ய து

மேலப்பாணையம், கித்வான்

வ. அ. மல்க்கான்அலி சாகிபவர்கள்

இயற்றிய

அரும்புதவுரையோடு

செக்ஸ்:

ஸ்ரீபத்மநாப விலாச அச்சுக்கடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1919

சென்னை

இப்புத்தகத்தி லடங்கியவை

—:—:—

க. சாத்துகலிகள்,	க—க
உ. பாரிசம்.	எ—அ.
ங. ஸ்கத்தாசின் கோவை	க ௧௦௪.
ச. ஹெ அரும்பத வரை	க—ந. உ.
சி. அபிதான் விளக்கம்.	ந. ந.
சு. அகப்பொருட்செய்தி காள்வரையறை	ந. ச
ள. விஷயஞ்சிகை,	ந. சி
அ. செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி	ந. சு—ந. சு.
க. பிழைதிருத்தம்.	ச. ௦.

—:—:—

ஸ்ரீமான்,
வ. செ. த. ஷம்சுத்தாசீன் தரகஞ்
பிபால வர்த்தகர், இலும்தார்,
ஆனரெரி மாஜிஸ்திரேட்.
மேலப்பாளையம்.

சா த் து க வி க ன்.

சென்னை கிறிஸ்தியன் காஷேத் தமிழ்ப் பண்டிதரும்
ஸர்வகலாசங்கத்துத்
தமிழ்ப் பரீக்ஷகருமான ஸ்ரீஸுப்ரீ,
கா. ஸ்ரீ. கோபாலாசாரியாரவர்களால்
இயற்றப்பட்டது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கோட்டிஹ வந்தசெய் குத்தம்பிப் பாவலன் கூறதமிழ்ப்
பாட்டாரும் கோவைமே ஸப்பாணையத்தி புலுதென்சொன்
மாட்டா தரஞ்செயும் ஷம்சுத்தா சீன்கன வான்றகுமேற்
கட்டாய் படர்ந்து புசுழ்மணம் வீசிக் குவாசின்றதே.

மதுரைவாசியும்,

ப்பாட்டுடைத் தலைவரது இரங்குன் தலைமை ஆபீஸ்மானேஜரும்
இரங்குன் சோலியா முஸ்லீம் சங்கத்தின் மாஜி காரியதரிசியு

மான வித்வான், மா-ரா-ஸ்ரீ,

ம கா. மு. காதிமுமுஷ்றியித்தீனவர்கள்
இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசீரிய விநுத்தம்.

ன்னவயல் குழ்மேலப் பானையமா முருகசார னயலார்ச் சென்று
ன்னலமே நாமெவட கரைஷெய்து மக்து நென்னுமத் தோன்செய் [ரும்
ன்னலமே சடமெடுத்தா லன்னஷம்சுத் தாசீமெனு மெழிலோன் யார்ச்
ன்னலமே பணிக்கவித்தப் பாரிலவ தரித்தவன்னல் பாரி யொப்பான். (1)

த்துவித தெத்தாத்த வகுணிஸக்கோர் பொருணிஸயா பலெ மெல்லாரு
திபெற வந்துதித்த செய்யதிருக் கோடைவன் செல்வ ரென்னும்
த்தமெயித் தூனேசர் வீறுமலர்த் தாட்டுணையே வேண்டி நாளும்
தியொடு மணம்வாக்குக் காயமெலா மொருசேய் பணித்த னாயன்.

சுருத் தென்னாட்டிற் நிகழ்பாண யங்கோட்டைச் செழுமப் திக்குப்
சாரு மாணாரி மாஜிஸ்ந்றேட் டானபெரும் பெற்றி யான
சாண வண்மைவெட்டு வாங்குமைர் நியபவலூர்ச் சினும்தா ரித்தத்
சாலும் ஜாஜ்ஜுமன்னன் றகைமைபுணர்ச் தனித்தமெடல் தரிச்சப்
[பெற்றோன்.

ன்னாட்டிற் துமரிகல்கத் தாகடலார் புதுகைசெக்கனை தேர்தெ னுங்
ருட்டித் தாக்கியதா டாவிலுங்கோக் சீயதின ரவினம் பரிமா
ன்னாட்டிற் திசுநாங்கோக் குயிலுமாண் டலேயித்கா னின்று முன்ன
ருட்டி னுப்பாத்த வானிபச்சா னைப்பல படைத்த யோகன். (4)

வநியவருக் வேதுவே யிகையென வஞ்ஞகன் என்வ ருத்த
கெழியதனுக் கிலகியென சிற்பர்சென் சித்தசித்த சிறையக் கொன்னக்
குநியநித்து கொடுப்பதற்கிக் குடிவருக்கக் குடிப்பல்கதம் குயிற்றி னாய்
புரியதென்னும் பெயர்புனைந்து வநிகுருக்கெ லாமளித்த புன்ய லென்.

எத்தானத் தினுமன்ன தானமதே யேற்றமென விகைப்பக் பல்லோ
சத்தானத் தினுயிக்க தாகும்வித்தி யாதான மதற் றே கைத்த
பத்தாயி சங்கொடுத்தக் குடியேற்றத் தார்க்காகப் பன்னி யொன்றுக்
சத்தானைத் தொழுதிடற்கோ சாலமும் கட்டிவைத்த கனநி யானன்.

ஆக்கியிலாத் தனமதென்று மதைப்படைத்த மாத்தொலா மவனி மீது
கோக்கமுதற் காதுகரத் கால்களெனு மங்கமொடு கோயில் லாத
வாக்குமிருக் தாறுமவை யில்லாசாய் வாழ்வொன வழங்கு முன்னோர்
வாக்கையெலாம் பொய்யாக்க வாக்கையெதே தவதரித்த வாய்மை யா

இன்னுசெய் தார்க்கண விதஞ்செய்த லேழுறையென் நியம்பு மாறே
யின்னுளுந் தானுயில்ல மிழித்தயவி னோரிடத்து மேவுக் கால
யொன்னாரி னுரைக்கினங்கி யுபயபுத்தி சர்க்கும்விட வுண்ட யீர்த
வன்னுளுக் காவிராகி யபயமுட னர்த்தமளித் தாண்ட வண்ணம்.

இத்தகைய வாண்டகைமேற் கோலையொரு தானுற்றி னோடி தண்டு
பத்ததன்மே லுந்துகலி யாலியற்றிப் பார்க்கனித்தான் பகரு மத்த
வுத்தமனா கோவென்னி னுரைக்குதுங்கோட் டாறுநக ருறைத்திடுஞ்சே
ருத்தம்பிப் பாவலொ முத்தமிழின் சாகசமாய் குரிசின் மாறோ.

தேவாயிர் தப்பிரசக் கக்கனஞ்சி யம்மெனவுக் தெரித்த மேலோர்
நாகாண்ம காமதியா னெனவுமிரு பட்டங்க ண்க்கப் பெற்றுப்
பூவாருஞ் சென்னையிசை யவதான மொருதுறும் புரிந்த வித்தப்
பாவாண னருக்கோவைப் பலன்விரித்த லெவர்க்கும்வெரு பாத மம்மா.

நல்லாசிரியன் பத்திராதிபரும்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துப் புலவருளொருவரும்

சென்னை வேப்பேரி குயின்மேரி!காலேத் தமிழ்ப்பண்டிதருமான

ம-ந-ந-ஸ்ரீ, கா. நமச்சிவாய முதலியார்

அவர்கள் இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிஷ்டியாசிரிய விருத்தம்.

பாமருவும் புகழ்படைத்த மேலப்பா னயம்புரக்கும் பண்பு வாய்த்தோன்
நாமருவுக் கவிவாணர் நாமருவுப் பெருஞ்சுவய்க்கும் கலமே சான்றோன்
நாமருவு கொண்டயானக் கும்சத்தா சின்பெயர்கோன் நாய லோன்மேற்
தேமருவு கவைமருவு கோவைதல் வளம்பெறவே செய்திட டாகுந்.

செவ்வியாத் தமிழ்ப்புனைவ் ஷெய்குதம்பிப் பாவனகுத் திரெழுமேலோன்
அவ்வியலின் துவகத்துக் காணுமரும் பொருளினத்த மறிவித் தானும்
திவ்வியாத் புனைவமுத் தெழுமல்க்கான் அவிபென்னுஞ் சேரி யோனே.

இந் தாலாகிரியாத மாணுக்கருளொருவரான

தென்கம் புதூர் வித்வான்

ம-ந-ந-புரி, சாத்தான்குட்டிப்பிள்ளை

அவர்கள் இயற்றியது.

அறுசீர்க் கழிநெடிடடி யாசிரிய விநுத்தம்.

சேரோற ஸைபடையான் செய்யதிருச் சூனமுடையான் சேன லாவு
சேரோற சாதலத்தான் காட்சிமிரு ஹாமிமேன் சுழறு மூரன்
பாசோற புசுமுடையான் பாம்பொருள் புசுசிறத்தும் பாண்மைபுள்ளான்
தாசோற செழுமார்பன் ஷம்சத்தா சின்பெயர்கோன் தக்கோன் மீதே.

தென்னியபாத் கடல்கடைத்து தேயர்பொருட் டாலமுதம் திரட்டு மர
பொ, லொன்னியதீத் தமிழ்க்கடலி னுயர்வுபெற மசப்பொருளி லொது
மன்பி, னுன்னியவைத் திணைக்கோவை யெனவொருது னுவத்திணைத்
தா னுலகமுய்யத், தன்னியவெய் வினைதுணித்த தக்கோனை யாவனெ
னத் காற்றத் கேண்மோ.

வின்பட்ட தருமலிபூம் பொதிகையில்வாழ் குறுமுனியன் விரித்த வைத்
து, பண்பட்ட விலக்கனமு மிலக்கியமு முலகுவப்பப் படித்துத் தேர்ச்
தோன், ண்பட்ட மணிபோவ்வான் கருதுமுயிர் பாண்மைபுளான் கற்
சூர்போற்ற, மெண்பட்ட புசுமுடையா னிகழுவடையான் கோடைக
ரிருத்து வாழ்வோன்.

முன்னரிய சென்னதனில் மூதறிஞர் பலர் உட முறையே துற
பன்னரிய வவதானப் பண்பெடுத்தக் காட்டிமிரு பரிசு பெற்றே
னுன்னரிய புலவனொரு முடுக்களிடை மாமதியா யொளிநு மேலோன்
மன்னரிய கலனுடையான் ஷெய்குதம்பிப் பாவனகு மதிவல் லொனே.

இந் தாலாகிரியாத மாணுக்கருளொருவரான

பறக்கை, வித்வான் ம-ந-ந-புரி,

தா. மாணிக்கவாசகம்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியது.

அறுசீர்க் கழிநெடிடடி யாசிரிய விநுத்தம்.

சார்தமுவுஞ் சோலையிடைக் களிதேனுக் கைமலின் கடமும் காவு
மெந்தமுவுஞ் செந்தமிழு மிகைச்சேரி பாணத்த மிருஞ்செஞ் சார்தம்
பொந்தமுவி யிருமருத்தும் பொன்னி மணலாறும் பொருளைப் பாய்கப்
பார்தமுவுக் பாணவத்தோர் பழம்பிறை யின்புரவென் பார்கண்மன்னே

அச்சரான் தன்னிடையே மடைத்தவர்க்குத் குறிப்பிதே கரு
மாற்றும், பொன்னகரான் நருக்கரான் புயலொலியான் மதனிகரான்
பொருத்து சீர்தித், சென்னிகரான் வயங்கத்தா சிவபுத்திர செந்நிட
கே வியற்ற கோவை, பன்னிய துறையினுத்த பரமான் ராஜா நம்பன்
ததான் மரேதா, (2)

சொன்னலும் பொருணலும் தொடைகலமு ஈடைகலமு துற
யிற்றேன்று, மின்னலமு மிதனிடையே பெழிந்தடக்குச் சிலைடபு
செதுகை மோனைப் பன்னலும் பழச்சியிழர் பழுத்தொழுநு மீர்த
ஸப் பண்டு னோர்செய், என்னலமு முதுகோவை கவிருத்தி ராவர
வெற்ற லாமே, (3)

அன்னவய்யா ரெனினுரைப்ப னருத்தியழப் பண்டறிஞர்க் கரு
வைத்த, முன்னவனே விப்புவிவின் முன்னினனென் றுன்றோர்கன் மெ
ழிபு மாற்றான், சென்னதனி வயதானஞ் செய்தபவ கற்றறிஞர் தே
துரைத்த, மன்னவனும் மிச்செறித்தோன் மதிவலர்க்கு மிடியேரு மி
மைசான்றோன், (4)

அருளுருவோ பொருளுருவோ வன்புருவோ வின்புருவோ வான
ல்வன், கருவுருவோ வினியினதான் காசினியிற் புக்குருவோ கற்ற யாரு
கெருளுருவோ விடைபகர்வோன் வேறுமுள செய்மதமும் வேறென் னு
சொருபொருளை கடவுளென வுரைபகர்வோன் வரைதன்கு வுன்மை
மிக்கோன், (5)

திருவாரு கைம்படைத்த திருக்கராக் கோட்டாற்றிற் சிறப்புற் ரு
கு, மொருவாத் கண்புடையா னெனிர்பக்கீர் மீருளன் பொருவா கெ
சன், நருவான கொடைக்கரத்தான் தன்மகவென் துறகுத்தான் தழ
கும் வேலை, பொருவாத கற்கையான் புலவர்மகா மதியனென்ப புதழ்
பெற்றான், (6)

மாவாரு மேருதனை மருவினருக் குயர்வருநு மாறே கல்வித், கா
ரு மடையினுட னரும்புலமைக் கானாக்கு மருமை வாய்த்தோன், மாவா
கற்றதயிழை நன்றெனக்கு மருஞ்சுவன் ஞான ருபன், பாவாரு
டைபான் பண்புடைசெய் குத்தம்பிப் பாவகோனே, (7)

இத்தாலாசிரியரது மாணுக்கருளொருவரான

கோட்டாறு வித்வான் ம. ரா. பி,

பி. ஆறுமுகப்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியது.

கோக்கக்கப்பா.

புனைக்கும் பெயரினமெழிற் புனைவனக்குத் தடமுயரு
னும்பிக்குத் தயிருயிரு கைமனக்கும் புனனுடைய
தேயங்கு மதியினருக் கிதழ்வார் தயருதாத்
கேயங்கும் புழமனக்குக் கோட்டா நெனுப்பறிவி

சுந்தரபாடல்கள் குறையா சொல்லுவினார் மகாபே
பன்னாபகம் கதப்பயனும் பகர்ந்தும்பல் ஹனுமத்
ஹனுமத் தேவியுள் கோன்மைபுஞ்செந் தமிழனக்கு
சுந்தரபாடல்கள் யோசமுமே கெல்லுக்கொண் டெழுந்தவென. (2)

உத்தமியு கையெனின்து முட்பொருளின் பவனுதந்தித்
பதித்தமயம் சிவபொருட்டுப் பகர்ந்துக்க ஹனுமும்
மதித்திடகல் ஹனுமதுக்கி மணத்தருளி வஞ்ஞவார்தல்
வித்தபடி டைபயின்று வினக்குதுஞ்சற் குணமேவென. (3)

செக்கெல்லவர் திருகாடர் குத்திரிபா மத்தாதி
பன்னாருத்தன் கோட்டாந்தக் குப்பதிற் றப் பத்தமுதற்
சொன்னவன்றன் ஹயபெரும் புசமுடையான் துணைடையான்
அன்னவனு சொன்னியிசை கன்புனனும் வம்பிலனே. (4)

என்னியத திருநாடவித் தெழிறகுதற் செக்கானும்
தன்னருகிற் தனியிருத்தித் தருக்கைகள் பனமொழித்தே
புன்னரும்பே ரீரைப்பா னவதான மொருக்கியற்றம்
பன்னருஞ்செந் செங்குதம்பிப் பாவகவன் பரிவினெடு. (5)

பண்பாவு புழுமேலப் பாணியமாப் பெரும்பதியில்
விண்பாவு செடைவாலே மேலியகி ரேவிரும்பு
எண்பாவு மெழில்வழங்கத் தானினு மிருத்தவன்றன்
நிண்பாவு புயகலியின் நிறப்பொளிதற் கெண்ணியரே. (6)

வழுத்தமுத விலக்கணமு மிலக்கியத்தின் பெருஞ்செநிலும்
பழுத்தொழுதிப் படித்தாரக்கும் பருசார்க்கும் பழுசார்க்கும்
விழுத்தருளி தரிவுகை மேன்மைபுடை யசப்பொருளால்
வழுத்தினனாக் தினைக்கோவை மதித்தது வனமைபுற. (7)

சொற்கண்டு பொருள்கண்டு தொடைகண்டு கடைகண்டு
முற்கண்ட நற்கவையே முதிர்கண்ட வந்தாற்குக்
கற்கண்டு சர்க்காரமும் கனியமிழ்திற் துணைகொணன்
மற்கண்ட நர்க்கொண்டு வாயாற வாழ்த்துதற்கே. (8)

இந்தாலாசிரியரது மாணுக்கரு ளொருவரும் கோட்டாறு
ஹனும்கிரேட் செகின்டரி ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதருமான
பறக்கை, ம-ந-ந-பி,

எம். குமாரசாமிப்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிகை வெண்பா.

வெற்றி தருக்கத்தின் வெண்கலங்கத் தருக்கை
கொற்றவன்றன் யாப்பம் குலவுதற்கே—கற்றவர்கள்
உய்குமறு தாப்பின்தாருணைக் தினைக்கோவை
செய்கவையி பாவகவன் தேர்த்து.

சா த் து க வி க ன்.

இந்நூலாசிரியரது மாணுக்கருளொருவரான
கோட்டரது வித்வான், மா-ந-ந-புரி,

திருஷ்ணசாமிப்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிகையாசிரியப்பா,

திருவளர் தாமரைத் தீம்பொழி லுடுத்த

மருவளர் பாண்டி வளாட்டி டின்கண்

தன்னிறை மேவுந் தாம்பிர வன்னியும்

வன்னிறை சோலையு மருங்கு விளங்கும்

ஹாயிம் புசுமெனு மரும்பதி வாழ்ந்

சோம வெண்குடை தூக்கிய செவ்வன்

தக்கோன் ஷம்சுத் தாசெ னெனும்புகழ்

மிக்கோ னாகம் விளங்க வைத்தினன்

கோவை பென்னுந் குலவிய வாரம்

மேவச் சூட்டினன் விரிநீர்க் கோடைப்

பதிவாழ் செவ்வன் பண்புறு குணத்தோன்

கதிபெற வெற்குத் தமிழகற் பித்தோன்

தொல்காப் பியமுதல் தோன்றி வகைணமும்

பங்காப் பியமும் பயிறகு றாவின்

சொன்னய முதலாக் சொன்னபன் னயமுந்

தோன்றப் பாடுந் துயரத் கவிஞ்

னுன்னு மவதான மொருநத றம்

பன்னிய செய்குத் தம்பிப்பா வலனே.

இந்நூலாசிரியரது மாணுக்கருளொருவரான

தாமசகுளம் மா-ந-ந-புரி,

எம். சிவதானுக்கவியராயரவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிகை வேண்பா,

பொன்னலிகொண் மாடமலி ஹா மீம்புரிக்கோர்

மன்னனென வந்துதித்த வன்னலெனும்—மின்னுவிசே

கோவை பலபுனைத்த கோன்மைஷம்சுத் தாசென்மேல்

கோவைபொன்று செய்தனித்தான் கூர்ந்து

சொர்செய் குத்தம்பிச் சிரியன்றன் தீம்பாவை

தூரர் புகழாதா சம்புலிவிற்போரும்

கண்மணியா பென்னுந் கலந்தறிந்த கற்பகம

பென்னுந் கவிராச ரேறு.

சுருதி.

பிம்மில்லாதி.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னை பச்சையப்பன் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ம-ந-ந-புரீ, கா. ர. கோவித்தராஜ முதலியார்

அவர்கள் இயற்றியது.

அங்கீகரிக்கப்பட்ட நூல். யாசிரிய விருத்தம்.

சீர்கொண்ட குணங்களுக்குச் செய்வியல் வியலிடமாய்த் திருவாய்
மொன், சீர்கொண்ட சிலமெல்லா மெழிங்கொண்ட தம்புகமே பிலை
த்த, சீர்கொண்ட மனத்தோர்க ணன்மொழிகொண் டினிதரைக்கு
கலமே கொண்டோன், சீர்கொண்ட கொடைக்கரத்தோன் கவி
கொண்ட கங்குலத்தோன் கவித்த சொல்லோன். (1)

உப்புசெறி முறைக்குறைய லுறுதியெலா மினிதனரா வுலக முய்யச்,
செய்யவரு தனயவருத் தீங்கவின் பலவியற்றிச் சிறத்தோர் தாமும், அய்
வனெனப் பணிந்திடச்சா ருணஞானியார்சாய்பா மலர் பொற்பார், தய்
வவடி பிணைக்கமலத் தன்னவுது கெமெனவே தலங்கு கொஞ்சன். (2)

இசையாகும் கவிமுலையேய்த் துறதன் மக்களுக்கா பீத்த பஞ்ச, கை
யாகு மொருவனுக்கு மதிபுலத்தா னலம்புகித்த நூல் தத்த, அசை
யாத வறசெறியோ னனியினுக்கோ தாகமா பகைத்த மேலோன், இசை
யாகும் விழைதருஞ்சீர் வெட்டுவாய் குளத்தன்கிம் கிஞ்சுதா தானேன்.

தன்மதிசீர் குவிர்முடித்துச் சீர்கொண்டு மார்பிரான் தந்த கொ
ப்பில், மன்மதிசீர்ப் பொற்பதக்க மான்முறதன் தகைமையினும் காய்க்
கப் பெற்றோன், பன்மதிக்கு மொழிமுலைப் பைக்குழன்மெய் விடைமட
கார் பார்த்து ஞான, விண்மதிக்கு மிகத்தனர்க்கு மெலிவுற்ற மனங்கல
லும் கெனே போவ்வான். (3)

பேசரிய பெருஞ்செவ்வன் பெருமைமிகு வானிபத்திற் பிறங்கு செ
போன், யானெருண் முகம்மதிதை மாமறைவி னெறியகலா மான்பார் கொ
ஞ்சன், தேசநாய் வும்சத்தா சீனெனப்பெர் செறித்திலகு செவ்வையோ
ன்றன், சூனெருக் குணங்கொண்ட மகத்தன்னி யதனாலா மன்பு தண்ட.

பென்னவிலி னன்மனிகன் பொருத்தியகாத் தன்னரிய புலமை
சான்ற, பன்னவிகொண் டினிதிலகும் பாக்கவிடை யவன்புகமே பதிய
வைத்த, மன்னவிகு மியற்றியிழின் வனஞ்சார்க்கு கோவையொன்ற வறு
க்கி னுண்க, முன்னருஞ்சொற் புலவோர்கண் முதறிது விவனென்ற
மொழிய மகஞே. (4)

அன்னவர்க்கு விஞ்ஞான மருங்கோட்டின் வாய்ப்புக்கு அனாதையாக
இன்னவருஞ் சோட்டாறென் றினிசியம்பும் பதிவினிட மிவநி வாழ
வோன், உன்னருஞ்சி உவதான் மொருதந் தனவெந்தி புலகைபெயர்,
மன்னுமெழிற் சொற்புலவோர் னாடிநெய் நிறைத்திவான் மான்பு பெந்
ருள். (7)

பண்டையருத் தமிழ்தாதன் படைவார்த்தோ னரியருளுள் பகர்த்த
யானில், என்டையக்கு செறித்தோ னிசைமெய்குத் தம்பிப்பா வலனென்
ருதும், பண்டையருத் தவிவானன் பண்டைய சட்டானன் பகலித் தோ
த்தி, என்டையசுத் தழைவித்தோ னின்மொழியன் பன்னவருஞ்சித் திவ
ரு வோனே. (8)

அன்னவன் கோவையசத் தரும்பொருண் யாவருமே யறியும் வன்
னன், பன்னுமரும் பதவையைப் பருத்தளித்தான் பாவலாப் பகரித்
செய்ய, பொன்னினுக்கும் பொன்னிப் பொலிசுணத்தான் காணிபத்
தின் புலமை மிக்கான், உன்னருஞ்சிப் புசும்மையில் வுடைமெலாம் பா
வது முறுதி யானன். (9)

செற்றவர்க்கு செற்றவையன் எனிதோற்கு மின்மொழியன், காடு செரு
சன், செறிநஞ்சார் செத்தமிழ்து னவினுமரும் பொருட்டெதெ வுலகத்
தாவன், செற்றமிலாக் கோட்டாற்றத் செய்யவருண் ஞானியர்பாற் செழி
த்த வன்பன், பற்றியகீர்க் கருமுடுக்போற் பாவலர்பாற் தன்னினிசெய்
பண்பின் மிக்கோன். (10)

பொன்றலிசீர் றுகம்மகிதை புனிதமதை வழியொழுகும் புலவா சன்
பன், செற்றன்கு மின் துணைவ செழிலாக் து பொலிமுகத்த னியைத்த
செல்வன், மன்றல்செறி குழன்மடவார் வனத்தனக்க டோயலிதை வனக்
கோன் மார்பன், தன்றமக்கா னவிபெண்குஞ்சித் தோப்பெயர்கோ னத்
தவத்தத் தாயன் மன்னே. (11)

சிறப்புப்பாயிரம்

முற்றிந்து.

1871-1872,
 at the age of 18 years

ஹாமீம்.

பென்சில்வானியா.

ஷம்சுத்தாசீன்

கோவை

—*—

காப்பு:

சுட்டளைக்கலித்தாறை.

திருவார் மருமகற் செய்குமன் ரூர்தினஞ் செய்குவோன்
ருருவா யமைத்தபு மான்ஷம்கத் தாசீ லுவந்தணியுங்
கருவா ரகப்பொரு ளோற்றினைக் கோவை கழறகிற்
மருவா ருருவி ளகப்பொருட் குள்ள மமைந்துமே.

நூல்.

களவியல்.

அஃதாவது-பொருளதிகாரத்துட் கூறப்பட்ட உருவும் திருவும்
பருவமும் குலனும் குணனும் அன்பும் பிறவுக் தம்முனொத்தபதி
னைத்தாண்டும் பத்துமாதமுஞ்சென்ற தலைவனும் பதினோரான்கும்
பத்துமாதமுஞ்சென்ற தலைவியும் கொடுப்போரும் பிறருயின்றி யூழ்
வயத்தாற் றுமேயெதிர்ப்பட்டுப் புணர்த்தற்றன்மை. இங்ானம் புணர்
தல் அகப்பொருளிற் கூறிய எண்வகை மணத்துட் கார்தருவமண
மாய்க் கைக்கிளைமுதல் வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரித
லீருகிய பதினேழு கிளவித்தொகைகளை யுடையது; அவை வரு
மாறு:—

கைக்கிளை.

அஃதாவது-தலைவன் மாட்டாவது தலைவிமாட்டாவது நிகழு
மொருதலைக்காமம்; அவற்றினிது- தலைவன்பாற்படு மொருதலைக்கா
மமாய்க் காட்டி ஐயம் துணிவு குறிப்பறிதல் ■■■ காரன்குவகைப்ப
டும்; அவை வருமாறு:—

காட்சி.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை ஒருபுஞ்சோலையிடத்தக் காணுதல்.

மாசுவ தழைத்து வனசமூலக் கோங்கு மருகியல்லிப்
பூவே புணர்ந்து புதுநற வேற்றளி பூண்டுபுகழ்க்
நோவே வெணவரு வோன்ஷம்சுத் தாசின் குளிர்சிலம்பின்
காலே கிறப்ப நடுகொடி காண்கின்றதே. (1)

ஐயம்.

(இ-ள்.) கண்ட தலைவன் இவன் எந்த வகைத்துப் பெண்ணே?
வென்று சந்தேசப்படுதலைக் கூறுதல்.

வாளுே புலியோ மலையோ கடலோ மதியிரிவி
தாளுே வனசத் தனித்தனி சோவுற்ற தண்டமிழ்த்கோர்
கோளுே வெணவருள் வோன்ஷம்சுத் தாசின் குளிர்சிலம்பின்
காளுே டொளிதரு வானிரு டத்தவக் காவகமே. (2)

துணிவு.

(இ-ள்.) சந்தேசிக்கப்பட்ட தலைமகன்பாதம் பூமியிற் படிதலா
லுக் கண்டபுடை பெயர்ச்சியாலும் பூலோகத்துப் பெண்ணெனத் தெ
வித்து கூறுதல்.

காலே யநித்தன கண்ணோ யிமைத்தன காணாமலர்
மேலே புலர்ந்தன மெய்க்கிழல் கண்டன மேவுமியற்
ருலே பாசர்பி ஶான்ஷம்சுத் தாசின் குளிர்சிலம்பின்
பாலே யமரிட மன்றிமற் றில்லையிப் பாவையர்க்கே. (3)

தறிப்பறிதல்.

(இ-ள்.) தெளிந்த தலைமகன்தலையின் வேட்கை அவன் பார்
வைபாற் றன்னிடத்துள்ள தென்றறிதலைக் கூறுதல்.

படையேறு கைத்தலத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் பனிவரைசேர்
தடையே யிலருளர் நெஞ்சென் றிசண்டொரு தண்கமலப்
புடையே சமந்தஞர் நீத்தல்செய் பண்டிதர் போன்றவிவ
ளிடையே யிலையா லினித்தன மோவந்திங் கெய்துறுமே. (4)

கைக்கிளை - முற்றிற்று.

இயற்கைப் புணர்ச்சி.

அஃதாவது-தெய்வத்தாலாவது தலையிவர்களுவது உதேதல்; அவ
ற்றவிது—தலையிவற் உதேதலென்க. அது: வேட்கையுணர்ந்ததல்,
மறத்தல், உடன்படல், உட்கொண ஶங்குவுணர்ப்பதே; அக்காள்
கும் இரத்தியின்விற்றத் தென்னல் முதலிய பதிகளும் பிறவுமா
லிய விரிசையுடையன. அங்கு உருமாறு:

ஞாத்துபின் னிற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைப்படுத்தப் பின்னிற்றற்கு வினைத் தல்.

தேடித் தனந்தரு வேன்ஷம்சத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பில்
வாடி யலையேல் வருவாய் மனமே மகிழ்த்தாத் தந்
கோடி புறுவோ முறுவா யமுதோ டொளிர்வையோபாற்
கோடித் தனமுள ரொன்றிசன் டிருவர் கூடுநர்க்கே. (5)

ஞாத்து பின் னிற்றல்.

(இ-ள்.) அங்கனமெண்ணிய தலைவன் தலைவிக்கு இதஞ்சொல்
லிப் பின்னே சிற்றல்.

கெம்போ டொளிர் புயத் தோன்ஷம்சத் தாசின் னெர்வையோசர்
வம்போடு கூந்தன் மடமயி லேபுன்றன் வார்தனப்பொற்
கொம்போட ிட்ட கொழுமுாத் தன்னிரு கூர்விறியா
மம்போட வைப்பி னமைபுங்கொ லோவென்ற னருவிரே. (6)

முன்னிலையாகிகல்.

(இ-ள்.) தலைவி சிற்பது தன்காரியத்திற்கு மேல்மேல் தான
மென்றெண்ணி அவளைத் தலைமகள் முன்னிலையாகிவி மொழிதல்.
கோடும் பிறைறுதற் கோமண மேபுளங் கூர்ந்தெவரும்
பாடும் புகழ்ப்பெரு மான்ஷம்சத் தாசின் பனிவகையாய்
கோடும் பொழிலுஞ் சிறையு மடுத்துன்ற னுரியரோ
டாடுந் தொழின்மறந் தாய்தனித் தாயென்கொ லாதாமே. (7)

வண்டோச்சி மருங்கினைதல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியினது கூந்தலிலுள்ள வண்டென
யோட்டுதல்போலத் தலைவியினது பக்கத்திற் சார்தல்.

தாதையெனப்புரப் போன்ஷம்சத் தாசின் நயிழ்க்கிரிசோர்
பேகையிவன்பர லளிகா னிசைவகை பேசியிவள்
கோகையடைந்திற் மறந்தி ரொருதல் கொருமியனீர்
மேகை புறுவீர் செறுவீ ரிசைவலர் மேவகமே. (8)

மேய் தொட்டுப் பவிறல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவி சாரத்தினு ருதப்பைத் தீண்டிப்
பழகுதல்; அங்கதவது - தொண்டு - தொட்டுகையாடல்.

கொற்கண்ட வாணர் தொகைபெருந் தொகைட குடுமுயர்
யிற்கண்ட திண்புற மான்ஷம்சத் தாசின் மையென்றிற்
கற்கண்டு வேண்டும் கனதல் தியிற் குறுப்பிட்ட தாள்
முற்கண்ட மெய்ப்பொரு ளோர்வனது தேடித் முந்துறுமே. (9)

பொய்பாராட்டல்.

(இ-ள்.) தலைமன் தலைமன்மாட் கேளது மில்லதத் கூறிப் புழைத்த சொன்டாடுதல். ஆயின்; உள்ளது உறுதலும் பொய்பாராட்டலோவெனின்? அற்றன்று. மற்றென்னயெனின்? இங்னது உறுவான் உள்ளதை விட்டுவிடுவா எல்லனென்க.

எல்லாரு மேத்துமிக் கோன்ஷம்சத் தாசின் னிருஞ்சிலம்பில் வல்லாருந் கொங்கை மடமயி லேபுன்றன் வர்குழற்சீர் செல்லார தேண்டி யலைவாய்ப் பயமிசக் சென்றலறி யல்லாரு மேலுமக் கோசலம் விட்டந் கழுங்கிடுமே (10)

குடம்பெற்றுத் தீயால்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைப் பழுவைற்ரு வாய்த்த இடத்தைக் கண்டு உறுதல்.

முந்தத் தவத்தின் முழுதல கேந்த முதிர்ந்துதித்த சந்தத் தடமுலை யிடுத்துத்தந் குட்கணை கைத்தவலஞ் சிந்தத் தயங்குமென் சிந்தா குலமறச் சேர்ந்ததா விர்தத் திருப்பத வேன்ஷம்சத் தாசின் வியன்பொழிலே. (11)

வழிபாடு மறுத்தல்.

*(இ-ள்.) இரந்து பின்னிற்றஞ்முதலாகப் பொய்பாராட்ட லீரு கைத் தலைவன் வழிபட்டதனைத் தலைவி மறுத்தல்.

பண்ணேறு மென்மொழிப் பாவலர் போற்றுந் பைந்தமிழ்ச்சீர் விண்ணேறு மாறமைத் தோன்ஷம்சத் தாசின் வியன்சிலம்பிற் றண்ணேறு சார்தஞ் சமைந்தனி தேறலுஞ் சார்ந்தனவி லெண்ணேறு போதங்கொண் மாதவி யேபெம்மை பேற்றருளே.

இடையூறு கிடைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி வெட்சமுற்றுக் கண்ணு முடிக்கொண்டே சிற் றலிஞ் வெழுத்த தன்பத்தைக் கூறுதல்.

பாட்டாற்றி வந்தநற் பாவலர் வேண்டும் பரிசினாற்றுந் கேட்டாற்ற வல்லபு மான்ஷம்சத் தாசின் னொர்வகையிர் தேட்டாற் றிகழந்த செழுந்தன நீத்துக்கை சோலர்போற் கோட்டாற்றை விட்டுப் ராயின் புரங்கொளுங் கொள்கைன்றோ.

நீடுகின்றநீங்கல்.

(இ-ள்.) புணர்ச்சி பெய்தாமையா விவருள்ள மெஞ்ஞான் நிலையுமோ? வென கொடுநோர் தலைவனின்கூறு தலைவியைப் பார்த்துக் கூறுதல்.

பாராளு மன்னர் பி ரான்ஷம்சத் தாசின் பனிவகைசேர் காராளுங் கூத்தற் கனியமுதேபுன் கனகங்.

மாறாகும் கும்பத் திணையே திணையாய் மதித்தெழுந்தன்
எனினாகு மந்தம் கடிதட நீந்தி நிலப்பதென்றே. (14)

மறுத்தெதிர்-கோடல்.

(இ-ள்.) முன்வழியாடு மறுத்ததின மறுத்தத்திலி தலைவன்
உறியு சொல்லு பேற்றுக் கோடலை உறுதல். பேரோற்று னென்
பதற்குப் பேரெதிர்த்தானென்புழிப்போல. எதிர்தல் - ஏற்றல்.

கோடா தருள்குணத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் குளிர்வரைவாய்
வாடா மலர்த்தொடை மன்னர்தம் காமவெவ் வாரிபொங்கி
போடா தெழுந்தறி னெஞ்சே நமக்கோ குறுத்தினையாய்
காடா தடுத்தெதிர் கிற்குங்கொ லோசந்த காணினையே. (15)

வறிது நகைநொற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி முகத்திலே நொகை தோன்றதல்.

பொன்னு பொனிருமிப் பூங்கொடி தன்னுணப் போக்கினத்து
மென்னு மெனமயம் சேந்தறம் மேக்க கிருட்காசர்
மன்னு பொனிருமெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் மலையெற்பின்
மின்னு பொனிரந்தது மெல்லிநல் லாண்முத்த வெண்ணுகையே. (16)

இக்கவி உரைப்போரும் கேட்போரு மின்மைபாற் கவிக்க
பென்ற சொன்ச.

முறுவற் துறிப்பாணந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி நொகையின் குறிப்பைத் தலைவனுணர்தல்.

பகைதந்த மன்னர் தினந்தந்த மூல பலந்தனக்கோர்
தகைதந்த வண்ணப்பி ரான்ஷம்சுத் தாசின் நயிழ்ச்சிலம்பில்
வகைதந்த வேரளி கொண்டோர் முலைக்கொடி கைம்பலரு
ணகைதந்த தாலினி மன்றற் சகமிவ ணண்ணிடுமே. (17)

முயங்குத லுறுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி புணர்ச்சிக்குடன்பட்ட அருமைமை வற்புறத்
திக் உறுதல்.

நிலையான வந்த கவிவாணர் தம்மைக் கனகருவி
பலியான வைத்தபு மான்ஷம்சுத் தாசின் னருஞ்சிகர
மலையானம் கண்டர்த்தக் கோட்டா றடைத்தன மாமதன்வாய்ச்
நிலையானஞ் செய்தரு தேருர் தெரிந்தினிச் சேருறுமே. (18)

கலையின் மதித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைக் கனத்தவான் மதித்தல்.

நிடங்கண்ட வானர்பி ரான்ஷம்சுத் தாசின் செழுங்கிரிசேர்
நிடங்கண்ட வேங்கிழி மாதா சேயுன்றன் மெப்படுமோ

ஷங்கத்தானின் கோவை.

ரிடங்கண்ட சொர்க்கத்தத் தின்பத் கனியமு தீர்த்தெனையுன்
றடங்கண்ட வாங்கத் வெள்ளத்து ளாழ்த்த தகைமைன்றே. (19)

புகழ்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியினது வகைதத் தலைவன் வியத்த பாராட்டல்.

குன்ற மணிப்புயக் கோன்ஷங்கத் தானின் குளிர்வரைவாய்
யின்ற ரணிமுழ லேபா விந்தமுன் மெல்லடிச்சி
தொன்றா வாடி யலைவாய்ப் பயமலிக் தோங்குகண்ணிர்
பொன்ற திறைத்தொரு கானின்றன் னுத்தங்கன் பூத்ததுவே.

இப்பதினாறு தகைமைகள், இரத்து பின்னிற்றத் சென்னல்
முதல் ரீடுகின்றாங்கலீருகிய பத்தனும், வழிபாடு மறத்தலொழி
த்த ஒன்பதும் வேட்டை புணர்த்ததற்கும், வழிபாடுமறத்தலொன்றும்
மறத்ததற்கும், மறத்தெதிர்போடலும் வறிதுகை தோற்றலுமாயின
இரண்டும் உடன்படற்கும், சீனையகாங்குக் கூட்டத்திற்கு முரியன.

இயற்கைப் புணர்ச்சி முற்றிற்று.

வ ன் பு னை ரு.

அஃதாவது-தலைவி ஐயுற்றவழி ஐயுற்றதலைவன் வற்புறுத்திக்
கூறல்: அஃது-ஐயுற்றதல், பிரிவறிவுறுத்தலென இருவகைப்படும்;
தலைவன் ஏற்புறவணிதல் முதல் இடமணித்தென்ற லீருகிய எழுவரி
யினைபுகுடவன: அவை வருமாறு:—

ஏற்புற வணிதல்.

(இ-ள்.) புணர்ச்சிவிடத்துத் தலைவி புணர்த்த முத்தா முதலிய
கொங்கையணி முழவனின் வேறுபட்டவற்றைத் தலைவன்நன்னை
யினால் வேறுபாடுதீர்ப் புனைதல்.

பொன்னணி சேர்புயத் தோன்ஷங்கத் தானின் பொலன்மிரிவாழ்
யின்னணி தன்னிடை மெல்லிகல் ளாயுன் மெலித்தாங்கேன்
முன்னணி பின்னணி முற்றும் வருத்து முதலிகடகான்
முன்னணி யாவுகின் குயமு மின்புற மாட்டுவனே. (21)

அணித்துழிநானிய துணர்ந்து தெளிவித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் அவ்வாறு புணர்த்துத் தலைவி பாங்கிபால
னியப்பட்ட அணிக்கு துணையானியும் அணிவேறுபடுமென்
றும், அதைப் பாங்கிபாலியில் ஐயப்பிறக்குமென்றும், காணுற்றவெட்
கப்பட்டாளா, அதைத்தலைவனறித்து தலைவியைத் தெளிவித்தல்.

பாதிப லாய்ந்தருள் வேரன்ஷம்சத் தாசின் பனியகாபி
 னேவிப மன்ன வெளிர்முதத் தாயுன்ற னுண்மைசெறி
 காலியம் கைவைத் தெழுந்தொடு சொற்பொருள் கண்டழியாப்
 பாதிப லோதி முடித்தே னணியும்பின் குய்தாவே. (22)

பெருதயப் புடைத்தல்.

(இ-ள்.) இனி, தலைவன் வருவானோ? வரானோ? வென்றதலை
 விழாவும் வேறப்பட; அதைத்தலைவன் குறிப்பாறுணர்ந்த தனது யிரு
 த்த காதலை உறுதல்.

காதல் கனிந்துட் கரைதரப் பாடனி காளறியி
 னேது மொருகைப் பிடியணம் போனடர் தோங்குயிரு
 போது முயிழுத்தத் தத்துகையாடற் புதவலிபொன்
 நேதும் பரும்புகழ் மால்ஷம்சத் தாசின் னிறும்பகத்தே. (23)

தேயவத்திறம் பேசல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறியதைத் தலைவிதெனியாதவளாகத்தலைவன்
 அவளுழவலியின் திறத்தை உறுதல்.

விதியா லுயர்ந்த துரைஷம்சத் தாசின் வெவகைவாய்த்
 துதியா யிலிழித் தாமொழி பேயுடற் றேமொழியே
 மதியா தியற்றும் வலியுள தாயின் மருவருமோர்
 விதியாம் பிணையிற் பிணைப்புறு கம்மையும் வெல்லரிதே. (24)

பிரியேனென்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பிரியனென்னும் கவற்சியால் தலைவி புடல்
 விளர்ப்பக்கண்ட தலைவன் உண்ணவிட்டுப் பிரியமாட்டே னென்ற
 உறுதல்.

இறந்து வளர்ந்திதி போன்ஷம்சத் தாசின் செழுங்கிரிவாய்ப்
 பிழிந்து வளர்ந்தநற் பெண்கொடி பேயஞ்சிப் பேதுறனிற்
 துறந்துக் கனலி னனவோ டனுவுக்கை சோர்ந்திதய
 மறந்தும் பிரியேன் பிரியிற் றரிக்கின் மன்னுயிரே. (25)

பிரித்துவநு கேள்நல்.

(இ-ள்.) பிரியேனென்றது கேட்டு மெழ்த்த தலைவிக்குத் தலை
 வன் பின்பிரித்து வருவேனென்ற உறுதல்.

அந்தோ னனிசுழ லாபிழை பாப்பொழி லாடுதிபோர்ச்
 செந்தே பகைதடித் தோன்ஷம்சத் தாசின் செழுங்கிரிவாய்ச்
 செந்தே பிரிந்து வருவேன் றரியேன் றரிக்கினுமன்
 குந்தே பெண்கொடு வந்திடு மென்னக முன்னகமே. (26)

குடமணித்தென்றல்.

(இ-ள்.) தலைவனுர் தாத்திதுள்ளதோ? சம்பதிதுள்ளதோ? வென்று தலைவி வருத்திய அதனைக் குறிப்பாற்றண்ட தலைவன் னாரி ருக்குமிட மிச்சம்பதிதுள்ளதென்று உறுதல்.

யோகத்திற் றுயர்விற் றகையி னுற்றபல
போகத்திற் சிந்தபு மான்ஷம்சத் தாசின் பொலங்கிரிவாய்
மேகத்தி லோங்கு குழன்மட விரங்கர் வேறலங்க
பூகத்தி னும்தூர் கறிக்கொடி யேறிப் புணர்ந்திடுமே (21)

இவற்றன் முன்னையான்கும் ஐயத்திர்த்தற்கும், பின்னையமுன் றம் பிரியநிலுதத்தற்கு முரியன.

வன்புற முற்றிற்று.

தெளிவு.

அஃதாவது - தலைவன் உறிய சொல்லுத் தலைவி மெய்யெனத் தெளித்தாற்றுவது; இது - வகையும் விரிபுமில்லாமனின்றது.

வான்பிறழ்த் தாலு மலிபிறழ்த் தாலு மதியிரளி
தான்பிறழ்த் தாலும் பிறழாத் தகையர்சொற் றுன்றவறி
யேன்பிறழ் வார்பிற ழார்வரு வார்மண் மேக்குறல்பூக்
தேன்பிறழ் மார்பகத் தோன்ஷம்சத் தாசின் சிலம்பகத்தே. (22)

தெளிவு - முற்றிற்று.

பிரிவு முழி மகிழ்ச்சி.

அஃதாவது-பிரித்தபோருமிடத்துப் பேசுகின்ற தலைவி தன்மை கையகண்டு தலைவன் மகிழ்தல்; இது - வகையின்றிச் சொல்லுங்கிழ த்தி சொல்லுகண் ணேத்தொடு சொல்லும் புலனெழுடு சொல்லுமா யிப இரண்டு விரிவோ புடையது; அவை வருமாறு:—

செல்லுங்கிழத்தி செலவுகண் ணேத்தொடு சொல்லல்.

(இ-ள்.) புணர்ச்சிக்குறி விடத்தினின்றும் பெயர்ந்த செல்லக் கின்ற தலைவனது செலவைக்கண்டு தலைவன் தன்னெஞ்சொடு சொல்லுதல்.

மேகமு மோர்கைவெண் சோமது மோர்கை கிளக்கிரி
நாகமுங் கொண்டொரு நாகமு மன்னமு நானுறவெச்

சோகமும் தீர்த்தருள் வோன்ஷம்சத் தாசின் கடர்க்கிரிவா
யாகமு மொல்க வசைத்துற மாணந்த மாருயிரே. (29)

முகனெடு சொல்லல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தன்னைத் தேடிவந்ததேர்ச்சாதிடத்தில்
தலை செந்துதலைக் காட்டிக் கூறுதல்.

முன்னெடு பின்னு முறைமுறை பார்த்துன் முதிருமச்சர்
தன்னெடு வேர்ப்புத் தளர்வுமென் போன்புத் தாக்கிமன்னர்
மன்னெடு மானிகர்த் தோன்ஷம்சத் தாசின் மலைவலவ
பொன்னெடு மின்னெனப் போவது பாகொரு பூங்கொடியே. (30)

பிரிவுழி மகிழ்ச்சி - முற்றிற்று.

பிரிவுழி க்கலங்கல்.

அல்தாவது - தலை பிரிந்த இடத்துத் தலைவன் வருந்துவது,
அது மருளுற்றகாத்தல் தெருளுற்றகாத்தனென இரண்டுவகைப்ப
மும்; அவை; ஆயவென்னம் வழிபடக்கண்டது மாயமோவென்றல்
முதல்கண்படை பெருது கெருதேத லீருமிய ஐத்து விரிகளைபுடை
யன; அவை வருமாறு:—

ஆயவென்னம் வழிபடக்கண்டது மாயமோவென்றல்.

(இ-ள்.) தலைவியைப்பிரிந்த மாதர்கட்டம் வந்து வழிபடுதலைக்
கண்டு இம்மாதர் கட்டத் தன்னானென்னைத் தனித்துக் கூடியது
என்ன மாயமோ? வென்ற தலைவன் மயங்கிக் கூறுதல்.

மெய்யோ டிரண்டெடுத் தன்பொன் தனித்துயர் மென்குழியின்
மையோ டொளிருத் கணமதி போல்வதி வானிவனோர்
கையோ டமர்தரு வோன்ஷம்சத் தாசின் கனகவெற்பிற்
பொய்யோ கனவோ பிறிதோ வறியேன் புணர்ந்ததுவே. (31)

வாழில்பெற்றுத்தல்.

(இ-ள்.) தலை உயிர்ப்பாங்கி முகத்தை கோக்கிச் சென்று
பார்த்துத் தலைவன் அப்பாங்கியைத் தாடைய் பெற்று உயல்
தாசிக் கூறுதல். பாங்கி - பக்கத்திலிருக்கு முயிர்த்துணியி.

வருத்தி மயக்கு மயனோ பகற்ற மருந்துளதோர்
திருத்தி மனமே யிரியே விவட னிரினயிழிவன்
டருத்தி பறித்தனிப் போன்ஷம்சத் தாசின் கருட்கிரிவா
யொருத்தி முகதா மகாமக ரோடி பொனித்ததுவே. (32)

பண்பு பாராட்டல்.

(இ-ள்.) தலைவியை நழுவைத் தலைவன் வியந்து கொண்டாடு
தல். பண்பு - கண்டு அழிவிடுமே னின்றது.

அடிபடும் வட்டு மலர்படும் போது மமரிலெதிர்த்
தொடிபடுங் கொம்பு முடைபடும் வெற்பு மொனிர்கிறைக்குட்
பிடிபடும் புள்ளும்பெய் மான்ஷங்கத் தாசின் பெருங்கிரிவாய்த்
துடிபடு றுண்ணிடை கொங்கைக் கிண்சொலத் தோற்றுறுமே ( )

பயிதோர்ப் பழிச்சல்,

(இ-ள்.) தலைவியைப் பெற்றோரைத் தலைவன் வாழ்த்தல்.
வந்திரந் தார்க்கருண் மாள்ஷங்கத் தாசின் மலையமின்னை
வெந்திர வாலியை யின்பக் கனியை பெமக்கனித்தோர்,
சந்திர சூரிய ருள்ளன வும்புகழ்ச் சம்பனார
யிந்திர ஹஞ்சகி யுங்கடுத் தோங்கி யிலங்குகவே (34)

கண்படைபெறுது கங்குறேதல்.

(இ-ள்.) அன்றிரவிலே தலைவி தந்த சூசையால் சித்திரை பெ
ருது இருட்டாலத்தைத் தலைவன் சொந்து உறதல்.
படியோர் குடையிற்கொள் வேன்ஷங்கத் தாசின் பனிவரையின்
முடியோ நிசிகட லோகிழி யிந்தோ முகமெனயாள்
துடியோ நொத்த தொடர லெமையவை சூழ்தெழுந்து
விடியோ மெனரீண் டுறுக்கிக் கருக்கி வெகுண்டிடமே. (35)

இவற்றன் முன்னைய தொன்றும் மருளுற்றதைத்தற்கும், பின்
னைய நான்குத் தெருளுற்றதைத்தற்கு முரியன. காட்சிமுதல் கண்
படை பெருது கங்குறேதலிறையாகக் கூறிய முப்பத்தைந்து
தறைகளும் முதல்காள் சிவஞ்சரி பென்சை.

பிரிவுழிக்கலங்கன்-முற்றிற்று.

இ ட த் த லை ப் பா டு.

அஃதாவது - இவற்றைப் புணர்ச்சியிற் லெத்த தலைவன் மறா
னவ்விடத்தில் வந்து தலைவியைக் கூடுதல்; அது தெய்வத்தெவிதல்
கூடல் விடுத்தனென மூவகைப்படும்; அம்மூன்றும் தந்த தெய்வத்
தருமெனச் சேறல் முதல் சூயத்துய்த்தவீரனிய னுத்தி விரிவியுடை
வன; அஃது வருமாறு:—

தந்ததெய்வத் தருமெனச்சேறல்.

(இ-ள்.) முன் கூட்டியவிதி பின்னாவ்விடத்திற்சென்றதற் கூட்
டுமெனத் தலைவன் சேறல்.

இன்றத்த வினையு மின்மையும் யார்க்கு மியல்பெனிற்செம்
பொன்றத்த மார்பன்பு மான்ஷங்கத் தாசின் பொதியவெற்பிற்

தன்மத்த வன்பொழிற் றோகையி னெம்முயிற் தோகையின்னை
முன்மத்ததெய்வ மினுத்தரு மாலங்கு முத்ததமே. (36)

முத்துநக் காண்டல்.

(இ-ள்.) முன்போலத் தலைவியைத் தலைவன் காணாதல்.

மாறு வமுத மழையோ ககிந்த மருவுருவோ
தாரு மணியினக் கோமதி யோயிதி நுண்ணுழகோ
தேரூர் குடிசெடுத் தோன்ஷம்சத் தாசின் செம்பகத்தோர்
கரு யொளிரு முயிர்க்குயி ராமென் குலதெய்வமே. (37)

முயங்கல்."

(இ-ள்.) தலைவியைத் தலைவன் புணர்தல்.

மன்னர்க் கதிபதி மால்ஷம்சத் தாசின் மலையமுத
மன்ன வருவா னகங்கனிற் தாடு மருள்வெயியு
ளென்னி லவரு மவளகம் பா யிரண்டறவொன்
றென்னக் கலத்த விருஞ்சகம் பார்க்கு மியம்பரிதே. (38)

புகழ்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைப் புகழ்த்து கூறாதல்.

குடைபட்ட கோலுடைக் கோன்ஷம்சத் தாசின் குளிர்செம்பின்
குடைபட்ட கோதை யிவள்விழி நோக்கித் தொடர்ந்துவிரய்க்
கடைபட்டுத் தீப்பட்டடிபட்டுச் செம்புனற் கக்கிச்சகி
முடைபட்ட தன்றிச் சரிப்பட்ட டிலையினு மொய்க்கினையே. (39)

சூயத்துயத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை மகளிர் கூட்டத்தன் விடுத்தல்.

முலிகாட்டி முத்த ககையிதழ் காட்டி முழுதுயின்ப
விலிகாட்டிக் காட்டுமென் னெஞ்சமன் வீர்கமழ் செய்க்கினவே
விலிகாட்டி யோற்குகை யோன்ஷம்சத் தாசினிருஞ்சொ
மலிகாட்டி பாடுதம் னாயத்துட் போர்த்தங்கு மன்னுகவே. (40)

இவற்றன் - தத்தெய்வத் தருமெனச்சேறலொன்றும் தெய்வத்
தெவிதற்கும், காண்டல் முயங்கல் புகழ்தலையெழுந்தருடற்கும்
சூயத்துயத்தலொன்றும் விடுத்தற்கு முரியன. இவையையும் இரண்
டரளர் சேழ்ச்சி.

இடத்திப்பாடு முற்றிற்று.

பாங்கற் கூட்டம்.

அந்தவது - முன்றாய் தோழனார் கூடுங் கூட்டம்; அது: சார்தம் கேட்டல்சார்தம் எதிர்மறை சார்தம் கூடல் பங்கிற்குட் டவென எழுதலாய்ப்படும்; அங்வேழம் தலைவன் பாங்கினர் சார்தம் முதல் பங்கிற்குட் கூட்டலிருப்ப இரூபத்தாரங்கு விரிவாயுடையன; அவை வருமாறு:—

தலைவன் பாங்கினர்கார்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியால் வந்த ஆசைசோய் தோழனா று நித் திராதென்றெண்ணி அவனைச் சார்தல்.

வாயியிற் காகிற் பாலெரிநீரென மாதலாகு
செய் லோங்குபு மான்ஷம்சத் தாசின் சிமையமத
னெயிய வெஞ்சிவிக் கஞ்சினெஞ் சேயினை யேல்வருவா
யாகியி குயியன் குணுள் னின்றென் னருந்துணைக்கே. (41)

பாங்கன் தலைவனாயுற்றது வினாவல்.

(இ-ள்.) பாங்கன் தலைவனது மனமும் புயமும் வாடிய வேறு பாடு கண்டு இவ்வேறுபாடு வந்ததற்குக் காரண மென்ன? யென்று கேட்டல்.

நீடாழி வைய நிலையிறும் தாது நிலாப்பகலற் [ல்
சோடா தொழியினு மொண்டமிழ் தேர்த்துணர்ந் தேரர்க்கொருத்த
கோடாது கோடிதர் தோன்ஷம்சத் தாசின் குளிரிலும்ப
வாடா மலர்ப்புயம் வாடிய வாரென் வழுத்துகவே. (42)

தலைவனுற்றதுகார்தல்.

(இ-ள்.) அவ்வனக் கேட்ட பாங்கனுக்குத் தலைவன் தனக் குற்ற வேறுபாட்டின் காரணத்தைக் கூறுதல்.

நீதஞ் செறிகுணத் தோன்ஷம்சத் தாசி னெடுக்கிரிவா
யேதர் தவிருற வேயெயிற் காமனுற் றெய்தருமென்
போதஞ் சரியப் பொறியளி சாடப் பொருததந்த
வாதம் கெப்ப மலிபுலன் னார்த்ததொர் மாதங்கமே. (43)

சற்றழி பாங்கன் கழறல்.

(இ-ள்.) வேதாசமங்கன் யாவுக் சற்றறித்த பாங்கன் தலை வனை விடித்துக்கூறல்.

என்னே கலைகன் முழுதற வாய்த்தின் றெழிலனகை
மவுனே பெனவரு மால்ஷம்சத் தாசின் மலையவெற்றின்
பொன்னே புலையெமல் பூணலக் கண்ட புரவலவம்
மின்னே நிகர்த்தபென் பேதைக் கழிதல் கியப்பலவே. (44)

கீழுவோன் கழந்நெதிர் மறுத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கன் கூறிப் உறுதிமொழியைத் தலைவன் மறுத்தல்.
கூட்சியும் கோதுங்கொன் வோன்ஷம்சத் தாசின் னருண்மையின்
மாட்சியும் கொங்கை மலையும் வதன மலருமைம்பர
னீட்சியும் பால நிலவும் புருவ நிலைமைபுங்கண்
காட்சியும் காண்கிலி காண்கிற் கவல்வையகொல் கட்டுரையே. (45)

பாங்கன் கீழுவோன் பழித்தல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் கூறிப் தலைவனைப் பாங்கன் கீழ்த்தல்
கூறுதல்.

காரைத் தருவையன் னோன்ஷம்சத் தாசின் கணகவெற்பொன்
னார நிகர்ப்பவொ ராயிழை பாட்கங்கி லாதவிடைச்
சீரை நிரைத்துடைத் தாயா சேயிது தேரிற்சிறு
கோரை வளர்த்துயர் கோபுர மாப்த்தெனும் கொள்வகத்தன்றே.

கீழுவோன் வேட்கை தாங்கத் கருமைகாற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பாங்கனை கோக்கிப் பழிக்கின்ற என்னுள்
எத் தேறதற்கு வேட்கை பென்னுற் றுங்கமுடியாதெனக்கூறுதல்.
துங்கத் திருகுணத் தோன்ஷம்சத் தாசின் கூடர்க்கிரிவாய்ப்
தங்கல் கடுத்தொளிர் தையனல் லாடனத் தாங்கிடவெஞ்
சிக்கம் பிளந்த செழுமுரத் தன்பயின் ற்பெனுஞ்சொற்
புங்கம் புகுதிற் பொறுப்பன்கொ லோவுயிர் பொன்றுறுமே. (47)

பாங்கன் றன்மனத்தழங்கல்.

(இ-ள்.) அதுசேட்ட பாங்கன் எம்பெருமான் துற்றுகு லில்
கூறு கூறினல் அதற்கு நானென் சொல்வேனென்று தன்னுள்ளே
வருத்ததல்.

முத்துன் டொளிர் புயத் தோன்ஷம்சத் தாசின் முதிர்க்கிரிவா!
பெத்துன் டுகருமொ ரோந்திழை பெய்த வினைவிறியேற்
ருத்துன் டுகருமுங்க கோண் டனுதினம் கூர்த்தமையற்
பித்துன் டுழிந்தன னம்மா சென்செயும் பேருலகே (48)

பாங்கன் றலைவனோடழங்கல்.

(இ-ள்.) இங்ஙனம் வருத்திப் பாங்கன் சிவாதவனாய்த் தலைவ
னோடு வருத்ததல்.

கலகத் தருமொரு கட்டகை மாறிடு காமவலை
பிலகஞ் சுழலுணக் கென்சொலென் னோவினி பெங்குமொளிர்
நிலை மெனவமர் வோன்ஷம்சத் தாசின் சிமையவெற்ப
வுலகம் புனி லொருவருள் டோவகுத பொத்திடற்கே. (49)

எவ்விடத்தெய்வியற்றென்றல்.

(இ-ள்.) பாங்கு னிவ்வாறு உறியும் தலைவன் வருத்ததலைக் கண்டு இவன் தலைவியைக் கூடாதொழியின் இறந்துபடுமென்று தேறித் தலைவனை கோக்கி சிங்கூர் காணப்பட்ட ஒரு எத்தவிடத்த எத்தவியலை புடைபதென்று வினாவுதல்.

வானகஞ் சூழ்ந்த மகிதலத் துன்மன வன்மைபெயல்லாந்
தானகந் தற்கெழு மம்மான் தனக்கிடந் தண்ணருட்கோ
தானகம் போன்றமர் வேளன்ஷம்சுத் தாசின் னருஞ்சிகரத்
காணக மோகட லோகிய லேது கழறெனக்கே. (50)

அவனாட்தீய்விடத்தீய்வியற்றென்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் என்னால் காணப்பட்டவுரு இத்தவிடத்த இத்த இயலை புடைபதென்று உறுதல்.

புயலே குழலம் புயமே முகமுடற் பொன்னிடைநூல்
கயலே கிழிமுக் கனியே மொழிமுலை கைக்கனிநென்
மயலே தருவாட் கியலிட மார்வல மரணமுமழை
பெயலே பெறுகாத் தேளன்ஷம்சுத் தாசின் பெருவனமே. (51)

பாங்குகிறைவனைத் தேற்றல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு வருத்தா தொழி: நீ சொன்ன குறியி டத்துச் சென்று தலைவியைக் காணப் பாங்குகிறைவனைத் தேற்றல்.

திருவே யமர்புயத் தேளன்ஷம்சுத் தாசின் செழுங்கிரிசேர்
மருவேயப் பெருவனத் துன்மன மாள்வித்து மன்னுவிரைப்
பொருவேல் கிழியைப் புலன்கொளு மாணசையைப் போந்தறிந்து
வருவேன் வருமள வும்பொறுப் பாயென்றன் மன்னவனே. (52)

குறிவழிக்கேறல்.

(இ-ள்.) தலைவன் உறிய குறியிடத்துத் தலைவியைக்காணப் பாங்குள் தேடிப்போதல்.

முலைப்பகை கண்டு மொழிப்பகை தேடி முழுதுமக்கத்
கொலைப்பகை கொய்ய வெழுவன்கொல் லோகரை கூர்வனத்தும்
பலைப்பகை கொள்ளாத் தேளன்ஷம்சுத் தாசின் பனிவரைவாய்க்
கலைப்பகை தோட்டுனைக் காவலன் கண்டவக் காரிகையே. (53)

ஓறையியைக்காண்டல்.

(இ-ள்.) அவ்வனத்தேடிச்சென்றபாங்குள் தலைவியைக்காணுதல்.
வானே முடிவடி வானே கிழிமலர் வாய்வரைதோள்
தேனே மொழிமதிச் சீரே முகமுடற் நேரமெங்கு

காலே வெணப்புரப் போன்ஷம்சத் தாசீ னனிர்வகாயின்
குளே செருவனத் தெம்பிகற கொற்றவத் தாழ்குழலே. (54)

இகழ்த்தந்தங்கீங்கல்.

(இ-ள்.) தலைபொழுகைக் கண்ட பாங்கன் காணாமன்ம
எம்பெருமானை வறிவின்றிலிழ்த்தன மென்றிரங்கிக் கூறுதல்.

தாவுண்டு செல்பரி வேன்ஷம்சத் தாசீன் நமிழ்வகைவாய்
மேவுண்டு வாழுவில் வெண்ணகைத் தேமொழி லின்னுதனோக்
கேவுண்டு கொஞ்ச மினைவுண்டு வந்தவென் னேந்தவையா
தோவுண்டு வாட துவன்றவெ லாமென்ற தெய்யறியே. (55)

தலைவனை வியத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி கண்வலையிற்செகி அத்தடைபோலத் தலைவன்
எம்பிடத்து வந்தது வியப்பென்ற பாங்கன் அநிலித்தத்கூறுதல்.

பொறைபார் பெருந்தனப் பொற்றொடிச் சிற்றிடைப் பூவையின்னா
னிறையா லலர்க்குமு னீண்முடி லோடி சிகழ்த்துபன்னூற்
ருறையா துணர்ந்தவென் கோன்ஷம்சத் தாசீன் கொழும்பிரிவாய்
மறையா திருந்ததெவ் வாறெம்மி ரான்கலை மாமதியே. (56)

இதுவுமது.

கலைதாண்டி யோங்குமிக் கோன்ஷம்சத் தாசீன் கனவகாயின்
விசீதாண்டிக் கூந்த னிசிடாண்டித் தேம விலவுமுலை
மலைதாண்டித் துண்ட மதிதாண்டி பெய்மன் மறியன
வலைதாண்டிக் காம வலைதாண்டி வந்ததங் கற்புதமே. (57)

தலைவியை வியத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியைப் பாங்கன் வியந்து கூறுதல்.

பருக்கும் பெருமுலைப் பாரத்தி னந்தாய் பற்றொழிந்திங்
கிருக்கு மொருயின் னிவன்கிழி கோக்கினை பென்றுமுற்றோர்
திருக்கும் கருத்துமொத் தேன்ஷம்சத் தாசீன் லெம்பாரசைக்
கருக்கு மயல்விடக் காய்வுக் கழுதெனக் காத்திடமே. (58)

இவ்வவத்தம் பாங்கன்நன்னுட் கூறியவை.

தலைவன்றனக்குத் தலைவி நிலைகூறல்.

(இ-ள்.) தலைவி குறிவிடத்துத் தனித்து கிற்றின்ற நிலையைப்
பாங்கன் கண்டுவந்து தலைவனுக்குக் கூறுதல்.

காலுங்கன் டேன்குழற் காலுங்கன் டேனின்னைக் காத்தறகட்
கோலுங்கன் டேனுடற் கோலுங்கன் டேனலல் கர்ப்பொருளும்
பாலுங்கன் டேமகிழ் கோன்ஷம்சத் தாசீன் பனிவகைவாய்
பாலுங்கன் டேன்கண்டி லேனிறை வாகின் னியலின்மைபே. (59)

தலைவன்சொறல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பரங்கன் சொற்படி குறிவிடத்திற் போதல்.

மனமாய் வினாந்தவன் மன்னுதற் கேற்ற வழியெதுவு
மினமா யறிந்தில மேயக மேசெய்வ தேதெனியோர்
தனமா யொளிரும்பு மான்ஷம்சத் தாசின் நடஞ்சிலம்பி
னனமா யமர்ந்தறிந் பார்தமைக் கூடி வளரவுதற்கே. (60)

தலைவியைக் காண்டல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைப் பார்த்தல்.

வற்றாக் களித்தமெய் வரழ்வனித் தென்னுள மன்னிகின்ற
முற்ற முகிழ்முலை மொய்குழ லான்கலை முற்றமுற்றக்
கற்றார்க் கழுதலை யான்ஷம்சத் தாசின் கனகவெற்புட்
பொற்ற மலையனம் போற்றனி நின்றனன் பூம்புனத்தே. (61)

கலையின் மகிழ்தல்.

(இ-ள்.) புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

மெய்புஞ் செவியும் விழிநாசி வரையும் வினாந்தருத்திப்
பெய்பு மழுதப் பிழம்பனை வீருமறிப் பெற்றாகம.
தெய்யும் புலையும் றேனன்ஷம்சத் தாசின் பொதியவெற்பி
லெய்புந் கெடுகு டிகதலத் தாருயிங் கெய்தரிதே. (62)

புகழ்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன்புணர்ந்தயின் தலைவியைப் புகழ்த்தகததல்.

அலைவாய்ப் படிந்தனை யாகமும் கூனி யறக்குறுகி
மலைவா யெழுந்தனை மாசே செறிந்தனை மாமறைநாற்
கலைவாய் வருயியல் போன்ஷம்சத் தாசின் கனகமலை
விடைவா யிணமுலை கேர்துத லொத்தலை நீணிலவே. (63)

பாங்கியோடு வநுகெனப் பகரிதல்.

(இ-ள்.) இனி ரீ புன்னுயிர்ப்பாங்கியுடனே வருவாயென்ற தலை
விக்குத்தலைவன் கூறுதல்.

கன்னுக் கிமைபுந் கடத்துக் குயிருந் கலந்ததொத்தெம்
மென்னுக் கருளனை கிரினி நீரிவ னேகினென்றும்
பன்னுக் கிசைபுக ழோன்ஷம்சத் தாசின் பனிவகாவாய்
மன்னுக் கனிசெய்தம் மன்னியர் தம்மொடு மன்னுகவே. (64)

பாங்கிற் கூட்டல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை ஆபத்திற் சொலுத்ததல். ஆயம்
மாதர் கூட்டம்.

கூனையப்புவாத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவியின் கிழச்சிறை வெளிப்படுத்தக் கூனையினது என்மையைக்கூறல்.

அணியுச் சிருத்தி யழகும் பொருத்தி யழிதருந்
றுணியு மிருத்தித் துணிநீ ருத்தித் தொடர்ந்தாசர்
பணியும் பதத்தனெம் மான்ஷம்சத் தாசின் பதியினலர்க்
கணியும் புணர்ந்தென் கண்மணி யிரெந் கலின்சுனையே. (64)

கூனையிழைத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி அச்சுனை வியப்பை யானுமாடிச் சாண்பெனென்ற கூறல்.

காவி சிவந்து கமலம் பசந்து கருதுமல்லி
மேலி வெளுத்து விடுமே ஸபுயேன் விளங்குமொன்னு
ராகி யகற்றுமெம் மா ஷங்கத் தாசீ னணிவரைவாய்த்
தாவி யொளிரும்பின் னேகுடை வேனந்தத் தன்சுனையே. (65)

நகையாணங்குறுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியினது வேற்றழகு கண்டு அவனைத் தெய்வப் பெண்ணாகப் பாங்கி வலியுறுத்திக் கூறுதல்.

காவே புருந்து கழங்காடி யாடிக் கதித்தசுனைப்
பூவே கொணருமென் பொன்னுருப் போன்றுமிப் பூதலத்தோர்
கோவே பெனவரு வே ஷங்கத் தாசின் குலக்கிரியின்
றேவே வெளுத்திதழ் மெய்ப்பாந் தக்கஞ் சிவந்தனையே. (70)

நடுங்க நாட்டம்.

(இ-ள்.) தலைவி கெங்கத்தக்கதோடப் பாங்கி யாசாய்தல்.
பெய்யா மொழித்திறத் தோன்ஷம்சத் தாசின் பொதியைமலர்ச்
செய்யா னெனவொளிர் சேயிழை யீசவன் செம்பொன்மழை
பெய்யா லிருந்து பிறங்கிச் சிவந்த பெருங்காமபோன்
மைபார் களிற்றொரு கோடுகண் டேமன மாழ்கினனே. (71)

இத்துணையு மூன்றாள் கிழச்சி பென்க.

குறையுறவுணர்தல்.

அஃதாவது - தலைவன் தனது முதலியவற்றைக்கொண்டு தன்
பாற் குறையுற்ற கிற்பக்கண்டு பாங்கி அதனானே கூட்டமுண்டென்
றறிதல்; அது: தேர்தல் தெளிதலென இருவகைப்படும். தேர்தல்
கூடியச்சி செய்தல். அவை வருமாறு:—

பெட்டவாயில்பெந்திவு வலியுதந்தல்.

(இ-ள்.) இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப் பின்னர்ப் பிரிவுழிக் கலங்
கலின் வாயில் பெற்றதென ஆண்டு விரும்பப்பட்ட பாக்மையத்
தலைவன் துதாப்பெற்றுக் குறையிரத்தலை வற்புறத்தில் உறுதல்,
பொருளா லறமும் பொலிவாற் புறமும் பொருத் துறல்பேரற்
றெருளா னுயர்த்தி ரான்ஷம்சத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பி
லிருளா மதிமுகத் தேந்திழை தன்னுரி சென்னுமிவ
னருளாற் பெறலா மகமே யவட னருத்தனமே. (12)

வெய் வினாது.

(இ-ள்.) தலைவன் கண்ணியத் தழையுமேந்திக் குறையுற்றவன்
பேரலவத்து தின்று ஊர்யாதென்று பாக்மையத் தேட்டல்;
மதியே நிகர்த்த மலர்முகத் தீர்வண்மை வாய்த்தவிரு
நிதியே பெனவருள் போன்ஷம்சத் தாசின் செருவரைக்கோர்
புதியேன் றனியிவண் போர்தன னும்பிற் பொலிவறுமப்
பதியே துரையிற் பகரிற் இதறுங்கொல் பான்முத்தமே. (13)

வெய் வினாது.

(இ-ள்.) வெளி.

காரே யினைய தருக்குற லீர்தற் கனகமணிச்
சேரே பெறுகழ லோன்ஷம்சத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பி
லுரே புரைக்கவி லீருமக் கின்னுவத் துற்றதிருப்
பேரேனு மோதுதி ரேழையென் மீது பிரியமுற்றே. (14)

கெடுதிவினாது.

(இ-ள்.) செட்ட பொருளைத் தலைவன் பாக்மையிடத்தில் வினா
வுதல்.

தப்புண்டு சேக்குந் துவரித ழீரென் ஈடர்க்கணமுன்
றப்புண் டடிக்கடி தாவுண் டொருமான் றாணிமுற்று
மொப்புண் டொளிர்யுயத் தேரன்ஷம்சத் தாசின் னுயர்வரைவாய்
வெப்புண் டொழித்தறக் கண்டதன் டொளிர்ளு விரோமக்கே. (15)

வழிவினாது.

(இ-ள்.) தலைவன் குன்செல்லும் வழியைப் பாக்மையிடம் தேட்
டல்.

கல்லும் கருதுங் கனதனத் தீரோளி கண்டுகி
ரெல்லும் பணிமுடி யோன்ஷம்சத் தாசின் னிருஞ்சிலம்பிற்
செல்லும் வழிதெரி யேன்றிகைத் தேனுளக் தேர்த்தகலச்
சொல்லு மொருவழி சொன்னு லிணையிசைக் குற்பிழையே. (16)

ஓயித்தவிலுதல்.

(இ-ள்) பாங்கி யொன்றும்பேசாதிருத்தலைத்தலைவன்சேட்டல்.
பெருவாய்ப் பிழைடைப் பெண்ணணங் கீர்வின் பிறங்குமஞ்சு
தருவாய்த தினந்தரு வேளன்ஷங்கத் தாசின் றமிழ்சிலம்பின்
பருவாய்த் கமல மலர்நண்டு வாடு மதிமுகத்துந்
தருவாய் திறந்தொரு செய்திசொன் னுலென்ன நீலினையே (77)

யாரோ யிரிய மனத்தே ளாவம் யாதெனத்தேறிதல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறியவாறு கண்ணியுத்தமழை மேந்திவந்தவன்
முதலியவை வினாவி நின்றவர் யாவரோ? இவர் மனத்தினினைப்பு
யாரோ? எனப்பாங்கி தன்மனத்தில் ஆராய்ச்சி செய்தல்.
ஊரும் பெயரு முகாவழி யாதின் றுழன்றொருமான்
நேரும் படியிவண் சென்றதாண் டோவென்பர் திக்கெட்டுமிப்
பாரும் புகழ்வளர்த் தேளன்ஷங்கத் தாசின் பனிவகைசேர்ந்
தாரும் கருகதாரிங் காறென்னை யுற்றது மாய்த்திலமே. (78)

என் னத்தெளிதல்.

(இ-ள்) தலைவனினப்பைப் பாங்கி தெளிதல்.
ஊரும் பெயரு முகையும் வழியு முவந்தவன்
நேரும் புகழும்பு மான்ஷங்கத் தாசீ னனிவரைவா
யேரும் குணமு மிசையும பெருகுவ ளேய்த்தவன்
நீரும் களியு கினைந்தவர் காம நெடும்புகிக்கே. (79)

இருவருமுளவழி யவன்வரவுணர்தல்.

அஃதாவது-தலைவியுத் தானுமொருங்கிருத்த விடத்தில் தலை
வன்றனிவரப் பாங்கிகண்டு அதனானே கலப்புண்மைவறிதல், அதன்
விரி வருமாறு:—

தலைவன் கையுறையேந்தி வருதல்.

(இ-ள்.) தலைவியும் பாங்கியுஞ் சேர்த்திருப்பதுகண்டு தலைவன்
கையுறை யேந்திவருதல். கையுறை-காட்சிப்பொருள்.
கிண்பட்ட சோமனும் வெண்மையும் போலகிம் மேதினிக்கோர்
பண்பட்ட வள்ளல்பு மான்ஷங்கத் தாசின் பனிவகைவாய்த்
தண்பட்ட தேமொழி யாரிருந் தாரிது தான்சமயந்
புண்பட்ட காதற் பொலிவற யாவும், புகழ்நாதற்கே. (80)

தலைவனவகை விருதல்.

(இ-ள்.) தலைவன் முன் செறிநி வினாவிபதபோல மீண்டும்
பாண வந்ததோ? வென்று வினாவல்.

பொய்ப்புண் டொளிசிகடப் பூவையன் னீருங்கட் புங்கமங்கண்
வைப்புண் டலிப்புய மாஷ்ஷம்சத் தாசின் மலைவெற்றிற்
றைப்புண் டுசத்தர் ததும்புண்டு வாடித் தனச்சுதனநிக்
கெய்ப்புண் டிரித்திவன் வந்ததான் டோவொ ரிருக்களிதே (81)

எதிர்மொழி கொடுத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவன் வினாவுக்கு விடைஉதவல்.
என்னுயிர் மாதங்க மன்றியொர் மாதங்க மீச்ச்கணையுந்
தன்னுயி ருங்கொடு சார்ந்ததின் னுலென்றுந் தாரணிக்கோர்
மன்னுயிர் மானவந் தோன்ஷம்சத் தாசின் மணிவரைவாய்ப்
பொன்னுயிர் போலும் புனிகமற் றேது புகலுதற்கே (82)

இறைவனை நகுதல்.

(இ-ள்.) தலைவனப்பாற் சென்றானைப் பாங்கி தலைவியை கோ
க்கி அசதியாடல். அசதியாடல் - சிரித்தற்போதல்.
தழையா லொருகரி தான்படு மோகடற் றாரணியின்
மழையா லிருமர மாய்வுறு மோகிவந் மாற்றமென்றுங்
குழையாப் பெருத்தவக் கோன்ஷம்சத் தாசின் குளிர்வரைவாய்ப்
பிழையாந் கபடாம் பிரித்தெடுக் தாயினெம் பெண்ணணங்கே. ( )

பாங்கி மதியி னவாவந் மனக்கூத்துணங்கல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தன்னறிவால் தலைவன் தலைவியென்ற இர
வர் மனக்குறிப்பை யாயத்தல்.
வாயாந் கலையும் வளைவாந் புனமு மகிழ்ந்திருவ
ராயா வுறினு மகமோ மயல்கொண் டலைதருங்குண்
னோயா துறுகுறை யாவு முரைக்கு முலகனைத்துந்
தாயாய்ப் புரத்தனிப் போன்ஷம்சத் தாசின் நடத்தகத்தே. (84)

இவ்வைத்த மிருவருமுளவழி யவன் வரவுணர்வின் விரியென்ச.

பாங்கிமதி புடன்பாடுமுற்றிற்று.

பாங்கியிற்கூட்டம்.

அஃதாவது - பாங்கியாந் கூட்டுவித்தேத் தலைவன் தலைவியைக்
கூடுக்கூட்டம், அஃது இரத்த பின்னிற்றல் சேட்படை மடற்குற்ற
மடல்லிவக்கு உடன்படல் மடற்குற்றொழிதல் குறைவப்பித்தல்
சுபத்தல் கூட்டல் கூடல் குயங்கூட்டல் வேட்டல் எனப் பன்னிர
ண்டு வகையினை புடைத்து; அவை வருமாறு:—

தலைவ னுட்கோல் காற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தன் தன்னுள்ளத்தின்சட் கொண்ட கா
வல் உதவல்.

கண்டே நிகர்த்த கனிமொழி யீர்சொலிற் கற்பகமும்
கொண்டே வருவ விருதிதி பென்னே குறுகல்காத்
றண்டே பணிபதத் தோன்ஷங்கத் தாசின் நடத்திடெனத்
தொண்டே பணிப்பத் துணைபுரிந் தாளுண்டென் றேத்திரமே ()

பாங்கிதுலமுறை கிளத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் இவ்வாறு கூறியதற்குப் பாங்கி குலமுறை
மையா விலையாதென மறுத்துக் கூறுதல்.

புனமே புலனம் பொதுவறந் காத்திவண் போர்குறுத்தல்
கனமே சிறுமை கருதிலை நானுந் கருதலர்க்கு
வனமே தரும்பெரு மான்ஷங்கத் தாசின் மலையவெற்றி
வினமே பறிதி யிழிந்தோர்க் குயர்க்கோ ரியைபிலரே. (86)

தலைவன் தலைவி தன்னை யுயர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை யுயர்த்திக் கூறுதல்.
சிப்பியின் முத்தமுள் சேற்றுண் மலையுள் செனித்திடினு
மொப்பியிற் கேற்றினை றுண்டுமொ லோவுல குங்ககனுள்
செப்பிய மாதவத் தோன்ஷங்கத் தாசின் சிலம்பினையி
ரப்பிய நன்னல மல்லா விலைகுல மாயிழைக்கே. (87)

பாங்கி யறியான்போன்று விருதல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியிடத்துக் காதல்கொண்ட தறியான்
பேரவ நீ ஏவனிடத்துக் காதல்கொண்டாயெனப் பாங்கி வினாது.
கனையும் பொழில்கமந் கூசல்பந் தோடலர் குழந்தெழிலம்
மனையும் பயிலுநர் பற்பல ஶான்மத மாரிசுந்தி
முனையும் கடகனிற் றேன்ஷங்கத் தாசின் முழுமலைக்கென்
றனையு மறைத்துனைத் தான்மறை யாரெவர் தார்மன்னனே. (88)

இறையோன்றிறைந்தன்மை யியம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தான் காதலித்த தலைவி தன்மை கூறுதல்.
தன்மை - இலக்கணம்.

மருளும் பிணைனிழி மாகுஞ் சாமுலை வாய்குமுத
மிருளும் புயல்குழ லேகின் மதிமுத மென்றுமின்று
மருளஞ் திருக்காத் தான்ஷங்கத் தாசின் னருட்சிலம்பிற்
றெருளும் பொலிவுக்கொன் சேயிழை யேயென்றன் றேமொழிக்கே.

பாங்கி தலைவி யருமை காத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி கிடைத்தற்கரியவென்று பாங்கி கூறுதல்.
அறிவே யருவா யவதரித் தென்க னருந்தவத்தின்
செறிவே யெனவருந் தெய்வத யின்முன் கிணர்தெதிர்ந்தோர்

முறிவே தாப்பொரு தோன்ஷம்சத் தாசின் முதிர்ச்சியிர்
பிறிவே தருமுறை யாதொன்றும் யாமங்குப் பேசுகிறே. (90)

தலைவனின்றியகையாயை வியம்பல்,

(இ-ள்.) தலைவியில்லாத வரழுவெனக்கில்லபெனத் தலைவன்
உறுதல்.

சொன்னமி லாது சுகம்வரு மோவென்றுஞ் சூழ்த்தாசர்
சின்னமி லாதழிப் போன்ஷம்சத் தாசின் செழும்பெரிவாய்ப்
பின்னமி லாதொளிர் போரு ளீர்கைப் பிடிப்பிமோ
சன்னமி லாதின் றமைபுங்கொ லோவென்ற னுருகிறே. (91)

பாங்கி நீங்குறை நீயெசென்றுகையென்றல்.

(இ-ள்.) தலைவியினிடத்து சினக்கு வேண்வெனவற்றை நீயே
சொல்வென்ற பாங்கி உறுதல்.

வாயே யெவர்க்கும் வருங்குறை சொற்றிட வாய்த்துளதிக்
நாயே நெதற்கு நலிலவொ ணுதுற்ற நற்றமிழ்க்கோர்
தாயே யெனவருள் லோன்ஷம்சத் தாசின் றாவிச்சிலம்பி
னீயே நிகழ்த்துக சின்ருறை யாவும்ர் கேசிறுதக்கே. (92)

பாங்கியைத் தலைவன் படித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பாங்கியை சித்தித்துக் உறுதல்.

செயலா லுயர்த்தபு மான்ஷம்சத் தாசின் சிவமயபின்னின்
யலா யமர்ந்த கடுகிழி பாய்ந்து கலங்குவிமன்றன்
மயலாந் கனற்கு மழையாய் வினைத்தநின் வார்த்தைமுற்றும்
புயலாய் முடித்தது பூவையன் னீரென்ன புத்திரிதே. (93)

குறையறவுணர்தன்முதலிதுவாற நான்காநான் சிகழ்ச்சியென்றுணர்க.

பாங்கி பெதைமை யூட்டல்.

(இ-ள்.) தலைவி பிறர்துயாமறிவாளென அவனது பேதமையை
ப்பாங்கி தலைவனுளங் கொளச் சாற்றல்.

பாசார் பழிச்சும்பு மான்ஷம்சத் தாசின் பதிக்ரசுசே
கசீரார் கரிகலை மான்முத லாம்பல காண்விலங்கை
போரா துறவதைத் தூனுனும் வேட ருவந்தளித்த
கூரா யலில்கிழி நின்னோ வறியுங் குணமிலனே. (94)

காதலன்றலவி ழுதறிவுடைமை மொழிகல்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு உறிய் பாங்கியை கோக்கி முதிர்ந்த அறி
வினைபுடைபாய் தலைவியாதலின் அவளை வக்தவன் உறற் பாலையல்
லென்ற தலைவன் உறுதல்.

வாயா லுலகம் வழுத்துத்தம் மெண்ண மறிவிழிகொண்
டேர்பா லுறைத்தெனக் குன்றிபுந் தந்துடைட் தோடுகரைத்

தாயாய்ப் புர்த்தருள் வோன்ஷம்சத் தாசின் சலிலமன்னு
யேயா மதனைபு மேயவட்ட கோலிலை யீர்க்குணமே (95)

பாங்கிழைந்துபுணர்க்கீழ்முறையுறக்கறல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு உறக்கேட்ட பாங்கி முன் கீள்வேட்டைதீர்
த்தானென்ற உறையே அங்குளமேயின்னங்குளவென்ற உறதல்.
முன்னு லறித்ததின் முற்றிற்றை தன்னை முடுகுதற்குப்
பின்னு லொருதிறனை வேண்டுங்கொ லோபுயிப் பெண்ணுணங்கின்
மன்னு யுதித்தபு மான்ஷம்சத் தாசின் மலையவெற்ப
தன்னால் வருந்துவர் தானறி வானங்குச் சாருதியே. (96)

தலைலிலை தலைவன்காற்றல்.

(இ-ள்.) அதுகேட்ட தலைவன் வேட்டை கோயால் வருத்துச்
தன்னிலைமையைப் பாங்கிக்குச் கூறுதல்.

கூடலிற் படிந்தெழு காவகம் புங்குக் கனிர்த்தென்ற
ஹூடலிற் புதப்பினைத் தாலுர்தன் சீர்த்தி புலகனைத்து
கூடலிற் பெரியபு மான்ஷம்சத் தாசின் னுடையீர்
விடலி லவண்மயல் வெந்திச் சூனையன்றி வேறிலையே. (97)

பாங்கியுலகியலுரைத்தல்.

(இ-ள்.) உலகில் வேட்டை கொண்டார் சான்றோரை முன்னி
ட்டு வரைத்து கொள்வர். அவ்வாறு வலியவரதலால் நீயும்வரைத்து
கொண்டவெனப் பாங்கி கூறுதல்.

மறையார் மொழிப்படி மானிலத் தெங்கு மகிழ்வுறான்
னிறையார் கனிகுரு நீன்மணங் காண்பது நேர்மையல்லாற்
பொறையார் சூணப்பு மான்ஷம்சத் தாசின் பொதியவெற்பிற்
சூறையார் மொழிபல கூறிலென் னோவுயர் கொற்றவனே. (98)

தலைமகன் மறுத்தல்.

(இ-ள்.) அங்வுலகியலுத்தலைவன் வேட்டைபாற்றினும்மறுத்தல்.
வருத்தி மயக்கு மயனோ யளித்தவம் மாதாசை
விருத்தி புறவரைத் தேற்றிடென் றுபிது வெற்றைக்குச்
செருத்தி யினம்பிறைச் சேய்ஷம்சத் தாசின் சிமைமயன்னுப்
பருத்தி விதைத்துப் படங்கொள நாமெப் பான்மைமயன்றே. (99)

பாங்கியுஞ்சியக்கருத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி இங்கிழைச்சி பிறையொன்ற பயந்தவரைப்
தலைவனை அப்புணர்விட்டுப்போக அச்சமுறத்தீர்க்குதல்.
மாறியும் வந்ததெம் மன்னர்பொல் லார்க்கு வாய்த்தவற்
காலிய நாமென் னோன்ஷம்சத் தாசின் றடஞ்சிலம்பிற்

சோலையுள் கொல்லியுஞ் குழவர்கி டாகல் ஞானமங்
வேலையுட் போர்தன னிற்கிங்கென் வேலையிங் வேலையிலே. (100)

தலைவன் கையுறை புகழ்தல்.

(இ-ள்.) இனிக்காலம் தாழ்க்காலாதென்று தாண்டொன் னு
கத்தையுறைபைத் தலைவன் புகழ்த்து கூறுதல்.

தழையே யுடைக்குத் தாள முலைக்குத் தருவார்தம்
மழையேய் குழற்கு வளைக்குத் குவளை மகிழ்ந்துவகம்
பிழையே வறப்புரப் போன்ஷம்சுத் தாசின் பொருள்செய்மிற்
கழையே பொருபுயத் தீர்கொணர்ந் தேன் கொளுங் கையகத்தே.

பாங்கி கையுறை மறுத்தல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் புகழப்பட்ட கையுறைபைப் பாங்கி யிசைத்
த மறத்தல் கூறுதல்.

சுவ துயர்கினி யேற்ப திழிவென் னெஞ்ஞமுரை
யாவ தறிந்தன மானியு மேற்கில மாய்த்தெனியோர்
மேவ வறைபறை வேன்ஷம்சுத் தாசின் கியன்சிலம்பிற்
மேவ மறக்குலம் யாமெமக் கேனிலை தேர்மன்னனே. (102)

ஐந்து தேஞ்சிறோடவன் புலத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி மறத்தலைச் சவியாத கொஞ்சுடனே தலைவன்
வருத்திற் கூறுதல்.

என்செய்த தோமன மேதறை நம்போ கிருந்.துலர்ந்து
யின்செய்த வேல்கிழி வேண்டா தொறுத்து கிரிமலர்சோர்
பொன்செய்த மார்பன்பு மான்ஷம்சுத் தாசின் பொதியவெற்பிற்
கொன்செய்த வன்சொற் கொழுங்கைந் கேகம்மைக் கூட்டினனே.

பாங்கி யாற்றுவித் தகற்றல்.

(இ-ள்.) இங்ஙனம் வருத்தலைக்கண்ட பாங்கி தலைவனையஞ்
கூறே! கண்ணவனைக் கூறிவிடுத்தல்.

குடியிற் பிறங்குங் குலக்கொழுந் தாமென்றன் கொற்றவைகிற்
றடியிற் புகிர்த்தங் கமைவன சொற்றின றகன்றார
முடியிற் படுபதத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் முதிர்கிரியாய்
கிடியிற் பெறுவதுங் கைத்தழை போதியெவ் போற்றியே. (1)

இவற்றுள்-தலைமகன் உற்ருயினவென்னாம் இவ்வுயின்னிற்றற்
பு குடி பாங்கி உற்ருயினவென்னாஞ் சேட்படுத்தற்கு முரியன. இவ்
வாரும் ஐத்தலைவன் கிழ்ச்சி பென்செ.

இரத்த துறையெறுது வகுத்திய கீழேயே

மடலே பொருளை மதித்தல்.

(இ-ள்.) மறாடல் காலையில் வந்த தலைவன் பாய்சியாற் காலிய மின்றெனக்கருதி இரத்த துறையெறுது தாயினோமென்ற வகுத்த முற்ற இனி எமக்குப் பொருளாவது மடலேறலேயெனத் தன்னு ள்ளே மதித்துக்கூறுதல்.

மாறாக் கொடிய மயலஞர் கொண்டு மாய்க்கெஞ்சே
நீறாக் கரிந்த நெடுந்துபர்த் தேதிலர் நீழுடற்
கூறாக் கயிர்க்காக் கோன்ஷம்சத் தாசின் குளிர்வனாவாய்ப்
பேறுர்சஞ் சிவிரிப் பெய்க்காயல் ளாளில்லப் பேசுதற்கே. (105)

பாய்க்குத்துலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் அம்மடலேற்றினை உலகின்மேல்வைத்துப் பாய்க்கெஞ்சக் கூறுதல்.

வீணு பொருத்திசெய் காமவெந் தீயுண் மிடைபிடைக்கேதார்
தூணு யிருந்து துயரடைந் தோரென்றுஞ் சொன்னமணிப்
பூணு ரினைப்பயுந் தோன்ஷம்சத் தாசின் பொதியவெற்பி
லூணு ருயர்ப்பினை யூர்ந்து, வாரத்த வொண்டொடியே. (106)

மடலேறலாவது - டனங்கருக்காற் குதிரையும் பனத்தருவி னுள்ளனவற்றால் வண்டி முதலானவஞ்செய்து அக்குதிரையின்மே லேறுவது. அங்ஙனமேறுவான் நிகட்பாளாய்த் தான் காமித்தலை வியினுருவையொருபடத்திற் றன்சையாலெழுதி அப்படத்தின்றலை விலே தன்பெயரை யெழுதித் தன்சையிற் பிடித்து நடுகூருள்ளே காற்சத்தியி லாகார கித்திரையின்றி அப்படத்தின்மேற் பார்வை யையு மனத்தையுமிகுத்தி ஆசையத்தனய் வேறுணர்ச்சியின்றி ஆவிரிஞ்சினும் அழல்மேற்படினுமறிதலின்றி மலழவெயில் காற்றான் மயங்கா கிருப்புழி, அவற்றைக்கண்ட அய்யூரினுள்ளார் பலருக்கடி வத்து நீ மடலேறிச் சோதனை தந்தால் நீ யிச்சித்த பெண்ணைக் கொ ட்க்கச்செய்வோமென்று கூற, அதற்கவ னிசைத்தாலுவி னாசனாக் கறிவித்த அவனேவலால் ஏறவேண்டு; அங்ஙனமேறும்போது பூனை யெலும்பு எருக்கம்பூ இவைகளைற் றட்டிய மாலை புனைத்துகொள்ளல் வேண்டும். அக்குதிரையின் வடத்தை யிழுத்தலும், அக்குதிரை யச் சிரத்திறுருளை யுருண்டோடும்போது பனங்காருக்கு அறுத்த விட மெல்லாம் இரத்தம் வெளிப் டாது வீசிப் பம் வெளிப்பாடி அப்போ தலை வலங்கரித்து அவனுக்கு அசை கொடுக்கச்செய்தல் வேண் டும். இரத்தம் வெளிப்படி வலனை யாசனம் கொடுப்பதுவிடம் வேண்டும் என்பன புலவர னிருயிக்கப்பட்ட வழக்கு.

தலைவன் நன்மேல் வைத்துரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் அம்மடலேறவேனென்ற பாக்விக்குச்சுறுதல்.
வேலைரி னோக்குமிக் கோன்ஷம்சத் தாசின் வியனசலர்
சோலைரி லாமெம்பைத் தோகையன் னீர்மடல் சூழ்ந்தெருக்க
மாலைபுழ பூனைபு மற்றவும் பூண்டினி மன்னுமதி
காலைரி னுமூர் வலம்வரு வேனும்சமத் காண்பதற்கே. (107)

பாங்கி தலைமகவையவத்தருமை காற்றல்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு கூறக்கேட்ட பாக்வி படமெழுதியபின்னன்
ரே? மடலேறவது. ஆதலால் தலைவியவயவர் தீட்டுதற் கருமைபெ
ன்ற கூறுதல்.

குடையு மாகக்கொள் கோன்ஷம்சத் தாசின் தொழங்கிரிவா
யடையுமென் காரிகை கோவையன் தாதி யனைத்துமொரு
தடையு மவாமை லெழுதின நன்னால் தருவியலு
கண்டபு முரையு மெழுதலெவ் வாயு கவிற்றாரே. (108)

தலைமகன் நன்னைத்தானே புகழ்த்தல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறெழுத வரிதென்று கூறிய பாக்விபையோக்
கித் தலைவன் நன்னைத்தானே புகழ்த்து கூறுதல்.

மண்டலத் தேர்பெரு மான்ஷம்சத் தாசின் மலையநிலை
கொண்டவர்க் காகாந் குறைபுன லோவின்றென் கூர்ச்சுத்தால்
விண்டயின் வேய்த்தொளிர் காயமுஞ் சொர்க்கமு மேனிடைபல்
லண்டமு முள்ளுரு வேடைமைப் பேமெமக் காரிணையே. (109)

பாங்கி யநுனியல் கிழத்தல்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு தலைவன் கூறக்கேட்ட பாக்வி அருண்மு
றைமை கூறுதல்.

விண்ணப் பழித்தகை யான்ஷம்சத் தாசின் மினிர் துடந்தென்
கண்ணப் பொருவுகண் ணைபல் லண்டமுங் காணுபிரு
மண்ணப் பிரிந்து மறுகுற ிகொளும் வன்னெஞ்சினிப் [னே.
பெண்ணக்கொள் ரோவொரு பெண்ணைக் கொளலென்ன பேசரு

பாங்கி கொண்டுநிலை கூறல்.

(இ-ள்.) தலைவனுயிராத் தாங்கிச்சொண்டு நிற்க நிலைமையா
விய மொழியைப் பாக்வி கூறுதல்.

ஆகுங் கருமயின் தேதெனில் யான்சென் றழித்தடுத்தன்
னோகுங் கரும துவதுவ லன்னவ ணுண்டறநும்
வாரும் படைத்தபு மான்ஷம்சத் தாசின் மலையவெற்பி
சீரும் பதிலறித் தேற்பன காணென் வியலரசே. (111)

இவற்றை - தலைமான் உத்ரயின வெல்லா மடங்குத்திற்கும்
பாங்கி உத்ரயின வெல்லா மடங்கில்கிற்கு முரியன.

தலைவியினமைத்தன்மை பாங்கி தலைவந்தனத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவியினது மன்கைப்பருவநீரம்பாமைபயத்
தலைவனுக்குக் கூறுதல்.

முலையோ பருத்தில மொழியோ நிறைத்தில முற்றமங்கன்
கொலையோ பருதில கூத்தற் நிகைத்தில கூடலர்வெண்
டலையோ டமரயிற் கோன்ஷம்சுத் தாசின் நடத்துறுபைப்
கலையோ வுடுக்கறி யானியன் மீட்டென் காலுவகே (112)

தலைவன்நிலை வந்தநியமாயின மறைத்தல்.

(இ-ள்.) அவனன் கூறிய இனமைப்பருவமே தன்னை வருத்

திய விதத்தைத் தலைவன் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

புள்ளிற் பொலியும் புணர்முலை யீர்மதன் புலரும்போ
டெள்ளின் முலையரும் பேயுற் நிறைத்துழ லென்னுயிர்க்கே
விள்ளிற் பெருமத வேள்ஷம்சுத் தாசின் மினிர்வகைவாய்
முள்ளின் முலையென மொய்துன தாற்கொலை மொய்கிழிர்கே.

பாங்கி செவ்வியநுமை செப்பல்.

(இ-ள்.) பாங்கிதலைவியின் சமையத்தினருமை தலைவனுக்குக்
கூறுதல்.

கலையுந் தடமுஞ் சுகமும் பணியுந் துணியுந்
மலையுந் பொழிநு மறத்தன னேயுந் மார்பலர்மேன்
முலையுந் பெருந்தனத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் முதிர்சிலம்ப
கலையுந் படியவட் கிங்கென்கொ லேயயா னிகழ்த்துவதே. (114)

தலைவன் செவ்வியனெனமை செப்பல்.

((இ-ள்.) தலைவன் நன்குறை சொல்லுதற்குத் தலைவி சமைய
மெளிதெனக் கூறுதல்.

ஒருகான் மறத்துரைத் தாலுமென் பேருவந் தோடிவந்துன்
னருகாய்த் தழுவி யறைகில னோது மணிமகுடர்
தருகாந் தழும்புடைக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் நடவகைவா
யிருகா லியம்பிலென் னுயிவை யாமுனிங் கேய்த்திடுமே. (115)

பாங்கி யென்னை மறைத்தபின் னெளிதென நகுதல்.

(இ-ள்.) ஒருவரு மெனக்குத் தெரியாமன் மனமொத்துக்
கலத்தபின் இக்கனவொழுக்க மொழுதுத் தெனியென்தென கல
யாடிப் பாங்கி கூறுதல்; எனவே யென்னுயன் றி யுக்கன் கனவொழு
க்க நிகழாதென்பது குறிப்பாத் பெறப்பட்டது.

ககமுத் சதைபுமுன் ணன்ணினுக் தேரரை கடுகிருந்துள்
ளகமும் புறமு மளிப்பதொத் துக்க னருசிறவுக்
கிகமும் பரமும் புகழ்வும்கத் தாசீ னெழிற்சிலம்ப
ககமும் பொலிவு மெனைபல துண்கொல் சொல்லுதற்கே (116)

அந்தகை பொருவுதவன் புலம்பல்.

(இ-ள்.) பாங்கி கைகயாழக் கூறதல் சரியாமற்றவைகள் வருத்
திக்கூறதல்.

வெள்ளத்துன் முழி மிதக்குகர் மேற்கல் கிரைத்திருத்திப்
பள்ளத்து ளாழ்த்துமப் பான்மையன் குேசெழும் பைத்தமிழே
ருள்ளத்துன் வாழும்பு மான்ஷம்கத் தாசீ னுலகவள்கட்
கள்ளத்துன் மாழ்கு மெனைககைத் திங்ஙன் கலக்குவதே. (17)

பாங்கி தலைவனைத் தேற்றல்.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் வருத்திய தலைவனைப்பாங்கி கிண்கருத்து
முடிப்பவனைத் தெளிவித்தல்.

என்னுரி என்வ வின்னுயிர் யானென் நிருப்பதல்லாத்
பின்னுயிர் வேறென் நிலைசொல்லு மன்னதிப் பேருலகர்
தன்னுயி ரென்னுமெம் மான்ஷம்கத் தாசீன் றடகுகரோய்
கின்னுயிர் வாடி நிலைகுலை யேல்கக கேர்வருமே. (118)

பாங்கி கையுறை யேற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் கொடுத்த காட்சிப் பொருளைப் பாங்கி
கேசித்து வாங்கிக்கொள்ளுதல்

கிதியே வலிதென மேதிகி கூறுமம் மெய்ம்மொழிசும்
மதியே யெனகித் தழையான் மதித்தனம் வான்புலிக்கோர்
பதியே யெனவொளிர் வேரன்ஷம்கத் தாசீன் பனிவகாவாய்த்
துதியே யழிற்காத் தோயருள் வாய்சென்று சூட்டுதற்கே. (119)

கிழவோளுற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தன்ப கீங்கிச் சொல்லுதல்.

பொய்க்கொண்ட வன்மொழி போதித் தலைகித்த புன்மையெல்லா
மெய்க்கொண்ட வன்பங்நி வேறிலப் பூந்தழை வேட்டிருகீர்ச்
செய்க்கொண்ட ஹாயிம் புரஷம்கத் தாசீன் சிலம்பிலெம்மைக்
கைக்கொண்ட வட்குற்ற கைம்மாறு யாதொன்றுக் காண்கிலமே.()

இவற்றுள்-பாங்கி கூற்றுவின் வெவ்வாக் குறைகேர்த்தற்குத் தலைவன்
கூற்றுவின் வெவ்வாமடக்கற்றெழிதற்கு முரியன.

ஷம்சுத்தாசின் கோவை.

இறைவன் னவத்தக் துறைநேர் பாங்கி

இறைவிக்கவந்துறையுணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வருத்தந்தணிப்பவென்றசொல்லிய பாங்கி அவ்வருத்தத்தைத் தலைவிக்குக் கூறுதல்.

தழையார் காமுந் நனர்வா நுடனுந் தனிமைபுமாய்ப்
பழையாரி லோர்புதி யார்வரு வார்வந்து பற்றலர்போன்
மழையார் திருக்கர மால்ஷம்சுத் தாசின் மலைபுவெற்பி
னுழையா மலா நுரையார் கருத்தென்கொ லோதுதற்கே. (121)

இறைவி யறியான்போன்று துறியான் கூறல்.

(இ-ள்.) பாங்கி சிவவார்த்தை கூறவே தலைவிடேட்டுத் த
னென்று மறியான்போல மனத்திற் கருதாத வேறென்றைக்கருதித்
கூறுதல்.

தினமே தருங்காச் சேய்ஷம்சுத் தாசின் சொழுமலைச்சீர்க்
கனமே புதலாக் கருதல ரோடிக் கருத்தழிந்து
வனமே யிடனு வளரிலை காய்கனி மற்றுமடுத்
தினமே பலைவரென் னேந்திழை யீரில் விரும்பொழிற்கே. (122)

பாங்கி யிறையோற் கண்டமை ப்குந்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவ னின்வயத்தனாக வந்தவனைக் கண்டென்று கூறுதல்.

பாருந் ககனும் பகர்ஷம்சுத் தாசின் பனிவரைவா
யாரும் புதழு மணிமுலை யீரும் மருதலம்மேட்
ரும பெயரு முரையும் வழியு முவந்தவரைக்
காரும் படருந் காவகத் தின்றெதிர் கண்டனனே. (123)

பாங்கியைத் தலைவி மறைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தன்னவொழுக்கத்தைப் பாங்கிக்கு மறைத்
துக் கூறுதல்.

வினாய் வினம்பல்பெண் பாவம்பொல் லாது வெறுத்துணையான்
காணு தெழுத்து கர்த்துண் டோகடற் காரினிக்கோர்
மாணு சதிபதி மால்ஷம்சுத் தாசின் மலைபுவெற்பிற்
புணு ரினைமுலை யாபுண்ப ரோகஞ்சம் புத்திவைத்தே. (124)

பாங்கி யென்னை மறைப்பதென்னெனத் தழுவல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு மறைத்துக் கூறிய தலைவியைப் பாங்கி
புனக்கு நான் வேறே? வென்ற உவமையாகத் தழுவிக் கூறுதல்.

ஊடறி யாவுரை பொன்றுள் மொன்றுவப் பொன்றன் நின்றோர்
பாடறி யாவுரீர்ப் பாவையன் னீர்மறை பன்னவென்றுத்

கேடநி பாச்செழுந் தோன்ஷம்நத் தாசின் னெங்கிரிகன்
கூடநி பாச்சுடர் நாவநி பாச்சுவை நானுவின்றே. (125)

பாங்கி கையுறை புகழ்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவன்சொடுத்த காட்சிப்பொருளைப்புகழ்
ந்து கூறுதல்.

கிலையுங் குலையுஞ் செழுந்தனத் தீர்செவி சிற்றிடைக்காங்
கலையுங் குழையுங் கணியுந் தினமுங் கருதலுண்ண
மலையுங் படிபொரு மான்ஷம்நத் தாசின் மலையவெற்றி
னிலையுந் துணரு மணியு மிளையுலக் தேற்றருளே. (126)

இவற்றன்-பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாம் குறைபடப்பித்தற்கும்,
தலைவி கூற்றாயினவெல்லாம் மறத்தற்கு முரியன.

தோழி கீழ்வோற்றுயந்திலை க்களத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனது கேட்கைசொண்ட துயர்கிலையைத்
தலைவிக்குத் கூறுதல்.

குளிறுஞ் கணையுங் குரையு மருத்திக் குலையிவான்று
மொளிறுங் கழற்றுணை யோன்ஷம்நத் தாசின் னொளிர் தடத்தோர்
களிறும் பிடியுங் களிறுநில் கொண்டுநில் கண்ட ணங்கே
வெளிறு முகத்தி னுயிர்த்தெனை கோங்கி மெடெந்தனரே. (127)

மருத்திற் கருமை மட்டல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு பாங்கி கூறிய சொற்கட்டு விடையின்மை
யால் இனி அத்தலைவன்வரி லென்னான் மறத்தற்குரிதெனப் பொரு
த்திக் கூறுதல். மாட்டல் - பொருத்தல்.

எவுஞ் சலித்த கிழியீ ரிறைதழைக் கெம்மறியு
யாவுஞ் சலித்தபு மான்ஷம்நத் தாசின் னிருஞ்சிலம்பிற்
காவுஞ் சலித்தசெங் கையுஞ் சலித்தபொய்க் கட்டுரைக்கோர்
நாவுஞ் சலித்தகிக் காழுஞ் சலித்துண்க ணண்ணினமே. (128)

தலைவன் துறிப்புலேறுக நேறிபடக் கூறல்.

(இ-ள்.) தலைவனெண்ணுங் குறிப்பு எம்பாலிரப்பவன்போற்
செுற்றயில்லை. வேறு கிளைப்பானாகத் தோன்றியதென் றெழுங்கு
படப் பாங்கி கூறுதல்.

கிளைபாற் பயனும் கிளைவாற் பொருளும் கிளங்கலொத்தோர்
பகைபாற் கனிவரும் பாரென்ப ரன்பர் பகையினைத்து
முனைபாற் றெறுமயில் வேன்ஷம்நத் தாசின் முதிர்கிரிகோர்
கிளைபாற் நறுங்குழ லிப்பொரு ளேதவர் காட்டுரைக்கே. (129)

பாங்கி தலைவியை முனிதல்.

(இ-ள்.) தலைவி யெச்சுற்றுக்கு மறுமொழிகொடராளர அவனை
சென்ற பாங்கி கூறுதல்.

அறியா தறைந்தே னறிந்தே னருமைகிற் காமலகைக்
குறியா தடக்குங் குழுவிவர்க் குறைகுறை கூறுபன்னு
னெறியா யுணர்ந்திங்கே காங்ஷம்சத் தாசீ னெவெனசேர்
பொறியா றினமுலை யாய்கும்பிடேன்சொற் பொறுப்பதற்கே. ()

தலைவி பாங்கியை முனிதல்.

(இ-ள்.) அங்கனங் கூறிய பாங்கி சொற்களைப் பொருதவனா
யத் தலைவி பாங்கியைக் கோபித்துக் கூறுதல்.

வெறுக்கும் பழிமொழி விண்டென தாவி மெலிவுறமெய்க்
குறுக்கும் குணத்தணங் கேருல நீர்மை. குறித்தினித்தெவ்
வறுக்கும் பெருமூர்த் தான்ஷம்சத் தாசீ னருட்கிரிவாய்
மறுக்கு முரைதர வேகொள வேசொலென் வாயகத்தே. (131)

தலைவி கையுறை யேற்றல்.

(இ-ள்.) அங்கனங் கூறியபின் இனி, பாங்கியையன்றி யொன்
று முடியாதென்ற கருதி அவன் கொடுத்த கையுறைப் பொருளைத்
தலைவி வரங்கிகொள்ளுதல்.

கொண்டாற் பழியொடு கொள்ளில மேனின் குறைமொழியு
முண்டா மெனக்கலக் குற்றலை வேமை யுவந்தொளிர்பூந்
தண்டா மரைப்பதத் தான்ஷம்சத் தாசீன் சயிலமன்னாய்
விண்டா தாவி னளித்தனை பாவதில் வேண்டுதமே. (132)

இவற்றங்-பாங்கி கூற்றாயினவெல்லாக் குறையப்பித்தற்கும்,
தலைவி கூற்றாயினவெல்லாக் குறைகோத்தற்கு முரியன.

இறைவி கையுறை யேற்றமை பாங்கி யிறைவந்த் துணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தழைமுத்தவியவற்றை யேற்றக்கொண்டமை
யைத் தலைவனுக்குப் பாங்கி கூறுதல்.

வாங்காய் தழைபெனு முன்னுவர் கோடி வளர்முலைதன்
பாங்கார் முகமிதற் வாய்சிரம் யாவும் பதித்தவனி
தாங்கா யிரங்கதி ரோன்ஷம்சத் தாசீன் நயிழ்ச்சிலம்ப
நிலகாது ரீயெனப் பல்கான் முகந்து நிறைந்தனனே. (133)

பாங்கி தலைமகன்துக்குறியிடங் கூறல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைச் சந்திப்பதற்கு ஒரு அறிகுறியுள்
ள இடத்தைப் பாங்கி கூறுதல். அறிகுறி-அடைபாளம்.

செல்லும் கருதாள் செழுங்காத் தீர்த் திடுக்குறத்தெய்
வெல்லும் பெருந்தன தீவன்ஷம்சத் தாசின் மிளிர்வரைவெண்
கல்லும் விரிமும் கெனத்துவ முத்துங் கனத்தலீலோ
ரல்லும் பகலா யகிரிடம் மாம்பக ளாடிடமே. (134)

பாங்கி துறியிடத் தீவறவியைத் தொட்டுசேறல்.

(இ-ள்.) முன்சொன்ன அடையாளமுள்ள இடத்துக்குத் தலை
விலையப் பாங்கி கூட்டிக்கொண்டு செல்லுதல்.
பெண்ணு ரமுதப் பிழம்பே வகுதி பெருமுள்ளி
செண்ணு தெழுமலைக் கிள்தெறிர் சேட்டடி யிட்டவரை
மண்ணு ளநிபதி மான்ஷம்சத் தாசின் மலையவொழிந்
கண்ணு லலைவரு கண்ணிர்க் குவலயங் காண்பதற்கே. (135)

பாங்கி தலைமகளைத் துறியிடத் துயத்து நீங்கல்.

(இ-ள்.) கூட்டிச் சென்ற தலைவியைத் குறியிடத்து விழுத்திவி
ட்டுப் பாங்கி நீக்குதல்.

கண்பகை கார்பகை வகப்பகை போற்பகை கண்டுறுமோ
சண்பகை தீர்த்தடை வாமபி ளாய்திய ளாகவென்று
மண்பகை தீர்த்தவெய் மான்ஷம்சத் தாசின் மலையவொழிந்
தண்பகை தீர்த்தொளி நின்னொ ளல்லாய்ந்துத் தங்குகவே. (136)

இவறவி யிறையோனிடத் தெளிப்படுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியைத் தலைவ னேரோ வந்து கரணுதல்.
வாளாக் கிடந்து மயற்பசி கொண்டு மயங்குமென்னை
யாளாக் கவென்றோ வருள்ளா யமுது மருந்தனமுங்
கோளாக் கமந்தென் குல்தெய்வம் போன்முன் குறுகினசெந்
தாளா லாசளிப் போன்ஷம்சத் தாசின் நடத்தணங்கே. (137)

புறாச்சீயின் மகிழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

வழுத்துஞ் சுகித் மருவுரு வாயெனை வாழ்னித்தின்ப
மழுத்துஞ் செழுந்தனத் தாருபி ரேயின் றாசர்முடி
விழுத்து மலர்ப்பத வேள்ஷம்சத் தாசின் கியன்செயம்பின்
முழுத்துஞ் சகாசத்த வாரிகண் டேயுண் முழுகினனே. (138)

புகழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

பூண மகுடப்பு மான்ஷம்சத் தாசின் பொதியமன்றும்
காணுத் தடிபு மடிபட் டலறியெஞ் காணுதுபுறியிற்

கோணு மிதழயுள் குதழயு மரிவனங் கொண்டலையுஞ்
சேணு மதனுந் திணைதரு கோற்றுன் சிற்றிடைக்கே. (139)

தலைமகளைத் தலைமகள் விடுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியைத் தலைவன் ஆயக்கூட்டத்திற்செல்லவிடுத்தல்.

கனமர மழுதக் கடல்கடைந் தின்பக் கனிவுருள்போய்
கினமர ரயிற்காச் சேய்ஷம்மத் தாசின் சிலம்பகத்தெம்
மனமரத் துலையின் வனங்கடந் துன்குழு மன்னியிங்கு
கினமர யனுப்புதி யேகுதி நல்லிடை யித்தெமக்கே. (140)

பாங்கி தலைவியைத் தாழ்த்து அகையுற காட்டல்.

(இ-ள்.) குறிவிடத்து மிறத்திப்போயின பாங்கி தலைவன்போ
யினபின் தான் அகையுற கொண்டுவரப்போயின பாவனையாகக் கை
புற கொண்டு வந்து காட்டல்.

முலைகண்டு வாயிதழ் மூடரும் பெள்ளி முழுநுமுட
கிலைகண்டு வபடும சோகமு கீத்து நிரப்பாதிறை
மலைகண்டு வெக்குமெம் மாண்டிம்மத் தாசின் மலையகம்பல்
கிலைகண்டு பூக்கண் டெடுத்துவந் தேன்கொள்ளெ னேந்திழையே.

தலைவியைப் பாங்கிற் காட்டல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவியை மகளிர் கூட்டத்திற்சேர்த்தல்.

நந்தா வனத்து நறுமலர்ந் காவுள்ளு நண்ணுமல
ரெந்தா பெடுத்தணிந் தேன்குமுற் கென்று மிரும்புளிக்கோர்
சிந்தா மணியனை யான்ஷம்மத் தாசின் சிலம்பிடைபு
வந்தாயத் தார்வினா பாடிடக் கண்டங்கு மன்னுதுமே. (142)

நீங்கித் தலைவற் கோம்படை காற்றல்.

(இ-ள்.) தலைமகளை ஆயத்துட்சேர்த்து மீண்டுவந்து பாங்கி
தலைவற்கு ஒம்படை சொல்லுதல். ஒம்படை-மறவாணை.

கண்ணுஞ் ககிர்தமெய்ஞ் ஞானேசர் தாண்மலர் நாடியுள்ளத்
தெண்ணும் பெரும்பதந் தோன்ஷம்மத் தாசீ னெழிற்சிலம்ப
கண்ணுக் கருத்திமென் றும்கிரு வோரைக் கலந்தவெற்குப்
பண்ணும் வரமற வரமைய தேயென்னை பாக்கியமே. (143)

உலகியன் மேம்பட விடுத்த விளக்கல்.

(இ-ள்.) உற்றார் அயலுரிவிருந்து வந்தாலவர்க்கு உணவுகொ
டுத்துபசரிப்ப தலகியல் பாதல வல்லுலகியல் பெருமைப்படத்
தலைவனை பெம்மூர்க்கு வந்திருத்த விருத்துண்டு போமெனப்பாங்கி
தலைவன் செல்லுதலை விளக்குதல்.

வில்லிற் துணையிலெம் வேள்ஷம்சுத் தாசின் வியனசலப்
புல்லிற் செழுமறிப் பாலுங் கறியும் புனத்தனமு
மல்லிற் பழுது மடுத்தே சிறிதெம் மனைவதிக்கோங்
கல்லிற் பகலோ டகலிற் கிழைபென்சொ ளாண்டதையே. (144)

விநாதின விநம்பல்.

(இ-ள்.) அங்குணவைத் தலைவன் விரும்பிக் கூறதல்.
சித்தமும் புத்தியுங் கோடைமெய்ஞ் ஞானியர் சேழ்க்கண்
ணித்தமும் வைத்தபு மான்ஷம்சுத் தாசின் னெடுவனாரி
லத்தமு மன்புமொன் றய்வா நீகொள் ளாகுமி மும்
புத்தமு தாசின் புசிக்கல னுண்டுகொட் டுத்தியோ. (145)

இவற்றன் - பாங்கி கூற்றுவியனவெல்லாம் உட்பட்டும் பாங்கிற்
உட்பட்டும் தலைவன் கூற்றுவியனவெல்லாம் உட்பட்டும், வேட்டற்
முரியன.

இத்தனையும் ஆராய் கிசுஞ்சி யென்க.

பாங்கியிற்குட்டம்-முற்றிற்று.

ஒருசார் பகற்குறி.

அஃதாவது-ஒருகூற்றுப் பகற்குறி; அது-யாதெனில்? தலைவன்
மறகான் தன்வேட்கை மருதியால் பகற்குறியிடத்துவந்து சிந்தை
தலைவியைப் பாங்கி குறியிடத் துச்செலுத்தாது மறத்துக்கூறத்தலை
வன் வருத்திப்போதல். ஆதலாற் பகற்குறியாகாது ஒருசார் பகற்கு
றியாயிற்று; அஃது-இரங்கல் வன்புறை இற்செறிப் புணர்த்தலென
மூவகைப்படும்; அவை யருமாறு:—

கிழவோன் பிரித்துழித் கிழத்தி மாலையம் போது கண்டிரங்கல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறியவாறு தலைவன் பிரித்துபோகத்தலைவி
லக்காலத்தைக் கண்டவருத்ததல்; இக்கூற்றுப் பாங்கியைநோக்கி
கூறதலும் மாலையை நோக்கிக் கூறதலும் தன்னுட் கூறதலுமென
மூன்றும்; அவற்றினிது தன்னுட் கூறதல்.

ஹந்தார்ப் பிழைத்தார்ப் சுடுகிணம் போலுமென் றோகைகல்லாய்
பிறந்தா ரிருஞ்செறி மாலையம் போழ்து பெரிதுறுத்தி
மறந்தாரச் சிவறசொபு மான்ஷம்சுத் தாசின் மணியவசையாய்க்
கறந்தா ருயிருணு மென்செய்வ லெல்லிக் கடல்ககிழ்த்தே. (146)

பாங்கி புலம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவி வருத்தங்கண்டு பாங்கி வருத்ததல்.
மீறும் பெருந்தா வேள்ஷம்சுத் தாசின் வியன்கிரியாய்க்
கூறுங் குணநலத் தோர்செல மாமதன் கூர்ந்துவந்தல்

கேறும் பரியு மிரதமும் காளமு நீர்ங்குடையுஞ்
சேறும் படிநரிக் கிங்கென்கொ லோலிவன் செய்ததுவே. (147)

தலைவனிடத் தலைவி வந்ததல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வாராது காழிசை நீடிச்சத் தலைவி வருந்திக்
கூறுதல்.

பொங்கு மயலநர் பூட்டியென் னின்பப் புதுநலங்கொண்
டெங்கும் புதுநலம் னோன்ஷம்சத் தாசீ னிருஞ்சிலம்பிற்
றங்கு மெனைமறர் தன்னையர் சாருமுன் சார்ந்தனிக்
மங்கு பிரிவிடை வந்தொரு முத்தம் வழங்கிலரே. (148)

தலைவியைப் பாங்கி கூழறல்.

(இ-ள்.) பாங்கிதலையையே நீவருந்துவது முறைமையன்றெனக்
கட்டுரைத்தல்-கூழறல்-கட்டுரை, இடித்துக் கூறல், உறுதிச்சொல்.

நஞ்சு மழுது நனவு மறப்பு நலனவதொத்
தஞ்சுஞ் செழுந்தனத் தஞ்சமன் னீருள் ளமுங்குலென்று
நிஞ்சம் பெரும்புகழ் வேள்ஷம்சத் தாசின் கியன்சிலம்பி
லொஞ்சம் பிரிவும் புணர்ப்பு முளவுவந் தோதுதற்கே. (149)

தலைவி முன்னிலைப் புறமொழி மொழிதல்.

(இ-ள்.) பாங்கி யெதிரே நிற்கவுந் தலைவி அவன்மேல் வெறுப்
பா வயனை கோக்கிக் கூறுது புறமாய்க் கூறுதல்.

வெறியார் மயலும் கிளைவுந் சிறையு நினைந்துகாநர்
பொறியா யுறவுமென் புன்கணுற் றோரன்றிப் போந்தமற்றோ
ரறியார் மலடி யறியாள் பிரசவ வல்லலென்று
நெறியா யுயர்தவந் தோன்ஷம்சத் தாசீ னெனவரைக்கே. (150)

தலைவி பாங்கியொடு பகர்தல்.

(இ-ள்.) வெறுப்பால் முன்னிலைப் புறமொழிகேட்ட பாங்கி
தலையையே யுபசரித்தலா லவ்வெறுப்பு நீங்கிப் பாங்கியொடு தலைவி
கூறுதல்.

சற்றும் பிரியென் றரியே னெனத்தடுத் தார்முகுட
மெற்றுந் திருப்பகத் தோன்ஷம்சத் தாசீ னிருஞ்சிலம்பர்
சொற்றுங் கலந்துந் தழுவிபுமுத்தியுஞ் சூழ்ந்தவெல்லா
முற்றும் பழுதாய் முடிந்தகொ லோவென்றன் மொய்குழலே ( )

தலைவியைப் பாங்கி யக்கறுத்தல்.

(இ-ள்.) அவ்வணல் கூறியுந் தன்பமுதற் தலையையே அதற்கு
மாறு பாங்கி பயமுறுத்திக் கூறுதல்.

புனமே மறத்துறு புள்ளு மறந்தொரு போரரசின்
கனமே நீனைந்துழல் கன்னிகல் லாயன்னை காணினுட்

டனமே பெறுபெரு மான்ஷம்சத் தாசின் தரிழ்ச்சிலம்பி
 னினமே விடுத்தில் டிடமே தருமென் னியற்றுவையே. (152)

நீங்கற்கருமை தலைவி தினைத்தீங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தன்னைவிட்டு நீங்கற்கருமையைத் தலைவி
 தினைத்த தன்னுள் லிங்கிக்க உறுதல்.

ஆனியு மெய்யுமென் றென்றிசன் டாயெர்மை யாக்கியத
 மேலிய வன்னையு மென்னையு மாயினு ளித்தளரின்
 தானிய வாய்தந்தந் தோன்ஷம்சத் தாசின் தரிழ்ச்சிலம்பி
 கூலிய மாமுதல் சார்பொழித் தான்லெய் குறுதுதற்கே. (153)

தலைவிக்கு அவன் வாய் பாங்கி காற்றல்.

(இ-ள்.) அங்கன மனமிகக்குத் தலைவிக்குத் தலைவன் வருதலைப்
 பாங்கி உறுதல்.

சீர்தரும் வன்னையு மான்ஷம்சத் தாசின் தொழந்திலம்பிற்
 நேர்தரு மோதை திருவே தெரியினிச் செய்புற
 னுர்தரு காளங் கணைகுடை தேர்முற சாரநிந்தா
 யேர்தரு மாறிலி வின்னா சார்த்து நித்தந்தருமே (154)

கிணைப்பறமார் செறிப்பறிவுறத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் கிணைப்புறமாகக்குறியிடத் துவரப் பாக்விதம்
 களுக்குள்ள செறிப்பையறியுறுத்திக் உறுதல். கிணைப்புறம்-வெளிப்
 புறம். செறிப்பு-காணவர் திணைகொய்யப் புறத்தினில் வாழிருத்தல்.

மணியார் கலாப மயிலி ருலாழிர் மகிழ்ந்துளையிர்
 பணியா ரிருளைய பாடிட டீப்பப் பருத்தெழுமோர்
 தணியா சலப்புயச் செய்ஷம்சத் தாசின் செழுங்குரியிற்
 கணியா லலர்க்கண் கணித்தா மோர்க்கைக் காய்புனமே. ((155)

தோழி தலைமகந்துழன்னைலையுறமோழி மோழித்தறிவுறத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் முன்னிலையாய்விற்பத் தோழி தலைமகனைக்
 காணாதவன்போலப் புறமொழியாய்ப் புட்கள் விலக்குகளை கோக்கிக்
 உறுவான் போன்ற செறிப்பறிவுறத்தல்.

நிறத்தாங் குழைகாண் மயில்காள் கிளிகா ணிதமுமலர்ப்
 புறந்தாழ் கருங்குழற் பொன்னை யானைப் புணர்க்குக்கள்
 நிறத்தார் மணிமுடிச் செய்ஷம்சத் தாசின் சிலம்பிலெம்மை
 மறந்தாலு நீயிர் மறவா திருமொரு வந்தனமே. (156)

பாங்கி தலைமகன் முன்னின் றுணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) தோழி தலைவனுக் கெதிரேகின்ற திணையறத்தலா
 வினி பெய்மூர்க்குப் போவேம். இப்புணத்தின்கண் வருதலொழிக்
 கெனக் உறுதல்.

பலர்வாய் புலந்தரித் தேரன்ஷங்கத் தாசின் பனிவரைநீர்
மலர்வாய் வினாவிநீர் தெம்மற யோர்ப்புணம் வாரியிடு
முலர்வாய்க் குரலி னுறைவரி திங்கென யோர்ந்தெமைபு
மலர்வா யகத்திற் கழைத்தன சேருது மங்கெறிக்கே. (151)

பாங்கி முன்னின் றுணர்ந்த யோம்படை சாற்றல்.

(இ-ள்.) அங்குண முன்னின்ற கூறிய பரங்கி வேம்மை மறவா
மை வேண்டுமென்று கூறுதல்.

கண்மறந் தோலு மிடைமறந் தாலும் கனிமயில்கார்
விண்மறந் தாலும் வெயின்மறந் தாலும் விசைமலர்வாய்
பண்மறந் தாலும் பகர்வுந் தாத் தாசின் பதியினுயிர்
மண்மறந் தாலு மறவா நுறவெமை வாழ்த்துதுமே. (152)

கிழவோன்றஞ்சுந்நொது தெந்கொடு கிளத்தல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு கூறக்கேட்ட தலைவன் வேறோர் பற்றக்
கோடு பெருகு கொஞ்சுடன் கூறுதல்.

ஆந்தனை யும்புணங் காந்தறி வாநி யனைத்துமள்ளி
போந்தனை பார்தொழ வின்றகன் றுள்ளின் னிரும்புவிக்கோர்
வேந்தனை யான்மறல் வேண்டிங்கத் தாசின் கியன்சிலம்பிற்
போந்தனை யான்மன மேபினி யென்றிவன் போதுகையே. (153)

இவற்றன் - கிழவோன் பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலையம்பொழுது
கண்டாங்கலும் பாங்கி புலம்பலுத் தலைவனிடத் தலைவி வருத்தலு
முன்னிலைப் புறமொழி மொழிதலுத் தலைவி பாங்கியொடு பகர்த
லும் நீக்கற்கருமை தலைவி நினைந்திரங்கலும் கிழவோன் றஞ்சும்பெ
ருது கொஞ்சொடு கிழத்தலுமாயி யேழு மிரங்கற்கும், தலைவியைப்
பாங்கி கழறலும் பாங்கி யச்சுறுத்தலும் பாங்கி தலைவித் தவன்வால்
சாற்றலுமாயி மூன்றும் வன்புறைக்கும், பாங்கி கிறைப்புறமாகச்
செறிப்பறி வுறுத்தலு முன்னிலைப் புறமொழி மொழித் தறிவுறுத்
தலு முன்னின்றணர்த்தலு மோம்படை சாற்றலுமாயி நான்கு
மிற்செறிப்புணர்த்தற்கு முரியன. முன்னைய வேழில் கொஞ்சொடு
கிளத்தலொழிந்த வாரும்வரைதல் வேட்கைக்கும், பின்னைய நான்
கும் வரைவு கடாதற்கு முரியன.

ஒருசார்பகற்குறி-முற்றிற்று.

ப க ற் கு றி யி டை யீ டு.

அஃதாவது:—பகற்குறிக்கண்வந்த தலைமண் குறிக்கட் செல்
வாறு இடையீடு பட்டுப்போதல். இடையீடு-தடை; அது-விவக்கல்
சேறல் கலக்கமென மூலகைப்படும்; அவை வருமாறு:—

இதறவியைப் பாங்க் துறிவால் விலக்கல்.

(இ-ன்.) இனி அடிக்கடி தாய்வருவன். நீவந்தாற் பழிபுண்டா
மென்ற தலைவியைப் பாத்ருநிலித்து வாதே பென்ற பாங்கி
கூறுதல்.

அன்போ டருள்குணத் தான்ஷம் தத் தாசி னருஞ்சிலம்பின்
முன்போ ளுடுத்தித் தண்ணலண் ணெலென்று மொய்யுனத்தி
னென்போர் மறவ ரினிதிருத் தாசின்னு மேந்திழைபாற்
பொன்போ ளொலிருட ண்ணியால் காட்டாது போதுவனே. (160)

இதறவியைப் பாங்க் துறிவால் விலக்கல்.

(இ-ன்.) பாங்கி தலைவியை கோங்கி புன்றுடைய தனபார்க்க
வினாழகை யைபுற்றத் தாய் பார்த்துக் கவல்கின்றனன். இனிவிய்பு
னத்தில் வாலொழிவாமென்ற கூறுதல்.

இரப்பார்க் களிக்குமெர் மான்ஷம் தத் தாசி னிருஞ்சிலம்பிற்
பரப்பார் மதர்நிழிப் பாவையன் னுபுன்றன் பாழுநீர்
காப்பார் பொலிவுமெய்த் தோற்றமு காற்றமுங் குழந்தனைதன்
காப்பார் மணங்கனன் றேனை வின்றினிக் காவகமே. (161)

இதறமக வாடிட கோங்கி யடிக்கல்.

(இ-ன்.) தலைவி தான் வினாயாமுய விடக்கோவீட்டுப் பிரிதற்
கஞ்சி வருத்தல்.

ஆடித் திரித்த ண்ணியும் பொழிது மருந்தடமுர்
தேடித் குறுகுருக் கென்றெரித் தெண்ணியென் னொப்புமுள்ள
காடித் தருத்திரு மால்ஷம் தத் தாசி னளினவெற்றிற்
கூடிப் பிரிபவர்க் கிண்பெய்க் காணுமெய்க் கோணிகையே. (162)

பாங்கி யாடிடம் விடுத்தற்கோண் டகறல்.

(இ-ன்.) தலைவியைப் பாங்கி வினாயாடிடத்தைவிட்டுத் தம்
மூர்க்குக் கொண்டபோதல்.

கார்கண் டெவக்கு மயில்கான் கிளிகான் கனகமணிப்
போர்கண் டெவத்தபு மான்ஷம் தத் தாசின் புனிதவெற்றி
னோர்கண்டு நம்பிசி வெண்ணியுண் மாற்று பிறைவர்க்கெங்கண்
ணீர்கண்டு மேவ சிகழ்த்துவி ரோவிர்த நீணெறியே. (163)

இதறவையும் ஏழாண் சிகழ்ச்சி யென்க.

பிள்ளுனெடுத்தகை துறியி வீடுகென்றிங்கல்.

(இ-ன்.) எட்டாசான் தலைவன் குறியிடமாலெ மாதவிப்பத்
சிடத்துவந்து கால்கீட்டித்துத் தலைவியை கிணத்து வருத்ததல்.

கூடுஞ் சகம்பிரிந் தாற்றெரி வாவெனக் கூர்ந்தெவரும்
பாடு மொழியறிந் தோமறந் தோவிர்தப் பாரிடங்கொண்

டாடும் புகழ்ப்பொரு மான்ஷம்சுத் தாசின் னருட்கிரிவர்
யோமும் தலைபின்வ் கூடலவ னோடி யொளித்ததுவே. (164)

தலைவன் வறுங்கூடாடி மறுகல்.

(இ-ள்.) தலைவியல்லாத நினைப்புணத்தை நோக்கித் தலைவன்
கருத்ததல்.

யெல்லு மதமல் வேண்டிந் தாசின் லிபன்வரைவாய்க்
கல்லுங் கரைநரக் கண்ணீர் சொரிந்து கசிந்துருந்
யல்லும் பசலு மழிலேற் கெனவென் னனிபினங்கான்
செல்லும் பொழுநெதுந் செப்பின னோவந்தத் தேமொழியே. ( )

நறுந்தொடி வாழ முந்நோக்கி மதியங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவிய னூர்தேடிச் செவ்வோமானல் அறிந்தில
மென்று தலைவன் மனிகலங்கிக் கூறுதல்.

கூடரி தாலவ னுரும் பெயருமு ண்ணுணுகெறி
தேடரி தாலென்றுஞ் செல்லரி தாலவண் சேர்மறவர்
பாடரி தாலருண் மால்ஷம்சுத் தாசின் பனிவரைவாய்க்
கூடரி தாலென்செய் வேண்மன மேரினை கொள்ளுதற்கே. (166)

இவற்றான் - இறைவனைப் பாங்கி குறிவரல் விலக்கலு மிறைவி
வைப் பாங்கி குறிவரல் விலக்கலுமாகிய விரண்டும் விலக்கற்கும்,
ஆடிடம் விடுத்துக்கொண் டுறவொன்றுஞ் சேற்றற்கும், இறைமை
ளாடிட நோக்கி யழங்கல் முதலிய ான்கும் கலக்கத்திற்குமுரியன.

பகற்குறி யிடையிடு-முற்றிற்று.

இ ர வு க் கு றி.

அஃதாவது:—தலைவன் தலைவியை பிரவுக்குறியிற் கூடுதல் ;
அது-வேண்டல் மறுத்தல் உடன்படல் கூட்டல் கூடல் பாராட்டல்
பாங்கிற் கூட்டல் உயங்கல் நீங்கல் ஆகிய ஒன்பது வகைப்படும் ;
அவை வருமாறு:—

இறையோ அருட்துறி வேண்டல்.

(இ-ள்.) தலைவன் இருக்குறியைவிரும்பிப்பாங்கிபுடன் கூறுதல் .
தருந்தா மரைக்கரத் தான்ஷம்சுத் தாசின் றயிழ்ச்சிலம்பி
விருந்தாரை மேக மெழுந்தது வானி லிரவியுமத்
திருந்தார் கலியகஞ் சேர்ந்தனை கங்குலுஞ் சேர்ந்ததுங்கள்
விருந்தாக வந்தனை மெல்லிசை லீரிந்த வேளையிலே. (167)

பாங்கி நேறியின தருமை கூறல்.

(இ-ள்.) அதுதேட்ட தோழி தலைவன் வரும் கழியில் சிங்கமுத
லிய மிருகங்கள் சஞ்சரித்தலால் அவ்வழி வரவரிதென்று கூறுதல்.

திண்டத்த மற்புயர் சேய்ஷம்சுத் தாசின் கொழுஞ்சிலம்பி
 னெண்டத்த வெண்கலை வண்டலை தூர்த்தத் குவத்தெழுமூச்
 செண்டத்த பல்சய மெற்று மரிவளத் திந்தெதிர்ந்திங்
 கண்டத்த வல்லிருட்போதுறு மாறென்கொ ளாண்டகையே. (168)

(இறையோ னெறிநீன தெளிமை கூறல்.)

(இ-ள்.) அந்தணல் கூறிய கழியிலுள்ள நிருகங்களைக் கஞ்சே
 னுதலால் அவ்வழி வருத லிலேசென்ற தலைவன் பாங்கிற்குக் கூறு
 தல்.

சினமா ரயிற்படைச் சேய்ஷம்சுத் தாசின் சினமாமன்னுட்
 டனமால் கரிக்குத் தடமாய் பணிந்துத் தமழ்ச்சுதுற
 லினமா யிருட்கு மிடையா மரிக்கு மிடையதல்லால்
 வனமார் விலங்கின் வகைக்கொடையொன்று மாநாசே (169)

பாங்கி யாவனுட் டணியியல் வினாதல்.

(இ-ள்.) தலைவனது காட்டுப்பெண்ணாணி ிம் மணியையு மிய
 லையும் பாங்கி வினாவுதல்.

ஆடும் பொழிவு மணியுக் தொடையு மணிகலனாக்
 தேடுஞ் சுணியுக் திரி ரு மணமுழித் தேயமெங்குஞ்
 குடும் பெருந்திறல் வென்ஷம்சுத் தாசின் கித்தெவற்ப
 காடும் படிபொவை யோவுங்க னுட்டின காரியர்க்கே. (170)

தலைவ னாவது டணியியல் வினாதல்.

(இ-ள்.) பாங்கி குறிப்பறித்து தலைவன் அவருடைய காட்டி
 லுள்ள வணிகலன் முதலியவற்றை வினாவுதல். குறிப்பறிதல் -
 வேண்டவன கொடுத்தற்கென்க.

என்னுட் டணியிய லெல்லா பறித்துனக் கெளப்பயன்செம்
 பொன்னுட் டணியியற் பூவைகல் லாய்செழும் புத்தமிழ்தின்
 சொன்னுட் டணியியன் மால்ஷம்சுத் தாசின் கட்டவகையாய்
 றின்னுட் டணியிய வீயே கொலப்பய னிர்சயமே. (171)

தன்னுட் டணியியல் பாங்கி காற்றல்.

(இ-ள்.) வெளி.

கழையார் தாளுஞ்செங் காத்தவப் போது கரைக்கரத்தத்
 தழையா ளணிகலக் தத்தண்ண லேசெழுந் தன்பொழில்வாய்
 மழையார் திருக்கர மால்ஷம்சுத் தாசின் மலையகத்தெம்
 மிழையார் சுண்படித் தாடுவ ரெல்லியெங் யாமத்துமே. (172)

இறையித் திறையோன் துறையறி வுறுத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனை யோரிடத்து சிறத்திலிட்டித் தலை
 .விடித்திற் சென்ற தலைவன் குறையை யறிவித்தல்.

கொல்லும் புலிபுங் கொயேரி யெங்கையும் உர்த்தெழுந்த
செல்லும் பெருவனத் தேர்தனி யாங்க்கங்குற் செவ்விழிப்போர்
வெல்லும் பரிமத வேன்ஷங்கத் தாசின் கியன்மிரிக்குள்
வல்லும் பொருதனத் தீர்வரு வார்த்தென் வழந்தாவதே (173)

நேர நிறைந் நெஞ்சோடு கிணத்தல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு உறச்சேட்ட தலை மியையாது தன்னஞ்
சுடன் சொல்லுதல்.

இருளும் புயலு மிபழு மரிபு மெதிர்த்ததம்மில்
வெருளுஞ் சிறுகெறிக் கானடைத் தெம்மிறைமேவருமோ
சுருளும் பொருளுமுன் னோன்ஷங்கத் தாசின் னருங்கிரிவாய்
மருளும் பாடிமன மேவலித் தானொரு வன்கணோ. (174)

நேரிதை பாங்கியோடு நேரித்துணைத்தல்.

(இ-ள்.) செஞ்சொடு உறிய தலை தோழியோ மடன்பட்டுச்
உறதல்.

உடலோ மேர்பொரு ளெல்ல மவரென் றுணர்த்தவென்பாற்
கடலோ பொருவார் கருணைக்கண் னுளர் கனிந்தெழிற்பெவ்
வடலோ டமாறுப் போன்ஷங்கத் தாசின் னருங்கிரிவாய்
மடலோ டொளிரு மலர்முகத் திரென் வழந்தாவதே. (175)

நேரித்தமை பாங்கி நேரித்தகைத் துணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலை புடன்பட்டமையைத் தலைவனுக்குத் தோழி
உறதல்.

போற்றிபுத் தாழ்த்தும் புகழ்த்தும் பலபல புத்துணைகள்
சாற்றிபு மன்னவ னெஞ்சங் கனியத் தாணிமுற்றங்
நீற்றிய வெண்புகழ்ச் சேய்ஷங்கத் தாசின் செழுஞ்சிலம்நிற்
நேற்றிய வாரா சேபென்னென் கோவுளர்தேர்த்துணக்கே. (176)

குறியிடை தீநீடுத் தாய்துயி வறிதல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனைக் குறியிட்டது கிறத்தித் தாயினாறு
கித்திரையை வறிதல்.

மணர்த்த சத்தனம் புன்னிய சோககன் மாதலிவங்
கணர்த்த மல்லிகை முல்லையெ ளாமொரு கைக்கனிதற்
நெணர்த்த மெய்ச்சுவ வேன்ஷங்கத் தாசின் னிருந்தடத்தம்
பணர்த்த வல்லுலம் பாவாய் நிறையறப் பாங்கின்றதே. (177)

குறையிற் கிறைவன் வரவழி வுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைக்குத் தோழி தலைவன் குறியிட்டது வருதலை
வறிவித்தல்.

பூவார் மன்றார் தனமுய்க் கொடுமுனம் போர்தவரின்
நேவார் கிறியணம் கேகை காடியெ மாந்தரிஞர்
காவார் கறும்புகழ் மான்ஷம்சத் தாசீ னனினவெற்பிற்
கோவா சனியொளி பேவழி பாமின கொண்டனரே. (176)

தலைமனைக் குறியிடத்துக் கொண்டு நேறல்.

(இ-ள்.) தலைமனை வந்து கிற்குங் குறியிடத்திற்குத் தலை
மைய்பாங்கி மறைத்தக் கொண்டு செலுதல்.

கஞ்சே புரிப்படை நல்லினக் காபெழு நன்னிருள் வாய்த்
தஞ்சேவை காணத் தனித்திருந் தாவார் தண்ணவர்கா
வஞ்சே மருட்காத் தான்ஷம்சத் தாசீ னடுக்கலினக்
கெஞ்சே வழிதரப் போதகம் வாயங்கெ னேனிகறியே (179)

குறியுய்த் தறல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைமையக்குறித்த காலிடத்திலே செலுத்தி
கீங்குதல்.

தண்டா மனாமுலை லேஞ்செங் கோங்கலி தன்சினகண்
டண்டா வெனினுமென் னூணங் கேகையு காண்மைமுற்றங்
கண்டார் புகழ்பெரு மான்ஷம்சத் தாசீன் கணகவெற்பிற்
கெண்டா பெடுத்தமைப் பேன்வரு மேனில்லிர் குழ்பொழிற்கே.

வண்ணேற தாரோக் வந்தெதிர் படுதல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைமையே போரே வந்து காலுதல்.

துலேணி மில்லை மானமு மில்லை துவலுமிஞ்ஞக
பாலேது மில்லையென் னூணங் கேகின்னிட டார்கலிமேற்
கோலேற வாகுமிக் கோன்ஷம்சத் தாசீன் கொழந்தடத்துன்
காலேணி பால்வந்த வாதெந்த வாரித்தக் கஞ்சிலே. (181)

பெருமக னாற்றின தருமை தீனைத் தாங்கல்.

(இ-ள்.) தலை தலைவன் வரும் வழியின தருமை தீனைத் தருத்
ததல்.

கழிக்கு கதிக்குத் துளிபா ரகுமிக்குஞ் சூழ்த்தகராக்
குழிக்குத் துணிர்திங் கொகுதனி பாண்மயல் கொண்டவல
மொழிக்குங் குணப்பெரு மான்ஷம்சத் தாசீ னெனிரவனாமுன்
வழிக்குஞ் சினவாது வந்ததெய் வாதென் மறைவன்னலே (182)

புரவலன் நேற்றல்.

(இ-ள்.) அகலணம் வகுத்திவ தலைமையத் தலைவன் நெனியித்
தல்.

சீர்கண்ட வண்ணப்பி ரான்ஷம்சத் தாசீன் சிலம்பகத்துன்
கார்கண்டுகத்த கிருட்டிடை மின்னொளி கண்டனிகள்

சுது

ஷம்சுத்தாசின் கோவை.

தேர்கண்ட மென்முலை பங்குந் தடங்கொரு மென்னைவின்நர்
கோர்கண்ட போதஞ்சு ஈகங்க னென்செயு நேரிழையே. (183)

புனர்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

மடுக்க வெடுக்கக் குறையா வழத கிருகலங்கொண்
டடுக்கப் படைத்தது வேரயின்ன னுயன்ற னீகமென் தங்
கொடுக்கப் பிறந்தபு மாண்ஷங்கத் தாசின் கொழுங்கிரிவாய்
மடுக்க மடுக்கவுண் மாசூர் சுகந்தத்து வாழ்வித்ததே. (184)

புகழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

தரிக்குமிக் கோன்ஷங்கத் தாசின் கிருஞ்சிலம்புந்
சமையாது பொம்மந் தருதனத் திருந்தஞ் சாயலெல்லா
மிமையாது கோக்கி விடுகிலை யின்றி யிருப்பியிவ்
னமையாது வின்போர் தலைத்தனர் காணல் வரம்பையதே. (185)

குறையக கிறைவானக் குறிவாய் விலக்கல்.

(இ-ள்.) பாணையைச் சிங்கமோது பிராக்காலத்திலே வரிந்

தன்பிடுவெண்டாமென்ற பங்கு தலைவிதலைவன்வருதலை விலக்கல்.

ஒருகைக் களிது மராவு மரிபு முறுத்தெழுத்து
பொருகைக் குரியகிப் பொங்கிருட் சரவிற்ப் போந்தெவர்க்குந்
தருகைக் குயர்ந்ததக் கோன்ஷங்கத் தாசின் நமிழ்ச்சிலம்பில்
வருகைக் கெளிதல் வந்தால் வருந்துவர் மன்னவனே. (186)

குறையகைய விடவயின் விடுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை விட்டே விட்டதற் செவ்வென
விடுத்தல்.

கோனாது காக்ருந் கோன்ஷங்கத் தாசின் கொழுங்கிரிவாய்ப்
புனாது னுயர்ச் செஞ்ஞெலி வானகைப் போதனைத்தம்
பேனாது செஞ்சிவப் பேற்ற தடிபுனைப் பெற்றவன்னை
காணாது போந்தநஞ் கன்னிகல் னாபுன் கடிமனைக்கே. (187)

குறையகைய வெய்திப் பாங்கி கையுறை காட்டல்.

(இ-ள்.) குறியிடத்த னாங்கி தலைவியை யடைத்த கை
யுறை காட்டத்தல்.

தன்னார் நறவத் தளவமெல் லாமுன் தனிசுகைகண்
டன்னார் தடைத்து மலர்வாய் விடுத்த கனதுதளமு
மன்னார் பெரும்புய மால்ஷங்கத் தாசின் மலையென்பி
லென்னு தெடுத்தவந் தேனனி வாயென்ற நேர்நிழையே. (188)

இத்தொண்டேகல்.

(இ-ள்.) தலைவியைப் பாங்கி வீட்டிற்குக் கூட்டிச் சென்ற சென்றுதல்.

ஒல்காப் புகழ்ப்பெரு மான்ஷம்சத் தாசின் னுயர்சிலம்பிற்
பல்கா ஸமுதனை யாப்துயி வீத்தனை பார்க்கினம்மை
யில்கா ஸாமினைத் தென்னினை யாச்சரி யின்றினிசி
செல்கா லெனகட வரவடை வாமத் திருமனைக்கே. (189)

பீற்கேக் திறைவனை வரவு விலக்கல்.

(இ-ள்.) தோழி தலைவியை மனைவிற் சேர்த்த பின்பு தலைவன்
பாற்சென்ற இவ்விருளில் சி வராதே பென்று விலக்கிக் கூறுதல்.
கண்மேற் பொருபுயத் தோன்ஷம்சத் தாசின் னுயர்சிலம்பிற்
தின்மேற் பொருமுலைக் கின்பவன் பாயிவ் விரகிலொருத்
தன்மேற் பொருபுயி வாழ்கிறு சாரலிற் சாரலினி
யென்மேற் பொருபுயி யின்றவன் தாற்புயி யென்னைக்குமே. ()

பெருமகன் மயங்கல்.

(இ-ள்.) பாங்கி யிவ்வாறு இரவுக்குறி விலக்கிய சொற்பேட்டி
தலைவன் மனம் கெட்டுக் கூறுதல்.

செவிலே பொறுக்கும் வரவே கிரும்புந் தொகதலமர்
லலவே மறந்தொரு கட்டுரை தாங்கியிற் காணிலத்தோர்
ருவிலே னெனவரு கோன்ஷம்சத் தாசின் கொழுங்கிரிவா
ழிலவே சிகர்த்தாய் மடந்தா யிதுகொல் வியல்புனக்கே. (191)

தோழி தலைமக யோக் கிதைது விடுதல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனுக்குத் தலைவிக்கு நேருக் துயரைக்
கூறி னார்போய்க் சேர்த்த செய்தி யா மறியும்படி அடையாளம்
காட்டென்று கூறி விடுத்தல்.

வெறிபார் மலர்த்தொடை வேன்ஷம்சத் தாசின் வியங்கிரிவாய்ப்
பொறிபா ஸவப் பொறும்பிரூட் சாரலிற் போதுமுன்னார்
செறிபா லலமரு நேரிழைக் கண் னிலக்கிணுன்றன்
குறிபா னுயிரினித் தாருதி போதியென் சொற்பவனே. (192)

திருமகட் புனைத்தவன் கேதல்.

(இ-ள்.) தலைவியைக் கலந்த தலைவன் தன்னுர்க்குப்போதல்.
தொடிக்கடி செய்காத் தோகை மருங்கெழிற் குழந்தாசர்
முடிக்கடி தந்தபெய் மான்ஷம்சத் தாசின் முதிர்கிரிவா
யுடிக்கடி நோக்குந் தலமரு யின்னினல் லாய்த்தொறி
நொடிக்கடி மாற்றி யடைகுவ னென்பதி துன்னினிடையே (193)

இவற்றை-இறைவன் அருட்குறி கேண்டனும் தெரிவினதென
மை உததனும் தலைமையானுட்டனியியல்வினதனும் பாங்கி இறை
வர்க்கு இறைவன் குறைபரிவுறத்தனமாயிவ காங்கும். கேண்டந்
தும், பாங்கி தெரிவினதருமைஉததனும் இறைமையின் இறைவனைக்குறி
வரல் விலக்கனும் பாங்கி இறைவனை வரவு விலக்கனமாயிவ மூன்
தும் மறத்தற்கும், பாங்கி யவனுட் டனியியல் வினதனும் அவற்குத்
தன்னுட் டனியியல் பாங்கி காந்தனும் நேரினது பாங்கியோடு நேர்
தனாத்தனமாயிவ மூன்றம் உடன்படற்கும், தலைமையின் நேர்த்தமை
பாங்கி தலைவற்குணர்த்தனும் குறியினட சிறித்தாய் தயிலறிதனும்
இறைவர்க்கு இறைவன் வரவறிவுறத்தனும் அவுட்கொண்டு சேறவு
மாயிவ காங்கும் உட்டற்கும்; தலைமையின் தலைமையின் பெயிர்ப்போத
னும் தேற்றனும் புணர்த்தனமாயிவ மூன்றம் உடற்கும், தலைமையின்
புகழ்தனும் கையுறையாட்டனமாயிவ இரண்டும்பாங்கிட்டற்கும், தலை
மையின் தலைவியை விலக்கியின் விடுத்தனும் பாங்கி தலைமையின்
கொண்டேகனமாயிவ இரண்டும்பாங்கிட்டற்கும், நேரினதென
கொடுகொடு கிளத்தனும் தலைமையின் குற்றினதருமை கிளத்திரங்கனும்
பெருமையின் மயங்கனும். நேரின தலைமையின் தயர் கிளத்துவிடுதனும்
மாயிவ காங்கும் மூய்க்கற்கும், பாங்கி குறியுய்த்தனனும் திருமையின்
புணர்த்தவன் சேறவுமாயிவ இரண்டும் கீக்கற்கு முரியன. மூய்க்கல்-
வருத்ததல்.

இதவனையும் எட்டாரான் கிழங்கு.

இரவுக்குறி-முற்றிற்று.

இரவுக்குறி யினையீடு.

அஃதாவது-இரவுக்குறிக் கணவந்த தலைமையின் அல்ல குறிப்
பறிதலால், இடையீடுபட்டுப்போதல்; அஃது - அல்லகுறியெனவும்
வருத்தொழிற் கருமைபெனவு யிரண்டுவகைப்படும்; அவை வரு
மாறு. இடையீடுபடுதல் - குறி தவறுதல்.

இறைவிக் கிதனை யிறைவா வுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) மறநா விரலில் தலைவன் வருதலைத் தலையிக்குப் பாங்கி
உததல்.

பொன்னாக மேனிப் புணர்முலை யாபென்கொல் பூவரசர்
மன்னாக வந்தவெம் மான்ஷங்கத் தானை மருவலர்போற்
புன்னாக சேக்கைப் புறம்விடுத் திவ்விருட் போதினன்னர்
தன்னுக்கு சோரச் சலியா தெழுந்து தழுவின்னரே.

(194)

தான் குறி மருண்டமை தலைவி யவட் துணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தான் அல்ல குறியிடத்தத் தலைவனைக் காணு
மையால் மீண்டு விடியற்காலத்தாய்ந்து பாங்கியுடன் உததல். அல்
லகுறியிடம் - குறிதவறிய விடம்.

உள்ளத் தெளிதலையேருந் குறிப்பென் னுட்கமல
வள்ளத் குறிப்பென் மானித் தெழுத்த மலையுடந்
கொள்ளத் குறுபுகழ்த் கோன்ஷம்சத் தாசின் கொழுங்கிரிவாய்
கள்ளத் பொழுதிடை கான்பட்ட துன்பமென் னன்னையே. (195)

பாங்கி நிலவன் தீங்கெடுத்தி லிவன்பய்.

(இ-ள்.) தோழி நிலவன் பொன்வாங்கை பெடுத்துத் உததல்.
ஆய் தவகையடுத்தன காமல சன்பொழித்திற்
கோயு துததவத் தோன்ஷம்சத் தாசி னொளிர்வகையிர்
பாபா வருமிருட் பாசு னிரவிடைப் பற்றலர்போன்
மாயா தியற்றி மறைத்தன சிந்த வடுக்குறியே. (196)

நிலவன் புலித்து போதல்.

(இ-ள்.) நிலவன் தான் குறிக்கப்பட்ட இடத்தி லிருந்து, நில
வன் அல்லகுறி யடைந்த வாராமையால் வருத்தித் தன்னுர்க்குப்
போதல்.

போர்த்த வட்கைப்பு மான்ஷம்சத் தாசின் பொருந்நலர்போன்
மார்த்தத் கொண்கை மகிழ்சலம் வேட்டு வரவணுத்தித்
கார்த்தத் தங்குந் கணியிருட் சாஸிற் கையிட்டிலெஞ்
ருத்தத் தஞ்சே புணக்கே னொருகொம்பு குடுத்திக். (197)

இதுவகையும் ஒன்பதாசான் சிவந்தி.

புலித்தயின் வறுங்கைத் நிலவிகண் டாங்கல்.

(இ-ள்.) ஒன்பதாசான் இருள் புலர்த்த யின் நிலவி வெற்றிடத்
ததக்கண்டு வருத்ததல். இருள்புலர்த்தல்-விடிதல்.

கார்செய்த வண்ணைப்பு மான்ஷம்சத் தாசின் கணகவெற்பில்
யார்செய்த மாதவ மோமல கணக தற்பகலு
கீர்செய்த மாதவ மோவென்ற னுயகர் கீனனியிலொன்
தேர்செய்த துணைம யிருஞ்சுகம்யாவுயின் றெய்துதலே. (198)

நிலவி தன்னுணைவிக் குணத்தல்.

(இ-ள்.) நிலவி தன் துன்பத்தைத் தன்ருழிக்குச் சொல்லு
தல்.

முடியிருந் துண்ப தெனநினைத் தேனவர் மூட்டியவன்
படியிருந் துண்ணுங் கரும்பினை யாய நிலமெல்லாங்
குடியிருந் தார்புகழ்த் கோன்ஷம்சத் தாசின் கொழுங்கிரிவாய்த்
தொடியிருந் தோங்குகை யாயினிச் சூழ்ந்தென் றெல்லினைக்கே.

நிலமக அவைம் பாங்கி'தணித்தல்.

(இ-ள்.) நிலவியின் துன்பத்தைத் தோழி தணித்தல் உததல்.

தேருத் தெனிலினென் செல்வர்வர் தேருத் திருவருகைக்
கூரு யருருர வோன்ஷம்சுத் தாசீ னெனிர்வரையி
னீரூக் கரித்தெனை நித்தலுங் காய்ந்தலிர் னீன்மதிக்கு
மாருக் களங்க மலிந்து மதியிலு மாதாசே.

(210)

கூகை குழறுதல்.

(இ-ள்.) கூகை குழறுத் தேட்ட தலை யஞ்சிக் கூறல்.

வஞ்சின மோபகை யோமுனி வோவரு மங்குலிற்ருன்
மஞ்சின மோங்குகைம் மால்ஷம்சுத் தாசின் வளங்கர்வாய்த்
துஞ்சின தோர்ந்துமென் றேருகைவெங் கூகை தொடர்ந்தார
ரஞ்சின ராக வரற்றியென் னுவி யழிக்கின்றதே.

(211)

கோழி குரந் காட்டுதல்.

(இ-ள்.) இருவர்க்கு மிடையூறாய்க் கோழி கூவுதல்.

சூவற் கருமருந் தன்னகம் மன்ப ரலுத்தகல
மாவற் புயப்பெரு மான்ஷம்சுத் தாசின் மூலியமனைய
மேவற் கடைபெழு பாமத்தி னஞ்சிறை விட்டடித்துச்
சேவற் குரந்செயச் செய்ததென் னேமுனன் தீயினியே.

(212)

இவ்வேழம் இரவுக்குறி விடையீட்டில் வருந்தொழிற் கருமை
யின் விரி; இவ்வேழில் ஒவ்வொன்றற்கும் கீராக் குரநினைபாகக்
கொள்ள.

இரவுக்குறியிடைபிடு-முற்றிற்று.

வரைதல் வேட்கை.

அஃதாவது - இடையீடுபட்டதனாற் பதினொராவ் தலை
மனஞ் செய்தலை விரும்பல்; அஃது - அச்சம் உவர்த்தல் ஆற்றமை
பென முன்றவைப்பபெம்; அவை வருமாறு:-

தலைமகனைப் பாங்கி பருவரல் வினவல்.

(இ-ள்.) தலை வினவமுற் றிருத்தலைத் தோழி தேட்டல்.

வாடா மலர்முகம் வாடினை மைக்கண் வடித்தனைபைந்
தோடா ரலரெதுஞ் குடினை யாயன்னை சொற்றதண்டோ
கோடாத கோன்மைபங் கோன்ஷம்சுத் தாசின் குளிரிலம்பி
தோடாத மானனை யாயுரை யாயென்கொ லுற்றதவே.

(213)

அருமறை தேவிலி யறித்தமை கூறல்.

(இ-ள்.) தலை வினவ அனவொழுக்கத்ததைச் செவிலித்தா யறித்
தமை பாங்கிக்குக் கூறதல்.

தண்டா வளத்தன தோன்ஷம்சத் தாசின் நடத்தணங்கே
யொண்டா சைமதி போலுதம் மன்னை புடற்பசப்பும்
வண்டார் புண்குழற் சோர்வுங்கட் சேப்பு மயக்குமெதிர்
கண்டா ளயர்த்தறிந் தாடொடுந் தாளிறு கட்கணையே. (214)

தலைமகன் வருந்தொழிந் கருமை சாற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவன் வருதற்கருமை பாங்கிற்குக் கூறல்.
தாயோ துயில்கிலன் ஞானியு ஸூரன்ன சாற்றுபறை
வாயோ வடைக்கில கூகையுங் கோழியு மாணுமதித்
தீயோ சுடுமியை யெல்லாந் தொலைத்தன்பர் சேர்வதெவ்வா
ருயோ வெணுங்குணத் தான்ஷம்சத் தாசின்ருட்கிரிக்கே. (215)

தலைமகனுருக்குச் செலவொருப்படல்.

(இ-ள்.) தலைவ னிருப்பிடத்துக்குப்போதற்குத் தலைவி துணித்
து பாங்கிற்குக் கூறதல்.

கூராயில்கிழிக் கோமள மேகந்தம் கொற்றவருர்
நேரா யடைந்தவர் நேர்மையெ லாங்கண்டு நீக்கமுறிந்
நேரார் குலவரிச் சேய்ஷம்சத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பி
லோரா துடல்பொரு ளாவினெ லாமவர்க் கொப்பிப்பமே (216)

பாங்கி னிறைவனைப் பழித்துரைத்தல்.

(இ-ள்.) தோழி தலைவனை சிந்தித்துக் கூறதல்.

மறங்கா லயில்கிழி மங்கைநல் லாயவர் வார்த்தையன்பிற்
புறங்கா தனுமுள தன்றகன் றாவண் போர்தமென்னோ
வறங்கா தலித்தபு மான்ஷம்சத் தாசின்ருஞ்சிலம்பி
லிறங்காத் துறையி லிறங்கிய தானமக் கிவ்வினையே. (217)

குறையி னிறையோன்றனை நேர்த்தியற்பட மொழிதல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனியலைப் பழித்தது பொருளாய்த் தலைவி
தலைவனோடு டென்பட்டவளா யவனியலைக்கூறதல்.

அல்லும் பகலு மடுத்தித் தாரு மமைவிலஞர்
புல்லுஞ் சுகமும் புறத்துள தாலெனிற் போற்றலர்போர்
வெல்லும் பெருந்திறல் வேள்ஷம்சத் தாசின் வியன்சிலம்பிற்
சொல்லுங் குறையெவை யோவன்பர் பாலினித் தோகையோ. (218)

இதவனையும் புதினொராரன் சிகழ்ச்சி.

கனவு நலி புரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் கனவிந் கூடினனாக, விழித்தபின்பு பொய்
பயப்போன துன்பத்தைப் பன்னிரண்டாரன் தலைவி பாங்கியினி
டத்திற் கூறதல்.

கூடா தொகுதியில் கொள்ளவு மன்பர் குறுகியென்ற
வாராய் முலைநிற வாய்கெசி மூய்கலை வாயமுதர்
தாடா யெனுமுனால் லோன்ஷம்சத் தாசின் நமிழ்ச்சிலம்பிற்
காரார் குழல்ணங் கேலிழித் தேனவர்க் காண்கிலனே. (219)

கலிசுழி புரைத்தல்.

(இ-ள்.) விரோத்தாற் நலைவிதன் னவனழித்ததைப் பாங்கி
புடன் கூறுதல்.

காட்டுக் கெறித்தறி லாவென வென்னிரு கைக்கயச்செங்
கோட்டுத் தனநல மன்பர்கைப் பேழைபிற் கூடலின்றிப்
பாட்டுக் கிளியபெம் மான்ஷம்சத் தாசின் பனிவரைவாய்ச்
சோட்டுக் கருங்கொடி சூழ்ந்து லாய்கிதஞ் சோர்கின்றதே. (220)

தன்னுயர் நிலைவந் துணர்ந்தல் வேண்டல்.

(இ-ள்.) தலைவி தன் தன்பத்தைத் தலைவனுக்கு அறிவிக்கவேண்
டுமென்று பாங்கிபுடன் கூறுதல்.

பிடியோ டனடைப் பெண்ணணங் கேமயல் பெற்றதல்லா
லடியோ டெவரை படைத்தன மன்பர்க் கரசர்மணி
முடியோ டிறைஞ்சிசை வேள்ஷம்சத் தாசின் முதிர்கிரிவாய்த்
தொடியோ டறுவை தொலைந்தன னென்னமுன் சொல்லுதற்கே.()

துன்புறந் பாங்கி சொல்லெனக் சொல்லல்.

(இ-ள்.) யான் துயரடைநலைத் தலைவற்கு ிசென்று சொல்
லெகிற தலைவி கூறியதற்குத் தலைவியைமேலோக்கிப் பாங்கிகூறுதல்.
பிணைத்த வன்பிரு பேர்க்கிடை மற்றையர் பேசலென்னே
கணைத்த வேல்விழிக் கன்னிகல் லாய்புனிக் காவலர்கட்
கணைத்த செம்பதத் தான்ஷம்சத் தாசின் னருங்கிரிமே
லிணைத்த சின்மய னீயே சொலச்சக மெய்துறுமே. (222)

அலர் பார்த்துற்ற வக்கக்கினி.

(இ-ள்.) ஊரி லுள்ளார் சொல்லும் பழிச்சொல்லைக் கருதி
கூறு வந்த பயத்தாற் தலைவி கூறுஞ்சொல்.

மலர்க்குள் னொளிரு மதிமுகத் திரைம் மலர்க்கணிகில்
வலர்க்குள் னுடைந்து மறுகென் மறுகன் மண்டலிகர்
பலர்க்குள் னுயர்ந்தபு மான்ஷம்சத் தாசின் யுள்வவல்லி
யலர்க்குள் னாரா வணர்ந்த திந்த வரும்பதியே. (223)

கூறு பார்த்துற்ற வக்கக்கினி.

(இ-ள்.) வழியைப்பார்த்து அதனுடைந்த பயத்தாற் தலைவி
பாங்கியை மேல்க்கி கூறுஞ் சொல். பார்த்தலைவருதல்.

பேரா முத்தப் பிழம்பே யெனியேன் பெறற்குறுமோ
காரார் கயத்துவைத் தன்பர்செந் நீர்படி காண்மலர்நூல்
தாரார் துணைப்புயத் தான்ஷம்சுத் தாசின் நடத்திலென்கண்
னாரார் கழுவினயம் பாலாந் துடைக்குமர் நீர்மையின்றே. (224)

காம மிக்க கழிபடர் கிளவி.

(இ-ள்.) தலைவி ஆசையிருந்து நெறப்பச் சித்தித்துச் சொல்லுஞ் சொல்; இக்கிளவிக்குத் டெல், காணல், விலங்கு, புன் முதலியவற் றை விளித்துத் தலைவி யிரங்கிக் கூறுதன் மரபு.

எறியு மலைகட லேசற வேகுரு கேயினமுஞ்
செறியும் பெருந்தவத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பிற்
பறியுத் தொடியும் படருந் துணியும் பசப்புமையல்
வெறியுஞ் சிறையும் விளைவு முணர்ந்திலர் மெய்யன்பரே. (225)

தன்னுட் கையாறெய்திடு கிளவி.

(இ-ள்.) தலைவி தன்னிடத்திற் தன்பத்தைப் பிரிதொன்றன் மெலிட்டுச் சொல்லுதல்.

மஞ்சங் கடுத்தனை மையற் பெருத்தனை மாமுலையும்
விஞ்சப் பொலிந்தனை மெய்யும் வெளுத்தனை வேற்றரசர்
துஞ்சப் பொருபடை வேன்ஷம்சுத் தாசின் சுடர்க்கிரிகண்
டஞ்சும் பிறையே யகன்றதுண் டோயிற்ரு மன்பிறையே. (226)

நெறி விலக்குவித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவன் வரும்வழியை விலக்கெனப் பாங்கி யொடு கூறுதல்.

பேரா தரப்பெரு மான்ஷம்சுத் தாசின் பிறக்கலென
வேரா ரிளமுலை யேகுறள் பேயேர டிருசுடருந்
தேரா தயிர்க்குஞ் சிறுநெறிச் சாரற் செறியிருளில்
வாரா திருக்க வழத்துதி யன்பர்க்கென் வந்தனமே. (227)

குறி விலக்குவித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவன்வரு யிரவுக்குறியை விலக்கெனப் பாங்கியொடு கூறுதல்.

செறிக்குங் கருங்குழ லாய்புணங் காப னிகழ்த்தினனெல்
வெறிக்கும் பகலவ ணையவதல் லாலன்பர்க் கேதிலரைத்
தறிக்குங் கடுத்தலை வேன்ஷம்சுத் தாசின் தடத்தகத்தற்
குறிக்குங் குறிக்குட் குறுகலென் றோதலர்க் கோதைமின்னே. ()

வெறி விலக்குவித்தல்.

(இ-ள்.) தாரத்தலைவர் வெறியாதலை விலக்கும்படி பாங்கி குத் தலைவி கூறுதல். வெறியாதல் - குடறுத்துப் பவியாதல்.

செய்கொண்ட பூம்பதத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் சிலம்பிலெம்மைப்
பேய்கொண்ட தென்ன வறிவழித் தன்பருட் பெய்புழைய
செய்கொண்ட தோர்கில ளாய்வெறி பாட னுட்குமிடைத்
தாய்கொண்ட வாவணக் கேதவிர்ப் பரீவருத் தன்புகழே. (329)

பிற விலக்குவித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி யிதா வாவைத் தலைவற்குச் சொல்லி அவர்
வாவைவிலக்கெனப் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

சாசு குணசக மால்ஷம்சுத் தாசின் றனிச்சிலம்பி
லாச மதகரி யட்டவர்க் கன்றி யணிமறுகின்
முாச மதிர்தொனி யார்மணத் தென்ன முடுகிமலர்ப்
பிசச கூறுக்குற லாய்விலக் காயவர்ப் பிற்படவே. (330)

தூலரை வரைவெதிர் கொள்ளுவித்தல்.

(இ-ள்.) கத்தலைவர் விட்ட பெரியோர் மணம்பெரிவா அவரை
கம்மவ ரெதிர்கொண் டழைக்குமாறு செய்பெனத் தலைவி பாங்கி
பொடி கூறுதல்.

வாங்கொண்ட மெய்ப்புகழ் மால்ஷம்சுத் தாசின் மலைபெற்பி
னுங்கொண்ட கற்பழி யாதன்னை யாதியர் ஈடுமென்பர்
தாங்கொண்ட மன்றல் துதெதிர் கொள்ளத் தழைத்தகூளைத்
தேங்கொண்ட காலியஞ் சேல்விழி யாய்சொல் செழுங்கிளைக்கே.

இவற்றன் - அருமறை செவிலியறித்தமை கூறலுக் தலைமகன்
கருத்தொழிற் கருமை சாற்றலும் அலர்பார்த்துற்ற அச்சக்கிளவியும்
கூறு பார்த்துற்ற அச்சக்கிளவியும் செறி விலக்குவித்தலும் குறி
விலக்குவித்தலும் வெறி விலக்குவித்தலும் பிற விலக்குவித்தலும்
தூலரை வரைவெதிர் கொள்ளுவித்தலுமாகிய ஒன்பதும் அச்சத்
திற்கும், தலைமகனுக்குச் செல வொருப்பதெனும் பாங்கியிறைவ
னைப் பழித்தலும் தலைவி யிறையோன்றனை கோர்திபற்பட மொழி
தலுமாகிய மூன்றும் உவர்த்தற்கும், பாங்கி பருவரல் வினைவனும்
கனவு கலிபுரைத்தலும் கவினழி புரைத்தலும் தன்னுயர் தலைவற்
குணர்த்தல் வேண்டலும் தன்புறல் பாங்கி சொல்லெனச் சொல்ல
லும் காமயிக்க சழிபடர் கிளவியும் தன்னுட்காவை நெய்திடுகிளவி
புமாயிவ னளும் சூற்றமைக்கு முரிவன. பருவரல் வினைவிய பாங்கி
பெண்பதற்குவினைவனு மொரு துறையாகவொருகுத்திரத்திற் கூறிய
பதினெட்டுக்குமேற் பத்தொன்பதாயிற்று.

இதுவரையும் பன்னிரண்டாகான் கிழந்தி.

வரைதல் வேட்கை-முற்றிற்று.

வரைவு கட்டாதல்

அல்தாவது - பாக்கி தலைவனுடன் வரைவுகட்டாதல். வரைவு கட்டாதல் - மணம். வினாவுதல் ; அது - பொய்த்தல் மறத்தல் கழறல். மெய்த்தலென சீங்கு வகைப்படும் ; அவை வருமாறு :—

வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை வினம்பல்.

(இ-ள்.) முன் வரைதல் வேட்கையில் தலைவி அருமறை செவிலியறித்தமை கூறியவதனைத் தோழி தன்னைச் செவிலி வினவியதாகவும் அதற்குத் தான் மறைத்துக் கூறியதாகவுங் தலைவற்குக் கூறுதல் ; இக்கிளவிமுதல், பின்வரும் கவினாழிபுரைத்த லீராகக் கூறிய கிளவிகள் பலவற்றள்ளும் குறிப்பினனும் வெளிப்படையானும் வரைவுகட்டாவிய வாறு கண்டுகொள்க.

கிணையோ மெகனிப் போன்ஷம்சுத் தாசின் கிளர்சிலம்ப
முனையோ டிகல்புயத் தன்னைப் புகுமென முகியிவன்
வனையோ டறுவை வழங்கிய தேதென மங்குலெல்லாந்
கனையோ டிசைவகை கற்றன ளென்னக் கரந்தனனே. (232)

அலர்விலுருத்தல்.

(இ-ள்.) ஊரில் தலைவியைத் தூற்றும் அலர்விரித்ததென்று தலைவனுக்குப் பாகி யறிவுறுத்தல். அலர் - பழிமொழி. அறிவுறுத்தல் - அறிபும்படி கூறுதல்.

சூர்வா படைப்பினு முர்வா படைப்ப தரிதெனநன்
கோர்வா யிறைவா யுனதிரு கைபல ருற்றவிர்தப்
பார்வா பலசெனப் பைக்கொடி சோரப் படர்ந்தமுடிச்
சார்வா பலர்ந்தெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் றடத்தகத்தே. (233)
தாயறிவுருத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியின் கணவைத் தாயறிந்தாளென்று தலைவனுக்குத் தோழி யறிவுறுத்தல்.

காமா கலஞ்சுடக் காப்த்தொளி மாழ்கிக் கரிந்தமுலைக்
காமா வலிபசப் பாதிகண் டேங்கி யகிலமெல்லாந்
தாமர் வருபெரு மான்ஷம்சுத் தாசின் றடஞ்சிலம்போ
யேமார் தனியிவை யென்கொலென் றுளன்னை பென்னைபுமே. ( )

வெழியக்கருத்தல்.

(இ-ள்.) அன்னை வெறியாதெல் செய்ய கிணத்தாளென்று தலைவனுக்குப் பயமுறுத்திப் பாகி கூறுதல்.

அடதுற்ற வண்ணல்பி ளான்ஷம்சுத் தாசின் றுஞ்சிலம்பின்
மிடதுற்ற வேலன்ப ரீபவி யாமபல் வெவ்வழன்முன்

கே வடங்கத்தாசின் கோவை.

கெடாற்றதோர்சில ளாயுடை வாய்பர் தன்னுடைந்து
கடாற்ற கண்ணியென் றுய்வெறி யாடற் கருதினளே. (235)
பிறர்வரை வுணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) பிறர் மணங்குறித்து வந்ததைத் தலைவற்குப் பாங்கி
உறுதல்.

சங்கைக் குறிப்பு மான்ஷம்சுத் தாசின், நடத்துறுவேற்
செங்கைக் கொளிரா சேமுகத் திங்களுஞ் சேல்விழிபுங்
கொங்கைக் குடமுங் குறுகை யுங்குமுற் கொண்டதுங்கண்
கெங்கைக் குருகா தவரெவ ரேயிவ் விருகிலத்தே. (236)

வரைவெதிருணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனை கோக்கி மணங்குறித்துத் தானு
ப்பினால் தலைவி சுற்றத்தா ரெதிர்கொண்டு வருவரெனக் கூறுதல்.
பொய்க்கலை யாப்பொரு ளோன்ஷம்சுத் தாசின் பொதியவெற்பின்
மெய்க்கலை கண்டவர் மேகினன் பாவவர் மேயவரு
கைக்கலை யாதெதிர் வாரெமர் வெண்ணெய் கரத்திருத்தி
பெய்க்கலை வாரென நீயலை யேலல்லி னீள்குறியே. (237)

வரைபுநாளுணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவனுக்குப் பாங்கி மணஞ்செய்யுரான யறியித்தல்.
மணிபுர ளிலைகத்திரு மான்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்பிற்
மணிபுர ளுருங் கலைமதி வட்டமுங் கண்டதன்றி
மணிபுர ளுருபெரு மாவலர் வாயமு தாயிழைபை
மணிபுர மணம்பெறக் காலமு கோமு காளுயின்றே. (238)

அறிவறிவுறுத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவக னறிவைத் தலைவனுக் கறிவுக் கூறுதல்.
புனிதனெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் புனிதவெற்பி
ருகை னுமக ளென்னநன் னீதி நயத்தெவர்க்குங்
கோமக னின்பழி யன்னையி னென்னையுங் கொண்டொழித்துக்
காமக ளாயின ளன்பமற் றேது கழறுவதே. (239)

குறிபெயர்ந்தீதேல்.

(இ-ள்.) பாங்கி யிக்குறி யியல்பன், கேடுகுர் குறிவிடை வருக
கென்ற தலைவனுக்குக் கூறுதல்.

மாணப் பொலிபுய மான்ஷம்சுத் தாசின் மணிவரைவாப்ப்
பேணப் பெருந்தவத் தண்ணின் சார்வைப் பெரிதுமுன்னி
வினாய்க் கலங்குமென் மெல்லிகல் ளானனை மேவி
காணக் குறிபெயர்த் தாகே நீயுமுன் கன்னியுமே. (240)

தலைவ விளிகல் வேண்டல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பாங்கியை புடன்படுத்தி நீங்கற்பொருட்டு வேண்டிக் கூறுதல்.

ஏகமென் றோரெம் மிருவோ ருயிர்க்கு மிசைந்தபெருஞ்
சோகமென் னேனுமென் னேன்வரு வேனுடன் றன்னலர்தம்
மாகமென் பேய்க்களிப் போன்ஷம்சுத் தாசீ னருஞ்சிலம்பிற்
போகமென் றோணைங் கேவிடை வேண்டும் புகன்றருளே. (254)

தலைவனைப் பாங்கி விடுத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவனை யூர்க்குப் போய்வருகென விடுத்தல்.

வள்ளத் திருவாய் மலரழு தெம்மனை வாழினுமுன்
ஹள்ளத் திருத்தி புடன்வரல் வேண்டுமிக் கொன்னலர்தோள்
விள்ளத் துணித்தவெம் மான்ஷம்சுத் தாசீன் வியன்சிலம்பி
லள்ளத் தருமரு னோயயார் தாலுண்டரும்புழியே. (255)

பாங்கி தலைவிக்கவன் செலவுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவிக்குப் பாங்கி தலைவன் பிரியைச் சொல்லுதல்.

தன்னு ருயிரென்கை தந்தகன் றுர்சில சாதித்தற்குர்
நின்னு ருயிரனை யார்தரி யாவெதிர் நேரலர்முன்
மன்னு புயருமெம் மான்ஷம்சுத் தாசீன் மலையவெற்பிற்
பொன்னு ரணியிழை யாய்புல ராயின்று போதுவரே (256)

தலைவி நெஞ்சோடு புலத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி மனத்தொடு வருத்திக் கூறுதல்.

மறவா வரமளித் தெற்பிரி யேனெனு மன்னரின்று
துறவா விருந்து துயரளித் தாரிது சூழினெஞ்சே
யறவாழி யண்ணல்பி ரான்ஷம்சுத் தாசீ னருஞ்சிலம்பி
லிறவா திருப்பவர்க் குண்டல வேபல் விடுக்கங்களை. (257)

சென்றோனிடலிற் காமமிக்க கழிபடர்க்கினி.

(இ-ள்.) தலைவன் மலைக்காலம்வரையும் வராமல் வரவுரிட்
டித்தலாற் காமமிக அதனால் மிகுந்த நினைவொடு கூறுதல்.

எறிபுந் திரைக்கட லேகுரு கேயெனை யேதணந்து
பறிபுந் துனைவர் பயிலிட நோக்கிப் பாவியுய
ரறிபுந் படியொரு காலறை வீரற மாயிரமாஞ்
செறிபுந் பெருந்தவர் சேய்ஷம்சுத் தாசீன் செழுங்கிரிக்கே. (258)

தலைவியைப் பாங்கி யாற்றுவதித்தல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறியவாறு வருத்திய தலைவியைப் பாங்கியைக்
வருத்தத்தைத் தணிபச்செய்தல்.

சேல்வைத்த வேல்விழி யாயெழு வாயினிச் செல்வருன்றன்
மேல்வைத்த நோக்கின் விரைந்து வாரவண் மேலியென்று
நூல்வைத்த நெஞ்சினன் மால்ஷம்சத் தாசின் நுவல்கிரிக்குட்
கால்வைத்த பான்முற்றுங் கண்வைத்து முத்திக் களிப்பதற்கே ()

இதுவரையும் பதினாறாள் சிவஞ்சி.

தலைவன் வந்தமை பாங்கி யுனர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வந்தசெய்தி தலைவிக்குத் தோழிகுறுதல்.

சிந்தா குலமுந் தியக்கு மயக்குந் தெனியவிங்கே
வந்தார் தலைவர் மயங்கேன் மனமினி மாமலர்குழ் [ய்ச்
கொந்தார் தொடைப்புயக் கோன்ஷம்சத் தாசின் கொழுங்கிரிவா
சந்தா ரணிமுலைத் தையனல் லாய்சுகஞ் சாருதற்கே. (260)

வந்தோன் றன்னோடு நோத்து விதுதல்.

(இ-ள்.) பாங்கி வந்த தலைவனோடு தன்ப்பட்டு வினாவுதல்.

இறைபள வன்ப நினைப்பிரிந் தாவி யிருந்தறியா
நறைபள வாய்குழ னன்னுத லானையார் காண்முழுதுஞ்
சிறைபள வரக்கித் திகைப்பித்த தேதுயர் தோரசர்
திறைபள வேற்குமெம் மான்ஷம்சத் தாசின் செழுங்கிரிக்கே. ()

தலைவன் பாங்கியோடு நோத்து விதுதல்.

(இ-ள்.) எவ்வண்ணம் தலைவியை யாற்றியிருந்தாயென்று தலை
வன் ரோழியோடு வருத்திக் கேட்டல்.

பொல்லா மதன்கணைப் பூவலர் வாரி பொருமொலிவின்
செல்லா வருமதித் தீசிறு காற்குயிற் செய்யதீர்ச்சி
யெல்லா மறிந்தெதிர்த் தோபொறுத் தோவிருந் திருரையீர்
பல்லா யிரம்புகு மோன்ஷம்சத் தாசின் பனிவரைக்கே. (262)

பாங்கி யாற்றுவித்திருந்த வருமை காற்றல்.

(இ-ள்.) வெளி.

கின்வாய் மொழிமற வாதரு ளோய்மய னீன்கடலாழ்
பொன்வாய்த் துயரம் புரத்தன னுற்றமைப் போற்றலர்தம்
புன்வாய் கிழிக்குமெம் மான்ஷம்சத் தாசின் பொதியமலை
தன்வா யடித்திரு கைகொந்த வாதது சாற்றாதற்கே. (263)

இவற்றன் - தன்பதிக் கெற்சி தலைவன் சாற்றலும் பாங்கி தலை
விக்கென் செலவுணர்த்தலுமாகிய இரண்டுஞ் செலவறிவுறுத்தற்கும்,
தலைமனைப் பாங்கி விலக்கவொன்றுஞ் செலவுடன்படாமெக்கும்,
நீக்கல் வேண்டவொன்றுஞ் செலவுடன்படுத்தற்கும், பாங்கி விடுத்த
வொன்றுஞ் செலவுடன்படுத்தற்கும், தலைமனைக் கொஞ்சொடு புலத்த

ஹம் காமமிக்க கழிபடர்கிளவியுமாகிய இரண்டுஞ் சென்றுழிக்கலக் கற்கும், தலைமகனை யாற்றுவித்தஹம் தலைமகன் வந்தமை தலைமகட் குணர்த்தஹமாகிய இரண்டுந் தேற்றி யாற்றுவித்தற்கும், பாங்கி வந்தோன் றன்னொடு கொள்துவினாதல் முதல்மூன்றும் வந்துழி கொள்துரைத்தற்கு முரியன.

ஒருவழித்தனத்தன் முற்றிற்று.

வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயற்பிரிதல்.

அஃதாவது-விவாகத்தை யிடையிலே நிச்சயித்து விவாகத்துக் கு வேண்டும் பொருள் சிமித்தமாகத் தலைவன் பிரிதல் ; - பிரி வறிவுறுத்தல் பிரிவுடன்படாமை பிரிவுடன்படுத்தல் பிரிவுடன்படு தல் பிரிவுழிக் கலக்கல் வன்புறை வன்பொறை வருவழிக்கலக்கல் வந்துழி மகிழ்ச்சி மென வொன்பது வகைப்படும்; அவை வருமாறு:-

என்போருட் பிரிவுணர்த் தேத்திழைக் கேள்நல்.

(இ-ள்.) விவாகத்துக்காகப் பொருள் கொண்டு வருதற்குப் பிரி யும் என்னுடைய பிரிவைத் தலைவிக்குச் சொல்லென்று தலைவன் பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

பொருளே யறஞ்சுகம் பூங்கூர் தருவது போர்தடைத்து
தெருளே தரவிவண் சேருவ லென்னவெஞ் சேரலர்முன்
மருளே தாப்பொரு மால்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்பி
னிருளே வெருள்குழ லாயிசை யாயர்த வேத்திழைக்கே. (264)

நின்போருட்பிரிவுரை நியவட்கேள்நல்.

(இ-ள்.) வெளி.

பொன்னுசை தாங்கிப் புறஞ்செல நீசொலும் புத்துரைகொண்
டென்னுசை மங்கைக் கியம்பரி தாலுல கெண்டிசையுந்
தன்னுசைக் கோல்கொடுத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் நடஞ்சிலம்ப
நின்னுசை கேர்வர ரீயே புரையற னீன்குழற்கே. (265)

நீடே னென்றவ னிங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவன் நீட்டித்திராது விரைந்து வருவேனென்று பாங்கியொடு கூறி நிக்ருதல். நீட்டித்தல் - காலந்தாழ்த்தல்.

ஓங்குங் கொடுஞ்சுர முற்றணங் கேயுவப் போடிருகை
தாங்கும் பொருடாச் சார்தரு வேனல்விற் றுழுகுழற்றான்
வீங்கும் பெரும்புகழ் வேள்ஷம்சுத் தாசின் வியன்மிரிக்கு
னேங்கும் படிதரி யேன்றரித் தாற்பழி பென்றனக்கே. (266)

இதுவரையும் பதினேழாசான் அகழ்ச்சி.

பாங்கி தலைவிக்கவன்செலவுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) பொருள்வயிற் பிரியுந் தலைவன் செல்லுதலைப் பாங்கி தலைவிக்குக் கூறுதல்.

கிலையளித் துன்முலை மெய்ம்மணங் காண விரையுமவர்க்
கிலையளித் தண்ணென் றிணையலி ராரென்று மேய்ந்தபன்னூற்
கிலையளித் தாளுமெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் கனகவெற்பி
னிலையளித் தோங்குகொங் காய்வரு வாரிது நிச்சயமே. (267)

பூங்குழை யிரங்கல்.

(இ-ள்.) தலைவி வருத்தல்.

வேள்விடுத் தான்குணை மெய்ப்பாப் பேற விதிர்க்குமுலைக்
கோள்விடுத் தாருயிர் கொள்ளுகொள் வானினிக் கூர்ந்துளத்திற்
நாள்விடுத் தாரகன் றுரென்செய் வேணென்பர் நாமென்பர்க்
காள்விடுத் தேயநூள் வேன்ஷம்சுத் தாசின்ருங்கிரிக்கே. (269)

பாங்கி கொடுஞ்சொற் கொல்லல்.

(இ-ள்.) இவ்வாறு யிரங்குவ தென்னென்று தோழி தலை
யை கோக்கிச் சொடிய சொல்லைச் சொல்லுதல்.

சார்ந்தார் பிரியர் பிரிந்தவர் சார்வர் சகசமிதென்
றோர்ந்தாற் றுயருளக் குண்டுநொ லோவன்ப றோவிலிப்பார்
தேர்ந்தா ளதிபதி மால்ஷம்சுத் தாசின் சிலம்பணியாய்
நோர்ந்தார் நிதிவரை வெண்ணியன் றோவின்று நீங்கியதே. (269)

தலைவி கொடுஞ்சொற் கொல்லல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறியபாங்கியை மனத்தினுனென்றுதலைவி கூறல்.

கல்லுவ் காடுங் கலந்தவெங் காளிற் கருதுமன்பர்
செல்லுஞ் செயலுமென் சிந்தைத் தியக்குந் தெரிந்துமென்னோ
புல்லும் பெருந்தலத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் பெரிதயவெற்பிற்
சொல்லுந் தாமிது நன்றுநன் றுலென்றன் றாமொழியே. (270)

வருதவர் மீண்டொப் பாங்கி வலித்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவர் திரும்பி வருவாரென்று கூறுதல். ■■■
த்தல்-வற்புறத்திக் கூறுதல்.

தெள்ளுஞ் செழும்புகழ்ச் சேய்ஷம்சுத் தாசின் சிமையவெற்பில்
விள்ளுங் கொடுஞ்சுர வெவ்வழற் காலி வெதும்பிபுடற்
பொள்ளுஞ் சிறபெடைக் கஞ்சிறை நீழற் புரக்குமன்றிற்
கொள்ளுங் குணனறிந் தாற்செவ்வ றோவன்பர் கோற்றொடியே. ( )

பருவங் கண்டு பெருமகன் புலம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பிரியும்போது கார்காலத்திற்கு முன்னே
வருவென்று குறிப்பார் கூறிப் போயின னுதலாலே காற்பவருங்
கண்டு தலைவி புலம்பிக் கூறுதல்.

சயாக் கொடிய ரிதயமொத் தேகறுத் தெங்குமொசித்
தோயா னுறவிழித் தேசங்குவெங் கோபமு முற்றநுட்கோர்
தாயா யொளிர்பெரு மான்ஷம்சுத் தாசின் நடஞ்சிலம்பிற்
காயா வருமழைக் கார்சுண்டும் வந்திலர் கன்னெஞ்சேர. (272)

இதுவேவம்பென்றல்.

(இ-ள்.) அவ்வாறு புலம்பிய தலைவி தேறும் வண்ணம் பாங்கி
இது காலத்தின் வந்த மேகமன்று. இடையே வம்பாகத் தோன்றிய
தென்று கூறல். வம்பு-காலமல்லாத காலத்திற் றோன்றும் பொருள்.

சாற்றுங் கவிதைப்பி ரான்ஷம்சுத் தாசின் நடஞ்சிலம்பாப்
பேசற்று முனதிரு பூண்முலை கண்டஞ்சிப் போந்தகரி
கூற்றுங் கொடுவக் குமுறெலி கொண்டற் கொழுமொலியென்
றூற்று மயினடமன்றிது கார்வம்பெ னுரிழையே. (273)

இறைமகன் மறுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி பாங்கி கூறியவதனை மறுத்துக் கூறதல்.
கவளக் களிற்றெலி காணெனின் தொன்றையுங் கார்தனமுட்
டுவளக் களிமலர் தோற்றுறு மோனின்மின் சூழ்தருமோ
சவளத் திருக்கைப்பி ரான்ஷம்சுத் தாசின் நடஞ்சிலம்பின்
பவளத் தனியித முாயறி வாய்மழைப் பைம்புயலே. (274)

அவர்தூதாக்கிவந்தடைத்த தீப்பொழுதெனத் துணைவி காற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி கார்சூலம் வந்ததென்று கூறிய சொற்கேட்ட
பாங்கி தலைவன் தான் வருகின்ற செய்தியை யறிவித்தற்கு விடுப்ப
இப்பொழுது இக்கார் னதாய்வந் தடைத்ததென்று கூறதல்.

சூதா ரினமுலைத் தோகைநல் லாயன்பர் தேரப்பரித்தேர்
மீதா ருரைகொடு மீண்டன ரஞ்சி மிடையலென்றம்
போதார் வதனப்பு மான்ஷம்சுத் தாசின் பொதியவெற்பிற்
மூதா யெழுந்ததிற் கார்சூல மேகமுன் சொல்லுதற்கே. (275)

நிலைமக னாற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி தன்பத்தைச் சித்திரித்தல்.

முற்று முடனுயிர் நீயே யெனமுன் மொழிந்தவர்கீர்
துற்றம் பெருந்தகை வேன்ஷம்சுத் தாசின் சுடர்க்கிரிவாய்ச்
சுற்றம் பிரியார் தரியார் வருகுவர் சத்தியமென்
நெற்றம் வலிக்கு மிகைக்கு முயிர்கொளற் கேர்திழையே. (276)

அவனவட்புலம்பல்.

(இ-ள்.) பொருளிட்டச்சென்ற தலைவன் நன்குறம் முற்றியபின்
கறையே யல்லிடத்துத் தலைவியை மினைத்துப் புலம்புதல்.

அலைவாய்த் தரும்பி னழிநீர் பொழிதா வற்பகலு
முலைவாய்த் துயிலுண் வெல்லா மொழித்துள் ளுருகியெண்ணெண்
கலைவாய்ப் பொலிபெரு மான்ஷம்சுத் தாசின் கனகவெற்பின்
முலைவாய்க் கிடக்கு மயிலனை யாட்டுகன் வழுத்துவதே. (277)

இதுவரையும் பதினேழாநான் கிழ்ச்சி.

பாகனோடு சொல்லல்.

(இ-ள்.) சோகங்கொண்ட தலைவன் தேர்ப்பாகனோடு தேரை
விரைந்து ஈடாத்தச் சொல்லுதல்.

பார்கண் வெந்த வலவா விரைதியிப் பாவிவருந்
தேர்கண் வெந்துவர் திப்பதற் கேசெக மேழுமெச்சுஞ்
சீர்கண் வெந்தபு மான்ஷம்சுத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பிற்
கார்கண்டு வந்தகண் ணீர்கண்டு மாழ்குமுன் காரிகையே. (278)

மேகத்தோடு சொல்லல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வருங்காலத்து மேகத்தைநோக்கிக் கூறுதல்.

சிரித்தே தரும்பெரு மான்ஷம்சுத் தாசின் சிலம்பகத்தென்
பரித்தேர் வரவைப் பகருதற் கோவன்றிப் பாரமுலை
கரித்தே புயிராக் காய்வதற் கோமுன் கடிந்தெழுந்தீர்
தரித்தேசொலுஞ்சொலுஞ் சொல்லிற் பயனுள தண்முகிலே. (279)

பாங்கி வலம்புரிகேட் டவன்வா வறிவுறுத்தல்.

(இ-ள்.) வலம்புரிச் சங்கோசையைக் கேட்டுத் தோழி தலை
வன் வரவைத் தலைவிக் கறிவித்தல்.

பேரேந்தி நின்றநற் பெண்ணணங் கேயஞ்சிப் பேதுறல்பைங்
காரேந்தி நின்றகை யான்ஷம்சுத் தாசின் கனகவெற்பிற்
றேரேந்தி நின்றசங் கோசைகண் டாயினித் திக்கனைத்துஞ்
சிரேந்தி நின்றநம் மன்பர்வர் தாரென்னத் தேர்ந்தருளே. (280)

வலம்புரி கிழத்தி வாழ்த்தல்.

(இ-ள்.) வலம்புரிச் சங்கைத் தலைவி வாழ்த்தல்.

கொந்துற்ற தார்ப்புயக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் கொழுங்கிரிவாய்த்
தந்துற்ற வெண்புகழ் தானென வோங்கித் தழைக்குகவே
கொந்துற்ற வெந்துயர் நோயற வன்பர் துவல்பரித்தேர்
வந்துற்ற தென்ன மவுலுற்று நின்ற வலம்புரியே. (281)

தலைவன் வந்துழிப் பாங்கி நினைத்தமைவினுதல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வந்தவிடத்துத் தோழி தலைவியை நினைத்த
துண்டோ? வென்று கேட்டல்.

முனைத்தனை யாவருண் மால்ஷம்சத் தாசின் முதிர்கிரியாய்ப்
சினைத்தனை யாசைக் கெழுந்தனை யாயது தீர்த்தபின்னூர்
தினைத்தனை யாயினுஞ் சித்தமொன் றாகவித் தீங்கரும்பை

சினைத்தனை யாவிலை யாநிகழத் தாயென் னெடுந்தகையே. (282)

வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரித்த தலைவன் பொரு
ளீட்டிவந்த இற்றைத்தினம் முப்பத்து நாண்கா நானென்க; முப்பத்
து நான்கென்னுங் கணக்கு ஏற்றத் பெற்றதெனின், “கனலினுட்
டவிர்ச்சி வரைவி னீட்டட், திங்க ளிரண்டி னைமென மொழிப” என்
னும் இறையனாராகப் பொருட் சூத்திரவுரையில் பொருளீட்டி வந்த
தலைவன் சூறாளில் வரைவு முடிப்பனென்று கூறியதனாலும் தலை
வன் நிலைவியைக் கண்ட பதினெட்டாநாளிற் பொருள்வயிற் பிரித்த
தனாலும் ஐம்பத்தாறாநாள் வரைவு முடித்ததாகக் கூறதலாலும்
என்க. அற்றேல், “வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிவோ,
ரிருதவின் கண்ணுடைத் தென்மனார் புலவர்” எனக்கூறி ஞாலோ
வெனின், இருதிங்கனென்றது எல்லை கடவாமைக்குக் கூறியதன்றி
இரு திங்களுள் வரக்கூடாதென்னும் யாப்புறவின்மையி னென்க.
ஆயின், “வரைவி னீட்டட் திங்களிரண் டினக” மென்றதனால் அறுப
தாளான் மணமுடித்ததாகக் கூறினா லென்னையெனின், அச்சூத்திர
வுரையில் திங்களிரண்டினு நான்குநாளிருக்க மணமுடிப்ப தியல்பெ
ன்று கூறியதனால் கூரலாகாதென்க. மாதத்தினர்த்தமாயி நான்கு
நாட்கள் மணத்துக்கு விலக்கப்பட்டனவென்று சோதிடதுலார்
சிலர் கூறதலா லிங்கனங் கூறியது போலும்.

தலைவ னினைத்தமை சேப்பல்.

(இ-ள்.) வெளி.

அறந்தான் வளர்த்துப்பு மால்ஷம்சத் தாசின் னருட்கிரியாய்ப்
புறந்தாழ் கருங்குழற் பூவையின் னாய்ப் பூங்குழலிற்
சிறந்தா ரிருஞ்செய் சிறுநெறிக் கானத்துஞ் சித்தம்விட்டு
மறந்தா லலவோ நினைத்திடல் வேண்டுமென் மாதரசே. (283)

பூற்றுவித் தீருந்த வநுமை காற்றல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலைவியை பாற்றுவித்திருந்த அருமைபைப்
தலைவனுக்குக் கூறதல்.

இந்தா மெழின்முகத் தேந்திழைக் குன்பிரி வெய்தவம்பொன்
றந்தா தரிக்கும்பி லான்ஷம்சத் தாசின் நடத்தகத்தான்
சுந்தா டவிர்தி பூர்மலை தண்புகழ் சாற்றிமனச்
சுந்தா குலந்தவிர்த் தேனிருந் தேன்றிறற் றேர்மன்னனே. (284)

இவற்றன்-என்பொருட் பிரிவுணர்த் தேந்திழைக் கென்றலும்
பாங்கி தலைவிக்கவன் செவவுணர்த்ததுமாயி இரண்டும் பிரிவறி

வுறுத்தற்கும், நின்றொருட் பிரிவுரை கீயவட் கென்றலொன்றும் பிரிவுடன்படாமைக்கும், நீடே னென்றவ னீங்க ளொன்றும் பிரிவுடன்படுத்தற்கும், தலைவியாங்கலும் பாங்கி கொடுஞ்சொற் சொல்லலும் பருவங்கண்டு பெருமகன் புலம்பலும் இறைமகன் மறுத்தலும் அவனவட் புலம்பலுமாகிய ஐந்தும் பிரிவுழிக்கலங்கற்கும், வருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தலும் இருளை வம்பென்றலும் அவர் ஊதாகி வந்தடைந்த திப்பொழுதென்றலுமாகிய நான்கும் வன்புறைக்கும், தலைமக ளாற்றலொன்றும் வன்பொறைக்கும், பாசனோடு சொல்லலும் மேகத்தொடு சொல்லலுமாகிய இரண்டும் வரும்வழிக் கலங்கற்கும், வரவறிவுறுத்தல் முதலாகிய ஐந்தும் வந்துழி மகிழ்ச்சிக்கு முரியன.

வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதன் முற்றிற்று.

களவியல் முற்றிற்று.

வரைவியல்.

அல்தாவது-தலைவன் தலைவியைக் குரவர் முதலாயினோர் கொடுப்பவுங் கொடாதொழியவும் கற்பிற்கு சிபித்தமாகிய வதுவைச் சடங்கொடு பொருத்தி மணஞ்செய்துகோடல்; ஆதலாலிது கற்பின் பார்படுமென்க; இவ்வரைவு-வரைவு மலிவும் அறத்தொடு சிற்றலுமாகிய இரண்டு வகைப்படும்; அவற்றுள்,

வரைவு மலிவு.

அல்தாவது-வரைவு தொடங்கி கடக்கு முபற்சி யிருதல்; அது-வரைவு முயல்வுணர்த்தல் வரைவெதிர் வுணர்த்தல் வரைவறிந்து மகிழ்தல் பராவல்கண் வெத்தலென நான்கு வகைப்படும்; அவை வருமாறு:—

காதலன் முலைநிலை விதேத்தமை பாங்கி காதலிக் துணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தனவிலைபாகத் திரவியம் கொடுத்ததைத் தோழி தலைவிக்குக் கூறுதல்.

சொன்மலை வரணர்பி ரான்ஷம்சத் தாசின்னென் னாடனியா புன்மலை மாமுலைக் குள்ளாடைத் தோடிப்பின் னுற்றிறைஞ்சப் பொன்மலை வந்தெனப் போர்மலை தோளன்பர் போந்தலித்தார் கன்மலை போலுங் கனமலை வெம்முலைக் கைகிலியே. (285)

காதலி நற்றயுள்ள மகிழ்ச்சியுள்ளல்.

(இ-ள்.) தலைவன் விடுத்த முலைநிலைப் பொருள்களைக் கண்டு கம்மகட்டு மணஞ்செய்யுங் காலமென்று கற்றாய் மகிழு முள்ளத்த மகிழ்ச்சியைப் பாங்கி கினைத்துக்கூறுதல்.

ஆலைச் சிலையன்ன னுன்ஷம்சுத் தாசீ னருட்சிலம்பின்
சோலைக் குயின்மொழித் தோகைநல் லாயன்பர் சூட்டுமலர்
மலைக் குவகை மலிதர கம்மனை மாமுகமுங்
காலைக் கமல மெனவல ராநிற்குங் காசினிக் கே. (286)

பாங்கி தமர்வர வேதிர்ந்தமை தலைவி க் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தமர் மணங்கூறி வந்துழித் தலைவி தமர் மண
மெதிர்ந்தமை பாங்கி தலைவிக் குணர்த்தல்.

கொற்றத்தி னோங்குமென் கோன்ஷம்சுத் தாசின் குளிர்வரைசேர்
செற்றத்தி னோங்கயிற் சேல்விழி யாயனை செப்புபல
சுற்றத்தி னோரெதிர் சூழ்தர நின்மணர் தோய்தரநம்
முற்றத்தி னோங்கி முழங்குவ தன்பர் முழுமுரசே. (287)

தலைமக ளுவகை யாற்ற துளத்தோடு கிளத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி மகிழ்ச்சி யடங்காது ஞஞ்சொடி கூறுதல்.

பாரோ லரும் பழியு மறத்துயர் பாரமதன்
றேரோ டலையத் தெருவினெஞ் சேபுற்ற திக்கணத்துஞ்
சிரோ ருருவெனுஞ் சேய்ஷம்சுத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பிற்
காரோ டிகலிக் கறங்குவ தன்பர் கடிமுரசே. (288)

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவனைத் தோழி புகழ்தல்.

முடிமலை சூட்டும்பி ரான்ஷம்சுத் தாசின் முதிர்கிரியாய்
வடிமலைக் கூந்தன் மயிலனை யாடுயர் மாறவம்பொற்
கடிமலை மலைக் கடியென வேதந்த காதலர்சிற்
றடிமலை காலையெக் காலமும் வரழி யருள்பெறவே. (289)

தலைவி மணம்போருட்டாக வணங்குப பராநிலை காட்டல்.

(இ-ள்.) தலைவி மணம் கிமித்தமாகத் தெய்வத்துக்குச் சிறப்
புச்செய்து வாழ்த்திக்கொண்டு கிற்கு நிலையைப் பாங்கி தலைவனுக்
குக் காட்டுதல்.

இணங்கா ரடுகரிக் கோன்ஷம்சுத் தாசீ னிருஞ்சிலம்பிற்
சுணங்கா ரிளமுலைத் தோகையன் னாளுளர் தோய்தரநின்
மணங்கா ரண்மா மறைபல வோதி மதித்தணங்கை
வணங்கா கிருந்து மகிழ்வது பாரொன்றன் மன்னவனே. (290)

கண்டோன் மகிழ்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தெய்வத்தை வாழ்த்துதலைக் கண்ட தலைவன்
மகிழ்தல்.

சின்னஞ் சிறியா னூலகியல் யாதொன்றுந் தேர்ந்தறியா
ளன்னம் பிடிநிகர் வாள்கற்ற தேதில் வண்ங்கினைத்தெவ்
பின்னம் படப்பொரு வேள்ஷம்குத் தாசின் பிறங்கலிலோர்
தன்னந் தனியாய்த் தருமலர் தூஉய்நனித் தாழ்வதற்கே. (291)

இவற்றன்-காதலன் முலைவில் விடுத்தமை பாங்கி காதலிக்
குணர்த்தலும் தலைவி மணம் பொருட்டாக அணங்கைப் பராசிலை
கூட்டலுமாகிய விரண்டும் வரைவு முயல்வுணர்த்தற்கும், பாங்கி
தமர்வரை வெதிர்த்தமை தலைமகட் குணர்த்த லாகிய கொன்றும்
வரைவெதிர் ஷணர்த்தற்கும், நற்றாயுள்ள மகிழ்ச்சி புள்ளலும்
கையாற்றா துளத்தொடு கிளத்தலுந் தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தலு
மாகிய மூன்றும் வரைவெதிர்த்து மகிழ்தற்கும், தலைமகளணங்கைப்
பராசிலை கண்டோன் மகிழ்தலாகிய கொன்றும் பராவல் கண் டெவத்
தற்கு முரியன.

இதுவரையும் ஐம்பத்தொன்றாநான் கிகழ்ச்சி.

வரைவுமலிவு முற்றிற்று.

அறத்தொடு நிற்பல்

அஃதாவது-களவை முறையே வெளிப்படுத்தி நிற்பல். முறையே
வெளிப்படுத்தி நிற்பலாவது; தலைவி பாங்கிக் கறத்தொடு நிற்பல்,
பாங்கி செவிலிக்கறத்தொடு நிற்பல். செவிலி நற்றாய்க் கறத்
தொடு நிற்பல். நற்றாய் தன்னையர்க் கறத்தொடு நிற்பலெனக் கொ
ள்க. அறத்தொடு நிற்பற்குப் பொருள்; முறையே வெளிப்படுத்தி
நிற்பலென்பது; இப்பொருள் எவ்விடத்திற்கு மாகாது இவ்விடத்தி
ற்கு மாத்திரமென்ற கொள்க. அது - முன்னிலை முன்னிலைப் புற
மொழியென இருவகைப்படும், அவை வருமாறு:—

கையறுதோழி கண்ணீர் துடைத்தல்.

(இ-ள்.) களவுப் புணர்ச்சியால் பிரவும் அவரொழுதல் கண்டு
தந்தையர் முதலாயினோர் வெறுப்புற்ற தறித்த தலைவன் பிரிந்தேக,
அப்பிரிவாற்றாமையா லுழுதுகொண்டிருந்த தலைவியை ஆற்றிக் கை
யற்றதோழியருகிருந்து கண்ணீர் துடைத்தல், கையறல்-செயலறல்.

பந்தகத் தாசை பரிந்திலை பைந்துணர் பற்றிலைசெய்
சிந்தக வண்டலுஞ் சேர்த்திலை யன்னை சினத்ததுண்டோ
சொந்ததம் வாடினை நோற்றனை கண்ணீர் துடங்கிடையே
வந்ததென் ஹாயீம் புரஷம்குத் தாசின் மகிழ்கிரிக்கே. (292)

வலுந்நிற்குக் காரணங் கூறல்.

(இ-ள்.) தலைவி யழுதற்குக் காரணஞ் சொல்லுதல்.

தாங்குங் கனவிற் றுணிர்திறை தேய்தாத் துஞ்சலற்றுள்
ளோங்கும் படியெழுந் தேனினைத் தேனுடைந் தேழுலருந்
தாங்கும் பெருந்திறத் தான்ஷம்சத் தாசின் றடங்கிரிபோன்
றோங்கு மொளிர்முலை யாயிலே வேறொன்று முற்றதுவே. (293)

தலைவன் நெய்வங் காட்டித் தெளிப்பத் தெளிந்தமை கூறல்.

(இ-ள்.) தலைவன் நெய்வத்தைக் காட்டிக் கரியென்று குளுற
வு சொல்ல மெய்யென்று தெளிந்த அதனைப் பாங்கிக்குப் பொருத்
தக் கூறுதல்.

தருகார் நிகர்கரத் தான்ஷம்சத் தாசின் றனிச்சிலம்பிற்
குருகார் நிழலல வண்டும் பலவுள கூண்டவின்பம்
பெருகா ரமுதனை யாய்கப டாயன்பர் பேணியெம்மை
யருகா யிருத்தி யறைந்தபல் குழ்கண் டறைவதற்கே. (294)

இறைவி தலைவ னிகுத்தமை யியம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவ னீக்கினமை பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

வற்போ லுயர்முலை மங்கைநல் லாயுண் மறக்கிலனென்
றற்போ டறைந்து மகன்றன ரன்ப ரவனிமுற்று
மற்போர் வல்பெரு மான்ஷம்சத் தாசின் மலையவெற்பிற்
சொற்போ னடையுக் தொடர்ந்தறிந் தாரிலைச் சொல்லுதற்கே. ()
பாங்கி யியற்பழித்தல்.

(இ-ள்.) தலைமக னியலைப் பாங்கி பழித்துக் கூறுதல்.

வல்லார் புகழுமெம் மான்ஷம்சத் தாசின் மலையவெற்பி
னல்லார் குழலணங் கேமற வர்வரு வாரிருப்பார்
நல்லா ரெனநினைத் தேனவ ரின்று நடுகிகந்த
பொல்லா ரெனவெழுந் தாரகன் றூர்மிகப் புண்ணியரே. (296)

தலைமக னியற்பட மொழிதல்.

(இ-ள்.) அங்குணங் கூறக்கேட்ட தலைமகள் தலைமக னியற்கை
யோ ரியல்புபட மொழிதல்.

கைக்கு முலைக்குங் கடுகினின் றுலுங் கனவொடுள்ள
மெய்க்கும் படிவரு வாரிருப் பாரெதிர் மேவலரை
மொய்க்கும் பெருந்தன லேன்ஷம்சத் தாசின் முதிர்கிரிவாய்ப்
பொய்க்குங் குணத்தர் செயலல வேயிது பொற்றொடியே. (297)

தெய்வம் போறைகொளக் கெல்துவமென்றல்.

(இ-ள்.) தலைவர் தெய்வத்தின்மேற் பிரியெனென்றானை கூறிப்
பிரித்துபோன ராதலால் அத்தெய்வம் கிருதபடி அவக் கைக்குக்
குற்றஞ் செய்தாரல்லர், நீ பொறுத்துக்கொள்ளென்று வேண்டிக்

கோடற்கு இருவேழம் போதுவேமென்று தலைவி பாங்கியுடன் உறுதல்.

கோபந் தருபடைக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் கொழுங்கிரிக்கோர்
தீபங் கடுத்தநந் தேரன்பர் முன்னமைர் சேர்ந்தினிவெஞ்
சோபந் தரப்பிரி யேனெனத் தெய்வத்தைச் சூழ்ந்திசைத்த
பாபம் பொறுக்கப் பணிசுவம் வாவென்றன் பைந்தொடியே. ( )

இவ்வயிற் செறித்தமை யியம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவி தன் மெய் வேறுபாட்டாலும் ஊரி லுள்ளா
ரலந்துற்றதலாலும் நற்றூபுளத்தில் வெறுப்பாகி மனையிடத்தி லெ
ண்ணைக் காவல் செய்தா னென்று பாங்கிக்குக் கூறுதல்.

உளையொன்று வெம்பரி வேள்ஷம்சுத் தாசீ னொளிர்சிலம்பில்
வளையொன்று கைத்தல மங்கைநல் லாய்பிறர் வாயலருங்
களையொன்று மேனியுங் கண்டன ளாய்மனை காவலிட்டாள்
தளையொன்று கண்டிலள் கண்டா லிவெள்மெய்ச் சத்தியமே. ( )

செவிலி களையிறு எவள்வரக் கண்டமை கூறல்.

(இ-ள்.) செவிலித்தாய் செறித்த இருட்குறியிடத்துத் தலை
வன் வரக் கண்டானெனத் தலைவி பாங்கிக்குணர்ந்தல்.

திருவுற் றிலருபு மான்ஷம்சுத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பின்
மருவுற்ற கஞ்ச மதிமுகத் தோய்கென்னன் மன்னுமன்பர்
தருவுற்ற நங்குறி சார்வுற்று மீண்டதைத் தாயனங்க
னுருவுற் றிரவி னுலவுற்ற தோவென் றுலைந்தனளே. (300)

எறிவளை வேற்றுமைக் கேது வினாத்தல்.

(இ-ள்.) செவிலித்தாய் தலைவியின் தவயவ வேறுபாட்டுக்குக்
எவ்வளவு மென்னை? மென்று பாங்கியைக் கேட்டல்.

முல்லைப் பசுப்ப மொழியுந் தளர முழுதுமுட
னிலையுந் குலைய நிகழ்த்ததென் னோரித்த நேரலரை
மலையும் படிபொரு மால்ஷம்சுத் தாசின் மலையயின்னாட்
கலையும் பொருணைல் லாய்புனங் ளை லகன்றபின்னே. (301)

பாங்கி வேறி விலக்கல்.

(இ-ள்.) செவிலித்தாய் வெறிபாட்டாளனை யழைத்த மகட்டு
கோபுற்றவாறும் ஈது திருமாதஞ் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்பு
ழித் தெய்வம் வந்தாடும்போது பாங்கி அத்தெய்வத்தை யாடவேண்
டாமென்ற விலக்குதல். வெறிபாட்டாளன் ஆடு பலிகொடுத்தார்
நீருமென்புழி அலவாட்டைக் கொல்லாமல் விலக்கவெனினு
யும்.

மெய்க்கும் பெருந்தவ வேள்ஷம்சுத் தாசின் வியன்சிலம்பிற்
பொய்க்குக் தடியிடை யாய்மீனி யேனுமைப் போற்றுதுமா
லுய்க்கு நெறியறி யாதவ மேபுவந் தோம்பறியா
மைக்கு மிகைக்கும்ல் லாலக லாதிவன் வண்மேயே. (802).

வேறி விலக்கிய வழி செவிலி வினாதல்.

(இ-ள்.) வெறியாடல் விலக்கிய காரணத்தைப் பாம்பெயுடன்
செவிலித்தாய் கேட்டறிதல்.

பொன்னார் துயரம் புலரவென் றெண்ணிப் புருந்தவெங்கண்
முன்னார் வெறியை விலக்கினை போந்தனை மூன்றுலருந்
தன்னு ருபிரெனு மால்ஷம்சுத் தாசின் றடஞ்சிலம்பி
னின்னு ருளத்தி னிகழ்வென்கொ லோசொல்லெ னேரிழையே

பூத்தரு புணர்ச்சியா லறத்தொடு நீற்றல்.

(இ-ள்.) பூவைக் கொடுத்ததொழ புணர்த்த ~~காரணம்~~ வெளிப்ப
டுத்தித் தோழி கூறுதல்.

வரத்தா லுயர்ந்தபு மான்ஷம்சுத் தாசின் வரைக்கொருவன்
கரத்தா மரையில் விழித்தா மரைகள் கவியநின்ற
தரத்தா லரிவாய் வருவாய் பெறுதி தருதுமென
வரத்தா லளிப்ப கயனமொத் தேற்றங் குவர்தனனே. . (801)

புளறநு புணர்ச்சியா லறத்தொடு நீற்றல்.

(இ-ள்.) புளறந் கூடும் புணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தித் கூறு
தல்.

பிழியோ டலங்கற்பெய் மான்ஷம்சுத் தாசின் பிறங்கலிடைக்
குழியோ பெயர்வளிந் கொளதி பாய்த்து குடையவுந்திர்
சுழியோ டிகல்பழி குறந் சுழித்தித் தொடர்ந்தனங்கைப்
பழியோ டெடுத்தும் பார்த்தெதித் தானொரு பார்மன்னனே. ( )

களிறுதரு புணர்ச்சியா லறத்தொடு நீற்றல்.

(இ-ள்.) யானையைத் தடுத்துக் காத்துக் கூடும் புணர்ச்சியை
வெளிப்படுத்தித் கூறுதல்.

காராண யன்னகைக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் கனகவெற்பி
லோராணை முன்னு முரத்தாணை யுற்றெழுக் தோங்குகொங்கை
யிராணை பின்னு மிகறாப் போர்தடிந் தேற்றவெற்றிச்
சீராணை பென்று மறப்பன்கொ லோநின்றன் நேமொழியே. ( )

தலைமகள் வேற்றுமை கண்டு நற்றுய் செவிலியை வினாதல்.

(இ-ள்.) தலைவி வேறுபாட்டை நற்றய் தெரிந்த அதுவான்
~~காரணம்~~ செவிலியைக் கேட்டறிதல்.

பாதுங் கசப்பப் பழமும் புளிப்பப் படர்த்தமுலை
மேலும் பசப்ப மிழிரீ ரகும்ப மிடைத்தனளாற்
கோலும் பெருந்தவக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் கொழுங்கிரிவா
பேலுங் குணத்தணங் கேயிசை யாயுற்ற தேர்திழைக்கே. (307)

சேவிலி நற்றய்க்த முன்னிலை மொழியா லறத்தோடு நின்றல்.
(இ-ள்.) முன்னிலைப் புறமொழியா லுணர்த்தாது முன்னிலை
மொழியினாலே களவை வெளிப்படுத்தி நற்றய்க்குச் சேவிலி கூறல்.
காவொன்று மெய்க்நலத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் னலத்தகிரிக்
காவொன்று கூந்தலைக் கன்னினல் லாயொரு காமன்வந்து
பூவொன்று தந்து புனலிடை காத்துப் புருத்தமந்த
மாவொன்று வென்று மருவின னுமென்ன மாயமிதே. (308)

இவற்றன்-வெறி விலக்கவொன்று முன்னிலைப் புறமொழிக்கும்,
ஏனைய பதினாறு முன்னிலை மொழிக்கு முரியன.
அறத்தோடு நின்றன் முற்றிற்று.

உடன்போக்கு.

அஃதாவது-தலைவன் தன்னுர்க்குத் தலைவியை புடன்கொண்டு
போதல்; அது - போக்கு கற்பொடு புணர்ந்த கவ்வை மீட்டியென
மூன்ற வகைப்படும்; அவற்றன்-போக்காவது - போக்கறிவுறுத்தல்
போக்குடன் படாமை போக்குடன் படுத்தல் போக்குடன் படுத்தல்
போக்கல் விலக்கல் புகழ்தல் தேற்றல் என எட்டுவகைப்படும்; அவ்
வெட்டும் பாங்கி தலைவற்குடன் போக்குணர்த்தல் முதல் தலைவன்
றன்பதியடைந்தமை தலைவற் குணர்த்தல் ரூபிப பதினெட்டு விரிக
கையுடையன. அவை வருமாறு:—

பாங்கி தலைவற் குடன்போக் துரைத்தல்.

(இ-ள்.) காவ லதிகப்படுதலால் தலைவியை புன்னுர்க்குடன்
கொண்டு போதியெனப் பாங்கி தலைவனுக்குக்கூறுதல்.

அண்ண லருளா ரவனியெல் லாமளித் தாலுமெங்கட்
பெண்ண ரமுதைப் பிரித்தெம ரென்றுயிப் பேருலகின்
கண்ண யொளிருமெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் கணகவெற்பி
லெண்ண தழைத்துட னேகுதி யுன்ற னிருகர்க்கே. (309)

தலைமகள் மறுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி கொடிய பாஸையில் எடக்கச் சரியென்று
தலைவன் தடுத்தக் கூறுதல்.

கூனா வுறுத்த ரறைமொழி போலு மடர்த்தெழுந்து
வேவா கிருக்குமல் வெவ்வழற்பாஸையின் மேவரிதான்

மாவா ரிருங்குண மால்ஷம்சத் தாசின் மணிவரைவாய்ப்
பூவா பொளிர்ந்தும் பூவைநற் பாதமென் பூங்குழலே. (310)

போக்துடன் படுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியைத் தலைவன் கூட்டிப் போதற்குப் பாங்கி
புடன்படுத்திக் கூறல்.

உள்ளக் கரிக்குமுன் மாமய லன்றி யுறுத்தவண்ணை
விள்ளக் கரிக்குமவ் வெவ்வுரை வெப்பினு மேவுகலி
துள்ளக் கரிக்குமெம் மான்ஷம்சத் தாசின் சுடர்க்கிரிவாய்க்
கொள்ளக் கரிக்குந் கொழுந்தழற் பாலை கொடிதலவே. (311)

தலைவன் போக்துடன்படுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியை புடன்கொண்டு போதற்குச்
சம்மதித்தல்.

விடவா ளரவெங்கும் வெண்முத்தஞ் சிந்தி மெலிந்துடலந்
தொடவாவி யஞ்சஞ் சுடுபரற் பாலை துணிர்த்தின்சொற்
கடவா தடைகுதுங் கன்னிநல் லாயெம்பொன் கைவரப்பஃ
றிடவா ரணமெனுஞ் சேய்ஷம்சத் தாசின் செழுங்கிரிக்கே. (312)

தலைவிக் துடன்போக்துணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவனுடன் தலைவி போதலை யவளுக்குப் பாங்கி
கூறுதல்.

சுணையுந் தடமும் வரையும் பொழிநுந் தொடர்ந்துபயின்
மணையு மறந்த வசையுண்டென் றுரினி மாற்றலரு
நிணையுந் திருப்பத வேன்ஷம்சத் தாசீ னெடுங்கிரிவாய்ப்
புணையு மலர்க்கும லாயென்கொ லோவவர் போதணியே. (313)

தலைவி நானாழி விரங்கல்.

(இ-ள்.) உடன் போக்கில் நானாழியுமே பென்று அதற்குத்
தலைவி வருத்ததல்.

வெளிப்பணி நீப்பினு மெய்ப்பணி யாகி விளங்குமந்நா
னொளிப்பணி நீப்பவ ருண்டுகொ லோவென்று முற்றபெருங்
கனிப்பணி வேந்தர்பி ரான்ஷம்சத் தாசின் கணகவெற்பிற்
றுளிப்பணி கூர்தன்மென் றோகைநல் லாயிவண் சொல்லுதற்கே.

கற்பு மேம்பாடு பாங்கி கழறல்.

(இ-ள்.) தலைவிக்குப் பாங்கி கற்பின் பெருமை கூறுதல்.
நானொன்று மேன்மை நலத்தென் றுதுமந் நானகத்தும்
பூனொன்று கற்பே பெரிதுகண் டாழித்தப் பூதலத்தின்

மாணென்று வாய்மையெம் மான்ஷம்சத் தாசின் மலையவீற்பிற்
சேணென்று கூந்தனல் லாப்பொன்ன னூர்க்கெந்தத்தேயத்துமே.

தலைவி யொருப்பட் டெழுதல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவனுடன் றுணிந்துபோகச் சம்மதித்தல்.

ஊரோ ளொரு முறையினர் கோபமு முற்ற்பெரும்
பாரோர் பழியும் பவிப்பகிங் காக்கிப் படர்வலென்றுங்
காரோ டிகல்கரத் தோன்ஷம்சத் தாசின் கணகவெற்பின்
சீரோ ருருவனை பாயன்பர் சொற்றவத் தீச்சுரமே. (316)

பாங்கி கரத்தியல் புரைத்துழி தலைமகள் கொல்லல்.

(இ-ள்.) பாலையின் கொடுமை கூறிய தோழிக்குத் தலைவி
கூறுதல்.

கொல்லு மமளி கொலைமத வேள்களை கூர்த்தவண்ண
சொல்லும் பெரும்பழி தோய்குமுற் குன்னலர் தின்னுமுட
லெல்லு மொடிக்கும்பெம் மான்ஷம்சத் தாசீ னிருஞ்சிலம்பிற்
செல்லுஞ் சிறுசுரர் தீயதன் றேருவென்றன் சேயிழையே. (317)

பாங்கி கையடை கொடுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவனுக்குத் தலைவியைப் பாங்கி யடைக்கலங் கொ
டுத்தல்.

மிஞ்சா விளமுலை மீண்டுந்தி காட்டி விரிந்தமுடி
பஞ்சா வெருப்பினும் பாவையன் னுனையிப் புருவகின்
மஞ்சா யொளிப்பெரு மான்ஷம்சத் தாசின் மலையவெற்பி
லஞ்சா தனித்தியை யாவின் று போலென்று மன்புவைத்தே. (318)

பாங்கி வைகிருள் விடுத்தல்.

(இ-ள்.) இருனார்த்த இடையாமத்திற் பாங்கி தலைவியைத்
தலைவனுடன் விடுத்தல்.

கூப்பிட்டு தெவுமென் கோன்ஷம்சத் தாசின் கொழுங்கிரிவாய்ச்
சேப்பிட்ட மெல்லடித் தேமொழி பேகிற் சினந்தவார்வாய்க்
கூப்பிட்டு நெஞ்ச மளகிட்டுச் சொற்ற வலர்மொழிக்கோர்
கூப்பிட்டு நானாக் கடுருவல் பாணுமக் கூப்சுரமே. (319)

இதரோதம் ஐம்பத்திரண்டாராட் செய்தியென் றுணர்.

தலைமகளைத் தலைமகன் கூர்த்துயித்தல்.

ஆடும் பொழில்விடே தோந்தி தாண்டின மார்த்தமாய்க்
காடுங் கடந்து கலந்தன மானற் கவிஞ்செல்லாங்

உடுந் திருமுன்றிற் கோன்ஷம்சுத் தாசின் குலக்கிரிவாய்
நீடுந் கணற்கா மங்கைநல் லாயிது நோர்ந்தருளே.

(320)

தலைமகள் தலைமக னைசவறிந் திருத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவியினது வருத்தத்தை யறிந்து தலைவ னவளுட
னிருத்தல்.

கற்றே யலாடி கன்றிய மேனி களைத்ததினி
கின்றே னணிந்தன் மெல்லிய லேமறு வேந்தர்வந்து
குற்றேவல் செய்யுமென் கோன்ஷம்சுத் தாசின் கொழுக்கிரிவாய்ச்
சற்றே தரித்துச் சலிப்பொழி வாயிந்தத் தண்பொழிந்தே. (321)

உலத்தலிந்துடி யுண்மகிழ்த் துரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைமகளை மகிழ்த்து, அவள் கூத்தற்கு மலரைச் சூட்
டி அதனாற் பரவாமகிழ்ச்சி யடைந்துகூறுதல். ■■■■■ அறிவொடு
கடியது. மகிழ்ச்சி அறிவழித்தது. என்னை? “உள்ளக் களித்தலுங்
காண மகிழ்தலுங் கள்ளத்தில் காமத்திற் குண்டு” என்னுந் திருக்கு
றட்குப் பரிமேலழகர் கூறிய வுரையானு முணர்வ.

எய்திட்ட வன்சுரத் தின்னலெலாமற வேற்றவர்க்குப் [க்
பெய்திட்ட பொற்கைப்பெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் பெருவணாவாய்
கொய்திட்ட குந்தமுன் கொண்டையிற் சூட்டிக் குலவுறபான்
செய்திட்ட மாதவ மென்னைகொ லோவென்றன் தேமொழியே. (]

கண்டோ ரயிர்த்தல்.

(இ-ள்.) வடிவின் மேம்பாட்டாற் தலைவனையும் தலைவியையும்
கண்டோ ரையமுறக் கூறுதல். கண்டோர்-பாலைநிலத்தெயிற்பிற்ப்,
வான்கொண்ட கொண்டலெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்பிற்
ருன்கொண்ட வாழ்க்கைய ரோவன்றி வானகஞ் சார்ந்தவரோ
ஆன்கொண்ட சீயமுழ் வேங்கையு மென்கு முலாவருமிக்
கான்கொண்ட வெவ்வழற் பாலைபி லின்று கலந்தவரே. (323)

கண்டோர் காதலின் விலக்கல்.

(இ-ள்.) மேற்கூறிய கண்டோர் ஆசையுடன் இங்கிருந்து
காணப் போலோ மென்று வழிச்செலவு விலக்குதல்.
போதோ கிருந்தது புக்கது வல்லிருட் போர்த்தமலர்
மாதோ வயர்ந்தனன் மாலனை தாயுற்ற வைவமெல்லார்
தீதோவக் காக்குமெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் கொழுக்கிரிவாயின்
மீதோர் பொழுதெம் கிருந்தயின் தேகிலென் மெய்க்காத்கே. (]

தன்பதி யணிமை சாற்றல்.

(இ-ன்.) இவ்விடத்தில் வைகிப்போதல் வேண்டுமென்று தலைவி கூறியவழித் தலைவனுடைய பதி சமீபத்தி லுள்ளதென்று கண்டோர் கூறதல்.

கூரம் பனைபகட் கோலமு நீயுங் குறித்தெழுந்தாற்
றாரம் பெரிதிலைத் தேய்குன்ற மொன்றுண்டு சூழ்ந்தகன்று
லாரத் தருபுயத் தான்ஷம்சுத் தாசீ னருட்கிரியி
னீரஞ் செறிவனி ஹாமிம் புரமங் கெதர்வருமே. (325)

தலைவர் பதியடைந்தமை சாற்றல்.

(இ-ன்.) வெளி.

வேலைபுங் காலியும் வேயுங்கண் ணாய்மலர் மேற்பலபா
மாலையுச் தேய்ப்புய மால்ஷம்சுத் தாசீன் மலையவெற்பின்
சோலையுஞ் சாலையும் வன்னியும் வாலியுஞ் சூழ்ந்தகருப்
பாலையு மாடமும் ஹாமிம் புரமுமி தாய்ந்தருவே. (326)

இவற்றன்-பாங்கி தலைவர் குடன்போக்குணர்த்தலும் தலைவிக்குடன்போக்குணர்த்தலுமாகிய விரண்டும் போக்கறிவுறுத்தற்கும், தலைமகன் மறத்தலும் தலைவி காணழித் திரங்கலுமாகிய விரண்டும் போக்குடன்படாமைக்கும், பாங்கி தலைவனையுடன்படுத்தலும் தலைவிகற்புமேம்பாடு பாங்கி கழறலுமாகிய விரண்டும் போக்குடன்படுத்தற்கும், தலைவன் போக்குடன்படுத்தலும் தலைவி யொருப்பட்டெழுதலும் பாங்கி சுரத்தியல் புரைத்துழிச் சொல்லலுமாகிய மூன்றும் உடன்போக்குடன்படுத்தற்கும், பாங்கி கையடை கொடுத்தலும் வைகிருள்விடுத்தலும் தலைமகன் தலைமகளைச் சுரத்துய்த்தலுமாகிய மூன்றும் போக்கற்கும், தலைவன் தலைவியைவறித்திருத்தலும் கண்டோர் காதலின் விலக்கலுமாகியவிரண்டும் விலக்கற்கும், தலைவன் தலைவியை புலத்தலர்குட்டி யுண்மகிழ்ந்துரைத்தலும் கண்டோர் சயிர்த்தலுமாகிய விரண்டும் புசுத்தற்கும், கண்டோர் தன்பதியணிமை சாற்றலும் தலைவன் தன்பதி யடைந்தமை தலைவிக்குணர்த்தலுமாகிய விரண்டும் தேற்றற்கு முரியன.

உடன்போக்கு-முற்றிற்று.

கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை.

அல்தாவது-தலைவி தலைவனதுடைமையாய்க் கற்பொடு கூடிய அநனை அயலார் விரைய சேரியர் பலருமறிதல்; அது-செவிலி புலப்பக் கற்குய் புலம்பல் மனைமருட்சி கண்டோரிடங்கம் செவிலி இதெக்சேறல் என ஐந்துவகைப்படும்; அவை வருமாறு :-

சேவிலி பாங்கியை விருதல்.

(இ-ள்.) தலைவியைத் தேடிச் சாளுமந் செவிலி பாங்கியைச்
சேட்டல்.

ஆபமு மன்னையும் யானுயிவ் விடு மழிதாவெத்
தேயமும் போற்றுமெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பி
னையமும் வாசமு நீத்தெம தாருயிர் நீங்கியவம்
மாயமுஞ் சூழ்ச்சியு மென்னுகொ லோசொலென் மாதாசே. (1)

பாங்கி செவிலிக் துணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவனுடன் சென்றதைப் பாங்கி செவிலிக்
குக் கூறுதல்.

மலையும் படிபல வம்புரைத் தாளன்னை வந்தமுலை
விலையும் கருதிலன் வேறென்செய் வாளுற்ற மெல்லியலெண்
சிலையும் குலையுந்தின் டோள்ஷம்சுத் தாசின் செழுங்கிரிவா
யலையும் படியகன் றுள்கா மன்பர்பின் னாணங்கே. (328)

சேவிலி தேற்றுவோர்க் கேதிராழித்து மொழிதல்.

(இ-ள்.) வெளி. அழித்த உறல் - கொத்து உறுதல்.

தருந்தாரு வன்னகை யான்ஷம்சுத் தாசின் நமிழ்ச்சிலம்பில்
வருந்தா திருக்க வழுத்துகின் றீரெம்மை மானவொரு
திருந்தா ருபிரைத் திமிர்த்தமு தூட்டிப்பின் செல்லவிடுத்
திருந்தா லலவோ வறிஞயிர் நீருமன் வின்னலையே (329)

சேவிலி தன்னறிவினமை தன்னை நோத்துரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி போதற்குத் தன் குறிப்பினு வறிவித்த தன்
பயித்திலேனென்ற தன்னறிவினமையை கொத்து செவிலி
கூறுதல். கொதல்-வருத்துதல்.

என்னையும் வீட்டையு மேக்குற கோக்கி யிருகிழிகீர்
தன்னையும் காட்டியம் முன்றிலும் பார்த்த தாக்கையெட்டுப்
பொன்னையும் வேட்டிப் மான்ஷம்சுத் தாசின் பொலங்கிரிவாய்
முன்னையும் பின்னையு மோர்ந்தில னெயென்ன மோசமிதே. (330)

சேவிலி தெய்வம் வாழ்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவிக்கு இடையூறு சிவமாவண்ணத் தெய்வத்தைச்
சேவிலி வாழ்த்துதல்.

சுந்திப்ப தற்குற்ற தெய்வங்க ளேயெந்தஞ் செல்வியையாஞ்
சுந்திப்ப தற்கெதிர் தந்தருள் வீர்வித்தஞ் சார்த்தெவரும்
வந்திப்ப தற்குற்ற மான்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்பி
லந்திப்ப தற்கெமக் கும்மைய லாலில்லை யாந்துணியே. (331)

இவ்வாறும் செவிலி புலம்பலிற் விரிபென்க.

செவிலி நற்றய்க் கறத்தொடு நின்றல்.

(இ-ள்.) செவிலி நற்றய்க்குத் தலை தலைவனுடன்போக்கை வெளிப்படுத்திக் கூறுதல்.

காணக் கரிக்குங் கடுஞ்சுரத் தோர்திருக் காளைபின்னே
பேணக் கரந்தன ஞன்மக னென்னினிப் பேசலொன்னார்
நாணக் கடிந்தநங் கோன்ஷம்சுத் தாசீ னளினவெற்பிற்
பூணக் கதிக்கும் புணர்முலை யாய்கென்னற் போதகத்தே (332)

நற்றய் பாங்கியொடு புலம்பல்.

(இ-ள்.) நற்றய் புயிர்ப்பாங்கியுடன் வருந்திக் கூறுதல்.

எல்லா மறிந்து மதலா யிசைவி னெனக்கொருசொற்
சொல்லா திருத்தவத் தோடமன் றோமகள் சூழ்ந்தவர்க்கோர்
நல்லா னருட்பெரு மான்ஷம்சுத் தாசீ னளினவெற்பிற்
கல்லாய்ப் பொலிந்த கடும்பரற் பாலை கரந்தனளே. (333)

நற்றய் யயலாரொடு புலம்பல்.

(இ-ள்.) வெளி.

பன்னா டவங்கிடந் தங்கமெ லாநொந்திப் பாலிபெற்ற
மின்னா னு மென்னை விடுத்தகன் றுளெனின் மேலுமொன்னார்
மன்னா புதித்தபு மான்ஷம்சுத் தாசீன் மலையவெற்பிற்
பொன்னா முதனை யீர்மக வாலென்ன புண்ணியமே (334)

நற்றய் பயிலிடந் தம்மொடு புலம்பல்.

(இ-ள்.) தலைவி பழகி விளையாடு மிடங்களோடு கொஞ்சுந்
ருய் வருந்திக் கூறுதல்.

ஊன்று முயில்வலத் தோன்ஷம்சுத் தாசீ னுபர்சிலம்பிற்
கான்று மு சுணைகள் பொழில்கா ணதிகள் கவலைகொள
வீன்று னெனைமறந் தேகையி லேயிர்த வேழைக்கென்னத்
தேன்று மு குழலியுஞ் செப்பின னோவெதுஞ் சிந்தைவைத்தே
இரகாண்ரும் நற்றய் புலம்பலின் விரியென்சு. (335)

நிமித்தம் போற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி வருதற்குத் தக்க சருனத்தைத் துதித்து நற்
ருய் கூறுதல்.

பாலோ டமுதும் பரிந்தளிப் பேன்பாற் பாலசென்ற
காலோ டரிவை கலந்துற வேகடற் காசினிக்கோர்
கோலோ யெர்குடைக் கோன்ஷம்சுத் தாசீன் கொழுங்கிரியின்
மேலோ டருட்கொடி யேகரை வாயிந்த வேளையிலே. (336)

காத்தணிவித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவிக்குப் பாலைவித்தின் வெப்பந் தணிபுமாறு கற்
ருய் பிரார்த்தித்தல்.

வாமே பெருகுமெம் மான்ஷங்கத் தாசின் மணிவரையின்
சாமே பால்செய் சுநெருகுப் பேயவன் தேயந்தவளத்
திரமே பெருகுந் ஹாயிம் புரத்தொடு சேரலியின்
தரமே தரக்குளிர் வாய்மிக வாயென்றன் குறுகுழற்கே. (337)

தன்மகன் மென்மைத்தன்மைக் காங்கல்.

(இ-ள்.) கற்றாய் தன்மகன் மெல்லியதன்மைக்கு இரங்கிக்கூறல்.
மழையுங் கரிந்து மனமுங் கரிந்த மலிகனற்கான்
குழையும் படிசென்ற கொள்கையென் னோவறத் கோன்மையினால்
விழையும் பெரும்புகழ் வேள்ஷங்கத் தாசின் வியன்கிரிவாய்த்
தழையு மனிச்சமுந் தாவத் தளர்பதத் தாழ்குமுலே. (338)

இனமைத் தன்மைக் குளமலித் தீரங்கல்.

(இ-ள்.) கற்றாய் தன்மக ளினமைத் தன்மைக்கு மனமெலிந்து
வருத்திக் கூறுதல்.

பாலோ டமுதம் பருகில தென்றுபைம் பாவையையார்
மேலோ டனைத்து விழிநீ ருக்குருமென் மெல்லியல்வெவ்
வேலோ டொளிரகர வேள்ஷங்கத் தாசின் மிளிர்கிரிவாய்
மாலோ டொருவன்மீன் போவன்கொ லொழுஞ்செய் வல்லிணையே.

அங்கத் தன்மைக் கச்சமுந் தீரங்கல்.

(இ-ள்.) கற்றாய் தலைவியினத வெருவுத் தன்மையை நினைந்து
தான் பயமுற்று வருத்துதல்.

இற்புலி காணினு மேக்குந் தழுங்கி யிரங்குமவ
ணற்புலி காணி னவிவத லாலுயிர் நண்ணலர்க்கோர்
பொற்புலி யன்னபு மான்ஷங்கத் தாசின் பொதியவெற்பிற்
கற்புலி யுற்ற கடுஞ்சுரத் தென்செய்வள் காரிகையே. (340)

இவ்வைத்தும் மனமருட்சியின் விரியென்க.

கண்டோரிரக்கம்.

(இ-ள்.) வழியிற் கண்ட மாதர் தலைவியோக்கி வருத்தி
யழுங்கல். இரக்கம் - அழுங்குதல்.

ஏற்கும் விழுமெழு மெம்மனை யென்கெனு மின்ன லுற
வீங்குந் கரையு மெலியு முலையு மிருந்தபுகழ்
தாங்குந் சுகிர்தபு மான்ஷங்கத் தாசின் நடஞ்சிலம்பின்
பாங்குந் கழங்குந் பாவையும் பூவையும் பார்த்தணையே. (341)

இஃதொன்றும் கண்டோரிரக்கம்; இதற்கு விரியில்லை.

செவிலி யாற்றத் தாயைத் தேற்றல்.

(இ-ன்.) தலைமகள் பிரிவைச் சகியாத நற்றூயைச் செவிலி
தேறுமாறு கூறுதல்.

வெப்பா லவிந்த வெறும்பரற் பாலை விரைந்தவடா
னெப்பா லிருப்பினு மின்னே கொணர்வ லிசைந்தெவர்க்கு
மொப்பா லுயரூர வோன்ஷம்சுத் தாசீ னொருமொழிபோற்
றப்பா தனையே தளரா தமரவன் றன்பொழிற்கே. (342)

ஆற்றிடை முக்கோற் பகவரை வினாது.

(இ-ன்.) செவிலி தேடிப் போங்கால் வழியிடை யெதிர்வருத்
திரிதண்டமுடைய அத்தனரை வினாவுதல்.

உண்மைப் பொருளை யுயர்த்தடை வான்றவ மோர்ந்துசெய்யும்
வெண்மைத் திருச்சடத் தீர்வின்ற லீரெழு மேதினிக்கும்
வண்மைக் குயர்கர மால்ஷம்சுத் தாசீன் மலையவெற்பி
லொண்மைக் கெழுமபிற் காண்பின் னெம்மயி லுற்றதுவே. (343)

மக்கோ ரேதுக் காட்டல்.

(இ-ன்.) செவிலி வினாவுதற்கு உயர்த்தோர் அஃது உலகவியல்
பென்று காரணங் காட்டிக் கூறுதல்.

வலம்புரி யீன்ற மணிதனக் கல்லது மற்றையர்க்கு
நலம்புரி வாறுநின் னங்கையு மேகின ணினிலத்தின்
குலம்புரி யண்ணலங் கோன்ஷம்சுத் தாசீன் கொழுங்கிரிவா
யலம்புரி கூந்த லணங்களை யாய்மற்றெ னாய்வுதுவே. (344)

செவிலி யெயிற்றியோடு புலம்பல்.

(இ-ன்.) செவிலி பாலைவிலத்துப் பெண்ணோடு வருந்துதல்.

பொன்மா துறைபுயத் தோன்ஷம்சுத் தாசீன் பொதியவெற்பி
னன்மா தவப்பே றனைத்துமொன் றுயுற்றிற் காண்மறவர்
தன்மா தெனவருந் தையநல் லாய்சொலித் தாவழற்கா
னென்மா தொருதிருக் காண்பின் போந்த விருகெறியே. (345)

செவிலி தூவோடு புலம்பல்.

(இ-ன்.) செவிலி குராமரத்தொடு வருந்துதல்.

கல்லென் றடர்ந்த கடும்பரற் பாலையொர் காண்பின்னே
வல்லென் றுயர்முலை வந்தது கண்மெல் வான்முலைச்
செல்லென் றெதிர்கரச் சேய்ஷம்சுத் தாசீன் செழுஞ்சிலம்பி
னில்லென் றொருசொன் னிகழ்த்திலை யேவஞ்ச றீள்குரவே. (346)

கவடுகண் டாங்கல்.

(இ-ள்.) நிலத்தின்மேற் காலமுத்திய குறியைச் செவிலி கண் டிரங்கிச் சுறுதல்.

பூவிற் படரப் பொறுதலும் போருகப் பொன்னடியிற்
தாவிற் படரத் தவக்குறை யோகற்ற தண்டமிழோர்
நாவிற் படர்புசு மோன்ஷம்சுத் தாசி னனினவெற்பின்
கர்விற் படருங் களிமயி லாமென்றன் கன்னியர்க்கே. (317)

செவிலி கலந்துடன் வருவோர்க் கண்டு கேட்டல்.

(இ-ள்.) உடன்போக்குப் போய தலைவனும் தலைவியும் போல
அன்பு கலந்து வழியிலை வருவோ ரிருவரைக் கண்டு செவிலி வினா
தல்.

அன்றிலும் பேடு மெனவரு வீரில் வதாரிநுல
சொன்றிய வுள்ளத்தி னுற்றன ரோவுல குங்ககனுக்
துன்றிய வென்றியன் மால்ஷம்சுத் தாசின் சுடர்க்கிரிமேற்
கன்றிய வன்னையொ டென்னையு மிங்நன் கவலவைத்தே. (348)

அவர் புலம்ப நேற்றல்.

(இ-ள்.) செவிலி பிரங்கிப் புலம்புதலை யெதிர்ப்பத்தோர் தெளி
வித்தல்.

தாருடை வள்ளலைக் கண்டனன் யானுமுன் றுழ்குமுலை
வாருடைக் கொங்கையென் மங்கையுங் கண்டனள் வான்புலிக்கோர்
பேருடை வேந்தர்பெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் பெரும்பகைவாழ்
சூருடைக் காண்கிடுத் தாமீம் புரமின்று சூழ்குவரே. (349)

செவிலி புதல்வியைக் காணுது கவலை கூர்தல்.

(இ-ள்.) செவிலி தன் புதல்வியைக் காணாது தன்ப மிகுதல்.

மாணர் கிழியை வழிமுழு துள்ளி மலைத்ததல்லா
னா வறிந்தில னேநெற் றாய்க்கென் னகில்வலினி
யூன ரயில்வலத் தோன்ஷம்சுத் தாசி னொளிர்வரைமேற்
போனான் மகனொந் கெனுமனைக் கென்கொல் புகனுவதே. (350)

இவ்வொன்பதுஞ் செவிலி பிற்றேடிச் சேறவின் விரிபென்க.

கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை முற்றிற்று. -

மீ ட் சி.

அஃதாவது-மீண்டு வருதல். செவிலி புதல்வியைக் காணாது
மீண்டு வருதலும் உடன்போய தலைவனும் தலைவி மீண்டுவருதலு
மடங்கப் பொதுப்பட மீட்சி யென்றார். அது-தெளிதல் மகிழ்ச்சி வி

ஐதல் செப்பலென நான்கு வகைப்படும் ; அவை-தலைவி சேணகன்
றமை செவிலி தாய்க்குணர்த்தல் முதல் மற்றுய்கேட் டவனுனங்
கோள் வேலனை வினாத லீராகிய ஆறு விரிகளைபுடையன ; அவை
வருமாறு :—

தலைவி சேணகன்றமை செவிலி தாய்க்குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி செடுத்துரம் போனதைச் செவிலி மற்றுய்க்குச்
சொல்லுதல்.

துருவா விடமில் யென்றாய் முழுதுந் துருவிபுநின்
றிருவா ரமுதைத் தெரிந்தில னேசென்ற சேயொடுகன்
கொருவா வருளுடை யோன்ஷம்சுத் தாசீ னுறவிலர்வாழ்
வருவா வனம்மிடுத் தரமீம் புரமங் கடைந்தனளே (351)

இதுவரையும் ஐம்பத்து மூன்றாந் திசுழ்ச்சி.

தலைவன் றம்முர் கார்த்தமை காற்றல்.

(இ-ள்.) ஐம்பத்து நான்காந் தலைவன் மீட்சியில் தமது
ரைச் சார்த்தமை தலைவிக் குணர்த்தல். தம்மென்பது - தலைவன்
றலைவிய ரிருவரையும்.

ஆடுஞ் சனையிது வண்டலு மிங்கிவை யன்றுனையான்
கடுந் தடமது குன்றுவை பாரென்றுங் கூண்டபுகழ்
நீடுந் திறற்பெரு மான்ஷம்சுத் தாசீ னெடுங்கிரிமே
னடும் பதியிது நங்கைநல் லாய்முன் னடந்தருளே. (352)

தலைவி முன்கேட்கோர் தம்மோடு தான்வரல்

பாங்கியர்க் குணர்த்தி விடுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தனக்கு முன்னே போகும் அந்தணரிடத்தில்
தன்வரவைத் தன்றோழிகட்குச் சொல்லி அனுப்புதல்.

கற்பிற் பெரிதல நானென்று நாடிக் கடும்பாற்கா
னற்பிற் புகுந்தவென் னண்ணலும் யானு மடைந்ததெல்லாம்
பொற்பிற் பொலிந்தபு மான்ஷம்சுத் தாசின் புதுநகர்சேர்
வெற்பிற் புகுமட வீரரை வீரென்றன் மெல்லியர்க்கே. (353)

ஆங்கவர் பாங்கியர்க் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

கண்டனம் யாமுங்கள் கன்னியை யோர்திருக் காளைபின்னே
மண்டனற் பாலை வழியிடுத் திங்ஙன் மருவுறத்தெல்
பண்டனற் தீர்த்தபி ரான்ஷம்சுத் தாசின் பனிவூரைவா
யண்டன மென்னடை யாயிழை யீருந்த மன்புனைத்தே. (354)

பாங்கியர் கேட்டு நற்றயிக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

அன்னு யழுங்க லடைந்தன னென்றதைத் தாச்சிலர்நம்
பொன்னு னொருதிருப் பேரார சோடிவண் பூதலத்தோர்
மன்னாதி மன்னனெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்றி
னன்னு ளிலைவரு மிந்நா னெனயினி நந்தமக்கே. (855)

நற்றுய்கேட் டவனுளங்கோள் வேலினை வினாதல்.

(இ-ள்.) நற்றாய் தன்மகள் வாய் யறிந்து தலைவனுட் குறிப்
பின்னதென்று வெறியாட்டானனைக் கேட்டல்.

ஓதுறு மெய்ப்புகு மேழான்ஷம்சுத் தாசு னுயர்தடத்தென்
மாதுறு மண்ணலம் மாணிகை யோடென்றன் மாமனைக்கே
போதுறு மேவன்றித் தன்மனை கண்டங்குப் புக்குறுமோ
ஏதுறு மேரந்திசை யாயயி லாயுவந் தென்றனைக்கே. (856)

இவற்றுள் - தலைவி சேணகன்றமை செவிலி தாய்க்ருணர்த்த
லும் தலைவன் நம்மூர் சார்த்தமை சாற்றலு மாகிய இரண்டுத் தெளி
தற்கும், தலைவி முன்செவ்வோர் தம்மொடு தன்வரல் பாங்கியர்க்
ருணர்த்திவிடுத்தலும் பாங்கி நற்றாய்க் குணர்த்தலுமாகிய இரண்
டும் மகிழ்ச்சிக்கும், நற்றாய் தலைமகனுளங்கோள் வினாதலொன்றும்
வினாதற்கும், பாங்கியர்க்கு முன்சென்றோ குணர்த்தலொன்றற்கு
செப்பற்கு முரியன.

மீட்சி முற்றிற்று.

தன்மனை வரைதல்.

அஃதாவது - உடன்போய் மீண்டெவந்த தலைவன் தலைவியைத்
தன்னூர்க்குக் கூட்டிப்போய்த் தன் மனைவிய்கண் வரைந்து கோ
டல். இது - வினாதல் செப்பல் மேவனென மூன்று வகைப்படும்;
அவை - நற்றாய் மணமயர் வேட்கையிற் செவிலியை வினாதல்முதல்
பாங்கி தானது முன்னே சாற்றிய துறைத்தலீருகிய ஐந்து விரிகளை
புடையன; அவை வறுமாறு:—

நற்றுய் மணமயர் வேட்கையிற் செவிலியை வினாதல்.

(இ-ள்.) தலைவி நற்றாய் தன்மனையின் மணஞ்செய்யும் விருப்
பினாற் செவிலியை வினாவுதல்.

கம்மனைக் கோவன்றி நாளு மவரை நயந்தனித்தார்
தம்மனைக் கோமணஞ் சாரற் றியன்ற தனித்தவமோங்
கம்மனைக் கோபுரக் கோன்ஷம்சுத் தாசு னருட்டிகிரிவா
பெய்ம்மனைக் கேசமட வாயறி பேய்வந்திங் கெய்துவதே. (857)

செவிலிக் கிதுனை வரைந்தமை யுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கி செவிலித்தாய்க்குத் தலைவன் தலைவியை மண
தமை துதாரத்தொரிந்து உறுதல்.

சேல்காட்டும் வேல்விழிச் செல்லியைத் தம்மனை சேர்ந்தவர்தா
மால்காட்டு மம்மணஞ் செய்தன ரென்றொற்றர் வந்துரைத்தார்
கோல்காட்டு நற்குடைக் கோன்ஷம்சத் தாசின் குவட்டிலிதைச்
சூல்காட்டு மன்னையர்க் கன்னைநல் லாயெங்ஙன் சொல்லுவதே. ( )

வரைந்தமை செவிலி நற்றய்க் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

அளிக்குங் கொடைக்கரத் தான்ஷம்சத் தாசின்ருட்சிலம்பர்
துளிக்கு மலர்க்குமுற் றேறாகையே முன்மணஞ் சூழ்ந்தசெய்தி
தெளிக்குநல் வித்தகர் செப்பினர் நாமுந் தெரிசித்ததைக்
களிக்குந் தவமுற்றி லோமன்னை யேயென்ன காலமிதே. (359)

தலைவன் பாங்கிக் கியான் வரைந்தமை நுமர்க்கியம்பு சென்றென்றல்.

(இ-ள்.) விவாகமுடித்து மீண்வெந்த தலைவன் தலைவியை விவா
கஞ்செய்தமை உன் சுற்றத்தார்க்குச் சென்று சொல்வென்று பாங்கி
யினிடத்துக் கூறுதல்.

எந்தமர் சூழ்ந்த விருங்குமு நாப்ப ணிசைந்திருந்திந்
நந்தமர் கந்தர நங்கையை வேட்டவந் நன்னலத்தை
வந்தமர் கண்டபெம் மான்ஷம்சத் தாசின் மலையவெற்பி
னுந்தமர் கேட்ப தவலுதி சென்றென்ற னுண்ணிடையே. (360)

பாங்கி தானது முள்ளே சாற்றிய துரைத்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

மணந்தே நெனுஞ்சொன் வருமுன மேபச மாமயிலைத்
தணந்தே மறுகும் தையனல் லாட்கென்றுஞ் சாரலர்தேர்க்
கணந்தேயத் தொழிக்குமெம் மான்ஷம்சத் தாசின் கனகவெற்பி
னிணந்தே ரயிலிறை யேயறைந் தேனந்த நீர்மையையே. (361)

இவற்றன் - நற்றய் மனமயர் வேட்டையிற் செவிலியை வினா
தலொன்றும் வினாதற்கும், வரைந்தமை பாங்கி செவிலிக் குணர்த்த
தும் வரைந்தமை செவிலி நற்றய்க்குணர்த்ததும் பாங்கி தானது
முள்ளே சாற்றிய துரைத்தலுமாகிய மூன்றும் செப்பற்கும், யான்
வரைந்தமை நுமர்க்கியம்பு சென்றென்ற லொன்றும் மேவற்கு
முரியன.

தன்மனைவரைதல் முற்றிற்று.

உடன்போக்கிடையீடு.

அல்தாவது - நம்மனையில் வரைந்து கொன்னாது தன்னூரில்
வரைந்தானென்று தலைவி சுற்றத்தார் வெறுப்படைதலால் தலை

வையுடன் கொண்டு போம்போது தலைவி சுற்றத்தா சிடைமீடுபட்டு
மீண்டு தலைவி வருதல். அது-போக்கறிவுறுத்தல் வரவறிவுறுத்தல்
நீக்கம் இரக்கமொடு மீட்டி என்னு வகைப்படும்; அவை நீங்குங்
கிழத்தியர் பாக்மியர் தமக்குத் தன்செலவுணர்த்தி விடுத்தல் முதல்
தலைமகனவன்புற கோக்கிச் சுவன்றூற்ற வீருகிய ஆறு விரிகளைபுடை
பன; அவை வருமாறு:—

நீங்குங் கிழத்தி பாக்மியர் தமக்குத் தன்செலவுணர்த்தி விடுத்தல்.

(இ-ள்.) ஐம்பத்தைத்தாசான் தன்னுணர்விட்டு நீங்குந் தலைவி
எதிர்ப்புறவார் தம்மொடு தலைவனுடன் செல்லுந் தன் செலவைப்
பாக்மியர்க்குச் சொல்லி யனுப்புதல்.

குலுற்ற வானெனு மால்ஷம்சுத் தாசின் சுடர்க்கிரிசென்
னானுற்ற துண்ணறி வீருற வாதினர் நோவறநற்
பாலுற்ற நீரென வன்பர்பின் னுனுயிப் பாழஞ்சுரத்தின்
மேலுற்ற வாறறை வீரப ராதென்றன் மெல்லியர்க்கே. (362)

தலைமக டன்செல விர்துட் துணர்த்தி விடுத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவனுடன் போதலைத் தன்ருய்க்குச் சொல்
லி யனுப்புதல்.

கூவி பருளவல் லோன்ஷம்சுத் தாசின் கொழுங்கிரிவா
யாவி யிழந்த டுடல்போ லெனைவிட் டழுங்கனைக்கிப்
பூவி பொருதிருக் காளைபின் வெஞ்சுரம் பற்றி னெனென்
ரேவி லருளுடை யிர்ப்பணர் தேனுவர் தோதுதற்கே. (363)

தற்றயக் கந்தனர் மொழிதல்.

(இ-ள்.) வெளி.

அன்பே யுருவெடுத் தன்னவர் துற்றவொ ராண்டுகையின்
பின்பே கனற்பொறி பெய்ப்பாற் காளினுள் பேதைசுற்ற
முன்பே செலவுணர்ந் தோமனை பேபெதிர் முன்னலர்தம்
மென்பே யொடிக்குமெம் மான்ஷம்சுத் தாசினிருங்கிரிக்கே. (364)

தற்ற யறத்தோடு திறநலந் நயர்பின் கேறலைத்
தலைவிகண்டு தலைவர்க் துணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தற்றய தலைவியின்னைவை வெளிப்படுத்தியதனாற் சுற்
றத்தார் பின்புறதலைத் தலைவியார்த்துத் தலைவனுக்கு அறிவித்தல்.

பூசற் கெழுபுயத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் பொதிபவெற்பிற்
பேசற் கருமயில் வான்மழு கோதண்டம் பெய்கணையும்
விசற் கெனவிரைந் தெந்தைய ரன்ப வினக்கிடைபல்
விசற் குவிந்தெனச் சூழ்த்தனர் பார்நம் மிரதத்தையே. (365)

தலைமக டன்னைத் தலைமகன் விடுத்தல்.

(இ-ன்.) வெளி.

நிதியிற் பெருகுபு மான்ஷம்சத் தாசீ னிமிர்சிலம்பின்
மதியிற் பெருகு மலர்முகத் தாயென்றும் வாய்ந்தபஞ்சப்
பொதியிற் பெருகு நெருப்பனை வேனெநிர் போந்தவர்க்குன்
பதியிற் பெருகுற வேலஞ்சு வேனீ பணிந்தருளே. (366)

தமருடன் சேல்பவ ளவன்புற நோக்கிக் கவன்றற்றல்.

(இ-ன்.) சுற்றத்தாருடன் செல்லப்பட்ட தலைவி அவன் புறங்
காட்டிப் போதலை நோக்கிக் கவலைப்பட்டதே தோதல்.

என்னுயி ரொன்றே பொருளெனு நாட்டத் தெதிர்த்தனின்
மன்னுயிர் காத்த மகிபர்க்கன் றோவுற்ற வையமெல்லார்
தன்னுயி ரென்னுந் லோன்ஷம்சத் தாசீன் றரியலர்போர்
தின்னுயிர் வாழு மெரியழற் கானத் திரும்புகழே. (367)

இவற்றன் - நீங்குங் கிழத்தி பாங்கியர் தமக்குத் தன்செல
வுணர்த்தி விடுத்தலும் தன் செலவீன்றாட் குணர்த்தி விடுத்தலும்
சுன்றாட் கந்தனர் மொழிதலுமாகிய மூன்றும் போக்கறி வுறுத்தற்
கும், சுன்றா ளறத்தொடு கிற்றலிற் றமர்பின் சேறலைத் தலைவி கன்
டுகாத்த வென்றும் வாவறிவுறுத்தற்கும், தலைமகனைத் தலைமகன்
விடுத்தலொன்று நீக்கற்கும், தமருடன் செல்பவ ளவன் புறநோக்
கிக்கவன் றுற்றலொன்றும் இரக்கமொடு மீட்சிக்குமுரியன.

இதுவரையும் ஐம்பத்தைத்தாநான் சிகழ்ச்சி.

உடன்போக் கிடையீடு முற்றிற்று.

வ ர வி ய ல்.

அஃதாவது:—ஐம்பத்தாநான் தலைவன் மீண்டு தலைவியில்
லின் வரா சின்றுழித் தலைவி தமொதிர் கொண்டுபோ யழைத்து
வந்தபின் உலகவிபற்கையின்படி பலவிதமாக அருங்கல முதலிய
வேண்டுகொடுத்தப் பெரியோரையுஞ் சான்றோரையு முன்னி
ட்டு மணச்சடங்குடனே வதுவை முடித்தல்; இதற்கு வகையும் விரி
யுமில்லை.

சான்றோர் பெரியோரை முன்னிட் டநூங்கலத் தந்து

வரைத்துழிக் கண்டோர்மகிழ்த்து கூறல்.

(இ-ன்.) சான்றோரையும் பெரியோரையு முன் வைத்துக்கொ
ண்ட தலைவன் அரிய சூபாணங்களைத் தலைவிக்குக் கொடுத்து விவா
சஞ் செய்து; அதைப் பார்த்தவர் மகிழ்த்து சொல்லுதல்.

அமையாத தின்பத் தலர்மணம் பேரலிவ ரார்ந்தமணம்
குமையா துலகிடைக் கொண்டவ ரார்கனி கொள்ளுநல்லோர்
தமையா தரிக்கும்பு மான்ஷம்சுத் தாசின் நடத்திடைசா
மிமையாத கண்ணொரு கோடிபெற் றோயில்லை யின்றைக்குமே. ()

இவ்வனமொரு தலைவனுக்குத் தலைவிக்கும் ஒருகால் மணமுடிப்பதன்றிப் பலகான் மணமுடிந்ததாகக் கூறுதல் உலகின்கண் வழங்குவதன்றே, இவ்வாறு கூறியதென்னையெனின்? உடன்போய்த் தன்னாரின் கண்ணே வரைதலு மீண்டுவந்து தன்மனையின் கண்ணே வரைதலும்பெரியோர் சான்றோரைமுன்னிட்டித் தாய்தமாரிய மணச்சடங்கின் முறையே முடியாமையான் அவையிரண்டு மணமாகா; ஆலி தென்னையெனின்? உலகியல்பின்கண் தாய்தமாரியாறு மணச்சடங்குயின்றி ஒருவன் உரிமைகருதித் தாலிகட்டு மணம் மணமென்றலகின் கணுன்னார் கைக்கொள்ளார்; அவர்க்கே மீண்டு மணச்சடங்குடனே மணமுடிப்பார்; ஆதலால் பெரியோர் முதலாயினோர் முன்னிட்டி அவன் மனையின் மணச்சடங்குடனே முடித்தலின், இதுவே மணமாயினவா றுணர்க.

இதுவரை ஐம்பத்தாறாவன் எனக் கணக்கிட்டதுபோல

மேல் சிசுழ்ச்சி கணக்கிட முடியாதென வறிக.

வரைவு முற்றிற்று.

வகாவியல் முற்றுப்பெற்றது.

க ற் பி ய ல்.

சற்பென்பது - சர்ப்பிக்கப்படுவது. சர்ப்பித்த லாவதென்னையெனின்? தலைவிக்கு அறிவும் ஆசாரமும் தலைவனும் இருமுது குரவராலும் செவ்வியாலும் பெரிடோர் முதலிய சான்றோராலும் போதித்தல்; ஆதலால் விவ்வியல் சர்ப்பியல் எனப்பெயராயிற்று.

ஆயின், இவ்வாறு எனவின்கொழுதல் சர்ப்பின்ச கொழுதல் உலகின்கணின்றெனில்? கூறுதல், அறிவுடையோர் மக்கட்டு மணஞ்செய்யுங்கால் இத்தன்மையான சினக்கு மணஞ்செய்ய சினத்தோம்; இது சினக்கியைபோ? இயைபின்மையோ? எனவினாவி அவரவர் கூற்றின்படி செய்வர்; அவர் கூருக்கால் குறிப்பாணுணர்ந்து செய்வொனக்கொள்ச. இவ்வனம் இருவருள்ளமும் ஒத்தவழி மணஞ்செய்தலியல்பாயிற்று. ஆகவே உன்னப் புணர்ச்சி சிசுழ்த்தாய்; உன்னப்புணர்ச்சி சிசுழ்த்தபோதே மெய்யுறு புணர்ச்சி சிசுழ்த்தாயிற்று. இதனை “உன்னத்தா லுன்னது” தீதே பிறன்பொருளைக் கண்டதாற் கங்கே மெனல்” என்னுக்குறட்டுப் பரிமேலழகர் உரை

யில் நினைத்ததுஞ் செய்தலோ டொக்கு மெனக் கூறியதனான்கு,
எனவே உலகின்கணிகழும் கற்பொழுக்க மெல்லாம் கத்தருவமண
த்தின்வழிக் கற்பென்றே கொள்க. இக்கற்பு - மகிழ்வும் ஊடலும்
ஊடலுணர்த்தலும் பிரிவும் பிறவும் பொருந்தியதாய், இவ்வாழ்க்கை
பாத்தையிற் பிரிவு ஒதற்பிரிவு காவற்பிரிவு துதிப்பிரிவு துணைவயிற்
பிரிவு பொருள்வயிற்பிரிவு ஏழு பாருபாடுடையது; அவற்றுள்,

இவ்வாழ்க்கை.

அஃதாவது-தலைவனுர் தலைவியும் இவ்வின்கண்ணே வாழுத
லைக் கூறுதல்; அது-கிழவோன் மகிழ்ச்சி கிழத்தி மகிழ்ச்சி பாங்கி
மகிழ்ச்சி செவிலி மகிழ்ச்சியென நான்த வகைப்படுமி; அவை-தலை
வன் தலைவியுள் பாங்கியைப் புகழ்தல் முதல் அன்னவர்காத லறிவி
த்த லீராகிய பத்துவிருகளை யுடையன; அவை வருமாறு:—

தலைமகள் தலைவியர் பாங்கியைப் புகழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

தன்றுயர் நோக்கார் பிறந்துயர் நோக்குவர் தாமெனநின்
றென்றுயர் நோக்கி யிரும்பினிக் கின்னமிழ் தென்னவுல
கின்றுயர் நீர்குமிக் கோன்ஷம்சுத் தாசீ நெழிற்சிலம்பி
னின்னுயர் மாமண நோர்த்தனை வாழியென் னேரினையே. (369)

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

மணியொளி யாகி மலர்மண மாகி மரகிழலா
யணியொளி வாய்ந்த வணங்கொடு நீயுமெ னண்ணலென்றுத்
பணியொளி மாமுடி வேள்ஷம்சுத் தாசீன் பணிவரைவாய்
நணியொளி போனனி வாழிபல் லாண்டிந்த நானிலத்தே. (370)

பாங்கி தலைவியை வரையுநாளையும் வருத்தாதிருத்தமை
யுரையாயென்றல்.

(இ-ள்.) தோழி தலைவியை கோக்கித் தலைவன் மணஞ்செய்ய
மிகுதாறும் பொறுத்திருத்தமையைச் சொல்லென்று கேட்டல்.

மாண ரலரு மதன ரலரு மருளியொன்றாய்த்
தானார் பொழுது சகித்ததெவ் வாறன்பர் சாரளவுஞ்
காண ரலங்கற்பி ரான்ஷம்சுத் தாசீன் கனகவெற்பிற்
றேனார் நறுங்குழ லாயுரை யாயிவண் டேர்த்தெனக்கே. (371)

பெருமக னுரைத்தல்.

(இ-ள்.) தலை தான் வருந்தாதிருத்த காரணம் பாங்கிக்குச்
கூறுதல்.

முன்னிலை விட்டுத் தணந்தன ரேனு முழுதுமுள்ளிற்
நன்னிலை விட்டுத் தணந்தில ரேயவர் சார்த்தபுகழ்ப்
பொன்னிலை வாழ்புயத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் பொதியவெற்பி
லென்னிலைக் கேதிங் கிருந்துயர் நாளுமெ னேந்திழையே. (872)

தலைவனைப் பாங்கி வரையுநா ளளவு நிலைபெற
வாற்றிய நிலைமை வினாதல்.

(இ-ள்.) தலைவியைத் தலைவன் விவாகஞ்செய்யும்வரை யுயிர்
தரித்திருக்கச்செய்த நிலைமையைத் தோழி தலைவனிடம் கேட்டல்.

மருப்பும் பொருப்பு மருட்டிய கொங்கைமென் மங்கைமய
னெருப்பும் விருப்பு நெகிழ்ந்தர சேமண நேரளவு
மருப்புந் திருப்பதத் தான்ஷம்சுத் தாசீ னருட்கிளிவா
யிருப்பு மகழு மிசைந்ததெய் வாற்சை யென்றனக்கே. (873)

மன்றன் மனைவரு செவிலிக் கிதுளை யன்புற வுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) கலியாண மனையில் வந்த செவிலிக்குப் பாங்கி இரு
வாறு அன்பையும் பொருந்தக் கூறுதல்.

பொன்னகத் தாமரை போர்திருந் தானவன் போர்தவவன்
றன்னகத் தாமரை சார்த்திருந் தாளிவள் சாற்றிலிது
மின்னகத் தாமரை வேள்ஷம்சுத் தாசின் வியன்சிலம்பிற்
பன்னகத் தாமரைப் பான்மொழி யேயுன்றன் பாக்கியமே. (374)

பாங்கி யில்வாழ்க்கை நன்றென்று செவிலிக் குணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தோழி தலைவியின் இல்வாழ்க்கை கல்லதென்று செ
விலித்தாய்க்குக் கூறுதல்.

இல்லற மல்லற நல்லற மன்றென் றியம்புமந்தர்
சொல்லற வாய்ந்தனை யேயுன்ற னுயிழை சூழ்ந்தெதிர்ந்தோர்
மல்லற மாய்க்குமெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்பிற்
பல்லற மாற்றப் படர்தரு மாலது பாரகத்தே. (875)

மணமனை சென்றுவந்த செவிலி பொற்றேடி.

கற்பிய னற்றியக் குணர்த்தல்

(இ-ள்.) விவாகஞ்செய்யப்பட்ட வீட்டுக்குப்போய்ப் பார்த்து
வந்த செவிலித்தாய் தலைவியின் கற்பியலை நற்றாய்க்குச்சொல்லல்.

கிதமா நிதிநிகர் சேய்ஷம்சுத் தாசீ னெடுங்கிளிவாழ்
கனமா ரிருங்குழற் கற்பிற் கிணையெவர் காகினியி
னினமா வருந்ததி யில்லையன் னாயென்று மின்னுமுற்ற
மனமார் தராசகம் வைத்தா னுயருமல் வானளவே. (376)

நன்மனை வாழ்க்கைத் தன்மை யுணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) செவிலித்தாய் நற்றாய்க்குத் தலைமகனது நல்ல மனை வாழ்க்கைத் தன்மையைச் சொல்லுதல்.

அரவநிற் தொல்கிய வல்குனல் லாய்மக னாய்ந்தெனியோ
நிரவநிற் தீந்து மினியன சொற்று மினம்புரந்தும்
வரவநிற் தேற்று மதித்தன ணல்லறம் வந்தெதிர்ந்தோ
ருவநிற் தோட்டுமிக் கோன்ஷம்சுத் தாசீ னொளிகிரிக்கே. (317)

செவிலி நற்றாய்க் கிருவர் காதலையு மறிவித்தல்.

(இ-ள்.) செவிலி நற்றாய்க் கிருவ ராசையைபுங் கூறுதல்.

வன்மறந் தாழ்த்துமெம் மான்ஷம்சுத் தாசீன் மலையவெற்பர்
சென்மறந் தாங்குளைத் தேசியந் தேரன்னை சென்மறந்த
மன்மறந் தானும் வழிமறந் தானு மருவுமல்லி
னென்மறந் தானு மறவா துறுமக னில்லிடமே. (318)

இவற்றுள்-தலைவன் தலைவிமுன் பாங்கியைப் புகழ்தலென்றுங் கிழவோன் மகிழ்ச்சிக்கும், தலைவினைப் பாங்கி வாழ்த்தல்முதல் பாங் வாழ்க்கை நன்றென்று செவிலிக்குணர்த்த லீராகிய வரறனுள் பெருமகளுரைத்தலென்றுங் கிழத்தி மகிழ்ச்சிக்கும், அல்லனைவத் தும் பாங்கி மகிழ்ச்சிக்கும், மணமனைச் சென்றுவந்த செவிலி பெற் றொடி கற்பியனற்றாய்க் குணர்த்தலாகிய மூன்றுஞ் செவிலி மகிழ்ச் சிக்கு முரியன.

இவ்வாழ்க்கை முற்றிற்று.

பரத்தையிற் பிரிவு.

அஃதாவது - தலைவன் பரத்தைமேற் காதலாய்த் தலைவியைப் பிரித்து பரத்தையர் சேரியிற் போதல். அது-வாயில்வேண்டல் வாயின் மறுத்தல் வாயினேர்வித்தல் வாயினேர்தல் நால்வகைப்படும்; அவை-காதலன் பிரிவுழிக்கண்டோர் புலவிக்கேதுவிதா மவ்வி னைவிக்கென்றல் முதல் புணர்ச்சியின் மகிழ்த லீராகிய பத்தும் உணர்த்த வுணரு மூடலெனவும், வெள்ளணி யணிந்து விடுத்துழிப் புள்ளணி மாலையே லண்ணல் வாயில்வேண்டல் முதல் இணர்த்த தார் மார்பினையிழத்தலும் பிறவு மிறதியாகிய அனைத்தும் உணர்த்த வுணரா ளூடலெனவு மிருவகைப்படும்; அவை வருமாறு:—

காதலன் பிரிவுழிக்கண்டோர் புலவிக்கேதுவிதா

மவ்வினைவிக்கென்றல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தலைவியைப் பிரித்து பரத்தையர் சேரிக்குப் போதலைப் பார்த்தோர் ஊடலுக்குக் காரணமென்றுகூறல்.

எள்ளும் பிரிகில னென்றிக வாவன்ப ரின்றெழுந்து
துள்ளு மறிவிழிச் சூளையின் னூர்முன்றி ரேய்ந்துநின்றார்
கொள்ளும் பெருந்தவக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் கொழங்கிரிவா
யுள்ளும் புலவிக் கிதுவல தில்லையல் வொண்டொடிக்கே. (379)

சங்கிது வேன்னென்ப பாங்கி விருதல்.

(இ-ள்.) பாங்கி தலையையே நோக்கி சீயமுதுகொண்டிருத்த
ருக் காரண மென்னென்று விருதல்.

குறையாப் பெருநலங் கூண்டளிப் பார்பக்கங் கூர்ந்திருந்து
நிறையாப் பசியர்போ னின்றினைந் தாயென்று நேரலரைச்
சிறையா விருத்துமெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பின்
பிறையா ரிருதுதற் பெண்ணணங் கேயென்கொல் பேசுவாயே ।

குறையகன் புறத்தொழுக் கிறையக னுணர்த்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தன்னிடத்தொழுது மொழக்கமின்றிப் ப
த்தையரிடத் தொழுதுகின்றனென்று தலைவி பாங்கிக்குக் கூறுதல்
புறத்தொழுக் கென்பதற்குப் பொருள் - பரத்தையரிடத் தொழு
மொழக்கமென்று பொருள்கொண்டவா நென்னையெனின்? வட
லார் புறமுரைப்பாமென்று கூறுவ ராதலாற் பரத்தையரென்னு
சொற்குப் புறமுடையவரென்னும் பொருள்கூறி சிற்றவா றுணர்
புறமுடைய ரென்ப தென்னையெனின்: இவரின்ப ின்பமன்றென்
திருவள்ளவர் வரைவின் மகனி ரென்னு மதிகாரத்தில் இன்பத்தி
குப் புறம் இவரின்பமென்று கூறியவாற்றினுணர்க, “இருமன
பெண்டிரும் ” என்னும் திருக்குறளானு முணர்க.

வானு ரமுத வகைவிடுத் தோடி மலிந்தரஞ்சுந்
தானார் பவரிற் றவித்தலைந் தார்பரத் தையலரு
ரானு தமர்புக ழோன்ஷம்சுத் தாசின் னருஞ்சிலம்பிற்
கானார் மலர்க்குழற் கன்னிகல் லாய்நந்தங் காவலரே. (38)

தலையையென்ப பாங்கி கழறல்.

(இ-ள்.) தலைவிக்குப் பாங்கி புத்தி கூறுதல்.

மனையறம் பேணி மகிழ்நர்சொற் காத்து மகிழ்வதல்:லாற்
பினையற மேதணங் கேயுணர் வாயெதிர் பேணலர்தம்
வினையற வென்றவெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் மிளர்கிரிவாய்
கினையற மாதென நேரரி தாலன்பர் நீள்குறையே. (38)

தலைவி செவ்வணி யணிந்து சேடியை விடேப்புழி

யவ்வணி யுழையரிகண் டழங்கிக் கூறல்.

(இ-ள்.) தலைவி பூத்தகாலை மூன்றாடப் போக்கி நாலாந
கோடியின் இவற்றி னறிகுறிபாகச் செம்பூவும் செவ்வாடைபுஞ்

ஞ்சாத்தும் புனைவித்துத் தோழியைப் பரத்தையினிடத் திருக்குந்
தலைவனிடத் தாநாக அனுப்ப, அவ்வலங்காரத்தைத் தோழியினி
டத்து அயல்மனையி னுள்ளார் பார்த் திரங்கிக் கூறுதல்.

பானாறு மென்மொழிப் பாவைநல் லீருற்ற பற்றலர்மெய்
பூனாறும் வாட்கரத் தோன்ஷம்சுத் தாசீ னுயர்சிலம்பிற்
ருனாத் தலைவிரித் தாடுநர்க் கோர்கொட்டுத் தான்கிடைத்தாங்
கானாத செவ்வணி காணிலை யோவென்சொ லாரவரே. (383)

பரத்தையர் கண்டு பழித்தல்.

(இ-ள்.) அச்சேரியிற் போகிய தோழியின் செவ்வணியைப்
பரத்தையர் பார்த்து சிந்தித்தக் கூறுதல்.

பூமக ளாய்ப்பல செவ்வணி பூண்டு புறத்தமைந்த
கோமக ளாயிவ னுற்றவ ளாருளக் கொள்கையென்னே
நாமக னுவினெம் மான்ஷம்சுத் தாசீ னலத்தகிரிப்
போமக ளீரறி வீருரை யீர்கொண்ட பொய்மையையே. (384)

பரத்தைய நுலகிய னோக்கிவிடுத்தலிற் றலைமகன் வரவுகண்டு

வாயில்கண் மொழிதல்.

(இ-ள்.) தலைவி நீராடிய நூன்ற பரத்தையர் தங்கள் சேரியில்
தலைவனிருத்தல் உடனடி முறைமைக்கு இயலாதென்று அவனை யனுப்
பத் தலைவன் வருதலைக் கண்ட தாதிகள் பாங்கிக்குச் சொல்லுதல்.
உலக முறைமைக்கு இயலாமை “பூத்த காலப் புனையிழை மனை
வியை, நீராடியின் னீராறு காளுங், கருவயிற்றுறு உங் கால மாத
லிற், பிரியப் பெரு அன் பரத்தையிற் பிரிவேன்” என்பதனுறு
முணர்க. (அகப்பொருள்-அகத்திணையியல் ௧௬.)

பொன்னார் கமலப் பொலன்றிரு வேவுமப் பூவைமொழி
மின்னாள் செலுமுன் விரைந்தன ராலென்று மேவலரைத்
தன்னு ளெனப்பணிப் போன்ஷம்சுத் தாசீன் றடஞ்சிலம்பி
னன்னு யிறைவ நுலகியல் காத்திங் களிப்பதற்கே. (385)

வரவுணர் பாங்கி தலைவிக்குணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் வரவுணர்ந்த பாங்கி தலைவனை யெதிர்கொ
ள்ளத் தலைவிக்குச் சொல்லுதல்.

உள்ளா துனைமுன் னொறுத்தகன் றுர்பின்ன ருள்ளியுள்ள
மெள்ளா தடைந்தன ரிற்கடை யேற்றவர்க் கென்றுயின்மை
கொள்ளா தளிக்குமென் கோன்ஷம்சுத் தாசீன் குளிர்வரைவாய்த்
தள்ளா தழைப்பதன் றேறதன்ம முங்கற்புந் தாழ்குழலே. (386)

தலைவனைத் தலை யெதிர்கொண்டு பணிதல்.

(இ-ள்.) தலைவனைத் தலை யெதிர்சென்று வணங்குதல்.

முனையும் கடகரிக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் முதிர்கிரியாய்
நனையு மிருவியி நீர்நிடுத் துன்பத் நான் பணிதற்
கெனையும் பொருளென வெண்ணியின் றுன்னை யிவண்விடுமங்
கனையும்பல் லாண்பெல் லாண்மியிர் வாழியென் காவலனே. (387)

புணர்ச்சியிள் மகிழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

வானு ரமிழ்தும் வகையில தேலவர் மன்னியொன்றாய்த்
தானு ரமிழ்தத் தனிரிலைக் கென்றுமித் தாரணிக்கோர்
கோனு யமர்பெரு மான்ஷம்சுத் தாசின் குளிர்வரைவாய்
நானு பெடுத்து நவிலவதென் னோவிர்த நானிலத்தே. (388)

இப்பத்துத் துறைகளும் உணர்த்தவுணரு மூடற்குரியன.

வெள்ளையணித்து விடுத்துழித் தலைமகன் வாயில்வேண்டல்.

(இ-ள்.) தலைவி புதல்வனைப் பயந்து செய்யாடிய செய்திக்கு
அடையாளமாக வெள்ளிய ஆபரண முதலியன வணித்து சேடியைத்
தலைவனிடத்துச் செவிலித் தாயர் விடுக்க, வந்த தோழியைத் தலை
வன் தூதாக வேண்டிக் கூறுதல்.

வெண்டா மரைமகள் போலுநல் வெள்ளணி வேய்ந்துவிண்ணி
வெண்டா ரகையென வுற்றமின் னேயென்று மொன்னலரைத்
துண்டா விழுத்துமிக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் சுடர்க்கிரியாய்த்
தொண்டாக் கொளவெனைச் சொல்பவ ராரந்தத் துமொழிக்கே.()

தலைவி நெய்யாடிய திதனை காற்றல்.

(இ-ள்.) தலைவி புதல்வனைப் பெற்று செய்யாடியதனைப் பாங்கி
தலைவனுக்குச் சொல்லுதல். செய்யாதெல்-செய்தேய்த்து ஸ்காணஞ்
செய்தல்; இது - பின்னைப்பேற்றுச் சடங்கினொன்று.

வலம்புரி யின்ற மணியென நின்மட மாதொருநன்
னலம்புரி யாண்மக வீன்றுநெய் யாடின னானுமெழு
தலம்புரிக் கோலுடைக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் றடத்தகத்தோ
ருலம்புரி தோளண்ண லேயுணர் வாய்மற்றெ னோதுவதே. (390)

தலைவன் றன்மனத் துவகைகூறல்.

(இ-ள்.) வெளி.

மின்னைப் பழித்த விடையுடை மாதொரு மென்மகவுக்
கன்னைப் பருவ மமைந்தன ளென்னு மருண்மொழிபார்

தன்னைத் தனிபுரப் போன்ஷம்சுத் தாசின் மடங்கிரிவாய்
முன்னைத் தவமல வோவந்தின் நென்செவி முற்றியதே. (391)

தலைவிக் கவள்வரல் பாங்கி யுணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

மகவுயிர்த் தாளென வாய்வழுத் தாமுன்றன் மாகுறைக்கே
மிகவுயிர்த் தார்மனை மேவிநின் றுரன்பர் மேதினிக்கம்
பகவுயிர்த் தாய்நிகர்த் தோன்ஷம்சுத் தாசின் படர்சிலம்பின்
நகவுயிர்த் தாய்தடையேல்வரு வாயெதிர் தந்திடற்கே. (392)

தலைவி யுணர்ந்து தலைவனோடு புலத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தலைவன் வருதலைத் தெரிந்து ஊடுதல்.

மையை நிகர்கரத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் மணிவரைவாய்ப்
பொய்யைத் தழுவும் பொதுமகள் வாசலிற் போலிருவென்
மெய்யைத் தொடர்ச்சு யேனகல் தூர விலகுநிற்சொல்
கையை யெடுவிடு சிலையி லின்றென்ன காரியமே. (393)

தலைவி பாணனை மறுத்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

இன்னிசை காட்டி யெனைமயக் காக்கற் கிவனொழுந்த
துன்னிசைப் பாணன்தொலைதொலை நில்லேல் தொடர்ந்தெவரும்
பன்னிசை சூடும்பெம் மான்ஷம்சுத் தாசின் பனிவரைமே
னின்னிசை வேண்டுவ ரெங்கைய ரங்ங விசுழ்த்துதியே. (394)

வாயிள் மறுக்கப்பட்ட பாணன் கூறல்.

(இ-ள்.) வெளி.

அல்லெறி வர்க்குழ லன்னமன் னாயெதிர்ந் தார்தளத்தின்
மல்லெறி வாகையர் கோன்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்ப
ரெல்லெறி வாட்கையெம் மான்பெய ரோதி னிசைந்தபச்சைக்
கல்லெறி வர்கருங் கல்லெறிந் தாயின்று காய்ந்துநின்றே. (395)

விருந்தோடு வந்துழிப் பொறுத்தல்கண் டிறையோன் மகிழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

துன்பிற் கடைபடு மின்பமென் பாரந்தச் சூழ்ச்சியைக்கண்
முன்பிற் நெரிப்ப விருந்தென வந்தது மூவுலகு
மன்பிற் பரவுநல் லோன்ஷம்சுத் தாசீ னருட்கிரிவாய்த்
தென்பிற் பொலிந்தன னின்றினி யென்றும்புன் றினினையே (396)

விருந்துகண் டொளித்த ஆடல் வெளிப்பட நோக்கிச்

சீறே லென்றவன் சீறடி தொழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

எல்லா மறிந்த வியல்பின ருங்குறையேற்றொருகாற்
பொல்லா விதிவழிப் புக்கில ரோசெயம் பூண்டபுய
மல்லா லுலகனிப் போன்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்பி
னல்லாய் பொறுப்பாய் பணிந்தே னினதடி நான்மலரே. (397)

இஃதெங்கையர் காணி னன்றென்றல்.

(இ-ள்.) எம் தங்கைமாராகிய பரத்தையர் கண்டால் நீர்செய்
த பணிவு குற்றமாமென்று தலைவனுக்குத் தலைவி கூறுதல்.
கோலா கலப்பெரு மான்ஷம்சுத் தாசின் குளிர்வரைவாய்
'மாலா கிண்போன் மயக்கிண யீதந்த மான்மருட்டுஞ்
சேலா ரயில்விழிச் சேயிழை பெங்கையர் தேரிலுண்ணக்
காலா லுதைத்துக் கணலுவர் நானைக் கலங்குவையே. (398)

அங்கவர் யாரையு மறியே னன்றல்.

(இ-ள்.) அப்பரத்தையர் யாரையுந் தெரியேனென்று தலைவன்
தலைவிக்குக் கூறுதல்.

பழுக்கு மழுதப் படர்சுவை யுண்டவர் பாரிலதைக்
கொழுக்கும் படிவிடுத் துண்பர்கொல் லோவிடங் கூண்டெழுந்து
முழுக்கும் பெரும்புகழ் வேள்ஷம்சுத் தாசின் முதிர்கிரிவா
யிழுக்கு மவரெவர் யாமறி யேமென்று மேந்திழையே. (399)
காமக் கிழத்தியைக் கண்டமை பகிர்ந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி அப்பரத்தையரைப் பார்த்ததைத் தலைவனு
க்குக் கூறுதல்.

மறுகுறப் போந்த மதலையைக் கண்டொரு மங்கைதன்மார் [தோர்
பிறகுறச் சேர்த்தனனை யானுமென் றுளுண்மை யென்றெதிர்த்
சிறுகுறச் செய்யுயிற் கோன்ஷம்சுத் தாசின் சிமையவெற்பிற்
குறுகுற நான்முகந் கோடின ளோடினள் கொற்றவனே. (400)

நாமக் குழலியைப் பாங்கி தணித்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி கோபத்தைப் பாங்கி தணித்தல்.

பணிவாற் பகையறு மென்பரன் பாற்சிரம் பார்த்திபருன்
மணிவார் சிலம்படி வைத்துநின் றிரினி மாற்றலரைத்
துணிவாய்ப் பொருபெரு மான்ஷம்சுத் தாசின் சுடர்க்கிரிவாய்த்
தணிவாய் மதிமுகத் தையனல் லாயவர் தங்குறையே. (401)

தலைமகள் புலவி தணியானாகத் தலைமக னூடல்.

(இ-ள்.) பாங்கி அவ்வனர் தணித்தும் தலைவி யூடல் தணியாமெ
கூண்ட தலைவன் ஊடுதல்.

கொல்லுங் களிற்றுங் குரைபுன லாறுங் குறுகுமந்நாட்
புல்லு மவனிவ ளோவெதிர் நடுமென்ன போந்தனமோ
வில்லுங் கணையுன்கொள் வேள்ஷம்சுத் தாசின் வியன்சிலம்பி
லொல்லு மனமே யொழிவா யிவடரு முண்மையையே. (402)

தலைவி யுணர்ந்து தலைவனை யிகழ்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி தெரிந்து தலைவனை அன்பில்லாய்! || கொடியா
யென் நிகழ்த்து உறுதல்.

அங்குறை வேசைய ராசையென் செய்தனை யன்றியுமிங்
கெங்குறை யாதுகண் டாயுரை யாயொன்றின் நென்றுமலர்க்
கொங்குறைதோட்டுணைக் கோன்ஷம்சுத் தாசின் குளிர்வரைவாய்த்
தங்குறை காண்கிலர் காண்பார் பிறர்குறை சத்தியமே. (403)

வெள்ளணி யணிந்து விடுத்தல் முதல் தலைவி யுணர்ந்து தலைவ
னை யிகழ்த லீராகிய இப்பதினைத்து துறைகளும் உணர்த்த வுணரா
ஆடற்குரியன.

ஆயிழை மைந்தனு மாற்றமையுமே வாயில்களாக

வாவெதிர்கோடல்.

(இ-ள்.) தலைவன் பரத்தையர் சேரிக்குத் தேரின்மேலேறிப்
போம்போது தெரிந்தெடுத்த ஆபரணங்களை யணிந்த புதல்வ னெதி
ரேகிற்ப அப்புதல்வனைத் தழுவி யெடுத்துக்கொண்டு தலைவனாற்ற
மைபுடன் வந்த இடத்துப் புதல்வனுந் தலைவனாற்றமைபுந் துதுக
ளாகத் தலைவி தலைவனை யெதிர்கொள்ளல்.

சொல்லரும் வெம்பசி சூழ்ந்துலைந் தாலுந் துணிந்துபுலி
புல்லருந் தாதது போற்புன லூர பொதுமகன்பாற்
றெல்லருந் சீர்த்தியங் கோன்ஷம்சுத் தாசின் சுடர்க்கிரிவாய்
வெல்லருந் காமம் விளைவதுண் டோவுற்ற மேலவரே. (404)

மணந்தவன் போயபின் வந்த பாங்கியோ டிணங்கிய

மைந்தனை இனிதிற்புகழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

கார்வர வென்றகை யோன்ஷம்சுத் தாசின் கணகவெற்பிற்
போர்வர வென்ற புனற்பெரு மூரர் பொதுமகள்வா
மூர்வர மீட்டென் னொருமனைக் கேயவ ருற்றபெருந்
தேர்வரச் செய்த சிறுமகன் வாழியென் நேமொழியே. (405)

தலைவி தலைவனைப் புகழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

ஆலிக்கு மாலி யெனவுவந் தேற்றநம் மன்பரன்றிப்
பாவிக்குங் கேளிர்தற் றில்லைகண் டாயுற்ற பாரணத்துஞ்
சேவிக்கும் பூபர்பி ரான்ஷம்சுத் தாசின் சிலம்பினம்மைச்
சேவிக்கும் காதலன் னாயன்று பேரலின்றுந் தேர்த்தனனே. (406)

சீலைதுதப் பாங்கி தலைவியைப் புகழ்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

கலைக்கணி யாக்கிய வேள்ஷம்சுத் தாசின் கனகவெற்பில்
விலைக்கணி யாக்கிய மெய்யொடு வாயிதழ் மேவுமின்றா
முலைக்கணி யாக்கிய மொய்ப்புடைத் தோளண்ணன் முண்டகத்தா
டலைக்கணி யாக்கிய தையனல் லாஸ்கற்புச் சாற்றரிதே. (407)

ஆயிழை மைந்தனு மாற்றாமையும் வாயில்களாக வரவெதிர்
கோடல்முதற் சிலைதுதப்பாங்கி தலைவனைப் புகழ்தலீராகிய இவ்வை
ந்து துறைகளும் மேற்கூறிய விருவகை யூடல்களோடு சேர்ந்து பா
த்தையிற் பிரிவின் விரியாமென்க; எனவே இவ்விருபத்தொன்பது
துறைகளையும் வாயில் வேண்டல் வாயின்மறுத்தல் வாயினேர்வித்
தல் வாயினேர்தல் என்னும் காண்கு வகைக்கு மேற்ற பெற்றி யறிந்து
முடித்துக் கொள்க.

பரத்தையிற் பிரிவு-முற்றிற்று.

ஒ த ற் பி ரி வு.

அஃதாவது-தலைவன் கல்வி காரணமாகப் பிரிதல். தலைவன்
தலைவியை யெய்தியிருந்தும் ஒதற்குப் பிரிவு குறைபாடாகாதோ
வெனின்? ஆகாது. என்னை? புலமை நிரம்பாம லக்குறை தீர்ப்பான்
ஒதற்குப் பிரித லன்று. பண்டே குரவராற் கற்பிக்கப்பட்டு, அறம்
பொருள் இன்பம் வீடு முதலிய தூல்களெல்லாக் கற்றான் பரதேய
த்து அவை வல்லாருளரெனிற் சென்று தன்னறிவை மேற்படுத்திக்
காட்டற் கென்க. இவ்வோதற்பிரிவு முதலிய எல்லாப்பிரிவுகளும்-
பிரி வறிவுறுத்தல் பிரிவுடன் படாமை பிரிவுடன் படுத்தல் பிரிவுடன்
படுதல் பிரிவுழிக்கலங்கல் வன்புறை வன்பொறை வருவழிக்கலங்கல்
வந்துழிமகிழ்ச்சி என வொன்பது வகைப்படும். ஆங்காங்குக்காண்க.

ஒதற்குப் பிரிவு தலைமகள் றன்னு வுணர்ந்த தோழி

தலைமகட் குணரீத்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் ஒதற்குப் பிரிதலை அத்தலைவனாலறிந்த பா
ங்கி தலைவிக்குக் கூறுதல்.

ஒங்கும் பெரும்புகழ்க் கோர்விதை யாகி யுயிரனைத்தந்
தாங்கும் பலகலை தானுணர் வானன்பர் சார்ந்தனரால்
வாங்கும் வரிசிலை மால்ஷம்சுத் தாசின் மலையவெற்பி
லேங்குங் கொடுங்கன லேய்பரற் கானத்தெ னேந்திழையே. (408)

தலைமகள் கார்ப்பருவங்கண்டு வருந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி கார்காலம் வர அதுகண்டு வருந்திக் கூறு
தல்.

கலைக்கடல் காணக் கடந்தன ரென் செய்வல் காண்கிலரோ
மலைக்கடல் செய்யுய மால்ஷம்சுத் தாசின் மலையமன்னா
யலைக்கடன் மாந்தி யகங்கறுத் தோங்கி யறவுறுத்தென்
னிலைக்கடல் செய்ய நிமிர்ந்தது வானி னெடுமுகிலே. (409)

பாங்கி யாற்றுவித்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

வள்ளக் கமலச்செவ் வாயித முண்டு மருவுமின்பங்
கொள்ளத் தலைவர் குறுகின ரென்றெதிர் கூடலர்தோள்
துள்ளத் துணித்தபெம் மான்ஷம்சுத் தாசின்னென் னாடனையாய்
விள்ளக் கருதி விரைந்தது முன்னிந்த விண்முகிலே. (410)

ஒதற்பிரிவு முற்றிற்று.

காவற்பிரிவு.

அஃதாவது-நாடு காத்தற்குப் பிரியும் பிரிவு. அங்நனமாயின்
தலைவன் நாட்டை நலிதலுங் கைக்கொள்வதும் உளராக, அவை
திர்க்கச்செல்வானாயின் வலியிலனாதல் வேண்டுமெனின்? அற்றன்று.
நாட்டகத்தினின்று நகரகத்துவந்து குறைசொல்ல மாட்டாத மூத்
தோரும் பெண்டிரும் கூனரும் குருடரும் பிணியுடையாருமாகிய
இத்தொடக்கர் முறைப்பாடு கேட்டுத் திருத்துதல் காரணமாகவும்
வளனில்வழி வளந்தோற்றுவித்ததற்கும் அறச்சாலை முதலியவற்றை
யாராய்தற்கும் உயிர்கள் தாயைக்கண் டின்புறுதல்போல் தன்னுற்
காக்கப்பட்ட! அவ்வுயிர்கள் தன்னைக்கண் டின்புறத் தன்னுருவு காட்
டற்கு மென்க.

காவற்புப் பிரித்த தலைமகள் றன்ன லுணர்ந்த

தோழி தலைமகட் துணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவனது காவற் பிரிவை அத் தலைவனா லறிந்த
தோழி தலைவிக்குக் கூறுதல்.

வான்காக்குங் காப்பினு மற்றையர் காப்பினு மாண்டதென்றுங்
கோன்காக்குங் காப்பெனக் கூறுவ ரம்மொழி கூர்ந்திசைந்த
கான்காக்குங் கண்ணியர் கோன்ஷம்சத் தாசின் கனகவெற்பிற்
றான்காக்குங் காப்பிற் கெழுந்தன ரன்பரென் றுழ்குழலே. (411)

தலைமகள் கூதிர்ப் பருவங் கண்டு வருந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவி கூதிர் காலம் வரக்கண்டு வருந்துதல்.

சீதள வாடை சிறுபனி நீரிற் றிமிர்தெழுந்தென்
மீதள வூர்த்தும் விரைந்தில் ரென்செய்வன் மேவுமொன்னார்
மாதளந் தூர்த்தவல் லோன்ஷம்சத் தாசின் மலையவெற்பிற்
காதள லோடிய கட்டிரு வேசென்ற காதலரே. (412)

தோழி யாற்றுவித்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

மன்னுயிர் காக்க மகிழ்ந்தெழுந் தாருற்ற வாடைகண்டு
நின்னுயிர் காக்க நினைந்தன ராலென்று நேர்ந்தவர்க்கோ
நின்னுயி ரென்னுமெம் மான்ஷம்சத் தாசீ னிமையமன்னுப்
தன்னுயிர் பொய்க்கினும் பொய்க்குவ ரோகற்ற தக்கவரே (413)

காவற்பிரிவு முற்றிற்று.

தூ தி ர் பி ரி வு.

அல்தாவது- இரண்டாசர் தம்மிற் பொருகின்ற விடத்து அவ
ரைச் சமாதானஞ் செய்வித்தற்குப் பிரியும் பிரிவு. அரசரைச் சமா
தானஞ் செய்வித்தற்குப் பிரியும் பிரிவெனின், தூதுவராவார் பிறர்
க்குப் பணிசெய்து வாழ்வார்; அவரொப்பில்லா ராவா ரென்பதென்
னையெனின்? இரண்டாசரும் ஈனோப் பொருவோமென்று முரண்
கொண்டிருந்த நிலைமைக்கண் தா னரு ளரசனாதலின் மக்களும் வில
ங்குகளும் பட்டல் சவியாது இப்போரை யொழிப்பேனென்று, இரு
வரைபு மிசுத்து சமாதானஞ் செய்வித்தலாலென்க. அன்றி, தேவரு
மசாரும் பொருதலாலத்துத் தேவரைபு மசாரைபு மிகைசெய்தாரா
யானொறுப்பென்று பாண்டியன் மா கீர்த்தி சமாதானஞ் செய்வித்
ததுபோல இவரைபு மிகைசெய்தாரை யொறுப்பென்று தூதாகச்
செல்லுதலென்றது மொன்று.

தூதீர்துப் பிரிவு தலைமகள் றன்னு லுணர்ந்த

தோழி தலைமகட் துணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) தலைவன் தூதின்பொருட்டுப் பிரிதலை அத்தலைவனு
லறிந்த பாங்கி தலைவிக்குக் கூறுதல்.

வஞ்சினங் காட்டி மலையு மிருபெரு மன்னரமர்ச்
கஞ்சின ராயின் றகன்றனர் காண்டங் காவரசர்
தஞ்சினம் வாங்குமிக் கோன்ஷம்சத் தாசீன் றடத்திறையென்
னஞ்சின வேல்விழி யாய்நடு நின்றற நாட்டுதற்கே. (414)

தலைமகன் முன்பளிப் பருவங்கண்டு வருந்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

குனிக்கும் வரிசிலைக் கொற்றவர் சீற்றங் குலைப்பதற்கென்
றினிக்கு மொருபெருந் தூதெனப் போந்த விறைவரென்றுஞ்
சனிக்கும் பெரும்புகழோன்ஷம்சத் தாசீன் றடத்திருகட்
பனிக்கும் பனிக்கும் பரிந்தில ரேயென்ன பாதகரே. (415)

தோழி யாற்றுவித்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

போற்றுங் கருங்குழற் பூங்கொடி யேமகிழ் போந்தனர்கூர்ந்
தாற்றும் பெருந்தவத் தோன்ஷம்சத் தாசீ னருட்கிரிவாய்த்
தூற்றுங் கொடும்பனி கண்ணெ னுள்ளத் துயரனைத்து
மாற்றும் படித்திருத் தூதெனப் போந்தநம் மன்னவரே. (416)

தூதிற்பிரிவு முற்றிற்று.

துணை வ யி ற் பி ரி வு.

அஃதாவது-நட்பாகிய அரசனுக்குப் பகையரசு நிடையூறுற்ற
வழி, அது தீர்த்தற்குத் தலைவன் துணையாகப் பிரிதல். தன்னுழை
யரி லொருவனைப் படைகூட்டிச் செல்லவிடாது தான் போதல் வே
ண்டு மென்பதென்னையெனின்? நட்பு மிகையால் தானே யவனாயிரு
த்தலின் அவன் கருமம் தன் கருமமாக வெண்ணி விரைவினெழுத்து
அப்பகை தீர்க்கத் தானே போனா னெனக் கொள்க.

துணைவயிற் பிரிவு தலைமகன் றன்னு லுணர்ந்த

தோழி தலைமகட் துணர்த்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

உற்றவர் போருக் குறுதுணை யாயெதி ருற்றவரைச்
செற்றவர் சின்னஞ் சிதைத்திடச் சென்றனர் சீர்த்தகுண
நற்றவர் சொற்றறி ரான்ஷம்சத் தாசீ னளிர்தடத்துன்
கொற்றவர் மாழ்கல் குறுகுவர் நாளைக் குலக்கொடியே. (417)

தலைமகள் பின்பனிப் பருவங் கண்டு வருந்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

நட்டார்க் குதவ நயந்துசென் றுரெமை நாடலர்வின்
கொட்டா விருக்குமிப் பின்பனிப் போழ்துங் குறித்திலர்பூங்
கட்டார் புரள்புயத் தோன்ஷம்சுத் தாசின் கனகவெற்பின்
மட்டா யழுங்கி வருந்துதற் கேவிதி வாய்த்ததுவே. (418)

தோழி யாற்றுவித்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

வாடி யழுங்கி மயங்கன்மின் னேயன்பர் வந்தனரின்
கோடி யரசர்க் குறுதுணை யீந்தடைந் தோர்க்கொளிர் பொன்
கோடியெனக்கொடுப் போன்ஷம்சுத் தாசின் குலவரைவாய்ச்
சூடி யலைந்த துணிமணி யாவுந் துலக்குதற்கே. (419)

துணைவயிற்பிரிவு முற்றிற்று.

பொருள்வயிற்பிரிவு.

அஃதாவது-பொருளீட்டுதல் காரணமாகப் பிரியும் பிரிவு. ஆயி
ன், முன் பொருளிலனும். ஆகவே, “என்னுந் பணித்தலு மிரந்
தோர்க் தேலு, ‘நன்னூர் காட்டலு நயவா ரொறுத்தலும்’” என்னு
மிவை யெல்லாம் பொருட் குறை பாடுடையார்க்கு நிகழாமையின்,
இக்குறைபா டெல்லா முடையனும்; அவையுடையானது ஒப்பின்
மை யென்னையோவெனின்? பொருளில்லாதவனாய்ப் பிரியுமென்ப
தன்று. தன்முதுகுரவரார் படைக்கப்பட்ட பல்வேறு வகைப்பட்ட
பொருள்களெல்லாவற்றையும் கொண்டு பயன் துய்ப்பது ஆண்மைத்
தன்மை யன்றெனத் தனது தாளாற்றலார் படைத்த பொருள்கொ
ண்டு வழங்கி வாழ்தற் பொருட்டென்க; இஃதன்றித் தனது முயற்
சியார் கிடைத்த பொருள் கொண்டு செய்த கருமங்கள் தனக்கே
பயன்படும் பொருட்டு மாம்.

பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகள் றன்ன லுணர்ந்த

தோழி தலைமகட் துணர்ந்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

பெருமையுந் சீர்த்தியு மின்பமும் வாழ்வும் பெருக்கிவரு
மொருமையுந் தாங்கு மெனவகன் றுர்பொருட் குற்றகுணத்
தருமையு மன்புமுள் னோன்ஷம்சுத் தாசீ னருட்கிரிவா
யிருமையுந் சீர்த்த வியலணங் கேகந்த மேந்தலரே. (420)

தலைவி யிளவேனிற் பருவங் கண்டு வருந்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

மாசையிற் பூத்த மணிமுலை வேனிலும் வந்தருயி
லோசையிற் கூய வறுதுயர் காண்கில ருற்றதவப்
பூசையிற் சீர்த்தபு மான்ஷம்சுத் தாசின் பொருப்பனையா
யாசையி லாசையுற் றார்க்குள லோமற்ற வாசைகளே. (421)

தோழி யாற்றுவித்தல்.

(இ-ள்.) வெளி.

மங்கைக் கரசெனு மாமயி லேயுன்றன் வார்தனப்பொற்
கொங்கைக் கிசைந்த கொழுநர்வந் தாரெதிர் கொண்டலெட்டுஞ்
செங்கைக் கொடையுடை யான்ஷம்சுத் தாசின் செழுஞ்சிலம்பிற்
றங்கைப் பொருள்கொடு வேண்டுவ நாளூர் தருவதற்கே. (422)

பொருள்வயிற் பிரிவு முற்றிற்று.

தலைமகள் தலைமகளீது உருவேனிப்படக் கண்
ளேளே வியத்தல்.

(இ-ள்.) கல்வி வயிற்பிரிவு முதலாய ஐந்தினுள்ளும் முத
லியவுங் காரணமாகிய பிரிவின் கண் அவ்வினை யோ ராண்டின்கண்
முடியாது நீட்டித்துழி தலைமகன் தலைமகளை உருவு வெளிப்பாடு
கண்டு சொல்லுதல்.

அரும்பும் பிறையுஞ் சிலையும் புயலு மமைபுமம்புங்
கரும்புங் குமிழுங் ததலியு மாலுங் கமலமுநான்
விரும்பும் பெருங்குண வேள்ஷம்சுத் தாசின் வியன் சிலம்பிற்
றிரும்புந் திசைமுழு தெங்கணு மோடித் திரிகின்றவே. (423)

பாசறைமுற்றி மீண்டுந் வயிள்வந்த தலைவர்

பாங்குந்துப் பர்வோடு மொழிதல்.

(இ-ள்.) படைவீடு காரணமாகச்சென்று மீண்டு ஊர்வந்த தலை
வன் விரைந்து தேர்செலுத்திய சாரதியை மகிழ்ந்து கூறுதல்.

சினத்தினும் போரினுஞ் சீர்த்தெதிர் தாரைச் செருத்தெழுதேர்
வனத்தினுங் கானினு மன்னநம் மூர்வல வாதனத்தோ
டினத்தினு மிக்கபு னான்ஷம்சுத் தாசின் னிருஞ்சிலம்பின்
மனத்தினும் வேக மெனவடுத் தாயிது மாவியப்பே. (424)

தலைமகளோடு கலந்துறுந் தலைமகன் கார்ப்பநுவங்
கண்டு களித்தியம்பல்.

(இ ள்.) தலைவியோடு கலந்துற்ற தலைவன் கார்காலங்கண்டு
மகிழ்ந்து கூறுதல்.

செய்யா னெனவருந் தேவியு நானுஞ் செகதலத்தோர்
மெய்யா ருயிரென மேலிக் கலந்தன மேலுமின்றும்
பொய்யா வரத்துர வோன்ஷம்சுத் தாசின் பொருப்பிலவன்
கையாய்ப் பொழிபொழி மாதமும் மாரி கனமழையே. (425)

கற்பியல் முற்றுப்பெற்றது.

ஷம்சுத்தாசின் கோவை

முற்றிற்று.

ஆ மீ ன்.

நித்வான்

வ. அ. மஸ்கான் அலி சாகிபு.

பிஸ்மில்லாஹி.

ஷம்சுத்தாசீன்கோவை

அரும்பதவுரை.

-:~:-

காப்பு.

திரு - முண்டகாசீன, ஆர் - தங்கிய, மருமம்-மாப்பிளையுடைய, நல்ல, நல்ல, செய்குமன்சூர்-செய்குமன்குரென்பார், தினம் - பிரதி தினமும், செய்-செய்த, தவம்-புண்ணியமானது, ஓர்-ஒப்பற்ற, உருவாய்-வடிவமாய், அமைந்த-பொருந்திய, புமான் - ஆண்டன்மை யுடையவனான, ஷம்சுத்தாசீன்- ஷம்சுத்தாசீனென்பான், உவந்து-மகிழ்ந்து, அணியும்-சூடாசிற்கும், கருஆர்-இருவகைப்பட்ட முதற்பொருளும் பதினான்குவகைப்பட்ட உரிப்பொருளும் பொருந்திய, அகப்பொருள்-மனத்தினிகழுமின்பமாகிய, ஐந்திணைக்கோ

அன்புடைக்காமத்தைக் கூறுவது கோவையென்னும் பிரபந்தத்தை, கழற-சொல்ல, நிர்தம்-எந்நாளும், அருவு-அருவமே, ஆர் உருவின்-அரிய வுருவமாகவுடைய, அகப்பொருட்டு-எல்லா ஜீவராசிகளினுள்ளும் ஒன்றாமலொன்றி நின்ற சத்திய வத்துவாகிய அல்லா ஜல்ல ஜலாலஹ்வத் தஆலாலினது சந்திரதானத்திற்கு, உள்ளம்- எமது தை, அமைக்குதும்-அர்ப்பணஞ்செய்கின்றோம், (மனமார வணங்குகின்றோமென்பது கருத்து.) ஏ ஈற்றைச. தினம் நிர்தம் என்பனவற்றின் உம்மைகள் தொக்கு நின்றன. யாம் என்பது தோன்றா எழுவாய்.

நூல்.

1. மா-மார்த்தளிர், வனசமும்-தாமரை மலரும், கோங்கும்-கோங்குரும், மருவி-பொருந்தி, அல்லிப்பூ-ஆம்பற் புஷ்பம், புணர்ந்து-தழுவிய, புது நறவு-புகியதேன், ஏற்று-தாங்கி, அளி-வண்டு, கோ-அரசன், குளிர்-குளிர்ந்த, சிலம்பின்-மலையினிடத்துள்ள, கா-சோலை, நடுவில்-மத்தியில், இடையில்லாத, ஓர்-ஒப்பற்ற, பூங்கொடி-அழகிய கொடியானது.

2. வாளு - தேவலோகமோ, மதி-சந்திர மண்டலமோ, இரவியோ-சூரிய லோகமோ, வனசத்தனித் தவிசோ-ஒப்பற்ற சமலாசனமோ, தண்-குளிர்ச்சி பொருந்திய, கோன்-அரசன், காண்-காடு, ஒளி-பிரகாசம், இருன்-அந்தகாரம், காவகம்-காவல் யுடைய விடம். ஐயப்பொருளைத்தரும் ஓகாரத்தை மதியென்பதோடு கூட்டப்பட்டது. தான் என்பதும் கோளுவென்பதன் ஓகாரமும் அசைகள்.

3. பதித்தன-பூமியிலழுந்திய, மலர்-புஷ்பங்கள், புலர்ந்தன-வாடிய,

மெய்ச்சிழல் - சரீரத்தின் சாயை. கண்டனம் - பார்த்தோம், மேவும்-பொருந்திய, அரசர்பிரான்-மன்னர்க்கு மன்னன், அருள்-கிருபைக்குரிய, பால்-பக்கம், பாவையர்க்கு-சித்திரப்பதுமை போன்ற தலைவிக்கு.

4. படையேறு-ஆயுதமானது ஏற்ப்பெற்ற, கைத்தலத்தோன் - கையாகிய விடத்தை யுடையவன், பனிவரை-துளிர்ச்சி பொருந்தி மலை, தடையே யிலருளர் தடையில்லாதவர் தடையுள்ளவர், நெஞ்சென்று-மனத்தைப்போலும், இரண்டு-இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் தரத்தக்க இருசாதனத்தை, கமலப்புடை-தாமரை மலர்போலும் கண்களினிடத்து, சுமந்து-தாங்கி, அஞயர்-நோயையும், நீத்தல் - நோயின்மையையும், செய்-செய்கின்ற, இடை-மருங்குல், தனம்-முலை, எய்துறம்-

5. தேடி-சற்பாத்திர மறித்து, தனம்-நிதி, செழும் - செழிய, வாடி-மெலிந்து, மகிழ்ந்து-மகிழ்வாய், இரத்தற்கு-யாசிப்பதற்கு, ஒடி-விரை

ஷம்சுத்தாசின் கோவை.

ந்து, உறுவோம் - செல்லுவோம், உறு-பொருந்திய, வாயமுது-அதரபானம், வாயினிடத்துண்ணுகின்ற அன்னம், வரை - மலை, கோடித்தனம்-பிறரார் நீண்டப்படாத கொங்கை - கோடியளவாகிய பொருள், ஒன்றிரண்டு - பொருந்திய அவ்விரண்டையும், ஒன்றோ? இரண்டோ? கூடுநர்க்கு - தம்மைப் புணர்பவர்க்கு, அடைந்தவர்க்கு.

6. கெம்பு-இரத்தினம், கிளர்-உயர்ந்த, வம்பு-வாசனை, மடமயிலே-மடப்பத்தையுடைய மலிப்போலும் சாயலைக்கொண்ட தலைவியே, வார்-இரவிக்கையை யுடைய, பொன்-அழகிய, கொம்பு-கோடு, ஒடவிட்ட-செல்லம்படி விடுத்த, கொழும்-செழிய, உரத்த - மார்பினிடத்து, கூர்-கூரிய, விழியாம்-கண்ணாகிய, அம்பு-பாணத்தை, ஒடவைப்பின்-செலுத்தினால், அமைபுக்கொல் - பொருந்துமோ, ஆருயிர் - அரிய வுயிர்.

7. கோடும்-வளைந்த, நுதல்-நெற்றியையுடைய, கோமளமே-இளமைச் செவ்வியையுடைய தலைவியே, கடும்-விரும்புகின்ற, பொழிலும்-சோலையையும், நாரியரோடு-தோழிமாரோடு, ஆடும்-விளையாடுகின்ற, ஆதரம்-ஆசை.

8. தாதை - ஈகையாளன், புரப்போன்-காப்பவனாகிய, பேதை விவன்-தலைவியாகிய இவன், அரியாமையையுடைய இவன், இசை சங்கீதத்தின் பாடுபாடு, சொல்லுகின்ற காரணங்கள், கோதை - கூந்தலை, குற்றத்தை. தூல் - இடையினது-சங்கீத நூல்களின், இயல்-தன்மை, இலக்கணம். மேதை-தேன். அறிவு, இசைவலர் - பொருந்திய புஷ்பங்கள், பாகவதர்கள். மேவகம்-உற்ற சோலை, தங்கிய வீடு.

9. சொற்கண்ட வாரணர்-கவிவாரணர், தொடையோடு-மாலையோடு, பூந்தோடை- புஷ்பமலை, மல்-வலிமை, தின்-திண்ணிய, புயம்-தோள்,

மால்-பெருமை பொருந்திய, மலையெற்பு - பொதியமலை, கற்கண்டு-மலையானது பார்த்து, கற்கண்டென்னு மினியபொருள். கனதனம்-பெரிய கொங்கை, மிருதியானபொருள், முற்கண்ட-முன்னாற பார்த்த, மெய்ப்பொருள் - சரீரத்தினிடத்துள்ள அவயமாகிய சாதனங்கள், உண்மைப்பொருள், அருர்-துன்பம், இன்பம்-சுகம், முந்துறும்-முன்னால் வரும்.

10. மிக்கோன்-அறிஞன், இரும்-பெரிய, வல்-குதாடு கருவியை நிகர்த்த, கொங்கை-தனம், வார்-நீண்ட, குழல் - கூந்தல், செல்-மேகம், ஆர-பொருந்த, அலைவாய்-அலைந்து, அலையினிடத்து, பயம்-அச்சம், நீர், அவறி-அழுது, இடித்து, அல்லாரும்-மயங்காசிற்கும், அந்தகாரத்தைப்பொருந்தும். கோசலம் விட்டு-கோசல நாட்டைவிடுத்து, ஆகாயத்தினிடத்திருந்து நீரைப் பொழிந்து. அழுங்கிடம்-வருந்தாசிற்கும், ஒளிக்கும்.

11. முந்தத் தவத்தின்-முன்னாற் செய்த புண்ணியத்தினால், முழுதுலகு-உலகம் முழுவதும், சந்தத்தடமுலையிர்-சந்தனத்தை அணிந்த பெரிய தனத்தையுடைய தலைவியே, கட்களை-கண்ணாகியபாணமானது, அவலம்-துன்பம், தயங்கும்-தினைக்கும், சிந்தாருலம்-மனக்கவலை, அரவிந்தம்-தாமரை, திரு-அழகிய, வேள்-மனைவொத்த, வியன்-பெரிய.

12. பண்-இசை, பைத்தமிழ்-பசியதமிழ், வின்-ஆகாயம், தன்-குளிர்த்த, சார்த்தம்-சந்தனமரம், பொறுமை, சமைத்து - பொருந்தி, அளிவண்டு, கிருபை, தேறல்-மது, தெளிவு, போதங்கொள்-புஷ்பங்களைக் கொண்ட, அறிவைக்கொண்ட.

13. பாட்டாற்றி-பாக்களைச் செய்து, நல்-நல்ல, பாவலர்-புலவர், பரிசனைத்தும்-பரிசுகளியாவும், ஆற்றவல்ல-கொடுக்கும் வன்மையை யுடைய, தேட்டால்-தேட்டினால், நிக

முத்த-பிரகாசித்த, தனம் - பொருளை, கொங்கையை. கைசேரலர்-கையினிடத்துச் சேராதவர், கையினூற் சேர்க்கப்பட்ட தாமரை மலர் போலுங் கண்கள். கோட்டாற்றையாளைத்தந்தத்தை யொத்த தனத்தினது மார்க்கத்தை, கோட்டாறென்னு மூரை; ஆம்புரம்-ஆனசேலையொத்த கண்களாகிய பதியை, ஆமினென்னும் நகரத்தை.

14. பார்-பூயியை, கார் - மேகம், வடம்-முத்துமலை, மார்-மார்பு, கும்பம்-கும்பத்தைப்போன்ற தனம், குடம், கடிதடம் - சிதம்பம், பெரிய தடாகம், சிலைப்பது - சிலைத்து சிற்பது.

15. கோடாது-மணங்கோணமல், அருள்-கொடுக்கின்ற, வாடா-புலராத, மன்னர்-தலைவரது, காமவெவ்வாரி-காமமாகிய வெவ்வியசமுத்திரம், ஓடாது-பின் வாங்காமல், உறின-உற்றால், உறுத்துணையாய்-உற்ற துணையாக, நாடாது-கருதாது, எதிர் சிற்குங் கொல்-எதிராக சிற்குமா, நாணனை-நாணாகிய கரை.

16. பொன்-இலக்குமி, என் ஆம்-யாது ஆகும், மயங்கு-மயங்குகின்ற, ஏந்தல்-தலைவரது, ஏக்க இருக்கு-கவலையாகிய அந்தகாரத்திற்கு, அரசர்மன்-இராஜாதிராஜன், எம்மாள்-எமது பிரான், மலையவெற்பு-பொதியமலை, மின்னாய்-மின்னலாய், முத்த வெண்ணகை - முத்தைப்போன்ற வெள்ளிய பற்கள்.

17. பகை-விசேஷம், மன்னர்-அரசர், மூலபலம்-அடிப்பலமாயிருக்குஞ்சைன்னியம், தகை-தருதி, அண்ணல்பிரான்-அரசர்க்கரசன், தமிழ்ச்சிலம்பு-பொதியமலை, வகை தத்தேவர்-பகுப்பினை யுடையேவர், ஒழுங்காகிய அழகு, அளி-வண்டு, கிருபை. முலைக்கொடி-முல்லைக்கொடி, தனத்தை யுடைய கொடிபோலும் பெண். மையலருள்-கரிய இரங்காலத்தில் தருகின்ற, மேகத்தைத் தருகின்ற, நகை-பூவரும்பு, சிரிப்பு.

மன்றல்-வாசனை, விவாகம். சுகம்-வண்டு, இன்பம். நண்ணிடம்-சேரும், கிடைக்கும்.

18. சிலை-தூற்கள், கவிவாணர்-புலவர்கள், கண்கருவியலை-சொர்னக்குவியலை, அரும்-அரிய, கிரம்-கொடிமுடியையுடைய, மலையாளங்கண்டு - மலைவினிடத்திருக்குந் தலைவி அங்குப்பொருந்திய, மலையாள தேசத்தைக் கண்டு. கோட்டாறு யாளைத் தந்தத்தையொத்ததனத்தினது மார்க்கத்தை, கோட்டாறென்னுமூரை. அடைந்தனம்-பெற்றோம், சேர்த்தோம், மாமதன்வாய்-மகத்தாகிய மதனிடத்துள்ள, சிலையாள்கருப்பு வில்லினால் ஆளப்படுகின்ற, மலைகள் சூழ்த்த. அஞ்செய்தரு-பஞ்ச பாணங்களை யெய்தற் கருமையான, அழகியவயல்களைத்தந்த, தேரூர்-தேரையொத்த சிதம்பஸ்தானத்தை, தேருரென்னும் பதியை, சேருதும்-அடைகின்றோம், சேர்கின்றோம்.

19. திடம் - வன்மை, வீடம்-நஞ்சு, வேல்விழி-வேலாபுதம் போலுழ்க்கண்களையுடைய, மெய்படும்-சரித்திரினிடத்துண்டாகிய, உண்மையா இடங்கண்ட - விசாலமாகிய, சொர்க்கம் - மூலை, பொன்னுலகு. இன்பக்கனி அமுது-இன்பத்தைத் தருகின்ற கொவ்வைக்கனிபோன்ற அதரபானத்தை, சந்தோஷத்தைத் தருகின்ற கனியாகிய அமுதத்தை, தடங்கண்ட - விசாலமாகிய. ஆரந்த வெள்ளத்துள்-சந்தோஷசாகரத்துள், ஆழ்த்த-மூழ்த்திய; தகைமை-தன்மை, நன்று-நல்லது.

20. குன்றமணி - மலையைப்போன்ற அழகிய, குறைவுபடாத இரத்தினபரணங்களைத்தரித்த, கோன்-அரசன், மின்-ஒள்ளிய, தார்-பூமலை, அணி-அணிந்த, குழலே-உத்தமையுடைய தலைவியே, அரவித்தம்-தாமரை, அடிச்சீரொன்று-அடியினது சிறப்பாகிய ஒன்றை. ஆரவாடி-பொருத்தமுடையே, பொரு

ந்தும்படி ஆட்டமுற்று. அலைவாய்-அலைந்து, அலையினிடத்து. பயம்-அச்சம், நீர். கண்ணீர்-கண்ணினீர், கன்னாகிய நீர். பொன்றாது-குறை யாது, பொன்போலு மகார்த்தத் தை. ஒருகாணின்ற - ஒற்றைக்கா லோடு நின்று, ஒப்பற்ற வாசனையா னது தங்கப்பெற்று. அண்ணாந்து ஆகாயத்தை நோக்கி, சேற்றினிட த்துத் தொங்கி. அங்கண்-அழகிய கண், அவ்விடத்தில். பூத்தது-பூத் துப்போயிற்று, மலர்ந்தது.

21. பொன் அணி-பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்கள். பொ லம்-அழகிய, மின்-மின்னலைப்போ லும், அணி-அழகிய, நுண்-நுண் னிய, மெலிந்து-சோர்ந்து, இரங் கேல்-வருந்தேல், முன் அணி-முற் புறத்துள்ள ஆபரணங்கள், முன் வரிசை. பின் அணி, பிற்புறத்து ள்ள ஆபரணங்கள், பின் வரிசை. வகுத்து-வகையாய்ச்சுடி, வகைப்ப டெத்தி, முதல்-தலை, முன். இடை- மருங்குல், கடு. கால்-பாதம், கடை. முன்அணி - பொருந்திய ஆபரணங் கள், கிடைபெற்ற படைவகுப்பு. ஆய மும்-தோழியாரும், இன்புற-மகிழு ம்படி, மாட்டுவேன் - சூட்டுவேன், மாள்விப்பேன்.

22. பா-செய்யுட்களின், இயல்- இலக்கங்களை, ஆய்ந்து - ஆராய்ச்சி பண்ணி, ஒலியம்-சித்திரப்பதுமை, அன்ன-ஒத்த. முகத்தாய்-வதனத் தை யுடைய தலைவியே, உண்மை செறி-உள்ளே மையானது நெரு ககப்பெற்ற, மெய்யைப் பொருந் திய. காவியக் கைவைத்து-நிலோற் பலமலர்போலுங் கண்களினிடத்து அழகிய கார்த்தை வைத்து, காப்பிய த்தைத் கையினிடத்து வைத்து. எழுத்தோடு - எழுதுகின்ற எழுத் தோடு, எழுத்திலக்கணத்தோடு. சொற்பொருள் கண்டு-சொல்லுங் ன்றஆபரணங்களைத்தெரிந்து, சொ ல்விவக்கணத்தையும்பொருளிலக்க ணத்தையு மாராய்ந்து. அழியாப்பா

வியல்ஒதி முடித்தேன்; அழிந்தகட் டையும் வாசனையைமு முடைய அந் தகார்த்தை யொத்த கூந்தலை முடி த்தேன், அழியாத செய்யுளிலக்கண த்தைப் படித்து முடித்தேன். அணி யும்-வளைய ஆபரணங்களையும், ணியிலக்கணத்தையும். பின் ஆய் தா-பின்னால் ஆராய்ந்து பொருத்த மாண விடங்களில் சூட்டுதற்கு, பின் னூற் படிப்பதற்கு.

23. கணிந்து - இளகி, கரைதா- கரையும்படி, பாடு-பாடுகின்ற, அளி கான்-வண்டுகளே, அறியின்-அறிந் திருந்தால், ஒதும்-சொல்லுங்கள், ஒரு கைப்பிடி-ஒப்பற்ற துதிக்கை யையுடைய பெட்டை யானையையும். அன்னம்போல் - அன்னப்பற வையையும் போல, ஒங்கும் இரு போது-ஒங்காநிற்கும் இரு புஷ்பங் கள், கிகழாநிற்கும் இராப்பகலாகிய இரு சமையத்தும். முலைமுத்தத்தத் து-முல்லையரும்பைப் போன்ற பற் களைக்காட்டி, முலையினது முத்தத் தைத்தந்து. உரையாடு-பேசுகின்ற, அற்புத வலியொன்று - ஆச்சரியத் தைக்கொண்ட ஆம்பற்புஷ்ப மொ ன்று, ஆச்சரியத்தை யுடைய வல் விக்கொடிபோலும் ஒரு பெண். ஏது - யாது, உம்பரும் - தேவர்க ளும். இறும்பகத்து-மலையினிடத்து.

24. நிதியால் - செல்வத்தினால், துரை-மேன்மகனாகிய, துதி-புகழ் அயில்விழி-வேல்போலும் கண்களை யுடைய. தாமொழியே - பரிசுத்தத் தத்தைக்கொண்ட வார்த்தையை யுடைய தலைவியே, தோமொழியே- சோர்வாகிய குறையை யொழிவா யாக, மதியாநியற்றும் வலிபுனதா யின்-மதிக்காமற் செய்யும் வன்மை புள்ளதானால், அறிவானது யாது செய்யும் வன்மைபுள்ளது ஆராய் ந்த பார்ச்சின். மருவரும்-அடை தற் கருமையான, ஓர்-ஒப்பற்ற; வீ தியாம்பிணையில, ஊழாகியகட்டில், பிணைப்புறும்-கட்டுண்ட, வெவ்லரி து-வெவ்ல முடியாது.

25. சிறந்து-சிறப்பாய், வளர்-ஒவ் குகின்ற, அஞ்சி-பயந்து. பேதுறல்-மயங்கேல், நிறுறுந்தும் - உண்ணை விடுத்தும், கணவில் - சொப்பனத்திலும், கனவோடு - சாக்கிரத்திலும், இதயம்-மனம், தரிக்கிலன்-தரியேன், மன்னுயிர்-நிலைபெற்ற உயிர்.

26. அல்-இரவும், தேர்-ஒப்பாத லைக்கருதியாராய்கின்ற, பொழில் - சோலையினிடத்து, ஆடுதி-விளையாடவாயாக, போர்ச்செற்று-புத்தத்தில் பகைவரைக்கொன்று, பகை-விரோதத்தை, தடித்தோன் - இவ் வாமற் செய்தவனான, உற்று-அடைந்து, எனை-என்னை, கொடுவந்திடம்-கொண்டவரும், என்னகம் - எனது மனம், உன்னகம்-உன்னிடத்து.

27. யோகத்தில்-அதிர்த்துத்தினு லும், சீரில்-சிறப்பினுலும், உயாவில்-பெருமையினுலும், தகையில்-தகுதியினுலும், உற்ற-பொருந்திய, போகத்தில்-பாக்கியங்களினுலும், சீர்த்த-சிறப்புத்தங்கிய, பொலம்-பொன்னையுடைய, மேகத்தில் - மேகத்தைப் போலும், வேறல-வேற்றுமையானதல்ல, பூகத்தில் - கமுகமரத்தில், உம் ஊர்-உமது நகரத்தினது, கறிக்கொடி, மிளகுக்கொடி. புணர்ந்திடம்-தழுவா நிற்கும்.

28. வான்-ஆகாயம், பிறழ்ந்தாலும்-நிலை தவறினாலும், மதி-சந்திரன், இரவி-சூரியன், பிறழாத்தகையர்-நிலைதவறாத தன்மையையுடைய தலைவர், தவறி-பிழைத்து, மனம்-அண்மைவிளி, ஏக்குறல்-வருந்தேல், பூத்தேன்-புஷ்பத்தினிடத்துள்ளமது, மார்பகத்தோன்-மார்பாகிய இடத்தை யுடையோன், தான் இரண்டும் அசைகள்.

29. மேகமும் - மேகத்தை யொத்த கூந்தலையும், வெண்சோமனும்-வெள்ளியவத்திரத்தையும், விளக்கி-விளக்கச்செய்து, இருநாகமும்-இரண்டு மலையையொத்த கொங்கைகளும், ஒருநாகமும்-ஒப்பற்ற பெட்டையானையும், அன்னமும்-அன்னப்

பறவையும், நாணுற - வெட்கும்படி. எச்சோகமும், ஏவ்விதத்துன்பத்தையும். தீர்த்து-நீக்கி, சுடர்-பிரகாசத்தையுடைய. ஆகமும் - தேகமும். ஒல்க-குழையும்படி. அசைந்துறம் - அசைந்து செல்லுவான், ஆல்-அசை. நந்தம்-நம்முடைய. ஆர் உயிர்-அரிய உயிர்போன்ற தலைவி.

30. முறை முறை-வரிசை வரிசையாக, உள் - மனது, முதிரும்-அதிகரிக்கா நிற்கும், அச்சத் தன்னொடு-பயத்தோடு, வேர்ப்பும்-வேரவையும், தளர்வும்-சோர்வும், பேர் அன்பும்-பெரிய அன்பும், மன்னர் மன்னொடு - இராஜாதி ராஜனோடு, மால்-மாலை, வல்வ-தேர்ப்பாகனே, பொன்னொடு-பொன்றாற் செய்யப்பட்ட பலவகை ஆபரணங்களோடு.

31. மெய்யோடு இரண்டு-மெய்யும் வாக்கும் மனமும், மை-மேகம், கணமதி - உடுக்கனாற் சூழப்பட்ட சந்திரன், அமர்-புத்தம், கணகம்-பொன், புணர்ந்தது-தழுவியது.

32. மயனோய்-மையலாகியபிணி, ஓர்ந்து - அறிந்து, பாய், இளையேல்-வருந்தேல், வண்டு, கண்களாகிய வண்டு. அருத்தி-ஆசை, முகநாமரை - முகமாகிய கமலம், ஒளித்தது-மறைத்தது.

33. வட்டு - சூதாடு கருவி, அலர்-மலர்ச்சி, கிந்தை. போது - மலர், கொம்பு - தந்தம், வெற்பு-மலை, சிறை-சிறகுகள், காவல். புன்-சுக்கரவாளப் பறவை, துடி - உடுக்கை, தோற்றறும்-தோற்ற நிற்கும், தோற்றுப்போகும்.

34. மின்னை - மின்னலையொத்த தலையைய, திர ஆலையை-அழியாத உயிரை, சம்பன்னாய்-குறைவற்ற வராய், சசி-இந்திரானி.

35. படி-பூமி, முடி-கூந்தல், இந்து-சந்திரன், வெகுண்டிடம் - அகோபியாநிற்கும்.

36. இன்-இனிமை, இயல்பு-இயற்கை, வண்-அழகிய, தோகையின்-

மயிலையொத்த, தெய்வம்-விதி, முத்துதும்-முற்படச்செல்லுவோம்.

37. சகிர்தம் - இன்பம், தூறு - கொடாத, மணிவிளக்கு - இரத்தின தீபம், நுண்-நுண்ணிய, தேரூர்-பகைவர்.

38. அன்ன-போல, கலந்த-தழுவி, இரும்-பெரிய, இயம்பரிது-சொல்ல முடியாது.

39. குடை-கவிதை, கோல்-செங்கோல், தொடை-மாலை, கோதை-கூந்தல், உலையாய்-உலேத்து, உலையினிடத்து. கடைபட்டு-கடையப்பட்டு, கடையாய், செம்புனல் - இரத்தம். முடை-புலால் நாற்றம். கணை-அம்பு.

40. கைக-பல், நெய்-ஊன், கிணம்-கொழுப்பு, இலை-தகட்டி வடிவம், சிரம்-கொடுமுடி, ஆயம்-மகளிர் கூட்டம்.

41. வாவி-தடாகம், காலி-நீலம், மாதலம்-பெரிய பூமி, சஞ்சீவி-உயிர் தரு மருத்து, சிமையம்-மலை, வெஞ்சிகி-வெவ்விய அங்கினி, ஆலியின் ஆலி, உயிர்க்குயிர்.

42. நீடாழி - நீண்ட சமுத்திரம், வையம்-பூமி, சிலாப்பகல் - சந்திர சூரியர், ஒன் - ஒன்னிய ஒருத்தல்-யானை, வாடா - மெலியாத, ஆறு விதம்.

...48. நீதம்-நியாயம், ஏதம்-குற்றம். காமனுற்று-சோலையிற் பொருந்தி, மன்மதன் வந்து, காவலைப்பெற்று. எய்தருமென்போதஞ்சரிய-பொருந்திய மரங்களானவை மெல்லிய புஷ்பங்களோடுசாய, எய்கின் மெல்லிய புஷ்பப்பாணமாகிய ஐந்தம் என் அறக்க, எய்தற்கு அருமையான எனது அறிவானது நழுவ. பொறி அணி-பொறிகளைபுடையவண்டு, ஐம் பொறிகளும் அன்பும். தந்தவாதங் கெடுபீ-கொம்பினதுவிரோதம் அவ் கெருங்க, அவன் இரதமாகத் தந்த தென்றற் காற்றானது என் கோபிக்க. மலிந்த புலன்-மலி

ந்த வயற்களை, மிகுத்த எனது அறிவை. தார்த்தது-அழித்தது. ஓர் மாதங்கம் - ஒப்பற்ற ஒரு யானை, பெருமை பொருந்திய தங்கத்தை ஒத்த ஓர் தலைவி, ஒரு பெண்ணினது சரீரம்.

44. கலைகண் முழுது - சாஸ்திரங்கள் எல்லாவற்றையும், மாலை யொத்த விழி முழுவதையும். ஆய்ந்து-தெரிந்து, அனகை-அளகாபுரி, மன்ருபேரன், புரையும்-ஒத்த, மெய்ப்புணலம் - உண்மையான இன்பத்தை. சரீரத்தினிடத்துப பூண்ட அழகை. புரவல்-அரசனே, பெண்பேதைக்கு-பெண்ணாகிய பேதைக்கு.

45. மாட்சி-மாண்பு, கொங்கை-தனம், வதனம்-முகம், ஐம்பால்-கூந்தல், பால் நிலவு, நெற்றியாகிய சந்திரன்.

46. காரை-மேகத்தை, தருவை-பஞ்ச தருக்களை, ஒன்னரை-பகைவரை, இடைச்சீரை-மருங்குவினது சிறப்பை. உடைந்தாய்-அழிந்தாய், கோரை-கோரையென்னும் புல், மாய்த்தெனும்-மாய்த்ததென்று சொல்லும்.

47. துங்கம்-பரிசுத்தம், கெடுத்து-ஒத்து, தையல்-பெண், வெம்-வெவ்விய, உரத்து-மார்பினிடத்து, புங்கம் - பாணம், பொன்றும் - கொடா நிற்கும்.

48. முத்துண்டு-முத்தினுற் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களைத் தாங்கி, எத்துண்டு-பொருந்தி, விழிவேல்கண்களாகிய வேல், குத்துண்டு-குத்துப்பட்டு, முலைக்கோடுண்டு-முலையாகிய கொம்பானது ஏறுண்டு, மையற் பித்துண்டு-மையலாகிய பயித்தியம் பிடித்து, அழிந்தன்ன-கெட்டனன், பேருலகு-பெரிய உலகம்.

49. கலகம்-விரோதம், கட்டடை-கடைக்கண், சிமையம் - கொடுமுடி, ஒத்திடற்கு-ஒப்ப வைப்பதற்கு.

50. வானகம்-ஆகாயம், மதிதலம்-பூமி, அம்மான்றனக்கு, அத்தத்தலை

விக்கு. ஆனகம்-தேவதரு, கானகம்-காடு, இயல்-இலக்கணம், கழறு-சொல்.

51. புயல்-மேகம், அம்புயம்-தாமரை, கயல்-செண்டையின், முக்கனி - வாயை பலா மா இவற்றின் கனிகள். கைக்களிறு - துதிக்கை புடைய யானை, மயல்-ஆசை, இயல்-இலக்கணம், ஆர்வல - பாங்கனே, மாயை, பொன், பெயல் - பொழிதல், வனம்-சோலை.

52. திரு-கொற்றவை, மரு-வாசனை, பொரு-பொருதுகின்ற-புலன்-அறிவு, ஆசையை - ஆசைக்குரிய தலைவியை, போந்து-போய்.

53. முலைப்பகை - தாமரை யரும்பு, மொழிப்பகை-தேன், அக்கக் கொலைப்பகை-நீலம், நறை-வாசனை, உம்பல்-யானை, கல்-மலை. காரிகை-தலைவி.

54. வான்-மேகம், முடி-கூந்தல், வடி-வடித்த, வரை-மூங்கில், மதி-சந்திரன், உடல்-பொன், நளிர்-குளிர்ச்சி, தாழ்குழல்-தாழ்ந்த கூந்தலையுடைய தலைவி.

55. தாவுண்டு - தாலி, பரி-குதிரை, தமிழ்வரை-பொதியமலை, மேவுண்டு-மேவி, விண்ணுதல்-வில்லைப்போன்ற நெற்றி, நோக்கு - கண், ஏவுண்டு - பாணமானது தைத்து, இளைவுண்டு-வருந்தி, ஏந்தல்-தலைவன், கோவுண்டு-தூன்ப்பட்டு, துவன்ற-சொல்லிய. நொய்யறிவு-சிறுமறிவு.

56. பெற்றை-மலைபோலும், பொற்றொடி - பொன்னினி னொ செய்யப்பட்டவனையல், நிறை-நிறைவு, அலர்-மலர், குழுவீண்முகில்-கூந்தலாகிய நீண்டமேகம், எம்பிரான்-எமதுதலைவன், கலைமாமதி-கல்வியையுடைய பெரிய அறிவை, கிரணங்களைக் கொண்ட பெரிய சந்திரனை.

57. கலை-தூற்கள், தாண்டி-கடந்து, மிக்கோன்-அறிஞன், கிசி-இரவு, துண்டம்-முகம், எம்மன்-எமது

தலைவன், மறியனம்-மான்போலும் கண், மறிசின்ற கண். அலை-கடல், காமவலை - காமமாகிய வலை, அற்புதம்-ஆச்சரியம்.

58. பாரத்தின்-சுமையினால், அந்தரப்பற்று-ஆகாய சம்பந்தத்தை, திருக்கு-கண், விடக்காய்வு-விஷக்காய்ச்சல், அமுது-மருந்து.

59. கா-சோலை, குழற்காடு-கூந்தலாகிய காடு, காத்துறு-எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற, கட்டுகோ-கண்ணாகிய பாணம், கோலம்-அழகு, பா-செய்புள், இயலின்மை-அறிவின்மை.

60. மன்னுதல்-சேருதல், தனம்-பொருள், அனம்-அன்னப்பறவை, அளாவுதல்-கலத்தல்.

61. வற்று-குறைவுபடாத, மன்னி-பொருந்தி, முற்று - முதிராத, முகிழ் - தாமரை யரும்பைப்போன்ற, கலை-தூற்கள், கனகம்-பொன்.

62. அருத்தி - உண்பித்து, பிழம்பு-திரட்சி-புலை, புன்மை, ககன்-ஆகாயம்.

63. அலைவாய்-அலைந்து, சமுத்திரத்தினிடத்து. ஆகம்-சரிசம், கூனி-கூனுதலுற்று, வளைந்து. அறக்குறுகி-முழுதுங் குறுக்கமுற்று, தேய்த்து. மலைவாய்-மயங்கி, மலையினுச்சியில், மாசு-குற்றம், கனங்கம். தூற்கலை-தூலினது கல்வி, வாய்வரும்-வாயினிடத்துவரும், வாய்-வாய்த்த, துதல்-நெற்றி.

64. கடம்-சரிசம், ஏன், கிளைப்பு, - வந்தால், இசை-பொருத்திய, மண்ணுக்கு-பூமிக்கு, அணி-அலங்காரம், அன்னையர்-தோழிமார்.

65. கோவாய் - ஆகாயத்தினிடத்து, குலவு-குலாவுகின்ற, அல்லி-ஆம்பல், பைம்-பசிய, காவாய்-மரக்கலம், ஏவல்-கட்டளை, ஆயம்-மகளிர் கூட்டம்.

66. பைத்தடம் - பசிய தடாகம், சிந்து-நீர், தெவ்வள்-பகைவர், சின்

ந்து-கோபித்து, நகத்தின் - மலையினிடத்து, இடைத்தந்து, - மருங்குலாகிய தூல். மேனி-சரீரம்.

67. சிதி-வட்டம், சுழன்று-சுழித்து, சந்தம்-சந்தனமரம், சரித்து-சாய்த்து, தாம்பிர நன்னதி-நல்ல தாம்பரவர்ணியென்னும் ஆறு, துறை-நீர்த்துறை, துதி-நீர்த்தி, சுருணம்-நல்லருணம், மதி. அறிவு, மதி-சந்திரன்.

68. அணி-ஆபரணம், அழிதரு-அழிந்த, துணி-வத்திரம், பணியும்-வணங்கும், அலர்க்கணி-மலர்மாலை, புனைத்து-குட்டியது, கவின்-அழகிய.

69. காலி-நீலம், கமலம்-தாமரை, அல்லி-ஆம்பல், ஒன்றர் - பகைவர், ஆவி-உயிர், குடைவேன்-நீராடுவேன், தன்-குளிர்ந்த.

70. கா - சோலை, கழங்கு - ஓர் வகை ஆடல், பொன்-இலக்குமியை யொத்த தலைவியினது, உரு - வடிவம், குலம்-மேன்மை பொருந்திய, மின்னேவே-பெண்கள் தலைவியே, இதழ்-அதரம், மெய்-சரீரம், அக்கம்-கண்.

71. பொய்யா-பொய்க்காத, செய்யான்-இலக்குமி, சேயிழையிர். செய்யையான ஆபரணத்தைத் தரித்த தலைவியே. பெய்யாவிரந்து-பெய்து, பிறங்கி-பிரகாசித்து, மையார்-சுருமை சிறைத்த. கரேறு-யானை, கோடு-கொம்பு, மாழ்கினன்-மயங்கினேன்.

72. பொருள்-தனம், அறம்-புண்ணியம், பொலிவு-விளக்கம், பொருந்துறல்-சேர்தல், தெருள் - அறிவு, இருளா-அந்தகாரமடையாத, ஏந்திழை தன்-ஏந்திய ஆபரணங்களை யுடைய தலைவியினது, அருளால்-தயவால், தனம்-கொங்கை.

73. வண்மை-ஈகை, இருகிதி-சங்கிதி பதமகிதி. இவண் - இங்கு, பேருந்தனன்-வந்தேன், உம்பில்-உம்மால், பொலிவு-விளக்கம், பதி-

உளர், பான் முத்தம் - பால்போலு முத்தம்.

74. கார்-மேகம், கரும் - கரிய, கனகம்-பொன், மணி-இரத்தினம், திரு-அழகிய, பிரியம்-அன்பு.

75. துப்புண்டு-செந்திறந்தையுற்று, துவரிதழ்-பவளம்போலு மதரம், சுடர்-பிரகாசம், கணை-அம்பை, கண்ணை. முன்-ஆதியில், தப்புண்டு-தவறி, தாவுண்டு-தாவி, ஒருமான், ஒரு மாணுது, ஒருபெண். ஒப்புண்டு-ஒத்து, வெப்புண்டு - வெம்மை யுற்று, உற-வா. வின்னுவீர் - சொல்லுவீர்.

76. கல்லம்-மலையும், கனதனம்-பருத்தகொங்கை, கதிர்-கிரணங்கள், எல்லம்-சூரியனும், பணி-தாழ்கின்ற, முடியோன் - கிரீடத்தை யுடையோனான, இரும்-பெரிய, செல்லம் - போகின்ற, வழி - மார்க்கம், திகைத்தேன்-மயங்கினேன், தேர்ந்து-தெளிந்து, அகல-போக, பிழை-குற்றம்.

77. பெரு-பெரிய, பிடி - பெட்டையானை. அணங்கிர்-தெய்வப்பெண்போல்பவளே, விண் - ஆகாயம், மரு-வாசனை. திரு-அழகிய. தீவினை-பாதகம்.

78. தேரும்படி-நீங்கள் தெரியும் வண்ணம். பாரும்-பூமியும். சேர்ந்தாரும்-வந்தவரும், கருத்தும், எண்ணமும். ஆர் என்னை-யாவர் யாது. உற்றதும்-வந்த சமாச்சாரமும், உய்ந்திலம்-தெரிந்திலம்.

79. உவந்தவர்-விரும்பினவர். ஆரும்-யாவரும். ஏரும் - அழகும். இசையும் - கீர்த்தியும். இளநீரும்-இளநீரையொத்த தனத்தையும். கனியும்-கொவ்வைக் கனிபோன்ற அதரத்தையும். காம நெடும்பசிக்கு-காமமாகிய நீண்ட பசிக்கு.

80. சோமன்-சந்திரன். மேநினி-பூமி. பண்பட்ட-தகுதிபொருந்திய. வள்ளல் - வரையாது கொடுப்போன். தேமொழியார்-தேன்போலும்

வார்த்தையை புடைய தலைவியும் பாங்கியும். புண்பட்ட-வருத்தத்தை யுற்ற. காதற் பொலிவு - விரக மிகுதி.

81. பொய்ப்புண்டு - பொய்த்து பூவை - நாணவாய்ப்புன். கட்டிங் கம்-கண்ணைப்போலும் அம்பு. அங் கண் - அழகிய பூமி. வைப்புண்டு- வைத்து. தைப்புண்டு - தைத்து. உளம்-மனம். மிக்கு - மிக, எய்ப்பு ண்டு-இளைத்து. இரும்-பெரிய, களி று-யானை.

82. மாதங்கம்-பெருமை பொரு ள்நிய தங்கத்தை யொத்த தலைவி. மாதங்கம்-யானை, ஈர்க்கணை-பெரி யபாணம். தாணி-பூமி. மன்-பொரு ள்நிய, பொன்-அழகிய.

83. தழை - தளிர். கரி-யானை. படுமோ - சாகுமோ. இரு-பெரிய. மாய்வுறுமோ - மாயுமோ. மாற்றம்- வார்த்தை. குழையா - வாட்டியில் லாத. பிழையாம்-குற்றமாம். கப டாம்-தந்திரமாம். ஆயின்-ஆராய்ந் தால்.

84. கலையும்-மானும். வளைவு-கிச யல். புணம்-திணைக்கொல்லை. ஆயா லுறிலும்-ஆய்ந்தாலும். அலைதரும்- அலையா கிற்கும். ஓயாது-நீங்காது. அளிப்போன்-காப்பவனான. நடத்த கத்து-மலையினிடத்து.

85. கண்டு-கற்கண்டு. கனி-கனி ந்த. கற்பகம்-தேவதரு. இருகிதி- சங்கிதிபதமகிதி. குறுகலர்-பகை வர். நாற்றண்டு-நான்கு வகைச்சே னை. தொண்டு-ஏவற்றொழில். தோ த்திரம்-துதி.

86. புணம்-திணைக்கொல்லை. புவ னம்-பூமி. பொதுவற - இபாதுமை நீக்க. கனம்-பெருமை. கருதலர்- பகைவர். வனம்-காடு. இனம்-இன் னம். அறிதி-அறிவாய். இயைபிலர்- பொருத்த யில்லார்.

87. இப்பி-கிளிஞ்சில். சேற்றன்- சேற்றினிடத்து. மறை - தாமரை. ஒப்பி-சம்மதித்து. ஏற்கென்-கொள்

ளாதவர். கண்-ஆகாயம். மாதவம்- பெரிய புண்ணியம். அப்பிய-அணி ந்த. நன்னலம்-நல்ல அழகு. குலம்- சாதி. ஆயிழைக்கு - ஆராய்ந்தெடு த்த ஆபரணங்களை புடைய பெண் களுக்கு.

88. பொழில்-சோலை. கழங்கு- கழந்தி. ஊசல்-ஊஞ்சல். அலர்-ம லர். ஏழில்-அழகு. அம்மனை-அம்மா னை. பயிலுநர்-பழகுவோர். மதமா ரி-மதமாகிய மனது. முனைபும்-பொ ருதாநிற்கும். கட்டம்-கதப்பு. தார்- மாலை.

89. மருளும் - வெருளும். பிணை விழி-மான்போலும் கண். குஞ்சரமு லை-யானைக்கொம்பைப்போன்ற மு லை. குமுதம் அல்லிமலர். புயல் கு முல்-மேகம் போன்ற கூந்தல். ஏதி ல்-கனங்கமற்ற. அருளும்-கொடுக் கும். தெருள்-அறிவு. பொலிவு-அழகு. சேயிழை-செம்மையான ஆபர ணத்தைத்தரித்த பாங்கியே. தே மொழிக்கு - தேன்போலும் வார்த் தையை புடைய தலைவிக்கு.

90. அவதரித்து-பிறந்து. அருத் தவத்தின் - அரிய புண்ணியத்தின். செறிவு-நெருக்கம். தெய்வதம்-தெ ய்வத்தன்மையுடைய. முறிவேதா- தோற்கும்படி. பிறிவு-வேற்றுமை.

91. சொன்னம் - பொன். சுகம்- இன்பம். சின்னம்-அடையாளம். பி ன்னம்-பழுது. கைப்பிடிபடும்-கடை யால் துதிக்கையைபுடைய பெட் டை யானைபுந் தோற்றப்போகும். ஓர் அன்னம்-ஒப்பற்ற அன்னப்பற வைபோலுந் தலைவி. அமைபுங் கொல்-பொருத்தமா.

92. வாய்த்துளது-சித்தித் திருக் கின்றது. ஈரபென்-நாயையொத்த யான். நற்றமிழ்-நல்ல தமிழ். தனி- ஒப்பற்ற.

93. செயலால் - செய்கையினால். சிமயம்-மலை. கயல்-கெண்டையின், கடு-நஞ்சு. பாய்த்து-ஒடி. கனல்-நீ. புயல்-பெருங்காற்றது.

94. பாரார்-உலகத்தார். பழிச்
சம்-புகழும். பதி-நகரம். கார்ஆர்-
கருமை சிறைத்த. கரி-யாணை. கலை-
ஆண்மான். கான் விலக்கை - காட்
டினிட்டுத்துள்ள மிருகங்களை, வதை
த்து-கொன்று, ஊன்-தசை. வேட
ர்-மறவர். கூர்ஆர்-கூர்மை பொருந்
திய-அயில்விழி-வேல்போலுங்கண்
களைபுடைய தலைவி. கோ-துன்பம்.

95. மறிவிழி-மான்போலுங்கண்.
ஓயாது-மாறாமல். உடைத்து நோ
ற்று. சயிலம்-மலை. ஏயா-வாறாத.
ஏயவன்-ஏவிய தலைவி.

96. முற்றிழை-முற்றிய ஆபாண
ங்களைபுடைய தலைவி. புவிப்பெண்-
பூமாதேவி. சாருதி-சார்வராயக.

97. படித்து - முழுதி. எழுகாவ
சம்-வளர்ந்த சோலைகளினுள், சத்
ததீவுகளிலும். தென்றல்-வசந்தகா
ற்று. கடலில்-சுடெலில். விடலில்-
விடாத. வெம்-வெவ்விய.

98. மறை-வேதம். சிறை-கற்பு.
கனி-கன்னி. பழம்-சுமணம்-விவாக
ம், வாசனை. தேர்மை-ஒழுங்கு. பொ
றை - பொறுமைக்குறை - குற்றம்.
கொற்றவனே-அரசனே.

99. வந்ததி-துன்பத்து. மயல்
சோய் - மையலாகியபின்னி. விருத்
திபுற - செவ்வையாக. வரைத்து -
விவாசஞ்செய்து. வெற்றரைக்கு -
வெறுமையான அரைக்கு. செருத்
தி-கொடி. படம்-துணி. பான்மை-
தன்மை.

100. மாலை-இராக்காலம். அறச்
சாலை-தருமசத்திரம். தடம் - பெரி
ய. நூன்-நூரியன். வேலை-சடல்.
வேலை-தொழில். வேலை-சமயம்.

101. தழை-தளிர். தானம்-முத்
து. மலர்-பூ. மழை-மேகம். வளைக்
கு-வள்ளைத்தண்டிப்போன்ற காதுக்
கு. குவளை-கீலம். பிழை - குற்றம்.
புரப்போன்-சுரப்பவனான். கழை -
மூங்கிள். பொரு-ஒத்த. சையசம் -
சையினிடத்து.

102. பறை-முரசு. தேவம்-தெய்
வத்தன்மை. குலம் - சாதி. தேர் -
இரதம்.

103. உலர்ந்தம்-வாடியும். பெர
- இலக்குமி. கொண் - துன்பம்.
வன்சொல்-கொடுஞ்சொல்.

104. குடி-கோத்திரம். கொற்ற
வை-வீரலக்குமி. அமைவன-பொ
ருத்துவன. முடி-கிரீடம். விடியில்-
குரியோதயமானால். போதி- போ
வாயாக.

105. கீரு-சாம்பலாக. ஏதிலர்-ப
கைவர். கூறு-பங்கு. பேறு-வாய்ப்
பு. சஞ்சீவினி - உயிர்தரு மருத்து.
பெண்ணை-பணமரம்.

106. தீபுன் - நெருப்பில். மிடை
மிடைத்து-வருந்தி. தூண்-தம்பம்.
சொன்னம்- பொன். பூண் - ஆபா
ணம். ஊண்-உணவு. ஒன்-ஒள்ளிய.

107. வேலை-சடல். மிக்கோன்-
அறிஞனான். அசலம் - மலை. தோ
- மயில். பூனை - பூனைப்பு.

108. காரிகை-தலைவி, காரிகை
யென்னும் பிரபந்தம். கோவை -
தலைவி அணித்திருக்கு மாலைகள்,
கோவை யென்னும் பிரபந்தம், அ
ந்தாதி - பாதாதிசேசம், அந்தாதி
யென்னும் பிரபந்தம். என்னால் -
சல்ல தூலைப்போலுமிடை, என்னால்
லென்னும் பிரபந்தம். இயல்-இலக்
ணம், இயலென்னுஞ் சிறுபிரிவு.
கடை-சடக்கை, தொடர்பு. உரை-
சொல், அருத்தம். கவித்து - சொல்
வாயாக.

109. கூர்-பெரிய. விண்ட - சொ
ன்ன. மின்-தலைவி, மின்னல். காய
ம்-சரீரம், ஆகாயம். சொர்க்கம்- த
ணம், சொர்க்கலோகம். மேலிடை -
பொருத்திய மருங்குள், மேலியலிட
த்து. பல்-நகை, பல. அண்டம்-சொ
ருக்கிய அழகு, உலகங்கள். உள்
உரு நடு - யாவரும் விரும்புகின்ற
வடிவத்தோடு, உள்ளிடத்துள்ள
தோற்றங்களோடு. இணை-ஒப்பு.

110. விண்-மேகம். மினிர்-பிரகா
 சிக்கின்ற. கண்ணாள் - நேசத்துக்
 குரிய தலைவனே. மறுகுற-மறுகும்
 படி. வன்னெஞ்சு-கொடிய சித்தம்.
 பெண்ணை - பனைமரம். கொன்று -
 வெட்டி. பெண்ணை - மாதை.

111. நோரும்-வருத்தம். துவலு
வல்-சொல்லுவேன். ஏற்பனதான்-
பொருத்தவன செய்.

112. திணைத்திவ-நிரம்பிலது. டலர்-பகைவர். தலையோடு-தலையா கிய ஒடு. கலை-வந்திரம்.

118. புன்-சக்கரவாளப்பறையை.பு
ணர்-நெருங்கிய. எள்ளில்-தன்னாத.
ஏவற்ற-ஏவப்பட்டி.

114. சுகம்-இனி, மாற்றவர்-பகைவர். முனையும் - பொருதா நிற்கும், தனத்தோன்-சேனையை யுடையோருள்.

115. ஒருகால் - ஒருமுறை. மரு
டம்-கிரீடம், தழும்பு-வகி. இமையா
முன்-இமைப்பதற்கு முன்னதாக.

116. தோரை-இரத்தம். அளிப்
பது-காப்பது.

117. பான்மை-தன்மை. பைந்தமிழ்-பசிய தமிழ்.

118. அன்னவன்-அத்தலைவி. இன்னுயிர்-அத்தலைவியினது இனிய உயிர். அன்னது-அத்தன்மைமையானது. கிரைகலையேல்-கிரை தவறேல்.

119. விதி-ஊழ். மேதினி-உலக
ம். மெய்ம்மொழி - சத்திய வார்த்
தை. பதி-அரண்.

120. வேட்டு-விரும்பி. செய்வல், கைம்மாறு-பிரதிபுபகாரம்.

121. தனிமை-ஏகம், பழையாரி
ல் - பழையாரைப்போல, பற்றலர்-
பற்றற்றார். உழையார் - இடத்தார்,
சேத்து-எண்ணம்.

122. சீர்க்கனம் - நெற்பிண்ட
பெருமை, கருதலர்-பண்டவர், வன
ம்-காடு. மடுத்த-அருத்தி. இனம்-
இன்னம்.

123. கண்-ஆகாயம். ஆரும்-யாவரும். அருகலம்-அரிய இன்பத்தை. வேட்டு-விரும்பி. கார்-மேகம். காவகத்து-சோலையினிடத்து.

124. விளம்பல் - சொல்லேல்,
பாவம்-பாதகம், கார்த்து-மறைந்து
சென்றது. காகினி பூமி-மாண்-மா
ட்சிமை அதிபதி-அரசன், பூண்-ஆ
பரணம், நஞ்சும்-விடம்.

125. ஊடறியா-பிரியாத். பாடு-
தன்பம். உயிர்ப்பாலை - உயிரை
யுடைய சித்திரப் பதுமை. மறை
பன்னல் - மறைத்துக்கொள்ளேல்.
கேழ்-ஞரியன், சுடர்-ஞரியன்.

126. சிலை - மலை. சிலை - உடை.
கணி-மலை. கருதலா-படைகவர். ம
லையும்படி-மலையும் வன்னம். இலை-
தழை. துணர்-பூக்கொத்து. மணி-
இரத்தினம், தன்மசெவி இடைக்கு.
சிலை குழை கணி பென்றது முர
ணிகை. சிறையணி. சிலை குழை
கணி, இலை துணர்-மணியென்றது
சிறைசிறையணி. கண்ணகணி பெ
ன்றது கொடும்.

1986 குளம்-குளிந்த குழை
தமிழ்நாடு நிரம்பியிருக்கிறது கழ
ல்-விர தண்டனை கருத்து யானே.
பிடி கொண்டு வந்து கனிமையில் இ
ன்ப சூத்திரம் அணங்கே-தெய்வ
ப்பெண்போலும் தலைவியே, வெளி
றும்-வெளுக்கின்ற உயிர்த்து-பெரு
முகசலிட்டு மெலித்தனர்-ஆமுனர்.

128. ஏ-அம்பு, சலித்த-ஒப்பற்றி
 னேத்த. இறை-தலைவர். ஈ-சோலை.
 பெயர்க்கட்டுரை-பெய்யாடிய கட்
 டையுடையவார்த்தை, நண்ணினம்-
 சேர்த்தோம்.

129. வினை-செய்கை. பயன்-நன்
பய நிலையாகிய பயன். வினை-
உற்பத்தி. பொருள்-தானிய முத
லாகிய பொருள். பனை-பனைமரம்.
சனி-தலைவி, பழம். முனை-முனி.
தெறம் - அழிக்கும். அயில்-வேல்.
நனை-பூவரும்பு. பொருள் - அருத்

ஷம்சுத்தாசின் கோவை.

தம். காட்டுரைக்கு-சொல்லிய வார்
த்தைக்கு, அவர்தேசச்சொற்கு.

130. சிற்சு-உணக்கு. ஆமலர்-உ
ண்டாரும் பழிச்சொற்னை, குறி
யாது-சுருதாது. அடக்கும்-அமைக்
கும். குழுவேரர்க்கு-ஆயத்தார்த்து.
குறை-குறைபாடுகளை. நெறியாய்,
ஒழுங்காய். பொறி-தேமற்புள்ளி.

131. பழிமொழி - சிந்தைவார்த்
தை. குறுக்கும் - குறுகச்செய்யும்.
குலநீர்மை - குலத்தினது தன்மை.
தெவ்-பகைவர். உரத்தான்-வன்மை
புடையவனான. வாயசத்து - வாயி
னிடத்து.

132. பழி - சிந்தை. உண்டாமெ
ன-உண்டாகுமென்ற. உலையேமை-
வருத்தின்ற வெம்மை. தண்டாம
ரை-தண்ணிய தாமரை. விண்டு-நல்
வார்த்தைகளைச்சொல்லி. ஆவதி
ல்-ஆகப்போவ தொன்றயில்லை.

133. பாக்கு-அமுது. ஆயிரங்கதி
ரோன்-சூரியனை சிசுர்த்தோனான.
பல்கால்-பலதடவை. முகந்து-முத்
தி. சினைத்தனன்-உன்னைக் கருதி
னான்.

134. செல்-மேகம். திடுக்குற-அ
ஞ்சும்படி. தெவ்-பகைவர். தளம்-
சேனை. யினிர் - பிரகாசிக்கின்ற.
கெனத்துவம்-மாணிக்கம். ஆல்னும்
பகலாய்-இராக்காலமும் பகற்கால
மாக. அவர்-பிரகாசிக்கின்ற. ஆடி
டம்-விளையாடுமிடம்.

135. அமுதப் பிழம்பே-அமுதத்
திரினைபோலத் தலைவியே. வருதி-
வருவாயாக. எண்ணுது-சுருதாது.
எழும்-ஒங்காசிற்கும். மலைக்கு-மலை
யினிடத்து. எதிர்கேட்டு-கவியெ
திரொலி கேட்டு, விடைகேட்டு,
அடிபிட்டு - தாழ்த்திப் பாதத்திற்
கொப்பசாக்கி. அலரை-தாமரை ம
அலைவரு - அலைபினிடத்துண்
டாகின்ற, அலைபும். கண்ணிர் - தன்
னாகிய நீரையுடைய, கண்ணின்
நீரைக்கொண்ட, ருவலயம் - நீலம்,
உலகம்.

136. கண்பகை - நீலம். காற்ப
கை-தாமரை. கைப்பகை-கார்த்தன்,
மேற்பகை-அரோகம். அண்-சொரு
ங்கிய. இயலகை-இலட்சணத்தைப்
பெற. மண்பகை-உலகத்தினிடத்
துள்ள விரோதத்தை. தண்-சூனீர்
ச்சி. இன்சொல்-இனியமொழி.

137. வானா - வீணை. மயற்பசி-
மையலாகிய பசி. வாயமுது-அதா
பானம், வாயாற் குடிக்கப்படுகிற
நீர். அருந்தனம்-அரியகொங்கை, உ
ண்ணுகின்ற சாதம். கோளா-குண
மாக. சுமந்து-தாங்கி, தான்-பாதம்.

133. சுகிர்தம் - இன்பம். அழுத்
தம்-முழுக்கும். முடி-கிரீடம். விழு
த்தம்-விழுச்செய்யும். வேள்-மதனை
யொத்த. சுகாந்தம்-இன்பமாகிய
சந்தோஷம். வாரி-கடல்.

139. மகுடம்-கிரீடம், நானும்-
வெட்டும். தடி - உடுக்கை. கோ
ணும்-கோடும். இழை-தூல். குழம்பு
ம்-விரையும். அரி-சில்கம். வனம்-வரு
ணம், காடு. சேணும் - ஆகாயமும்,
மதனும்-மனம்மதனும். திகைதரும்-
திகைக்கும், திகையைக் காட்டும்.
நோற்ற-ஒப்பின்றி.

140. கண்-பெரிய. கடைந்து -
கலக்கி. சினம்-கோபம். சேய்-கும
ரான. குழு - மகளிர் கூட்டம்.
எருதி-செல்லுவாயாக, விடை-உத்
தரவு.

141. மூடு-மூடுகின்ற. எள்ளி - த
ள்ளி. வாடும்-சோருகின்ற. கிருபர்-
அரசர். திறைமலை-சப்பமாகியமலை.
உவக்கும்-மகிழும்.

142. நந்தாவுணம் - நந்தனவனம்.
நதம்-நதியு. னுந் கா-பூஞ்சோலை.
எந்தாய்-எமது தலைவியே. சிந்தாம
ணி-தேவமணி. உவந்து-மகிழ்த்து.

143. கண்ணும்-பொருத்திய. சுகிரீ
தம்-இன்பத்தைத் தரத்தக்க. மெய்
ஞ்ஞானேசர் - மெய்ஞ்ஞானியாரொ
ன்னுங்காரணப்பெயரையும், கோட்
டாற்று ஹசைத்துவெய்குமுறியித்
தின் மலக்கு முதலியா சென்னும்

இயற்பேரையுமுடைய காமில், முகமில், ஆஷிசு, ஆரிபுயில்லாஃ ஒலிபுல்லர் அவர்கள். தான்மலர் - பாதமாரிய தாமரையை, நாடி-வீரும்பி. எண்ணும் - கருதாசிற்கும், பதத்தோன்-பதவியையுடையோனான. ஏழில்-அழகு. மறவாமை - மறவாதிருத்தல், செனபாக்கியம்-மிருந்தபாக்கியம்.

114. வில்வில் - வில்வித்தையில், துணையில்-ஒப்பில்லாத, புல்லிற்கு-புல்லினுக்கு, மறி-மான், அன்னம்-சாதம், மல்லில்-வளமையை புடைய, மடுத்த-உண்டு, சிறிது-சற்றுநேரம், மனை-வீட்டில், வதித்து - தங்கி, அல்லிற் பகல்-இரவோடு பகற்பொழுது.

145. கோடை-கோட்டாறு, சோடிக்கண்-சிறந்த பாத்தத்தினிடத்து, அத்தம்-கை, அருவிடம்-அரிய நஞ்சு, புத்தமுது-புதிய அமுதம்.

116. துறந்தார்-உலக ஆசையை மூற்றும் நீத்த மேதாவிகளுக்கு, பிழைத்தார் - பிழைசெய்தவர்களை, சுடுகின்ற போலும்-சுகின்ற அம்மேதாவிகளின் கோபத்ததைப்போலும், பிறந்து-தோன்றி, ஆர் - அரிய, உறுத்தி-கோபித்து, மறந்தார்-தன்னை நினைவாதவர்களை, சிறை செய்யும்-காவலுக்குட்படுத்தும், கறத்த-பிதுக்கி, ஆர்உயிர்-அரியஉயிர், எல்லை - ருரியனை.

147. மீறும்-ஒங்காசிற்கும், தளம்-சேனை, செல்-செல்ல, மாமதன்-பெரிய மன்மதன், கூர்ந்து-மகிழ்ந்து, ஏறும்பரி-ஏறுகின்ற வாகியாகிய கிளி, இரதம் - தேராகிய தென்றற்காற்று, காளம் - எக்காளமாகிய குயில், சுற்றுகுடை-பெரியகவிகையாகிய சுந்திரன், சேறும்படி-கோபிக்கும் வண்ணம், கரீக்கு - அவனது யானையாகிய இருக்கு.

148. பொக்கும்-கொதிக்கின்ற, மயலஞர்-மயலாகிய தன்பத்தை, புது-புதிய, ஈலம்-பயனை, அன்னை

யர்-தோழிமார், மங்கும்-ஒளிமாறுகின்ற, வழங்கிலர்-தந்திலர்.

149. நனவு-நினைவு, ஈலன் - ஈன், அவத-நிமை, அஞ்சும் - அஞ்சாசிற்கும், அஞ்சம்-அன்னம், அழுங்கல்-வருந்தேல், ஒஞ்சும் - ஒஞ்சுகின்ற, புணர்ப்பும்-கூடுதலும்.

150. வெறி-மயக்கம், விளைவும்-ஆசையும், சிறையும்-காவலும், மிலைந்து-குடி, கனற்பொறியாய்-அக்கினிப்பொறியாக, புன்கண்-துன்பம், உற்றோர் - அடைந்தோர், பிரசவ வல்லல்-பிரசவவேதனை, வெறியாய்-ஒழுங்காக.

151. தடுத்தார்-தனது கட்டளையை மறுத்தவர்களது, மகுடம்-கிரீடம், எற்றும்-உதைக்கும், சொற்றும்-சொல்லியும், கலந்தம் - சேர்த்தம், பழுதாய்-பொய்யாய்.

152. புனம்-தினைக்கொல்லை, புன்-பறவை, போரரசின்-யுத்தத்துக்குரிய தலைவரது, கணம்-பெருமை, உழல்-சுமலுகின்ற, அன்னை-தாய், அருட்டனம்-அருளாகிய செல்வம், இனம்-கூட்டம், இல்லிடம்-வீடு, கரும்-தருவான், இயற்றுவை - செய்யவாய்.

153. ஆவி-உயிர், மெய் - உடல், ஒன்று-ஒரேபொருளை, எம்மையாக்கி-தலைவனுர் தலைவிபுமாகிய எங்களைச் சிருட்டித்து, அகம்-மனத்தினிடத்து, வன்மை-கடினதன்மை, மென்மை-மெல்லிய தன்மை, இடைவித்து-தன்பித்து, அளபில் - அளவில்லாத, தாலிய-தாவுகின்ற, ஆய்தம்-ஆயுதம், மா-பெருமை பொருத்திய, முதல்-கடவுள், சார்பொழித்தான்-எங்கனது சேர்க்கையை இல்லாமற் செய்தான், மெய் குறுகுத்தரு-சீரங் குன்றும்படி.

154. சீர்-கீர்த்தி, வள்ளல்-யாதுகொடுப்போன், தேர்-இரதம், ஓதை-ஒலி, திருவே-முண்டகாசனையெடுத்த தலைவியே, மதனார்-மன்மதனானவர், தரு-தருகின்ற, கா

ளம்-ருயில். கணை-புஷ்பம். குடை-சந்திரன். தேர்-தென்றற் காற்ற. முரசு-கடல். ஆர் அமிழ்தாய்-அரிய அமுதமாக. ஏந்தரும் - அழகைத் தரும். மாநிலை-வேறு பகைகள் இல்லை. நின் அசார்க்கும்-உனது அரசாகிய மருமஸ்தானத்தைச் சொந்தமாகவுடைய தலைவருக்கும். இதத் தரும்-இன்பத்தைத்தரும்.

155. மணியார்-கண்கள் நிறைத்த. கலாபம்-தோகைகளை யுடைய. மயிலீர்-மயில்களே. உழையீர்-மாண்களே. பணி-ஆபரணங்கள். இருணையர்-தோழிமார். ஆடிடம்-விளையாடி மிடம். பருத்து-பருப்பமுற்று. திணியாசலம்-திண்ணியமலையையொத்த. சேய்-குமரனான. கணியார்-வேங்கை மாமாளவர். அலர்-கண்மலராகிய விழிகளை. கணித்தார்-நிறத்தார். இலை இல்லை. காய்புணம்-காய்த்த தினைக்கொல்லை.

156. கிறம் பிரகாசம். உழைகாள்-மாண்களே. புறம்-பின்வசம். தாழ்-தாழ்கின்ற. குழல்-கூத்தல். பொன்-முண்டகாசனை. புணர்ந்து-தழுவி. சுகஞ்சிறந்தார்-சுகத்தினார் சிறப்புற்ற தலைவர். மணிமுடி-இரத்தின மழுத்திய கிரீடம்.

157. வாய்விள-வாய்திறக்க. அரித்து-அறுத்து. வாரியமே-அள்ளியிடுகின்ற. உலர்வாய்க்குரலின்-உலர்ந்த வாயினைக்கொண்ட கதிரைப்போலும். உறைவரிது-இருக்கமுடியாது. அலர்வரம்-பார்த்த விடத்தையுடைய. அகத்திற்கு-விட்டிற்கு. ஏகுதம்-செல்லுகின்றோம். நெறிக் கே-பாதை வழியாக.

159. இமை-இமையை. களிமயில்-களிப்பிணையுடைய மயில். கார்-மேகத்தை. வின்-ஆகாயம். வெயில்-சூரியன். கிரை - வாசனையை. மலர்-புஷ்பம். பண்-கீதத்தை. பகர்-புகழாசிற்கும். பதிலில்-ஊரினிடத்துள்ள. உயிர்-சீவராசிகள். மண்-பூமியை. உற-இருக்க. எமை-எங்கள்

நா. வாழ்த்துதும்-உம்மை வாழ்த்துகின்றோம்.

159. ஆத்தனையும்-ஆருமளவும். அறிவாதி - அறிவுமுதலானவைகளை. அன்னி-வாரிக்கொண்டு. ஏந்து-ஆபரணங்களைத் தாங்கிய. அனையார்-பாங்கிமார்கள். வேந்தனையான்-அரசனை நிகர்த்தோன். விறல்-வெற்றி. போர்த்தனையால்-சென்றாய். இவன்-இங்கு. போதுவாய்-வருவாய்.

160. அடுத்தடுத்து-ஒருக்கொருக்கி. அண்ணல்-தலைவனே. அண்ணல் - வாரோல். ஏந்திழை பால்-ஆபரணங்களைத் தாங்கிய தலைவியினிடத்து. அன்னை-தாய். பல்கால்-பல தடவை.

161. இரப்பார்க்கு-யாசிப்பவர்க்கு. அளிக்கும்-கொடுக்கும். பரப்பார்-விசாலமாகிய. மதர்-மதர்த்த. பாரம்-பருமையையுடைய. சுரப்பார்-சுரப்பு நிறைந்த. மெய்த்தோற்றமும்-உடலினது காட்சியையும். காற்றமும்-வாசனையையும். குழ்த்து-ஆலோசித்து. அனை-தாய். சுரப்பார்-அந்தரங்கம் நிறைந்த. கன்னு-கோபித்து. இன்று-இல்லை. இனிச்சாவகம்-மேல் காவலுக்குரிய தினைப்புணம்.

162. தடம்-வாவி. குறகுசர்க்கு-வருந்தலைவர்க்கு. களிணம் - இணைதம். மெய்க்கோணிலை-நண்மையைக்கொண்ட நிலைமை.

168. போர் - குயில். புனிதம்-பரிசுத்தம். ஏர்-அமுது. கீணெறி - ஈண்டபாதை.

164. கூர்த்து-மகிழ்த்த. பாடும்-சொல்லும். பாரிடம்-பூதலம்.

165. மதமலை - பாணை.

166. நண்ணும்-செல்லாநிற்கும். நெறி-பாதை-பாடு-வருத்தம். ஆள்-கன்யையும் அசைகள்.

167. தரும்-தருகின்ற. தாரை-ரோழுக்கு. இரவியும் - சூரியனும். ஆர்கலி-சமுத்திரம். கங்குலம்-இரவும்.

168. தின்-வலிமை. ஒன்-ஒள்ளி ய. வெண்கலை - வெள்ளிய சந்திரனது. வண்கலை - அழகிய மாணை. தார்த்தற்கு-தார்ப்பதற்கு. எழும்-எழுதின்ற. மூச்சு-சுவாசம். எண்டத்-இலக்கத்தைக்கொண்ட. பங்கயம்-பலயாணைகளை. ஏற்றும்-வாரியெறியும். அரி-சிக்கம். அண்டந்த-நெருங்கிய. இருட்போது-இரக்காலம்.

169. சினம்-கேரபம். கரி-யானை. தடம்-அவ்ருல். பணி - பாம்பு. அரி-சிக்கம். இடைவதல்லால்-வருந்துவதல்லாமல். விலங்கு-யிருகம்.

170. தியிரும்-பூசும். திறல் வெற்றி. இளநாரியர்க்கு-இளமைப் பருவத்தை புடைய பெண்களுக்கு.

171. அணியியல் - அணியினது இயல்பு. ஏன் பயன்-என்னபிரயோசனம். பொன்னாடு-தேவலோகம். பூவை-நாகணவாய்ப் புள்ளை யொத்த. புத்தயிழ்தின்-புதிய-அமுதத்தைப்போலும். சொன்னாட்டு-சொற்களால் நாட்டப்பட்ட. அணியியல்-மாலையினது இலட்சணத்தை புடைய. சிச்சயம்-திண்ணம்.

172. கழை-சுரும்பு. தாளம்-முத்து. கார்தனம்போது-கார்த்திகைப்பூ. தழை-தளிர். அணிநலம் - அணியினதுஅழகு. மழை-மேகம். இழையார்-ஆபரணத்தைத் தரித்தமாதர். என். எல்லி-இரவு. யாமம்-சாமம்.

173. கொடுவரி-கொடிய இரேகைகையுடைய. வனத்து - காட்டினிடத்து. கங்குற் செவ்வியல் - இராப்போதில், பரி - குதிரையை புடைய. வல்லும்-குதாடுகருவியும்.

174. புயல்-மேகம். இபம்-யானை. அரி-சிக்கம். வெருளும்-மருளுகின்ற. சிறுநெறிக்கான் - சிறியபாதையையுடைய காட்டினிடத்து. வலித்தான்-வரும்படி. யிறுத்தான், கணன்-கொடுமை புடைய தலைவி.

175. பொருவா - ஒப்பாகாத. கண்ணாள் - நாயகர், அடல் - வலிமை, அமர்-புத்தம், மடல்-இதழ்.

176. புத்துரைகள்-புதியமொழிகள், தாணி-பூமி, வெண்புகழ்-களக்கமற்றகீர்த்தி, தேற்றியவாறு - தேறும்படி. செய்தவிதம்.

177. மணம்-வாசனை. மாதவி-ருருக்கத்தி. வங்கணம் - வருணனை. கைக்களிற்று-துதிக்கையை புடைய யானை. அம்-அழகிய. பணம்-பாம்பின்படம். அல்குல்-நிதம்பம். நிராமற - ஒழுங்குகடெ. பாய்கின்றது-சாடுகின்றது.

178. ஏவார்- அம்பைப்போலும் பொருந்திய. ஏமாந்து-ஏமாந்துஎன்பதன்விசாரம். கோவார்-மேன்மை பொருந்திய. அணியொளி-ஆபரணங்களின் பிரகாசம்.

179. நள்ளிருள்-நடுராத்திரி. சேவை-ஊழியம். தண்ணவர்-தேவர்கள். அடுக்கல்-மலை. போதுகம்-போவோம்.

180. முலை-முல்லை. அவி-அல்லி. சினை-அவயவங்கள். தொண்டாய்-அடிமைகளாக.

181. விமானம்-ஒருவகைத்தேந், விஞ்சை-வித்தை. ஆர்கலி-சமுத்திரம். காலேணி-காலாகிய ஏணி.

182. துளி-நீர்த்திலை. காரக்குழி-முதலையுடைய தடாகம். வலம்-தன்பம். முள்வழி-முட்களை புடைய பாதை.

183. கூத்தலிருட்டு-கூத்தலாகிய அந்தகாரத்திற்கு. இடை மின் னொளி-இடையாகிய மின்னலினது பிரகாசத்தை. அணி - ஆபரணம். மென்முலை - மெல்லிய தனத்தைபுடைய தலைவியினது. அல்குற்றடம்-நிதம்பமாகிய தடாகத்தை. அந்நேர்கண்டபோது-அந்த உண்மையைக்கண்ட சமயத்தில். அஞ்சு நாகங்கள்-நாகங்கள் அஞ்சாநிற்கும், ஐவகையான நாகங்கள்; அவை, மலை பாம்பு மேகம் யானை சங்குகளையுடைய நீர் நிலைகள்.

184. மின்னனாய்-மின்னலையொத்த தலைவியே, ஆகம்-உடல், மடுக்க மடுக்க-உண்ண வுண்ண.

185. சமையாத - பொருத்தாத, பொம்மல்-பொலிவு, சாயல்-அழகு, அரம்பையர்-தேவப்பெண்கள்.

186. அர-பாம்பு, அரி-சிங்கம், உறுத்து-கோபித்து, பொருகைக்கு-பொருதலுக்கு, கருகைக்கு-கொடுத்தற்கு, தருவைப்போன்ற கைக்கு. வருகைக்கு-வருவதற்கு.

187. தூபுரம்-சிலம்பு, வாணகைப்போது-ஒன்னிய பற்களைப்போன்ற புஷ்பங்களாகிய மூலையரும்புகள், பேணுது-கருதாது, செஞ்சிலப்பு-மிக்க சிலப்பை, அடி-பாதத்தில், கடிமணைக்கு-காவலையுடைய வீட்டிற்கு.

188. தளவம்-மூலைய, கை-பற்கள், அண்ணாந்து-மேலேறி. டைத்தும்-மனஞ்சேர்த்தும், முறக்கலிழந்தும், அலர்வாய் விடுத்தும், கிந்தை மொழிகளை மொழிந்தும், வாயானது விரியப்பெற்றும், எண்ணுது-கருதாது.

189. ஒல்கா-குறையாத, பங்கு-பெருகிய, அனை-தாய், இல்காரணம்-இல்லாத காரணத்தை, செல்-செல்லுவாய், காலெனாட - கற்றைப்போலும் நடப்பாய், வா-வருவாய், அடைவாம்-போவோம்.

190. கன்மேல் - மலையின் மீது, முகைக்கு-தனத்தை யுடைய தலைவிக் கு, ஒருத்தன்மேல் - யானையின் மீது, சாசல்-மலையடிவாரம், சாசல்-வாரேல், இன்று - இல்லை, பழி - கிந்தை.

191. ஒறுக்கும்-வெறுக்கும், கட்டுரை-கட்டமான மொழி, இலவு-இலவமரம், இயல்பு-இயற்கை.

192. வெறி-தேன், பொறி-புண்ணிகள், பொதும்பு-பொந்து, போதம் - செல்லாநிற்கும், தெரியால்-பாதையினால், அலமரும் - வருந்து

கின்ற, குறியால்-குறிப்பினால், போதி-போயாயாக.

193. தொடிக்கு-வளையல்களுக்கு, அடிசெய்காத்தோகை-கையினது முற்பகத்தைக் கொடுக்கின்ற மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய தலைவியே, மருங்கெழில் - இடையழகை, குழிந்து-ஆராய்ந்து, முடிக்கு-கிரீடங்களுக்கு, அடிதந்த - பாதத்தைக் கொடுத்த, அலமரும்-மயங்குகின்ற, மின்னினல் - மின்னலினாலிருளை, நெறி கொடிக்கு-பாதையினது பன்னங்களுக்கு, அடிமாற்றி-பாதத்தை மாற்றி, அடைகுவல் - சேரவேன்.

194. பொன்னுகமேணி - பொன் போலுஞ் சீரகாத்தியையுடைய, புணர்-கெருங்கிய, பூ-பூமி, புன்னாகம்-புண்ணைமாத்திலுள்ள, சேக்கை - படுக்கையை, அன்னம் - அன்னப்பறவைகள், ஆகம்-உடல், சலியாது-தளராது, தழங்கின்றது - ஒலிக்கின்றது.

195. உள்ளற்கு - கினைப்பதற்கு, எளிதல்-இலேசென்று, என்னுட் - வன்னல்-எனது இதய தாமரைவிலிருக்கின்ற வன்னலாகிய தலைவர், குறி - அடையாளம், மானித்து-அனுமானித்து, கன்னற் பொழுதிடை - கடு இரக்காலத்தில், பட்டதன்பம் - அடைந்தவருத்தம், கங்கையரே - தோழியே.

196. பாயாவரும்-பாயும், பாஞர்-பாநிகான், பற்றலர் - பகைவர், வடுக்குறி-தவருள குறி.

197. பொருத்தவர்-பகைவர், மார்-மாப்பு, வேட்டி-விரும்பி, கனை-கொருங்கிய, வெஞ்சூர் - வெவ்விய வருத்தத்தை, கஞ்சே-விடமே, கொம்பு-வளைவாகிய வெழுத்துக்கோடு, கஞ்சென்பதன்முன் கொம்பிட்டால் கொஞ்சென்றவது காண்க.

198. மடிசான் - தாழைச்செடிகளே, நீணணி-நீண்டமான, சுகம் - இன்பம், வண்டு,

199. முடி-தனி. மூட்டிய-மூளு
ம்படி செய்த. அடி-மூடு. இணை-ஒப்
பு. தொடி-வளையல். குழுவது - ஆ
லோ கப்பது. தொல்-பழமை.

200. படிற்றரை - பொய்வார்த்
தை. வாய்மை-சத்தியம். இயம்-வா
ச்சியம், அதிர்-ஒலிக்கின்ற. முன்றி
ல்-முற்றம். முடங்கல்-தாழை. அல்
லி-ஆம்பல்.

201. ஒறத்தீர் - வெறுத்தீர், அ
ண்ணல்-தலைவனே.

202. பழி-நிந்தை.

203. ஆவி - தடாகம். வன்குறி
அழகிய அடையாளம். ஆங்கு-அவ்
விடம். அனியாயம்-நியாயமின்மை-
அந்தோ-இரக்கச்சொல். ஆகம்-உட
ல். சோக்கன்-மரக்கலத்தைபுடை
யோன். பூங்கனி-அழகிய கன்னி
யாகிய தலைவி. பூவளவு-பூமியினது
அளவு. புஷ்பங்களைபுடைய வளைத்
தசோலை.

204. வானேறு-இடி. வல்லியம்-
புவி. கைம்மலை-யானை. அல்லிடை-
இரவினிடத்து. ஏறு-ஆண்டிக்கம்.
குலம்-மேன்மை பொருந்திய. அன்
பர்-தலைவர்.

205. சித்தம் - மனம். அலர்-பூ.
சுசு-வத்திரம். அத்தம்-பொன். அ
டுக்கல்-மலை. புத்தம்-மணப்பொருத்
தம். வினையோ-நீமையோ. அதல்-
நெற்றி.

206. நன்னென்று-மிகவாய். நடு
நிசி-அர்த்தராத்திரி. போதர-வர.
நற்றமிழ்க்கு-நல்லதமிழாற் செய்ய
ப்பட்டனார்களுக்கு. தென்னென்று-
தெளிவாய். துயில்-நித்திரை. சஞ்ச
லம்-துன்பம்.

207. சளம்-மூர்க்கம். பேய்-பை
சாசம். கரற்றம்-குரைக்கா நிற்கும்.

208. தோடுறக்கா-இதழ்க்கன் கு
வியசுத. இறை-தலைவரது. குழுவற-
சுற்றிவரும் வருகை யொழிய. கோ
டு-ஊதிடு கொம்பு. முன்றில் - முற்
றம். கார்-மேகம். கா-சோலை.

209. படிப்பால்-பூமியினிடத்து,
கல்லியினால். தொடி - வளையல்களை
புடைய. பான்மொழி-பால்போலு
ம் வார்த்தைகளைக்கொண்ட. ஒடிப்
பான். நீக்கும்பொருட்டு. காவலர்-
நகரகாப்பாளர். பறை-முரசு. கடிப்
பான்-கோலினால். காலன்-எமன்.

210. தேராதெளிவின்-தேறத்
தகாதெளிவினோடு. ஊரூய்-தடை
யாக. உரவோன்-அறிஞனாகிய. நித்
தலும்- பிரதிதினமும், கனங்கம்-ம
னம். மதி-அறிவு.

211. வஞ்சினம்-சபதம். முனிவு-
கோபம். சூல்-கருப்பத்தை புடை
ய. மஞ்சினம் - மேகக்கூட்டம். வ
ளம் - செல்வத்தைபுடைய. துஞ்சி
னது-துயின்றது. தோகை - மயில்
போலுஞ் சாயலையுடையபாங்கியே.
கூகை-கோட்டான். அரற்றி-கூவி.
ஆவி-உயிரை.

212. ஆவற்கு-ஆசைக்கு. மா-பெ
ரிய. வல்-வலிமையுடைய. மீமவு-
பொருந்திய. அற்கடை-இரவின்று
தியில். அஞ்சிறை-அழகியசிறகுளை
குரற்செய-கூவ. தீவினை-பாதகம்.

213. மைக்கண்-மையெழுதியவீ
ழி. வடித்தனை-நீரைப்பொழிந்தாய்.
தோடு-இதழ்க்கன். ஆய்-செவிலித்
தாய். அன்னை-நற்றாய். கோன்மை-
ஆளுகை. உற்றது-சம்பவித்தது.

214. தண்டா-கெடாத. வளம்-
செல்வத்தைபுடைய. தனதோன்-
குபேரனான. தாரகை-உடு. பசப்பும்-
பசுமையையும். புனை-அலங்கரித்த.
சேப்பும்-சிவப்பையும். ஏதிர்-நோ
க, அயிர்த்து-அனுமானித்து. கட்ட
னை-கண்களாகிய பாணம்.

215. ஞாளி-நாய். அன்ன-ஒக்கு
ம். கூகை-கோட்டான். கோழி-சே
வல். மாணும்-ஒக்கும். மதி-சந்திர
ன். ஆயோவெனும் - தாயோவென்
று சொல்லத்தரும்.

216. கூடார்-கூர்மைபொருந்திய.
கோமளமே - இனமைச்செவ்வியை
புடைய பாங்கியே. கொற்றவர்-த

லைவரது. நேர்மை-சிதானம், நீக்கம்-பிரிவு. தேரார் - பகைவர். அரி-சிக்கம்.

217. மறம்-கோபத்தை. கால்-கக்குகின்ற. அறம் - புண்ணியம். காதலித்த-விரும்பிய. வினை-நீமை.

218. அமைவில்-பொருத்தத்தைப்போலும், புல்லும் - சேரும். புறத்துளது - அடுத்ததுள்ளது. பேற்றவர்-பகைவர்-திறல்-வீரம்.

219. உராத-தூங்காத. தயில்-சித்திரை. கலை-வந்திரம். வாயமுதம்-அதரபானம். நல்லோன்-உத்தமன.

220. கைக்கயம்-துதிக்கையையுடைய யானை. கோட்டுத்தனம் - கொம்பையொத்த கொங்கை. நலம்-அழகு. பேழை-பெட்டகம். சோட்டுக்கருங்கொடி-துணையாகிய கரிய காக்கையையொத்த. குழ-வளேந்த. துதலாய்-புருவத்தை யுடைய பாக்கியே.

221. அடியோடு-ஆதிவிலிருந்து. முடி-கிரீடம். இறைஞ்சிசை-பணிசின்ற கீர்த்தியையுடைய. தொடியோடு-வளையல்களோடு. அறவை-வந்திரம்.

222. பிணைத்த-கலந்த. கணை-அம்பு. அணை-நிலையணை. இணைத்த-இணைந்த. எய்துறம்-கிட்டாசிற்கும்.

223. ஐ-ஐந்து. வில்வலர்க்கு-விறெழிலில் வல்லவனான மன்மதனுக்கு. உள்ளுடைத்த-மனமானது நொறுங்கி. மறகேன்-மறகாதயான். மண்டலிகர்-அரசர். பவனம்-பவனத்தையொத்த. அல்லியலர்க்குள்-ஆம்பற் புஷ்பங்களுக்குள். அவராமலராத-அவர்-பழிச்சொற்களை. அரும்பதி-அரியபூர்.

224. பேர் - பெரிய. காரார்-கருமைகிறைந்த. கயம்-யானைகளை. துவைத்து - தோய்த்து. செக்ரீப்படி-இரத்தங்கலந்த. கான்மலர்-பாதமா

கிய தாமரையை. பூந்தாரார்-புஷ்பமலை பொருத்திய, தடத்தில்-மலையினிடத்து. ஐம்பாலால்-கூந்தலினால். நீர்மை-தன்மை.

225. எறியும்-வீசுகின்ற. அலை - திரைகளே யுடைய. குருகே-காரைகளே. இன்னும் - இன்னமும். பறியும்-கழலுகின்ற. தொடியும் - வளையல்களையும். படரும்-அரையை விட்டு மசலுகின்ற. வெறியும் - மயக்கையும், சிறையும்-காவலையும். விளையும்-ஆசையையும்.

226. மஞ்சங்கடுத்தனை-மேகங்களை அங்கு அடுத்தாய், கட்டிலினிடத்து விரைந்து சென்றாய், மையற்பெருத்தனை-கரிய விரவை வளரப்பெற்றாய், ஆசையான ததிகரிக்கப்பெற்றாய், மரமுலையும் - பெருமை பொருத்திய முல்லை யரும்புகளும், பெரிய தனங்களும். விஞ்ச-பிடுக்க. மெய்யும் - உடலும். வெளுத்தனை-வெளிறியாய், வெண்ணிறமுற்றாய். வேற்றரசர் - அன்னிய அரசர்கள். தஞ்ச -மடிய. பொருபடை - பொருதுகின்ற சேனையை யுடைய. அஞ்சும் - பயப்படும். பிறையே - சந்திரனே. கிற்கும் - உணக்கும். அன்பிறை-அன்பையுடைய தலைவன்.

227. பேராதரம் - பெரிய அன்பையுடைய. பெருமான் - பெருமையிற் சிறந்தோனான. பிறங்கல்-மலை, ஏரார்-அழகுசிறைத்த. குறன்-பூதம். இருசுடர்-சந்திரசூரியர். தேராத - தெளியாத. அயிர்க்கும்-சந்தேகியாசிற்கும். சாசல்-மலையடிவாரம்.

228. வெறிக்கும் - முறிப்புக்கொன்னாசிற்கும். ஆய்-தாய். எல் - சூரியன். எறிக்கும் - ஒளிவீசும். எதிலரை-பகைவரை. தறிக்கும் - வெட்டும். கடுத்தலை-வான். அல்-இரவு. குறிக்குள் - குறிவினிடத்து, குறகலென்று-வாரேலென்று. கோதை-கூந்தல், மலை.

229. சேய்-செம்மை. மையனேய்-ஆசையாகியபிணி, வெறியாடல்-

சன்னதமாடிதலை, துடங்கும் - துவ னாகிற்கும், கொண்டவா-கொண்ட வாறு.

230. சரசகுணம்-இனிய குணம், அட்டவர்க்கு-மேற்கொண்ட தலை வர்க்கு, அணி-அழகிய, மறகு-வீதி, தொனி-ஒலி, மணத்தென்ன, விவாகத்திற்கென்று, பிரசம்-தேன், பிற்பட, பின்னாற்போக.

231. மன்றல்-விவாகம், காலி-நீலத்தையும், அஞ்சேல்-அழகியகெண்டைமீனையுமொத்த, கிளைக்கு-உறவினர்க்கு.

232. கிளை-உறவினர், முளை-மூங்கில், இகல் - பகைக்கின்ற, வளை-வளையங்கள், அறுவை-வத்திரம், மங்குல்-இரவு, கிளை-அயர்வு, இசைவகை-கீதத்தின் பாடுபாடி, கரத்தனன்-மறைத்தேன்.

233. ஊர்வாய் - ஊரிலுள்ளார் வாயை, ஓர்வாய் - அறிவாய், கையலர்-கையினிடத்திருந்தமலர், பார்வாய் - உலகத்தினிடத்தன்ன, அலரென - பழிச்சொல்லைப் போலும், பைங்கொடி - பசியகொடியையொத்ததலைவி, படர்ந்த-விரிந்த, முடிச்சார்பாய் - கூந்தலினை சார்பாக அலர்ந்தது-மலர்ந்தது.

234. காமாகலம் - காமாக்கினி, மாழகி-குன்றி, ஆம்-ஆகிய, ஆவலி-இரேகை, பசப்பாதி-பசுலமுதலானவைகளை, தா - தாவுகின்ற, மாவரு-குதிரையினிடத்து வருகின்ற.

235. அடல்-வெற்றி, யிடல்-வலிமை, அலியா - அலிக்காத, வெவ்வழல்-வெவ்விய நெருப்பு, கடலுற்ற கண்ணி-சமுத்திரத்தைப் போலும் பொருந்திய கண்ணையுடையவளான, தாய்-அன்னை.

236. சங்கை-பெருமை, திங்கள்-சந்திரன், சேல்விழி - கெண்டைமீன்போலுங்கண், கொங்கைக்குடம்-தனமாகிய கும்பம், குறுகை-சிறியபற்கள், குழற்கொண்டல்-கூந்தலாகிய மேகம், எங்கைக்கு - எங்கு தங்கையாகிய தலைவிக்கு.

237. பொய்க்கு - உண்மையின்மைக்கு, மெய்க்கலை - உண்மையை யுடையதாற்களை, கண்டவர்-தெரிந்தவர், மேய-உற்ற, வருகைக்கு - வரவுக்கு, அலையேல் - அலையாதே, அல்லில்-இரவில்.

238. மணி-அழகிய, மாளிகை - அரண்மனை, கணி - வேங்கைமரம், கலை-கிரணங்கள், மதிவட்டம்-பரிவேடம், அணிமாவரு-அழகிய குதிரையினிடத்து வருகின்ற, நணி - நெருங்கி, மணம்-விவாகம்.

239. பூமகணாதன் - பூமாதேவியினது தலைவனான, புனிதம் - பரிசுத்தம், நாமகள்-கலைமகள், நாமகனென்ன - நாம் மகனென்று சொல்லும் படி, கோமகள் - தலைவி, நின்பழி, உன்னாலுண்டான நிந்தையை, அன்னையின்-தாயைப்போல, காமகள் - காக்கின்ற பெண்.

240. மாணு - பெருமையாக, பேணு - பேண முடியாத, அண்ணல்-தலைவனே, உன்னி-நினைத்து, ஆடுக-விளையாடுவாயாக.

241. வெற்பனே-மலையை யுடைய தலைவனே, அல்லுக்கு-இராக்கீரலத்திற்கு, அளி-வண்டு, கிருபை, எல்லுக்கு-பகற்காலத்திற்கு, அல்லியிருமலர்-ஆம்பலாகிய பெரிய புஷ்பம், வாய்.

242. அஞ்சவென - நடுக்கெலென்று, விஞ்ச - அதிகரிக்க, மேய - பொருந்திய, கஞ்சம் தாமரை, முகம், சுகம்-வண்டு, இன்பம்.

243. புகல்-வெற்றி, போற்றலர்-பகைவர், இகல்-வண்மை, இசை - கீர்த்தி, அகல்-கீதம்பம்.

244. துயில்-நித்திரை, என்மதி-சூரிய சந்திரர், கல்லும்-தோண்டாநிற்கும், கடகரி-மதத்தை யுடைய யானை, குறள்-பூதம், அலர்-பழிச்சொல், அல்லும்-இரவும்.

245. நீடம்-நீண்ட, சிலை-வில், டி-வழித்த, மணம்-விவாகம், கோடம்-கோணும், கைதவம்-துன்பம்.

246. கொடுவரி-கொடிய இரே
கைக்கோ புடைய, சாரல் - மலையடி
வாரம். சேரல்-வாரேல். அல்லும்
இரவும். ஆய்முத்தம்- ஆராய்ந்தெயி
த்த முத்தைப்போன்ற, வெண்ண
கைக்கு-வெள்ளிய பற்களை புடைய
தலைவிக்கு.

247. வடிக்கும்-கொப்பொழிவா
ன். மருண்டு - பிரிந்து. உயிர்க்
கும்-பெருமூச்சு விடுவான். சினக்கு
ம்-கோபிப்பான். உன்னி-நினைத்து.
தயக்கும்-இளைப்பான். கயக்கும்-கு
ழைவான். அயில்விழிக்கு-வேல்போ
லுங் கண்களோபுடைய தலைவிக்கு.
நின்சோகம் - உன்னாலேற்பட்ட து
ன்பத்தை. கடித்து-நீக்கி. அருள்-கா
ப்பாயாக.

248. பூபர்-அரசர். இருகாலும்-
அல்லம்பகலும். காவலர்-கவர் காப்
பாளர். முகில்-மழை. செல்-மேகம்.

249. சினைத்தார்-பூங்கொத்துக்
களாற் செய்யப்பட்ட மாலை. செம்
மல்-அரசன். ஒன்னார்-பகைவர். க
னைத்து-ஒலித்து. நின்-உனது. கா
னூலம். காமமாகிய கெருப்பை.

250. இடைக்கலை- அரையினிட
த்தள்ள வத்திரத்தை. கனவு-சொ
ப்பனம். காரிகை-தலைவி. இகல்-ப
கைக்கின்ற.

251. வண்ணம்-நிறம். புலர்ந்து-
வாடி. பூரித்து-பருத்து. சுணக்கு-
தேமல். இறை-சிறிதுகின்ற. சேப்ப-
சிவக்க. சலித்தனன் - சேர்ந்தான்.
பன்- சொல்லுகின்ற. வண்ணம்-அ
ழகிய.

252. புணர்-கெருக்கிய. பொன்
னகர்-அழகிய ஆர். ஆற்றம்-செய்
பும். கருமம்-காரியம். அடைவல்-
வருவேன். கூற்றம்-எமனும். கொ
டியும்-காசமும். தேற்றம்-தெளியச்
செய்யும்.

253. கெஞ்சொல்-கொடிய வார்
த்தை. எம்மான் - எமது தலைவி.
சிலைவலவா-வில்விந்தையில் வல்ல
தலைவனே. உரை-வார்த்தை.

254. ஏகம்-ஒன்று. சோகம்-துன்
பம். என்னேனும்-என்னத்தினையும்.
என்னேன் - இகழேன். துன்னவர்-
பகைவர். ஆகம்-உடல். மென்-மெ
ல்லிய. போக-செல்ல. விடை-உத்
தரவு.

255. வன்னம்-கண்ணத்தையொ
த்த. ஒன்னவர்-பகைவர். வின்ன-
வேறுபட. துணித்த-வெட்டிய. அ
ன்னத்தரும்-அன்னத்தற்குத் தகுதி
யான. அயர்த்தால்-மறந்தால். பழி-
நினை.

256. சில சாதித்தற்கு-சில காற்
யக்களோச் செய்து முடிப்பதற்கு.
தரியார்-தங்கமாட்டார். எதிர்-எதி
ர்க்கின்ற. கோலார்-பகைவர். மலைய
வெற்பு-பொதியுமலை. புலராய்-வா
டேல். போதுவர்-வருவார்.

257. எற்பரியேன்-என்னை விட்டு
கீங்கேன். துறவாலிருந்து துறந்து.
துயர்-துன்பம். குழின் - ஆலோசித்
தால். அறவாழி-தரும் சக்கரத்தை
புடைய இடுக்கங்கள்-இடுக்கடுகன்.

258. குருகே-நாரையே. தண்க்
து-பிரிந்து. பறியும்-கீங்கிய. பயிலி
டம்-இருக்குமிடம். ஒருகால்-ஒருமு
றை. அறம்-புண்ணியம். செறிபுர-
கெருக்கிய. தவம்-புண்ணியத்தையு
டைய. செய்-குமரனான.

259. சேல்-கெண்டைமீன். மே
ல்-நிது. நோக்கின் - கண்களோடு.
மேலி-சென்று. தூல் - சாத்திரம்.
நுவல்-சொல்லுகின்ற. கிரிக்குன்-ம
லையினிடத்து. பால்-பக்கம். முத்தி-
முகந்து. களிப்பதற்கு-சந்தோஷிப்
பதற்கு.

260. சித்தாகுலமும்-மனக்கவலை
யும். தியக்கும் - கலக்கமும். மயக்
கேல்-மயங்காகே. கொத்தார்-கொ
த்துக்கன் கிறைந்த. தொடை-மாலை
யையுடைய. சந்து-சந்தனம்.

261. இறையளவு - அணுத்தனை.
கறை-வாசனை. அளவு - அளாவிய.
ஆய்முதல் - ஆராய்ந்த கூத்தலைபு

டைய. சிறையளவாக்கி - காவலளவாக்கி. திகைப்பித்தது-பிரமிக்கச் செய்தது. ஏது - என்னகாரணம். தேர்-இரத்தத்தையுடைய. திறையளவு-கப்பத்தினது அளவை, ஏற்கும்-ஏற்றுக்கொள்ளும்.

262. வாரி-கடல். பொரும்-பொருதாநிற்கும். செல்லாவரும்-செல்லும். மதி. சந்திரன்-சிறகால். தென்றற்காற்று. அதிர்ச்சி-முழக்கம். பல்லாயிரம்-பலஆயிரங்கள்.

263. நீள் - நீண்ட. பொன்வாய்-தலைவியினிடத்துள்ள. புரத்தன்-காத்தன். போற்றலர்தம்-துதியாதவரது. புன்வாய்-கீழ்மையான வாயை. மலைதன்வாய் - மலையினிட

264. அறம்-புண்ணியம். சுகம்-இன்பம். பூக்கும்-புஷ்பிக்கின்ற. தருமரம். தெருள்-ஒளிவு. சேரலர் - பகைவர். மருள்-மயக்கம். வெருள்-அஞ்சுகின்ற.

265. ஆசை-விருப்பம். புறம்-வெளியூர். புத்துரை-புதியமொழி. நேர்வர-நேராக. அறல்-கரிய மணலை யொத்த.

266. சுரம்-பாலேசிலம். உவப்பு-மகிழ்ச்சி. பொருள்-திரவியம். அல்-இரவு. வீங்கும்-அதிகரியா நிற்கும். பழி-நிந்தை.

267. விலை-கிரயம். மணம்-விவாகம். அளித்தன்-கிருபையாகிய குளிர்ச்சி. இனையல்-வருந்தேல். கலை-கல்வி. நிலை-நிலைமை. அளித்து-கொடுத்து. கொங்காய்-தனத்தையுடைய தலைவியே. சிச்சயம்-உண்மை.

268. வேள்-மதன். கணை-அம்பு. மெய்-உடல். பசப்பு-பசலை. விதிர்க்கும்-கடுங்கும். கோள்-கொள்கை. கொள்ளை கொள்வான் - திருடிக்கொள்வான். விடுத்தார்-விட்டார். நண்பர்-தலைவர். ஆள்விடுத்து-ஆளனுப்பி.

269. சகசம் - இயற்கை. ஓர்த்தால்-அறிந்தால். துயர்-துன்பம். தூவி

ல்-கெடாந். பார்-பூமி. தேர்த்த-தெளிந்து. அதிபதி - அரசனாகிய. வரைவு-விவாகம்.

270. கரடும்-முரடும். வெங்காணில்-வெவ்விய காட்டில். நியக்கும்-பிரமிப்பும். புல்லும்-பொருத்தும். தரம்-தகுதி. நன்று நன்று-மிகவும் நல்லது. து-பரிசுத்தம்.

271. தெள்ளும்-தெளிந்த. சிமயம்-சுகரம். சுரம்-பாலே. அளற்கு-அக்கினிக்கு. பொள்ளும் - பொக்கும். பெடைக்கு-பெட்டைக்கு. அஞ்சிறை - அழகிய சிறகினது. நீழல்-நிழல். புரக்கும்-கொடுக்கும். அன்றில்-அன்றிற்பறவை. கோற்றொடியே-புள்ளிகளைக்கொண்ட வளையல்களையுடைய தலைவியே.

272. கறுத்து-கருநிறமுற்று. குறைபட்டு. ஒலித்து - இடித்து. அவயமிட்டு. உறவிழித்து-மின்னி. பிகப்பார்த்து. வெங்கோபமும் - வெவ்விய தம்பலப்பூச்சியும். கொடியசினமும். காயாவரும் - காயும். கார்-கார்காலம். கன்னெஞ்சர் - கல்லைப் போலு மனத்தையுடைய தலைவர்.

273. கவிகை - கொற்றக்குடை. பூண்-ஆபரணம். கரியானை. கூற்றும்-எமனும். கொடுவ - கூச. குமுறு-முழங்குகின்ற. கொண்டல்-மேகம். கொழும்-செழிய. ஆற்றம்-செய்யும். நடம்-நடனம். வம்பு-வம்பாகத்தோற்றியது.

274. கவனம் - சோற்றுத்திரளை. களிறு-யானை. கொன்றை-கடுக்கை. களிமலர் - கள்ளையுடைய புஷ்பம். வில்-இந்திரதனு. மின் - மின்னல். சவனம்-சட்டி. பைம்புயல், பசியமேகம்.

275. குது-குதாகெருவி. உரைகொடு-பொன்கொண்டு. மிடையல்-வருந்தேல். போது-தாமரை. வதனம்-முகம்.

276. துற்றும் - நெருங்கும். தகை - தகுதியையுடைய. ஏற்றும்-புடைக்கும். வலிக்கும்-இழுக்கும்.

277. அலை-கடல், அழிகீர் - கண்ணீர், உலவாய்-உலேந்து, துயில்-சித்திரை, கலை-தூல், மலைவாய்-மலைந்து.

278. பார்-பூயி, உவந்த-மகிழ்த, வலவா-சாரதியே, வந்திப்பதற்கு-வணங்குவதற்கு, சீர் - கீர்த்தி, கார்-மேகம், மாழ்குமுன்-மயங்குமுன்னர், சாரிகை-தலைவி.

279. பரித்தேர் - குதிரை கட்டிய இரதம், கடிந்து - விரைந்து, தரித்து-தங்கி, பயன்-பிரயோசனம், முகில்-மேகம்.

280. பேர்-கீர்த்தி, பேதறல்-மயங்கேல், பைங்கார் - பசியமேகம், ஓசை-ஒலி.

281. கொந்து-பூங்கொத்து, தார்-மலை, தந்துந்த-தந்த, வெண்புகழ்-கனங்கமற்ற கீர்த்தி, உவல்-சொல்லுகின்ற, மவுலுற்று-சொல்லி, வலம்புரி-வலமாகச் சுழித்த சங்கு.

282. முனைத்து-துணித்து, அனையா-தாயாக, சினைத்தனை-சினைத்தாய், ஆசைக்கு-பொண்ணுக்கு, நினைத்தனை-நினைவனவு, சித்தம் - மனம், தீம்-இனிய.

283. அறம்-புண்ணியம், ஆர்-அரிய, காணத்தும்-காட்டினிடத்தும்.

284. இந்து-சந்திரன், எழில்-அழகு, ஆதரிக்கும்-காப்பாற்றும், சந்தாடவி-சந்தனக்காடு, சிந்தாருலம்-மணக்கவலை, திறல்-வலிமை.

285. சொன்மலை - சொல்லாற்பொருதுகின்ற, வாணர்-புலவர்கள், பொன்மலை-மேருமலை, போர்மலை-புத்தருசெய்கின்ற, கன்மலை-கல்லாவுரையலை, கன்மலை - பொன்மலை, வெம் - விருப்பத்தைத் தருகின்ற, கைவிலை-கைக்கிரயம்.

286. ஆலைச்சிலையன்-கருப்பு வில்லையுடைய மதன், உவகை-மகிழ்ச்சி, கலை-உதயகாலம், காசினி-பூயி.

287. கொற்றத்தின் - வெற்றியினால், செற்றத்தின்-கோபத்தினால்.

அயில்-வேல், சேல் - செண்டைமீனையொத்த, சுற்றத்தினோர்-உறவினர்.

288. அவர்-கீர்த்தை, பழி-திமை, பாற-கெட, காரோடி-மேகத்தோடு, இகலி-பகைத்து, சுற்றக்குவது-ஒலிப்பது.

289. முடி-கிரீடம், வடிமலை-மதுவினையுடைய மலை, மயிலனையாள்-மயிலையொத்த தலைவியினது, துயர்-துன்பம், அம்பொற் கடிமலை-அழகிய பொன்னாற் செய்யப்பட்ட மணமலை, மலை-மயக்கத்தை, கடியென-கீக்கென்று, காதலர்-தலைவர்.

290. இணக்கார்-பகைவர், அடுகரி - கொல்லுகின்ற யானையை யுடைய, சுணங்கு - தேமல், மறை-வேதமொழி, அணங்கை - தெய்வத்தை, வணக்காவிருந்து-வணங்கி.

291. பிடி-பெட்டையானை, ன்கினை-தெய்வத்தை, தெவ்-பகைவர், பின்னப்பட-சிறையும்படி, பிறக்கல்-மலை, தன்னந்தனியாய் - மிகவு மேகமாய், கனி-மிகவும்.

292. பரித்திலை - விரும்பின வில்லை பைத்துணர் - பசிய பூங்கொத்து, பற்றிலை-எடுத்தாயில்லை, செய்ய-அழகிய, சிந்து-நீர், வண்டல்-சேறு, கொந்து-வருத்தி, கோற்றனை - வடித்தாய், துடங்கு-துவளுகின்ற, வந்ததென்-சம்பவித்தது யாத.

293. கனவு-சொப்பனம், துணிந்து - திடமாய், இறை - தலைவர், தோய்தர-அணைய, தஞ்சல் - சித்தி, இளைந்தேன் - வருந்தினேன், உற்றது-சம்பவித்தது.

294. தருகார் - சுற்பகத்தருவையும் மேகத்தையும், மழையைத் தருகின்றமேகத்தை, குருகு - காரை, கூண்ட-கடிய, கபடாய்-வஞ்சகமாய், பேணி-விரும்பி, பங்குள்-பலசத்திய மொழிகளை, கண்டு-தெரிந்து.

295. வன்-குறாடுகருவி. அற்போடு-அன்போடு. அவனி - பூமி. மற்போர்-மல்புத்தம்.

296. அல்-இரவையொத்த. நடுவிகந்த-நீதிதவறிய, பொல்லார்-தியவர்.

297. கடுகி - விரைந்து. மெய்க்கும்படி-மெய்ச்சும்படி. மேவலரை-பகைவரை. மொய்க்கும் - மூடிக்கொள்ளும். தளம்-சேனையையுடைய-பொற்றொடி - பொன்றாசெய்யப்பட்ட வளையல்களை யுடைய பாகியே.

298. கோபம்-சினம். படை - புதம். தீபம்-விளக்கு. கடுத்த - ஒத்த. வெஞ்சோபம்-வெவ்விய ஆயாசம். குழந்து-வளைந்து.

299. உளையொன்று - பிடர்மயிரைப் பொருந்திய, பரி - குதிரை. வளை-வளையல்கள். வாயலரும் - வாயினிடத்திருந் துண்டாகும் பழிச்சொற்களையும். களை - சோர்வு. மேனியும்-உடலையும். ஆய்-தாய். மனை-வீடு. தளையொன்று-ஒர்விலங்கை.

300. திரு-செல்வம். மரு - வாசனை. கஞ்சமதி-தாமரையையுஞ் சந்திரனையுமொத்த. நென்னல் - நேற்று. மன்னும்-நிலைபெற்ற. தருவுற்ற-மரங்களைப் பொருந்திய. அனங்கன்-மன்னகன், உருவுற்று-தன்வடிவத்தைப்பெற்று. உலர்தன்னன்-மயங்கினான்.

301. பசப்ப - பொன்னிறப்புள்ளிகளைக் கொள்ள. தளர - சோர. உடனிலையும் - சரித்தின்நிலைமையும், குலைய-அழிய, நேரலரை-பகைவரை. மலையும்படி - மயங்கும்வண்ணம். அலையும்பொருகண் - கடலையும் பொருதுகின்ற கண்களையுடைய, புணம்-திணைக்கொல்லை.

302. மெய்க்கும்-மெய்ச்சுகின்ற, தடி-உடுக்கையொத்த, முனியேல்-சினக்கேல். உய்க்கும் - பிழைப்பிற்கும், நெறி-மார்த்தம், அவமே-வினா

க, ஒம்பு - வளர்த்துகின்ற, அறியாமைக்கு-யாதொன்று மறியாத ஆட்டைப் பலியிடுஞ் செய்கைக்கு, அறியாமையாகிய தன்மைக்கு, வண்டியர்-வளமாகிய துன்பம்.

303. பொன்ஆர்-இலக்குமியைப் போலும்பொருந்திய தலைவினது. புலர-நீங்க. வெறியை-சன்னதமாலே, ஆருளத்தின்-அரிய மனத்தினது. சிகழ்வு-சிகழ்ச்சி.

304. வரைக்கு - மலைக்கு, ஒருவன்-ஒப்பற்ற தலைவனது, கரத்தாமரையில் - கையினிடத்துள்ள காமரைமலரில். விழித்தாமரைகள் - கண்களாகிய தாமரைமலர்கள். கலிய-விருப்பத்தோடு குவித்துசெல்ல, தரத்தால் - தன்மையினால், அரிவாய்-பெண்ணை, பெறுதி-பெறுவாய், தருதம்-தருகின்றோம், உரத்தால்-வலிமையோடு, நயனம் - கண்களை, உவர்தன்னன்-மகிழ்ந்தான்.

305. பிழியோடு - மதுவானது ஒடுகின்ற, அலங்கல் - மாலையை யுடைய, பிறங்கல்-மலை, குழி-குண்டு, வனி-தாம்பிரவாணி, குடைய-நீராட, உந்திச்சுழி-கொப்பூழாகிய சுழி. இகல் - பகைக்கின்ற, தொடர்ந்து-பின்பற்றி, அணங்கை-தெய்வப்பெண் போலுத்தலைவியை. பழியோடு-திமையோடு, பார்-பூமி, மன்னன்-தலைவன்.

306. காரானையன்ன-மேகத்தை யுங் காமதேனுவைபுமொத்த. ஓராளை-ஒரு யானை, உரத்தானை - வலிமைபொருந்திய கச்சை. கொங்கையிரானை-தணங்களாகிய இருயானை, இகை-பொருத, தடித்து-வென்று, சோனை - சிறப்பை யுடைய தலைவனை.

307. படர்த்த - விரித்த. பசப்ப-பொன்போலும் புள்ளிகளைக்கொள்ள, அரும்ப-உண்டாக, பிடைத்தனன்-வருந்தினான். கோலம்-குழந்த, ஏலம்-பொருந்திய, உற்றது-சம்பவித்தது.

308. நாவொன்று - நாவினிடத்
துப்பொருந்திய, காவொன்று-சோ
லையைப்போலும் பொருந்திய. கூர்
தலை - முடியையுடைய தலைவியை,
காமன் - மதியையொத்த தலைவன்,
பூவொன்று-ஒரு புத்தபத்தை, புனவி
டை-ஆற்றினிடத்து, மந்தமாவொ
ன்று-ஒரு யானையை, மருவினனும்-
தழுவினனும்.

309. அண்ணல்-தலைவனே, அவ
னி-பூமி. ஏகுதி-செல்வாயாக.

310. ஆவா-ஆ ஆ. உலுத்தர் -
உலோபிகள், அடர்ந்து-நெருங்கி,
வேவாவிரக்கும் - வேரும், வெவ்வ
முற்பாலையின், வெவ்விய சூட்டையு
டைய பாலைநிலத்தில். மேவசிது-
செவ்வ முடியாத, மாவார்-பெரு
மை பொருந்திய.

311. உன்ன - நினைக்க, மா-பெரி
ய, உறுத்த-கோபித்த, வின்ன-பே
சு, கவி-தரித்திரம், தழல்-சூட்டையு
டைய.

312. விடம்-நஞ்சையுடைய, ■
ஊவு-ஒன்னியசர்ப்பம், தொட-திண்
ட, ஆவி-உயிர், பரற்பாலை-பரற்கற்
கையுடைய பாலைநிலம், துணிந்த-
செல்லும்படி திடமாய்ச் சொன்ன,
கடவாது-கடக்காமல், பொன்-இல
க்குடியியை யொத்ததலைவி, கைவா-
கிடைக்க, பரிந்திவாரணம்-பலவ
ன்மையைமுடைய யானைகள்.

313. தடமும் - வாவியையும், வ
சையும்-மலையையும், பயில்-பழங்கிய,
மனையும்-விட்டையும், வசை-நிறை,
மாற்றலரும்-பகைவரும், புனையும்-
அலங்கரியா நிற்கும், போதனை -
போதிப்பு.

314. வெளிப்பணி-புறவணி, மெ
ய்ப்பணி-உண்மையணி, உடலணி,
காவெளிப்பணி-நாணகமாயிய ஒன்
னியஅணி. களிப்பணி-சந்தோஷத்
தை யணிந்த, துளிப்பணி - மதுத்
திவலையையும் ஆபரணங்களைபு மு
டைய.

315. நானொன்று - நானாமாயிய
வொன்று. நலத்தது - நன்மையை
புடையது, நாணகத்தும்-நாணத்தி
னிடத்தும், பூனொன்று - பூனைப்
பொருந்திய, வாய்மை-உண்மையை
யுடைய, சேனொன்று-மேகத்தைப்
போலும் பொருந்திய, பொன்ன
னாக்கு-இலக்குடியியை யொத்த பெ
ன்களுக்கு, தேயத்தும் - தேசங்க
ளிலும்.

316. அலரும்-பழிச்சொற்களும்,
பாரோர்-உலகத்தாரது, பழியும் -
நீமையும், பலிப்ப-பலிக்க, மடர்வல்-
செல்லுவேன், காரோடு - மேகத்
தோடு, இகல்-பகைக்கின்ற, தீச்ச
ரம்-கொடிய பாலைநிலம்.

317. அமளி-படுக்கை, கணை-அ
ம்பு, கூர்த்த-மிகவுங்கோபித்த, பழி-
நித்தை, தோய்குமுற்கு-தங்கிய கூர்
தலையுடைய தலைவிக்கு, உன்னலர்-
பகைவர், துன்னும்-நெருங்கிய, எ
ல்-என்பு, சரம்-பாலைநிலம், தீயது-
கொடியதா.

318. மஞ்சா-அதிகரியாத, உந்
தி-கொப்பூழ், பஞ்சா-பஞ்சைப்போ
லும், மஞ்சாய்-மேகமாக, அஞ்சா
து-பயப்படாமல், அளித்தி-காப்பா
ற்றவாயாக, ஐயா-ஐயனே.

319. கூப்பிட்டிதவும்- அழைத்து
க்கொடுக்கும், சேப்பிட்டி-சிவப்பை
யேற்றிய, நிறினந்தவர் - உன்னைக்
கோபித்தவர்களது. ஆப்பிட்டி-
ப்புப்போட்டு, அளவிட்டு - கணக்கி
ட்டு, அலர்மொழிக்கு-பழிச்சொற்க
ளுக்கு, காப்பிட்டி-காவலிட்டு, கடு
குவல்- விரைந்து வருவேன், காய்
சரம் - காய்ந்த பாலை நிலம்.

320. ஆர்த்த - நெருங்கிய, கலத்
தனம்-சேர்த்தோம், கவிஞர்-புலவர்,
முன்றில்-முற்றம், கணற்சரம்-அக்
கினிமயமான பாலைநிலம்.

321. கல்-கல்லினால், தேய்-தே
யப்பட்ட, அலாடி - தாமரை மலர்
போலும் பாத்தகன், கன்றிய-பதன
ழிந்தன, மேனி-உடல், களைத்தது-

சோர்த்தது, விற்றேர்-வில்லு மொ
ப்பாதலைக்கருதியாராய்கின்ற, நுத
ல்-நெற்றியையுடைய, மறுவேந்தர்-
அன்னிய அரசர்கள், குற்றேவல்
அடிமைத்தொழில், சலிப்பு - தள
ர்ச்சி.

322. எய்திட்ட-அடைந்த, இன்
னல்-துன்பம், அறநீங்க, ஏற்றவர்க்
கு-யாசித்தவர்க்கு, பெய்திட்ட-கொ
டுத்த, பொற்கை-பொன்னைக்கொ
ண்ட ஸகையையுடைய, கொய்திட்
ட-கொய்த, குந்தம் - தருந்தமவர்,
கொண்டாடில்-கூந்தலில், செய்தி
ட்ட-செய்த.

323. கொண்டல்-மேகம், வான
கம் - தேவலோகம், ஈனன் - தசை,
வேங்கை-புவி, என்னு-காடி, உலா
வரும்-உலாவும், காண்-காடு, கலந்
தவர்-சேர்ந்தவர்.

324. போது குரியன், போந்த -
வந்த, மலர்பாது - சாமரைமலரிலி
ருக்கின்ற இலக்குவியைப்போலுந்
தலைவி, அயர்ந்தான்-சோர்த்தான்,
தீதோவ - தீமைநீங்க, அயின்று -
உண்டு.

325. கூர்-கூரிய, கட்டுகோலம் -
விழியை யுடைய அழகிய தலைவி
யும், தூரம்-தலை, தோய்குன்றம் -
தங்கிய மலை, ஆரம் - மாலை, நாரம்-
குளிர்ச்சி, வனி-தாம்பிரவண்ணி.

326. வேலையும்-அயிலையும், கட
லையும், காவியும்-நீலத்தையுந், போ
ல, வேயும்-அணியா கிற்கும், மலர்
மேல்-பூமாலையோடு, தோய்-தங்கி
ய, சாலையும்-மரங்களடர்த்த பாதை
யும், வன்னியும்-தாம்பிரவண்ணி நதி
யும், வாலியும்-நடாங்குகளும்.

327. ஆயமும்-தோழிமாரகட்ட
மும், அழிதர-கெட, தேயம்-தேச
ம், வாசம்-வாழ்க்கை, ஆரயிர்-அரி
ய உயிர்போலுந் தலைவி, குழ்ச்சி -
ஆலோசனை.

328. மலையும்படி - திகைக்கும்வ
ண்ணம், வம்பு-வீண்வார்த்தைகள்
விலையும் - கிரயத்தையும், மெல்லி
யல்-மெல்லிய இயல்பினை யுடைய

தலைவி, எண்கிலையும்-அட்டகுலபரு
வதமும், குலையும்-ஒழுங்கு கெழும்.

329. தாரு-கற்பகம், மான-ஒப்ப,
ஆரயிரை-அரியவுயிர்போலுந் தலை
வியை, திமிர்த்து-வளர்த்து, இன்
னலை-துன்பத்தை.

330. ஏங்குற-ஏங்கும்படி, முன்
தில்-முற்றம், எட்டுப்பொன்னையும்-
அட்டலக்குமிகளையும், வேட்ட-ம
ணந்த, பொலம்-அழகிய, மோசம் -
தவறு.

331. சிந்திப்பதற்கு- தியானிப்ப
தற்கு, சந்திப்பதற்கு - அடைவதற்
கு, வந்திப்பதற்கு-சார்வதற்கு.

332. சரம்-பாலை, திரு-அழகிய,
காளை - காளைப்பருவத்தை யுடைய
தலைவனது, பேண-விரும்ப, கார்த
னன்-மறைந்து சென்றான், ஒன்றார்-
பகைவர், நாண-வெட்க, கழிந்த -
ஒழிந்த, நளினம் - இங்கிதத்தை யு
டைய, கதிக்கும் - ஒங்கா கிற்கும்,
புணர்-நெருங்கிய, நென்னற்போத
கத்து-நேற்றையப்போது.

333. மதலாய் - மதவே, இசைவி
ன்-பொருத்தமாக, தோடம்-தவறீ
நளினம்-இங்கிதத்தை யுடைய, பொ
லிந்த-சிறந்த, கடுமபரல்-கொடிய
திரளாக் கற்கையையுடைய, கார்த்தன
ன்-மறைந்து சென்றான்.

334. பன்னாள்-பல்தினங்களாக,
நவங்கிடந்து-புண்ணியஞ்செய்வதி
லேயேயிருப்பாகவிருத்து, அங்கம்-
உடல், ஒன்றார் - பகைவரது, மன்
னாய்-அரசனாக.

335. ஊன்-தசை, அயில் வலத்
தோன்-வேலைத்தாங்கிய வலக்கை
யையுடையோனான, கான்றாழ்-நீரை
க்கக்கியாழ்த்த, ஈன்றான்-பெற்றவ
ளாகிய, சாழ்-பிற்புறந் தாழ்த்த.

336. அமுதம்-அன்னமும், பரிந்
து-அன்புற்ற, காலோடு - பாதங்க
ளோடு, கலந்தற-சேர்த்துவர, மே
லோடு-மேலே யோடுகின்ற, கொடி
யே-காகமே, கரைவாய்-கத்துவாய்.

337. வரம்-ஆர்வரம். மணி - அழகிய. வரையின்-மலையினது. அவன்-அந்த வம்சம் தாசீ எனப்படுகின்ற. தோய்த்து-தங்கிய. வனத்திரம்-செவ்வ நிலைமை. அனியின் - அவன் கிருபையின்.

338. மலிகைநகரன் - மிகுந்த நெருப்பையுடைய பாலை. குழையும் படி. வாடும்படி-அறக்கோன்மையினால்-தருமத்தைக்கொண்ட இராசநீதியினால். விழையும்-விரும்பா நிற்கும். வியன்-பெரிய. அணிச்சரும் - அணிச்சப்புவும். தாவ-திண்ட.

339. அழுதம் - சாதம். பைம்பா வையை-பசியுதித்திரப்பதமையை. மார்-மார்பினது. மேலோடு-மேற்புறத்தோடு. விழிசீர், கண்ணீர், உருக்கும்-சிந்துகின்ற. மெல்லியல்-மெல்லிய தன்மையுடைய நிலை. யினிர்-பிரகாசிக்கின்ற. மாலோடு-வேட்கையோடு. வல்வினை - வலிய பாதகம்.

340. இற்புலி-பூனையை. எக்குற-ஏங்கி. அழுங்கி-வருந்தி. இரங்குமவன்-அழகாகிற்குமநிலை. நற்புலி-நல்ல புலியை. கண்ணலர்க்கு-புகைவர்க்கு. பெற்புலி - அழகிய வேங்கை. கல் - திரளைக் கற்கள். புலியுற்ற-சேர்ந்துற்ற.

341. எங்கும்-அழுவான். விழும்-பூமியில் விருவான். எழும்-எழுவான். எம்மனை-எமது தாய். எவகெனும் - எவ்வேயென்று கேட்பான். இன்னல் - தன்பம். வீங்கும்-சுவாசத்தை புள்ளிழுத்துப் பூரிப்பான். கரையும்-பதனழிவான். மெலியும் - தளர்வான். உலையும் - கலங்குவான். சுகிர்தம்-இன்பத்தை யுடைய. பாகும்-பக்கத்தைபும். சுழற்கும்-சுழற்சியையும். பாவையும்-சித்திரப்பதமையையும். பூவையும்-நாகணவாய்ப் புணையும். அனை-தாய்.

342. வெப்பால் - குட்டினால். வித்த-வெத்த. எப்பால்-எத்தவிடத்தில். இன்னே-இப்பொழுதே. கொணர்வல்-கொண்டு வருவேன். உர

வோன்-அறிஞனை. தப்பாது-தவருது. அமர்-இருப்பாயாக.

343. அடைவான்-சேரும்பொருட்டு. சடத்தீர் - தேருத்தை யுடைய வர்களே. வண்மைக்கு-கொடைக்கு. ஒண்மைக்கு - பிரகாசத்திற்கு. அயில்-வேலையுடைய. மயில்-மயில் போலுஞ் சாயலை யுடைய நிலை.

344. தனக்கல்லது-தன்னையன்றி. நலம்புரி-கண்மையைச் செய்கின்ற. குலம்புரி-உட்டத்தைக் காப்பாற்றும். அல்-அந்தகாரத்தை யொத்த. அம்புரி-அழகைச் செய்கின்ற.

345. பொன்மாது-இலக்குமி. தவப்பேறு-புண்ணியப்பயன். தாவுதாவிய.

346. கல்லென்ற - கல்லென்று சொல்லும்படி. அடர்ந்த - இறகிய. வல்-குதாகிருவி. முகிலை - மேகத்தை. செல்-அகல்வாயாக. வஞ்சம்-கபடத்தை யுடைய. குரவே-குராமரமே.

347. பூவில் - அணிச்சமலரில். படர - நடக்க. அம்போருகம் - தாமரையை யொத்த. நாவில் - தலத்தில்தவக்குறையோ - புண்ணியக்குறையோ. நளினம்- இங்கிதத்தை யுடைய. காலில்-சோலையில். களி-மகிழ்ச்சியை யுடைய.

348. பேரும்-பெட்டையன்றிலும். அதர்-வழியில். ஒன்றிய - ஒன்று பட்டது உள்ளத்தின் - மனத்தோடு. ககனும்-ஆகாயமும். துன்றிய - நெருங்கிய. வென்றியன் - வெற்றியை யுடையோனான். கன்றிய - பதனழிந்த. இவ்வன்-இவ்விடத்தில். வைத்து-கவலைப்பெம்படி வைத்து.

349. தார்-மாலை. வார்-சச்சு. பேர்-கீர்த்தி. வேந்தர் - அரசர்களது. பகை-விரோதிகள். குருடை-துன்பத்தை யுடைய. கான்-பாலூலம்.

350. மான்-மான்போலும். மலைந்ததல்லால்-தினகத்ததன்றி. காஞ-யானாக. நலிவல்-சொல்லுவேன். ஊனார்-தனையைப்பொருந்திய. அயில்வலத்தோன் - வேலுத்தாங்கிய

வலக்கையையுடையோனான அனைக்கு-தாய்க்கு.

351. தருவா-தேடாத. என்றும்-எனது அன்னையே. திரு - அழகிய. சேயொடு-தலைவனோடு. நன்கொருவா-நன்மை நீங்காத. உறவிலர் - பகைவரது. வாழ்வு-இருக்கை. அருவா-குன்றாத.

352. ஆமம் - விளையாடுகின்ற. வண்டல்-சேறு. தடம்-சோலை. குன்ற-மலை. கூண்ட-கூட்ட முற்ற. திறல்-வெற்றியையுடைய. பெருமான் - பெருமையிற் சிறந்தோனான. கிரி-மலை. நாமம்-விரும்பிய. பதி - ஊர்.

353. நாண்-வெட்டம். நாடி-எண்ணி. அற்பில் - அன்போடு. அண்ணலும்-தலைவனும். பொற்பில்-அழகினால். பொலிந்த-சிறந்த.

354. மண்டு-நெருங்கிய. அனல்-நெருப்பையுடைய. மருவுற-சேர. தெவ்-பகைவரது. பண்டனம்-போரை. அண்டு - நெருங்கிய. அனம் - அன்னம்.

355. அழுங்கல்-வருந்தேல். பொன்னான்-இலக்குமியைப்போத்த தலைவி. நன்னான்-நல்லதினம்.

356. ஒதுறும்-சொல்லா நிற்கும். தடத்து-மலையினிடத்து. மாதுறம்-தலைவியை யடைந்த. மாணிழையோடு-பெருமை பொருந்திய ஆபரணத்தைத் தரித்த தலைவியோடு. போதுறமோ-வருவானோ. புக்குறமோ-போவானோ. ஏதுறம்-என்ன செய்வான். அயிலாய் - வெறியாட்டானனே.

357. நயந்து-விரும்பி. அளித்தார்தம்-பெற்றவர்களுது. மணம்-விவாகம். இயன்ற-பொருந்திய. தனி-ஒப்பற்ற. அம்-அழகிய. எய்துவது - சார்வது.

358. மால் - வேட்கை. அம்மணம் - அழகிய விவாகம். நிர்வாணம். ஒற்றர்-தூதுவர். ருவட்டில் - மலை

விட்டத்து. ருல்-கருப்பம். எவ்வன் - எவ்வாறு.

359. துளிக்கும் - மதுவைப்பொழிபும். வித்தகர்-அறிஞர். தெரிசித் - பார்த்து. களிக்கும் - மகிழும்.

360. எந்தமர்-எமது உறவினர். இருங்குழு - பெரியகூட்டத்தினது. நாப்பண்-நடுவில். கந்தமர் - சங்கைப்போலுந் தங்கிய. கந்தாம்-கழுத்தையுடைய. வேட்ட - மணந்த. அமர்கண்ட - போரைச் செய்தது. நந்தமர்-உமது உறவினர். நவலுதி-சொல்லுவல்.

361. தணந்தே பிரிந்து. சாரலர்-பகைவர். தேர்க்கணம்-இரதக்கூட்டம். நிணம்-கொழுப்பு.

362. ருல்-கருப்பம். வான்-மேகம். உறவாதியர்-பந்துக்கள் முதலானார். கோ - துன்பம். பாழஞ்சரம் - செய்கையற்றபாலை. அயராது-மறக்காமல்.

363. கூவி - கூப்பிட்டு. அழுங்கும்-வருந்துகின்ற. அனைக்கு - தாய்க்கு. ஒவில்-மாறாது.

364. ஆண்டகை - ஆண்டன்மையையுடைய தலைவனது. கனற்பொறி - அக்கினிப்பொறிபோல. செல் - செல்ல. முன்னலர்-பகைவர். என்-பு-எனும்பு.

365. பூசற்கு-போருக்கு. பேசற்கும் - சொல்லுதற் கருமையான. அயில்-வேல். மழு-பரசு. கோதண்டம்-வில். கணை-அம்பு. வீசற்கென-வீசுவதற்கென்று. எந்தையர் - எமது தந்தையர்களான மறவர்கள். பல்-பல. குவிந்தன-குவிந்தாற்போலும்-இரதத்தை-தேரை.

366. நிதியில் - திரவியத்தினால். நியிர்-ஓங்கிய. மதியில்-சந்திரனைப்பார்க்கினும். பொதி-மூட்டை. அனைவேன்-ஒப்பாவேன். போந்ததீர்க்கு-வந்தவர்க்கு.

367. நாட்டத்து- எண்ணத்தினால். மன்னுயிர்-நிலபெற்ற சிவர்களை

தரியலர்-பகைவர். இன்-இனிய. எரியழல்-எரிசின்ற அக்கினி.

868. அமையாத-அடங்காத. அவர்மணம்-பூமணம். ஆர்த்த-பொருந்திய. மணம்-விவாகம். ஆர்-யாவர். (ஒருவருமில்லர்.) களி-மகிழ்ச்சி. ஆகரிக்கும்-காப்பாற்றும். இமையாத-முடிவியாத.

369. தன்றுயர் - தமது துன்பத்தை. கோக்கார் - கருதார். இரும்பினிக்கு - பெரிய கோய்க்கு. இன்ன மிழ்து-இனிய மருத்தை. உயர் - உயர்ந்த. கோத்தனை - வேண்டினாய். வாழி-நீ வாழக்கடவாய்.

370. மணியொளி - ஒன்றைவிட்டுடொன்று பிரியாத இரத்தினமும் அதன் பிரகாசமும். மலர்மணம் - பூவும் அதன் வாசமும். மர்சிழல்-மரமும் அதன் நிழலும். அனியொளி-ஆபரணங்களின் பிரகாசம். வாய்ந்த - சிறக்கப்பெற்ற. அணங்கொடுதெய்வப்பெண் போல்பவ னாகிய தலைவியோடு. அண்ணல்-பெருமையிற் சிறந்த தலைவனே. என்றுழ்-சூரியன். பணி - வணங்குகின்ற. ஒளி-காத்தியையுடைப. முடி-கீட்டத்தைக் கொண்ட. கணி-அடைந்து. ஒளிபோல் - அச்சூரியனைப் போல. வாழி-நீ வாழக்கடவாய். பல்லாண்டு-பலவருட்கள்.

371. மாணர்-பெண்களது. அலரும்-பழிச்சொற்களும். அலரும் - புஷ்பப் பாணங்களும். ஆர்பொழுது-பொருந்துகின்ற சமையத்தில். சகித்தது-போறத்தது. காணர் - வாசனை சிறந்த. அலங்கல்-மாலையை யுடைய. கனகம்-பொன்.

372. தணந்தனரேனும்-நீக்கிறாராயினும். உன்னில்-மனத்தினிடத்து. தன்னிலை - தமது நிலைமையை. பொன்-இலக்குயி. நிலைவாழ் - நிலையாக வாழ்கின்ற. ஏது-யாது.

373. மருப்பும்-வாணத்தந்தத்தை யும். பொருப்பும் - மலையையும். மருட்டிய-மருளும்படி செய்த-மயனெ

ருப்பும் - மையலாகிய தீயும். விருப்பும்-ஆசையும். அருப்பும் - அரும்பாநிற்கும். இருப்பும்-இருக்கையும்.

374. பொன்-இலக்குமியையொத்த தலைவியினது. அகத்தாமரை - இதயகமலத்தில். அவன் - அத்தலைவன். மின்னகத்தாமரை - காந்தியைத் தன்னிடமாகக்கொண்ட தாமரைமலரைப் பாணமாகவுடைய. பணைகத்தாம்-பாம்பினது படர்ந்தையொத்த. அரை-நிதம்பத்தை யுடைய. பாக்கியம்-அதிர்த்தம்.

375. இல்லறம்-இல்லாச்சிரமம். கல்லறம்-கல்லாச்சிரமம். இயம்பும்-சொல்லுகின்ற. அற - முழுவதும். ஆய்த்தனை - தெரிந்தாய். மல்லற-வன்மையானது கெட. மாய்க்கும்-கொல்லும். பல்லறம்-பலதருமங்களை. ஆற்ற - செய்ய. படர்தரும் - சினைத்தான்.

376. மாகிதி-பெருமைபொருந்தியசங்கிதி பதும்சிதி. கணம்-மேகத்தைப்போலும். இனமா-பெண்கள் கூட்டமா. அருந்ததி-அருந்ததியா. தராசகம் - துலாக் கோவினிடத்து. வானன்டி-ஆகாயம்வரை.

377. அரவு-சருப்பம். ஒல்கிய-தளர்ந்த. அல்குல்-சிசம்பம். இரவு-யாசகம். இனியன்-இனிய வார்த்தைகளே. இனம்புரந்தும்-உறவினரைக்கார்த்தம். வரவறிந்து-வரவைத்தெரிந்து. ஏற்று-செலவை மேற்கொண்டும். மதித்தனன்-கணித்து நடத்தினான். கல்லறம்-கல்ல இல்லாச்சிரமத்தை. உரவு-வலிமை.

378. வன்மறம்-பகைவரது கொடிய வீரத்தை. தாழ்த்தும்-குறைக்கின்ற. செல்-செல்லுகின்ற. மறந்தாங்கு-தோபத்தைக்கொண்ட. உளை - பிடர்மயிரையுடைய. தேசியர் தேர்-குதிரைகட்டிய அழகியதேர். அன்னை-தாயே. மல்-போரை. அல்லின்-இரவில். என்-எதை. உதும்-வரும்.

379. எள்ளும் - எள்ளனவும். இகவா-நீங்காத. துள்ளும் = மறிகின்ற

மறி-மான்போலும். குளையின்னார்-பரத்தையர்களுது. முன்றில்-முற்றத்தில். தோய்ந்து-தங்கி. உள்ளும்-கருதாநிற்கும். புவலிக்கு - ஊடலுக்கு.

380. நலம்-இன்பத்தை. கூண்டு-தழுவி. கூர்ந்து-மகிழ்ந்து. இளைந்தாய்-வருந்தினாய். நேரலரை-பகைவரை. சிறையா-காவலாக. பிறை-அர்த்தச் சந்திரனைப்போலும். நதல்-நெற்தி.

381. ஆர்பவரில் - உண்பவரைப் போல. பரத்தையவர்-அன்னியவேசையர்கள். ஊர்-சேரி. ஆனது-கெடாமல். காண்-வாசனை.

382. மனையறம் - இவ்வறம். பேணி-காத்து. மகிழ்நர் - தலைவரது. பினை-பின்னை. அறம் - புண்ணியம். ஏது-யாது. பேணலர்தம்-பகைவர்களது. வினையற - செயலொழிய. நினை-உன்னை. அறமாதென-புண்ணியமாதென்று சொல்ல. நேரரிது-

383. பரனாறம்-பாலைப்போலும் பரிமளிக்கின்ற. பற்றலர்-பகைவரது. மெய்யுன் - உடலினிடத்துள்ளதனை. நாரும்-நாறுகின்ற. கிடைத்தாய்கு-கிட்டிணற்போலும். ஆனது-கெடாந். செவ்வணி-செவ்விய ஆபரணங்களை. ஐயேர-அந்தோ-அவர்-அப்பரத்தையர்.

384. பூமகனாய்-பூமாதேவியாக. புறத்தமைந்த - வெளியிற் றங்கிய. கோமகளாய் - அரச செவ்வியாக. கொள்கை - கோட்பாடு. நாமகன்-கலைமனையுடைய. நலத்த-நன்மையைக்கொண்ட. போமகளிர்-போகின்ற பெண்களே.

385. பொன்றார் - பொன்போலுமகார்த்தங்கள் தங்கிய. கமலம்-நாமரையிலிருக்கின்ற. பொலன்-அழகிய. திரு-இலக்குமியையொத்த தலைவி. ஏவும்-ஏவிய. பூவைமொழி-கிளி போலும் வார்த்தையையுடைய. விரைத்தனர்-விரைத்துவந்தார். மேவ

லரை-பகைவரை. தன்னொன-தன தடிமைகளென்று. பணிப்போன்-பணியச்செய்வோனான. அன்னாய்-தாயே.

386. உள்ளாது-கிளையாமல். ஒறுத்து-வெறுத்து. உள்ளாது-தள்ளாமல். இற்கடை-வீட்டின்றலை வாயலில். ஏற்றவர்க்கு-யாசித்தவர்களுக்கு. இன்மை - வறுமை. தன்மம்-தருமம்.

387. முனையும்-பொருதாநிற்கும். கடகரி-மதத்தைக்கொண்ட யானையையுடைய. அங்கனையும்-பரத்தையாகிய அப்பெண்ணும். பல்லாண்டு-பலவருட்கள். வாழி - வாழ்க்கடவாள்.

388. மன்னி-பொருந்தி. ஆர்-அனுபவித்த. கலில்வது-சொல்லுவது. நானிலத்து-பூமியினிடத்து.

389. வெண்டாமரை மகள்-கலைமகளை. வெள்ளணி-வெள்ளிய ஆபரணங்களை. தாரையென-உடுவைப்போலும். ஒன்னலரை - பகைவரை. தண்டாலிழுத்தும்-கண்டமாக விழச்செய்யும். தொண்டா-அடிமைபுக. ஏனை-என்னை.

390. ஈன்ற - உயிர்த்த. மணியென-முத்தைப்போலும். மடம்-மடப்பத்தையுடைய. ஈன்று - பெற்று. நெய்யாடினன்-நெய்தேய்த்து ஸ்நானஞ் செய்தனர். உலம்புரி-திரளாக் கல்லைப்போன்ற.

391. முன்னைத்தவம் - முன்னாள் செய்த புண்ணியம். முற்றியது-முடிந்தது.

392. உயிர்த்தாளென - பெற்றுள்ளென்று. மாருறைக்கு-பெரிய குற்றத்திற்காக. உயிர்த்தார்-பெருமூச்சுவிட்டார். மனை-வீட்டை. மேகினிக்கு-பூயிக்கு. அம்பகம் - கண்ணையும். உயிர்த்தாய் - உயிரைக்கொண்ட அன்னையையும். தகவு-தகுதியை. உயிர்த்தாய் - பெற்றதலைவியே. 'தடையேல்-தடுக்கேல். எதிர் தந்திடற்கு-எதிரேற்பதற்கு.

393. மையை-மேகத்தை. மணி-அழகிய. சூழும்-பொருந்தும். பொதுமகள்-பரத்தையர்கள். மெய்யை-தேகத்தை. சகியேன் - பெரறுக்கேன். சிலையில்-துணியில்.

394. இன்னிசை - இனிய தீதத்தை. மயக்காக்கு-மயக்குவதற்கு. துன்-நெருங்கிய. பாண்-பாணனே. தொலை தொலை-அகலுவாய் அகலுவாய். பன்னிசை-புகழுகின்ற கீர்த்தியை. தின்னிசை-உனது சங்கீதத்தை. வேண்டவர்-விரும்புவார். எங்கையர்-எமது தங்கையரான பரத்தையர். திதழ்த்துதி-பாடுவாயாக.

395. அல்லெறி - அந்தகாரத்தையுந் துண்கொப்பாக்காதென்ற துதைக்கின்ற. வார் - நீண்ட. தனத்தின்-சேனையினது. மல்லெறி - வன்மையை யொழிக்கின்ற. வாகையர்-வெற்றியை யுடையோர்களது. எல்லெறி-பிரகாசத்தை வீசுகின்ற. எம்மான்-எமது தலைவரது. பச்சைக்கல்-பசிய விரத்தினக்கல்லே. எறிவார்-போடுவார்கள். காய்த்து - கோபித்து.

396. துன்பிற் கடைபடும் - துன்பத்தினி றதிவி லுண்டாகும். சூழ்ச்சியை-உபாயத்தை. பரவும் - வணக்கிற்கும். தென்பிற் பொலிந்தனன்-சந்தோஷத்தினுற் சிறப்புற்றேன். இன்று-இல்லை. புன்றிவினை-இழிந்த தீயசெயல்.

397. இயல்பினரும்-இயற்கை யுடையவரும். குறையேற்று-குற்றத்தை நீதாங்கி. பொல்லா-தீய. விதிவழி-ஊழரசிய பாதையில். மல்லால்-வலிமையினால். அளிப்போன்-காப்பவனான. காண்மவர்-அன்றவர்த்த தாமரை.

398. கோலாகலம்-சம்பிரமத்தையுடைய. பெருமான் - பெருமையிற் சிறந்தோனான. மாலாகினைபோல்-வேட்கைகொண்டாய் போலும். ஈது-இத்தச் சமாச்சாரத்தை. மான்மருட்டம்-மாண்பு மருளுச்செய்யும். சேவரையில்-செண்டைமீனையும் அரிய

வேலையுமொத்த. சேயிழை-செவ்விய ஆபரணத்தைத்தரித்த. எங்கையர்-எமது தங்கையரான பரத்தையர். தேரில்-அறிந்தால். கனலுவர்-கோரிப்பார்.

399. பழுக்கும்-கனிகின்ற. படர்சுவை-விரித்த மதுரத்தை. கொழுக்கும்-மதக்கும். முழுக்கும்-மூடிக்கொள்ளும்.

400. மறுகுற - வீதியினிடத்துப் பொருந்த. மதலையை-குழந்தையை. இறுகுற-நெருங்கும்படி. சேர்த்து-தழுவி. சிறகுற-சிறுக. சிமையம்-சிகரத்துப்புடைய. குறுகுற- போக. கோடினன்-கவிழ்த்தான்.

401. பணிவால்-வணக்கத்தினால். அன்பால் - அன்போடு. சிரம்-தலையை. பார்த்திபர் - தலைவர். மணி-அழகிய. வார்-நீண்ட. சிலம்பு-நண்டையணிந்த. மாற்றலரை - பகைவரை. துணிவாய்-திடத்தோடு. பொரு-பொருதுகின்ற. தணிவாய்-பொறுப்பாய். குறை-குற்றத்தை.

402. களிறும் - யானையும். குறையுனல்-ஒலிக்கின்றகிரையுடைய. துறும் - நெருங்கிய. புல்லும் - தழுவிய. கணையும்-அம்பையும். வியன்-பெரிய. ஒல்லும் - இணங்கிய. ஒழிவாய்-கீக்குவாய்.

403. அங்குறை-அங்கே தங்கிய. எங்குறை-எமது குற்றம். கொங்குவாசனை. தங்குறை - தமது குற்றத்தை.

404. வெம்-வெவ்விய. சூழ்த்துவனோத்த. உலோத்தாலும்-வருத்தினலும். அருத்தாது-உண்ணாது. புனலா - நீரைக்கொண்ட ஆரையுடைய தலைவனே. பொதுமகன்பால்-பரத்தையரிடத்து. தொல்-பழமையான. வெவ்வரும்-வெவ்வுதற்குருமையான. வினாவதுண்டோ-விரும்புவதுதோ. மேலவர்-அறிஞர்.

405. கார்வர - மேகமானது தோன்ற. கனகம்-பொன்னையுடைய. போர்-யுத்தம். புனல்-நீர். பொ

துமகன்-பரத்தையர். மீட்டு-திருப்பி. வாழி-வாழ்க்கடவன்.

406. ஆவிக்கும் - உயிர்க்கும். உவந்து-மகிழ்ந்து. பாலிக்கும் - பாவனைபண்ணும். கேளிர்-உறவினர். சேவிக்கும்-வணங்கும். பூபர்-அரசர்களது. சேவிக்கும்-பிழைப்பிக்கும். காதல்-மோகம். அன்னாய்-தாயையொத்த பாங்கியே. தேர்த்தன்-அறிந்தேன்.

407. கலைக்கு - நூற்களை. அணியாக்கிய - அலங்காரப்படுத்திய. விலைக்கு-சொய்த்திரு. மெய்-உடல். இழை-அகரம். மின்னார் - பரத்தையர்களது. மொய்ப்புடை - வன்மையை யுடைய. அண்ணல்-தலைவரது. முண்டகத்தான் - தாமரை மலரையொத்த பாதத்தை. அணியாக்கிய-ஆபரண மாக்கிய.

408. விதை-வித்து. உயிரினைத் தும்-சேவராசிக் கொல்லாவற்றையும். தாங்கும் - காக்கின்ற. கலை-நூற்களை. உணர்வான்-கற்கும்பொருட்டு. வாங்கும்-வளைக்கின்ற. வரிசிலை - நீண்டவிலை யுடைய. ஏங்கும்-வருந்தாசிக்கும். கொடுங்கனகைப்-கொடிய நெருப்பைப் பொருத்திய.

409. கலைக்கடல் - நூற்களாகிய சமுத்திரம். அடல்செய் - வன்மையைக்கொடுக்கின்ற. அன்னாய் - தாயையொத்த பாங்கியே. மாந்தி-குடித்து. அகக்கறத்து-தன்னிடமானது கறக்கப்பெற்று. அறவுறத்து - மிகவு மிடித்து. அடல்செய்ய-போர்செய்ய. கியிர்த்தது-ஒங்கியது. முகில்-மேகம்.

410. வன்னம்-கிண்ணத்தையொத்த. செவ்-சிவந்த. இதழுண்டு-அதரபானத்தை யருந்தி. மருவும்-பொருந்தாசிக்கும். குறுகினர்-வந்தார். உடலர்-பகைவரது. துணித்த-துண்டித்த.

411. மாண்டது-மாட்சிமையுற்றது. கோன்-அரசன். கூர்ந்து தெரிந்து. காண்-வாசனை. கண்ணியர்-மா

லையை யுடையவர்களது. கனகம்-பொன்னையுடைய.

412. சேனம்-குளிர்ச்சியையுடைய. வாடை-வடகாற்றானது. தியிர்ந்து-வளர்ந்து. என்மீதனவு-என்மேலளவாக. ஒன்றார்-பகைவரது. மாதனம்-பெரிய சேனையை. தூர்த்த-இல்லாமற் செய்த. காதனவு-செவியினளவாக. கட்டிருவே-கண்களையுடைய இலக்குமியையொத்த பாங்கியே. காதலர்-தலைவர்.

413. மன்னுயிர் - நிலைபெற்ற சேவர்களோ. நோர்த்தவர்க்கு-தன்னை நேசித்தவர்க்கு. பொய்க்கினும்-பொய்த்தாலும். தக்கவர்-அறிஞர்.

414. வஞ்சினம்-சுபத்ததை. மலையும்-பொருதாசிக்கும். அமர்க்கு-யுத்தத்திற்கு. அஞ்சினராய் - பயந்தவராக. அடங்கா-பணியாத. சின்னம்-விருதகளை. நஞ்சினம்-விடத்தினரினமாகிய. அறம்-புண்ணியத்தை.

415. குனிக்கும்-வளைக்கின்ற. ■ ரிசிலை-நீண்டவிலையுடைய. கொற்றவர்-அரசர்களது. சேற்றம்-கோபத்தை. குலப்பதற்கு- இல்லாமற் செய்யவதற்கு. சனிக்கும் - உண்டாகிசிக்கும். கட்டபனிக்கும்-கண்ணினது நீரொழுக்கிற்கும். பனிக்கும்-இமத்திற்கும். பரித்திலர்-அன்புவைத்தாரிலர். பாதகர்-தீயர்.

416. போர்த்தனர்-வந்தார். கூர்ந்து-மகிழ்ந்து. ஆற்றம்-செய்கின்ற. நூற்றம்-பொழிகின்ற.

417. உற்றவர்-தம்மை நேசித்தவரசரது. உறுதுணை - உற்றதுணை. செற்று-கொன்று. சின்னம்-விருதகளை. சிதைத்திட-அழித்திட. சேர்த்த-கீர்த்தியையுடைய. கற்றவர்-நல்லகவத்தை யுடையோர். நனிர்-குளிர்த்த. கொற்றவர்-தலைவர். மாழ்கல்-மயங்கேல். குறுகுவர்-வருவார்.

418. கட்டார்க்கு-தம்மை நேசித்த அரசர்க்கு. நயந்து-விரும்பி. நாடலர்-நினைத்திலர். கொட்டாவிருக்கும்-கொட்டும். கட்டார் - கண்ணு

டைய மாலே. மட்டாய் - அளவாய். அழுக்கி-அழுது. விதி-ணு.

419. அழுக்கி-அழுது. மயங்கேல்-மலையேல். அடைத்தோர்க்கு-கண்ணைச் சார்த்தார்க்கு. குலம்-மேன்மைபொருத்திய. குடி - அணிந்து. துணி-வத்திரம். மணி-இரத்தினபரணம். துலக்குதற்கு-பிரகாசிப்பிப்பாற்று.

420. வருமொருமையும்-வராரிற் குமறுமையையும். தாங்கும்-காக்கும். உற்ற-பொருத்திய. இருமையும்-இம்மை மறுமையாகிய சுரிடத்தும். சீர்த்த - சீர்த்தியுற்ற. இயல்-அழகி னையுடைய. அணங்கே-தெய்வப்பெண்போலத் தலைவியே. எத்தலர்-தலைவர்.

421. மரசையில்-பொண்ணிப்போலும். பூத்த-தேமற் புள்ளிகள் படர்த்தன. மணி - இரத்தினவட்டங்களை யுடைய. வேனிலும்-வேனிற் காலமும். கூய-உவியது. உறுதுயர்-உற்றதுன்பத்தை. சீர்த்த - சிறப்புற்ற. பொருப்பு-மலை. ஆசையில் - பொண்ணினிடத்து.

422. வார் - ஈச்சையுடைய. கொழுநர்-தலைவர். கொண்டல்-மேகம். எட்டும்-எட்டுகின்ற. கொடை - ஈகை. பொருள்கொடு-திரவியத்தைக் கொண்டு. வேண்டுவ-விரும்புவனவற்றை.

423. அரும்பும்-தாமரை மொட்டி. பிறையும்-அர்த்தச்சந்திரனும்.

சிலையும்-வில்லும். புயலும்-மேகமும். அமையும் - சூங்கிலும். அம்பும்-கணையும். கரும்பும்-கன்னலும். குமிழும்-குமிழ் மலரும். கதலியும்-வாழையும். ஆலும்-ஆவிலையும். கமலமும்-தாமரைமலரும். வியன்-பெரிய.

424. சீர்த்து-சிறப்புற்று. எதிர்க்காரை-எதிர்க்க பகைவரை, தேர்-இரத்தத்தை, வனத்தினும் - காட்டினிடத்தும். காளினும்-பாலை நிலத்தும். மன்ன - பொருத்த, ஊர்-பதியை, வலவா-தேர்ப்பாகனே. தனத்தோடு-செல்வத்தோடு, இனத்தினும்-உறவினனும். மனத்தினும்-மனத்தைப்பார்க்கினும், வேகமென-விரைவென்று சொல்ல, வியப்பு-ஆச்சரியம்.

425. செய்யான்-இலக்குமி, தேவியும்-தலைவியும், ஓர் மெய்யாருயிரென - ஒருடலும் அதனிடத்துப் பொருத்திய உயிருமென, கலந்தனம் - சேர்ந்தோம். மேலுமின்றும்-எக்காலத்தும், பொய்யா - பொய்க்காத, வாந்து-ஆசீர்வாதத்தையுடைய, வரவினையுடைய, உரவோன்-அறிஞனா, பொருப்பில்-மலையினிடத்து, அவன்-அந்த ஷம்சுத்தாசினே ஸ்பானது, கையாய் - கைகளைப் போலும், பொழிபொழி-பொழிவாயாக பொழிவாயாக, மாநுழும்மாநி-மாதத்திற்கு மூன்று மறைகளை. கணமழையே-பெருமைபொருத்திய மேகமே.

ஷம்சுத்தாசின் கோவை

அரும்பதவுரை

முற்றிற்று.

O. M. MOHAMED BUKHARI

ஷம் சு த் த ர் சீ ன் கே ர வை வ.

அ பி த ர ன வி ள க் க ம்.

நகரம்.

ஹா மீ ம் பு ர ம்.

ம லை.

தமிழ்ச்சிலம்பு } போதிய மலை
மலையவெற்பு }

ந தி.

வன்னி } தாம்பிரவர்தி
தாம்பிரவர்தி }

கொடி.

செருத்தி யி ன் ம் பிறை—குளம்பிறைக்கொடி.

பாட்டுடைத் தலைவன் பெயர்.

ஷம் சு த் த ர் சீ ன்.

பாட்டுடைத்தலைவன் றந்தைபெயர்.

செய்து ம ன் து ர்.

பாட்டுடைத்தலைவன் ஞானசிரியர் பெயர்.

ஹஸறத்து மவ்லானு ஞானியார் சாகிபு ஒலியுல்லாஃ.

பாட்டுடைத்தலைவன் ஞானசிரிய ருந் பெயர்.

கோடை—கோட்டாறு.

ஷம்சுத்தாசின் கோவை

அகப்பொருட்செய்தி நாள்வரையறைச்

செய்யுள் விளக்கம்.

செய்யுள் 1- முதல் 35 வரையும் முதல் நாள்.

„	36 „	40 „	2 „
„	41 „	71 „	3 „
„	72 „	98 „	4 „
„	94 „	104 „	5 „
„	105 „	145 „	6 „
„	146 „	163 „	7 „
„	154 „	193 „	8 „
„	194 „	197 „	9 „
„	198 „	205 „	10 „
„	206 „	218 „	11 „
„	219 „	281 „	12 „
„	232 „	240 „	13 „
„	241 „	242 „	14 „
„	243 „	257 „	15 „
„	258 „	259 „	16 „
„	260 „	266 „	17 „
„	267 „	277 „	18 „
„	278 „	291 „	51 „
„	292 „	319 „	52 „
„	320 „	351 „	53 „
„	352 „	361 „	54 „
„	362 „	367 „	55 „
„	368 „	—	56 „

ஷம் சுத்தாசீன்கோவை

விஷய சூசிகை.

—:—:—

களவியல்.

பக்கம்.

பாடற்றொகை.

1	கைக்கிளை ...	4
2	இயற்கைப்புணர்ச்சி ...	16
6	வன்புறை ...	7
8	தெளிவு ...	1
8	பிரிவுழி மகிழ்ச்சி ...	2
9	பிரிவுழிக்கவங்கல் ...	5
10	இடந்தலைப்பாடு ...	5
12	பாங்கற்கூட்டம் ...	25
17	பாங்கிமதி புடன்பாடு ...	19
21	பாங்கியிற் கூட்டம் ...	61
35	ஒருசார்பகற்குறி ...	14
38	பகற்குறி யிடையீடு ...	7
40	இரவுக்குறி ...	27
46	இரவுக்குறி யிடையீடு ...	19
50	வரைதல் வேட்கை ...	19
55	வரைவு கடாதல் ...	20
59	ஒருவழித் தண்தகல் ...	12
62	வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதல்	21

வரவியல்.

67	வரைவுமலிவு ...	7
69	அறத்தொடு கிற்றல் ...	17
73	உடன் போக்கு ...	18
77	கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை ...	24
82	மீட்சி ...	6
84	தன்மனை வரைதல் ...	5
85	உடன்போக்கி யிடையீடு ...	6
87	வரைவு ...	1

கற்பியல்.

89	இல்லாழ்க்கை ...	10
91	பரத்தையிற் பிரிவு ...	29
98	ஒதற்பிரிவு ...	3
99	காவற்பிரிவு ...	3
100	தூதற்பிரிவு ...	3
101	தூணவயிற் பிரிவு ...	3
102	பொருள்வயிற் பிரிவு ...	6

ஹாமீம்
பிஸ்மில்லாஹி.

ஷம்சுத்தாசின் கோவைச் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

—:—:—

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
அ		இந்தாமெழின்	66	என்னுயிரென்றே	
அங்குறைவேசைய	95	இரப்பார்க்களிக்கு	39	என்னுயிர்மாதக	
அடலுற்றவண்ண	55	இருளும்புயலு	42	என்னேகலைகண்	
அடிபடுமவட்டு	10	இல்லறமல்லது	90	என்னையும்விட்டை	
அணியுந்திருத்தி	18	இறையளவன்ப	61	ஏ	
அண்ணலருளார்	73	இற்புலிகாணினு	80	ஏமென்றோரெம்	
அமையாதவின்பத்	88	இன்றத்தவிகை	10	ஏங்கும்விழு	
அரவறிந்தொல்கிய	91	இன்னிசைகாட்டி	95	ஏவுஞ்சலித்த	
அரும்பும்பிறையு	103	ஈ		ஒ	
அலைவாய்த்துரும்பி	65	ஈயாக்கொடிய	64	ஒருகான்மறந்	
அலைவாய்ப்படிந்த	16	ஈவதுயர்	25	ஒருகைக்களிறு	
அல்லம்பகலு	5	உ		ஒல்காப்புசுழ்ப்	
அல்லெறிவார்குழ	95	உடலோடியிர்	42	ஓ	
அளிக்குங்கொடை	85	உண்மைப்பொரு	81	ஒங்குக்கொடுஞ்	
அறந்தான்உளர்த்து	66	உளையொன்று	71	ஒங்கும்பெருமபுகழ்	
அறியாததைத்தே	32	உள்ளக்கரிக்கு	74	ஒதுறமெய்ப்	
அறிவேபுருவா	22	உள்ளற்கெளிதல	47	க	
அற்றோணிசுழ	7	உன்னாதுனைமுன்	93	கடலிற்படிந்தெழு	
அன்பேபுருவெடுத்	86	உற்றவர்போருக்	101	கண்டனம்யாழு	
அன்போடருள்	39	ஊ		கண்டேகிர்த்த	
அன்றிலம்பேடு	82	ஊடறியாவுரை	30	கண்ணுக்கிமையுங்	
அன்னையமுங்க	81	ஊரும்பெயரு	20	கண்பகை	
ஆ		ஊரும்பெயருமுரை	20	கண்மறந்தாலு	
ஆகுங்கரும	27	ஊரோலரு	75	கலகத்தரு	
ஆடித்திரிந்த	39	ஊன்றமுழியில்	79	கலைக்கடற்காண	
ஆடுஞ்சுனையிது	83	எ		கலைக்கணியாக்கிய	
ஆடும்பொழிநு	41	எடுக்கவெடுக்க	14	கலையாண்டி	
ஆடும்பொழிலலிடுத்	75	எந்தமர்குழந்த	85	கலையாளவந்த	
ஆட்சியுக்கோலுங்	13	எமையாதரிக்கு	44	கல்லுங்ககடுங்	
ஆந்தனையும்புனங்	38	எய்திட்டவன்	76	கல்லுங்கருதுங்	
ஆயமுமன்னையு	78	எல்லாமவளெனக்	48	கல்லென்றடர்ந்த	
ஆயாதவரை	47	எல்லாமறித்தவியல்	96	கவளக்களிற்	
ஆர்வாயடைப்பினு	55	எல்லாமறித்தமத	79	கழையார்தரள	
ஆலைச்சிலைய	68	எல்லாருமேற்று	4	கற்பிப்பெரிதல	
ஆவற்கருமருத்	50	என்றும்பிரிவில	92	கற்றேயலாடி	
ஆவாவுலுத்த	73	எறியுந்திரைக்கட	60	கனமாமமுதத்	
ஆவிக்குமாவி	98	எறியுமலைகட	53	கண்மேற்பொரு	
ஆவிபுமெய்யு	37	என்செய்ததோமன	25	கா	
இ		என்னாட்டணி	41	காட்டுக்கெறித்த	
இணங்காரடுகரி	68	என்னுயிரன்னவ	29	காணக்கரிக்கு	

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
காதுங்கனிந்	7	கோலாகலப்	96	சொல்லுந்துயி	57
காமாநலஞ்	55	கோவாயொளிருங்	17	சொற்கண்டவா	3
காரானையன்ன	72	■		சொன்மலைவாணர்	67
காரேயனைய	19	சங்கைக்குரிய	56	சொன்னமிலாது	23
காணைத்துருவை	13	சதியாச்சுமுன்றெழு	17	த	
கார்கண்டு	39	சரசகுண	51	தண்டாமரைமுலை	43
கார்செய்தவண்கை	47	சற்றும்பிரியே	36	தண்டாவளத்தன	51
கார்வரவென்ற	97	சா		தண்ணூர்நவத்	44
காலேபதிர்த்தன	2	சார்த்தார்பிரிவர்	63	தருகாரிநீர்க்கரத்	70
காவிசிவந்து	18	சாற்றுங்கலிகைப்	64	தருந்தாமரைக்கரத்	40
காவுங்கண்டேன்	15	கி		தருந்தாருவன்ன	78
காலேபுருந்து	18	சித்தமும்புத்தியு.	35	தழையார்காழந்தன	30
கி		சித்தமெலாமவர்க்	49	தழையாலொருகரி	21
கினையோடு	55	சிந்தாகுலமும்	61	தழையேயுடைக்கு	25
கு		சிந்திப்பதற்குற்ற	78	தன்முயர்நோக்கார்	89
குடியிற்பிறங்குங்	25	சிப்பியின்முத்தமு	22	தன்னொருயிரென்	60
குடைபட்டகோ	11	சிரித்தேதரும்	65	தா	
குடையுமரசுங்	27	சிலையுக்குலையுஞ்	31	தாதையெனப்புரப்	3
குளிற்றுஞ்சனையுங்	31	சிறந்துவளர்	7	தாயோதுயில்கிள	51
குறையாப்பெரு	92	சினத்தினும்போரி	103	தாய்துயிலாத	49
குனிக்கும்வரிசிலை	101	சினமாரயிற்படை	41	தாருடைவள்ளலை	82
குன்றமுணிப்	6	சினைத்தார்படர்	58	தாவுண்டுசெல்பரி	15
கூ		சின்னஞ்சிறியரன்	69	தி	
கூடுஞ்சூழ்மிரிந்தா	39	கீ		திடங்கண்ட	5
கூப்பிட்டெவ	75	சீதனவாடை	100	திண்டந்தமற்	41
கூடம்பனையகட்	77	சீர்கண்டவண்ணல்	43	திருவார்மரும	1
கூடாதொருதயில்	52	சீர்தரும்வள்ளல்	37	திருவுற்றிலகு	71
கூடாரயில்விழிக்	51	சூ		திருவேயமர்	14
கூவியருளவல்	86	சுழிக்குநதிக்குந்	43	தினமேதரு	30
கே		சுனையுந்தடமுஞ்	28	து	
கெம்போடளிர்	3	சுனையுந்தடமும்	74	துங்கந்தருகுணத்	13
கை		சுனையும்பொழில்	22	துப்புண்டுசேக்குந்	19
கைக்குமுலைக்குங்	70	தூ		துருவாவிடமிலை	83
கோ		குதாரினமுலை	64	துறத்தார்ப்பிழைத்	35
கொண்டாற்பழி	32	குலுற்றவானென	86	துன்பிற்கடைபடு	95
கொந்தற்றதார்ப்	65	கே		தூ	
கொல்லுங்காடி	58	செயலாலுயர்ந்த	23	துக்குக்கனவிற்	70
கொல்லுக்கெறி	97	செய்யாளெனவரு	104	தே	
கொல்லுமலளி	75	செலவேயொறுக்கு	45	தென்னுஞ்செழும்	63
கொல்லும்புலியுங்	42	செல்லுங்கருது	33	தே	
கொற்றத்தினோக்கு	68	கே		தேடித்தனந்தரு	3
கோ		செய்கொண்டபூம்	54	தேருத்தெனிலி	50
கோடாதருக்குணத்	5	செல்காட்டிம்	85	தோ	
கோடும்பிறை	3	செல்வைத்த	61	தொடிக்கடிசெய்கை	45
கோணுகாக்குந்	44	கோ		தோ	
கோபந்தருபடைத்	71	சொல்லரும்வெம்	97	தோடுறக்காமலர்த்	49

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்.
நகழுஞ்சதையு	29	பாருங்ககனும்	30	பொன்னகத்தா	
நஞ்சமுயிழ்படை	57	பாரோரலரும்	68	பொன்னணிசேர்	
நஞ்சமமுது	36	பார்கண்டுவந்த	65	பொன்னுகமேனிப்	
நஞ்சேயுமிழ்படை	43	பாறுங்கசப்பப்	73	பொன்னுகைதாங்க	
நட்டார்க்குதவ	102	பாலோடமுதம்	80	பொன்னுயொளிநு	
நண்ணுஞ்சுடிர்த	31	பாலோடமுதும்	79	பொன்னூர்கமலப்	
நந்தாவனத்து	35	பாலியனாய்	7	பொன்னூர்தயரம்	
நம்மனைக்கோவன்றி	51	பானுதென்கொ	93	போ	
நன்னென்றிருண்டு	19	பிடியேடன	52	போதோலிழுத்தது	
நாடரிதாவவ	40	பிணைத்த	52	போர்த்தவாட்டைக்	
நானொன்றுமேன்	74	பிழியேழுடலம்	72	போற்றியுந்தாழ்க்	
நாவொன்றுமெய்த்	73	பு		போற்றுவ்கருங்	
நித்மாதிசிகர்	90	புகலோடொளி	57	போற்றும்புணர்	
நிதியாலுயர்த்த	7	புயலேகுழலம்	11	மகவுயிர்த்தாளென	
நிதியிற்பெருகு	87	புள்ளிற்பொலியும்	28	மங்கைக்கரசெனு	
நிறத்தாங்குழைகா	37	புனமேபுலனம்	22	மஞ்சுக்கடுத்தினை	
நின்வாய்மொழி	61	புனமேமறந்தொரு	36	மணந்தத்தசந்தன	
நீங்குங்குகஞ்சொ	59	பூசற்கெழுபுயத்	86	மணிந்தேனெனுஞ்	
நீடாழிவையம்	12	பூணுமகுடப்	33	மணியார்கலாப	
நீடுஞ்சிலைவடி	57	பூமகனாசனெம்	56	மணியொளியாகி	
நீதஞ்செறிருணத்	12	பூமகளாய்ப்பல	93	மண்காக்கும்பூபர்	
நெ		பூவார்மலருந்	43	மண்டலத்தோர்பெ	
நெறிக்குங்கருங்	53	பூவிற்படாப்	82	மதியே நிகர்த்த	
நூ		பெ		மயங்குந்தெனியும்	
நூலேணியில்லை	43	பெண்ணாழுதப்பி	33	மருப்பும்பொருப்பு	
பகைதந்த	5	பெண்ணாழுதப்பெ	18	மருளும் பிணைவிழி	
படிப்பாலுயர்	49	பெருமையுங்கீர்த	102	மலர்க்குனொளிரு	
படியோர்குடை	10	பெருவாய்ப்பிழந	20	மலையும்படிபல	
படையேறு	2	பெ		மழையுங்கிரித்து	
பணிவாற்பகை	92	பேராசாப்பெரு	53	மறங்காலயில்விழி	
பண்ணெறு	4	பேராசமுதப்	53	மறவாவாமனித்	
பந்தைத்தாசை	69	பேரேத்திசின்ற	65	மறுகுறப்போத்த	
பந்தாடியோ	17	பொ		மறையார்மொழிப்	
பருக்கும்பெரு	15	பொங்குமயலஞர்	36	மனமாய்விரைந்	
பலர்வாய்ப்புகழ்	38	பொய்க்கலையாப்	56	மனையறம்பேணி	
பழுக்குமுழுதப்	96	பொய்க்கொண்ட	29	மன்னர்க்கதிபதி	
பன்னாடவழ்	79	பொய்ப்புண்டொளி	21	மன்னுயர்காக்க	
பா		பொய்யாமொழித்	18	மா	
பாட்டாற்றி	4	பொருளாலறமும்	19	மாக்கனியாலி	
பாராப்பிழிச்சு	23	பொருளேயறஞ்	62	மாசையிற்பூத்த	
பாராளுமன்	4	பொல்லாமதன்	61	மாணப்பொலியு	
		பொறையார்பெருந்	15	மாலையும்வந்த	
		பொன்மாதுறை	81	மாவேதழைத்து	
		பொன்வண்ண	59	மீள்குக்கொடிய	

செய்யுளகராதி.

௭

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
மாறவமுத	11	மை		வானேமுடி	14
மாறாவரு	82	மையை நிகர்த்த	95	வானேறதிரொலி	48
மாறாவிழியை	82	யோ		வானேபுவியோ	2
யீ		யோகத்திற்சீரி	8	வான்கார்க்குங்	100
இஞ்சாவின்முலை	75	வ		வான்கொண்டகொ	76
ன்னைப்பழித்த	94	வஞ்சினங்காட்டி	101	வான்கொண்டமெய்	54
மீ		வஞ்சினமோபகை	50	வான்பிறழ்ந்தா	8
மீறும்பெருந்தள	35	வந்திரந்தார்க்கு	10	விடவாளாவெங்	74
மு		வந்திரந்தாலுயர்	72	விண்ணைப்பழித்த	27
முடிமாலேருட்டும்	68	வரமேபெருகு	80	விண்பட்டசோம	20
முடியிருந்துண்ப	47	வருத்தியைக் குமய	9	விதியேவலிதென	29
முத்துண்டொளிர்	13	வருத்தியைக்குமய	24	விலையளித்தான்	63
முத்தத்தவத்தின்	4	வலம்புரியின்மணி	81	வில்லிந்துணையில்	35
முலைகண்டவாயிதழ்	34	வலம்புரியின்மணி	94	வில்லுக்குவல்ல	57
முலைகாட்டிமுத்த	11	வல்லார்புகழு	70	வினையாற்பயனும்	31
முலைப்பகைகண்டு	14	வழுத்துஞ்சுகிந்த	33	வி	
முலையுப்பசப்ப	71	வள்ளக்கமலச்செவ்	99	வீனையழுங்கி	48
முலையோகெருடி	59	வள்ளத்திருவாய்	60	வீனையொருத்தி	26
முலையோபருத்தில	28	வற்போலுயர்	70	வீனையவிளம்பல்	30
முற்றுமுடலுயர்	61	வற்றாச்சுகிந்தமெய்	16	வே	
முனைத்தனையா	66	வன்மறந்தாழ்த்தி	91	வெண்டாமரைமகள்	94
முனையுங்கடகரி	94	வா		வெப்பாலவிந்த	81
முன்னாலறிந்ததின்	24	வாக்காய்தழை	32	வெல்லுமதமலை	40
முன்னிலைவிட்டு	90	வாடாமலர்	50	வெளிப்பணிப்பி	74
முன்னொடுபின்னு	9	வாடியழுங்கி	102	வெள்ளத்துண்மும்	29
மே		வாயாலுலகம்	23	வெறியார்மயலும்	36
மெய்க்கும்பெருந்	72	வாயாற்கலை	21	வெறியார்மலர்த்	45
மெய்யுஞ்செவியு	16	வாயேயெவர்	23	வெறுக்கும்பழி	32
மெய்யோடிசண்	9	வாவியிற்காவி	12	வே	
மே		வாளாக்கிடந்து	33	வேலையினோக்கு	27
மேகமுமோர்கை	8	வானகஞ்சுழந்த	14	வேலையுங்காலியும்	77
		வானாமிழ்தும்	94	வேள்வித்தான்	63
		வானாழுத	92		

ஷங்கத்தாசின் கோவைச் செய்யுள் அகராதி

முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
10	20	கங்குனோத	கங்குனோத
18	2	சிகழ்ச்சியை	சிகழ்ச்சியை
"	25	சேயிழை	சேயிழை
20	17	முரையு	முரையு
22	34	னருந்தவ	னருந்தவ
24	10	சாற்றல்	சாற்றல்
25	28	சொற்றின்	சொற்றின்
29	33	வெல்லா	வெல்லா
30	22	முரையு	முரையு
35	26	நோக்கி	நோக்கி
38	5	யோம்படை	யோம்படை
39	32	னெடுத்ததை	னெடுத்ததை
44	32	நணிகை	நணிகை
45	16	கேட்டு	கேட்டு
49	26	காவலர்	காவலர்
51	4	னயிர்ந்தறிந்	னயிர்ந்தறிந்
58	3	தலைவனுக்கு	தலைவனுக்கு
62	8	வயற்பிரி	வயற்பிரி
65	26	வாழ்த்தல்	வாழ்த்தல்
70	12	குழகன்	குழகன்
73	10	புனலிடை	புனலிடை
"	21	புடையன	புடையன
75	9	புரைத்துழி	புரைத்துழி
75	25	விடுத்தல்	விடுத்தல்
80	14	குளமலி	குளமலி
89	13	பாங்கி	பாங்கி
90	31	தினமா	தினமா
"	"	செனெழு	செனெழு
91	2	நல்ல	நல்ல
130	7	யாற்ற	யாற்ற

